VILÁG PROLETÁRJAI, EGYESÜLJETEK!

Új Komló

A MAGYAR SZOCIALISTA MUNKÁSPÁRT
KOMLÓ VÁROSI BIZOTTSÁGA ÉS A VÁROSI TANÁCS LAPJA

IX. ÉVFOLYAM, 10. SZÁM. ÁRA: 50 FILLÉR SZERDA, 1959. FEBRUÁR 4.

Minden bányánk túlteljesítette tervét!

5285 tonna szén terven felül

A Komlói Szénbányászati Tröszt üzemei az év első hónapjában a tervezett

124 020 tonna szén helyett 129 305 tonnát termeltek és ezzel a tröszt a havi tervét 4,3 százalékkal felülmúlta.

Az üzemek közül III-as aknán érték el a legjobb eredményt.

A tervezett szénmennyiségen felül 1 623 tonnát bányásztak, s így a havi tervüket 106, százalékra teljesítették.

Az üzemek sorrendje a mennyiségi termelés alapján a következő.

Komlói üzemek

1. III-as akna	106,8%
2. Kossuth-bánya	106,0%
3. Anna-akna	105,0%
4. Béta-akna	101,1%

Északi üzemek

1. Mázsa	104,2%
2. Szászvár	102,5%
3. Nagymányok	101,9%

III-as akna bányászai derekasan teljesítették a megemelt tervüket! A hónap folyamán mindössze két alkalommal nem sikerült felszínre küldeniök a tervezett mennyiséget.

Kossuth-bányán a hónap eleji gyengébb termelés 20-tól emelkedett és különösen az utolsó hét folyamán születtek nagyszerű eredmények.

Anna-aknán fokozottan javult a mennyiségi termelés.

Béta-aknán csak az utolsó napokban dőlt el a tervteljesítés sorsa — de sikerült.

Mázsán ugyancsak az utolsó héten sikerült a legjobb eredményt elérni. 35 vagon szénnel termeltek többet a tervezettnél.

Szászváron a hónap első felében hullámzó volt a termelés, míg Nagymányokon egész hónapban egyenletes.

Bányajárás Béta-aknán

A pajzsosfejtés előkészítése

Béta-akna II. szintjének nyugati oldalán szálltunk ki a kasból, s a főszállító-vágaton, a mozgó végtelenkötél mellett indultunk a kísérleti pajzsfejtés felé.

Kísérőnk, Sonkoly István mérnök már útközben elkezdte a fejtés ismertetését.

— A pajzs beszerelése után ráomlasztottuk a vágatot. Az ott dolgozó 27-es csapat tegnap reggel elkezdte a pajzs alatt a jövesztő-árok hajtását és délben már készen volt a 15 méter hosszú árok.

A beszélgetés közben, — több vágaton keresztül, — a fejtés alapvágatába értünk. Mivel az első gurítón szállítottak, elindultunk a második felé. Néhány lépés után Sonkoly István egy fúrólyukra hívta fel a figyelmünket.

— Ezt a lyukat LBSZ—2-es szovjet feltörés fúrógéppel fúrták, — mutat a főtében látható, síma-falu 42 centi átmérőjű lyukra.

Mintegy 20 méter hosszú, meredek gurító megmászása után a fejtésbe, illetve a jövesztő-árokba jutottunk.

Bányában nem tapasztalható kép tárult elénk. A 15 méter hosszú fordított-trapéz alakú árokban egyetlen ácsoiat sem volt.

A pajzs, — hosszanti U gerendákra keresztbe csavarozott fagerendák, — nyugodtan állt az árok fölött. A szénre támaszkodva tartotta a ráomlasztott vágat nyomását.

Négy vájár a fejtésben, Kunos Tibor csapatvezető az első gurítónál dolgozott társával. Sonkoly István a további feladatokat ismertette:

— Mivel most a pajzs nem a telep dőlésére merőlegesen áll, hamarosan meg kell „billenteni", úgy, hogy a fekü felőli részét lejjebb engedik...

Amíg a szakszerű magyarázat folyt, addig az árok másik végén dolgozó két vájárral kezdtünk beszélgetni.

— Magának mi a véleménye erről a fejtésről? — kérdeztük Lipők Károlytól.

— Már a szerelése óta itt dolgozom, nekem tetszik ez az új munka. Nekünk, a csapat tagjainak tartottak előadást a fejtésről, elmagyarázták a működést, és feladatainkat. Úgy gondolom, hogy jó módszer lesz. Az bizonyos, hogy az elsőnél még lesznek kisebb akadályok, hiányosságok, de majd megtanuljuk a művelését.

— Milyen előnyöket várnak a fejtéstől?

Erre a kérdésre Szaniszló István fiatal, 19 éves vájár válaszol:

— Nagyon megnövekedik a fejteljesítmény. Erre jó példa, hogy tegnap alig egy műszak alatt 15 méter hosszan hajtottuk ki az árkot.

— Ácsolt vágatból mennyit hajtottak volna ki?

— Legfeljebb másfél métert. Tehát az a legnagyobb előnye, hogy nem kell ácsolni, és ezzel természetesen a fahordás művelete is elmarad. Ez körülbelül azt jelenti, hogy fél műszakkal többet fordíthatunk széntermelésre.

— Nem félnek hogy a pajzs leszakad?...

— Ennél nagyobb biztonságban egy ácsolt fejtésben sem lehetnénk, — mondja Szaniszló István, miközben egy pillantást vet a feje fölött lévő vastag gerendákból összeszerelt pajzsra.

— Jó lenne megtanulni a műszaki oldalát is a pajzsos fejtésnek. — Tér más tárgyra Lipők Károly. *— A tröszt műszaki osztályán láttam egy erről szóló szovjet könyvet. Hasznos lenne ha lefordítanák magyarra.*

— Tehát nemcsak a jó kereset érdekli magukat?

— Minket csak az érdekel most, — válaszol a csapat nevében Lipők Károly, — *hogy a fejtés sikerüljön, és alkalmazni lehessen. Ennek érdekében mindent megteszünk, ami csak tőlünk telik. A jó kereset, aztán, — ha már minden jól megy, — jön magától.*

(B)

Az Anna-aknai fürdő befejezését a vízmelegítő kazán hiánya hátráltatja

Az Anna-aknai bányászfürdő építésének befejezése alaposan elcsúszott a tervezett határidőtől. Ennek oka, hogy a megrendelt két kazánból a gyár csak az egyiket szállította le az üzemnek. Ez hátráltatja a víz és a fűtés szerelését.

Az építési munkálatokat az Építőipari Vállalat 20 nap alatt befejezi. Itt is mutatkozik kiesés, melynek oka, hogy a tervezők az ablakok üvegezését rosszul tervezték. A hiányzó üvegmennyiség most már rendelkezésre áll, s a munkát be tudják fejezni. Ha a második kazán időben megérkezik, úgy március 31-re a fűtés szerelése is elkészül.

Új létesítmények a zobák:-aknánál

A zobáki-akna külszíni térségében jelenleg végzi a felvonulást a Bányászati Építő Vállalat, amelynek több jelentős létesítmény elkészítése lesz feladata.

Építenek egy 35/6 kilovoltos transzformátorházat, 5 millió 684 ezer forintos beruházással. Ennek befejezését 1960 végére tervezik.

Elkészítenek egy ideiglenes irodaépületet. Ennek átadása ez év május 15-én történt meg. Beruházása 243 ezer forint.

Nagy jelentőségű lesz az I-es aknánál a normál koepe-szállítógépház építése, amely a tervek szerint 1960 augusztus 30-ra készül el. Beruházása 1 millió 124 ezer forint.

Az új üzem sűrítettlevegő ellátását szolgálja majd az építendő turbó-kompresszorház, amely 3 millió 760 ezer forintjába kerül a Komlói Szénbányászati Trösztnek.

A létesülő mélyművelésű bányánál első fontosságú lesz a szellőztetés jó megoldása. Ezt a célt szolgálja majd a 800 ezer forintos költségen épülő légaknai depresszióház, amelynek elkészültét ez év végére várhatjuk.

Munkaversennyel készülnek a tanácsköztársaság évfordulójára

Január 28-i számunkban hírt adtunk arról, hogy az erőműben a salak- és szénszállító brigádok a tanácsköztársaság kikiáltásának 40 éves évfordulójára munkaversennyel készülnek. E kezdeményezés kiterjed az üzem valamennyi egységére.

A lakatosműhely egyik szénörlő-malom javító brigádja, melynek Barna János a vezetője, versenyre hívta a többi malomjavító brigádot.

A versenykihívást Papréti János és Kató József malomjavító brigádja elfogadta. Az elért eredményeket minden hónap végén a szakszervezeti bizottság és az üzem vezetősége értékeli.

A versenykezdeményezésben nem maradtak le a kazángépészek sem. Pörnecz Mihály harmada versenyre hívta ki a másik két harmad gépészeit az alábbi pontok alapján.

A salakéghetőség — a jelenlegi viszonyok mellett — a legalacsonyabb szinten tartása. Egy kilowatt órára eső kaloriamennyiség megtakarítás. Szén- és tüzelőolajjal való takarékosság. A távozó füstgáz legalacsonyabb értéken tartása, valamint a kezelési hibából származó üzemzavarok megelőzése.

A kazángépészek versenykezdeményezése az üzem gazdaságossága szempontjából nagy jelentőségű, mert az említett szempontok betartásával lényegesen olcsóbban tudják előállítani a szükséges villamosenergiát, mint eddig. A kazángépészek versenye egész évben tart.

A kultúrpolitikai nevelőmunkáról tárgyalt a tröszt szakszervezeti bizottsága

Az elmúlt évben jelentős eredményeket értünk el a kulturális munkában. Kultúrotthonainkban több szakkör, öntevékeny csoport, színházi előadás segítette a város dolgozóinak szórakoztatását. Még mindig kevés eredményt értünk el azonban a politikai nevelésben.

A párt művelődési irányelveit tartalmazó határozat, elsősorban a politikai nevelőmunka megjavítását tűzi ki célul a kulturális szerveink, kultúrotthonaink elé.

Ennek szellemében tárgyalta a szakszervezeti bizottság legfontosabb kulturális feladatait. A beszámoló és a vita alapján megállapíthatjuk, hogy talán a legelhanyagoltabb terület Komlón a munkásszállások kulturális helyzete.

Az ellenforradalom előtt a szállások többségében volt klubszoba, ahol az ott lakók pihenésüknek egy részét el tudták tölteni. Ezek az ellenforradalom után különböző célokra lettek felhasználva, s az ott lévő felszerelések eltűntek.

A legsürgősebben vissza kell ezeket a klubszobákat állítani, megfelelően felszerelni, könyvtárral ellátni

— mondja ki a trösztbizottság határozata.

Az elmúlt évben az északi üzemek területét leszámítva kevés ismeretterjesztő előadás volt Komlón.

Ez évben nagyobb számban kell megszervezni az ismeretterjesztő előadásokat az élet minden területét érintő kérdésekről.

A vita azt is megmutatta, hogy gyenge volt a kapcsolat a klubotthonok vezetősége és az üzemi bizottságok között. Ezért nem tudták kellően irányítani a közönségszervezést, az emberek kulturális igényelnek kialakítását.

A bizottság határozata kimondja, hogy felül kell vizsgálni az üzemi bizottságok kultúrfelőseinek felkészültségét, gondoskodni kell arról, hogy valamennyi képezze magát politikailag. Csak úgy tud egy könyvtáros pl. jó könyvtárpolitikát kialakítani, ha maga is képezi magát, igyekszik az embereket a könyvön keresztül is nevelni.

Országunkban nagy hagyományai vannak a munkásszínjátszásnak, dalárdáknak. Ezek eddig hiányoztak az öntevékeny csoportjaink közül.

Az üzemi csoportok programjában nagy helyet kell biztosítani a régi hagyományok ápolására, színes, sokoldalú, szórakoztatva nevelő műsorpolitikát kell kialakítani.

Határozat mondja ki azt is, hogy egy bizottságot kell alakítani, mely felülvizsgálja az üzemi bizottságok kulturális munkáját, segíti kialakítani tevékenységük helyes irányát.

A trösztbizottság jelentőségének megfelelő súllyal tárgyalta, elemezte a szakszervezet, s a kultúrotthonok művelődési munkáját. A bizottsági ülésen elfogadott határozatok alkalmasak arra, hogy megvalósulásukkal tartalmilag magasabb színvonalú s területileg szélesebb rétegekhez szóló kulturális élet alakuljon ki Komlón. Most az üzemi bizottságokon a sor, hogy a szervezett dolgozók tömegeivel megvitassák e helyes határozatokra épülő terveiket, s a kulturális munkásokon, hogy a tervek megvalósításra is kerüljenek.

A fiatalok is versenyezni akarnak

A nagymányoki vájáriskola fiataljai is készülnek a tanácsköztársaság 40. évfordulójának méltó megünneplésére. Ennek érdekében versenyre hívták ki a komlói vájáriskola fiataljait.

Versenypontokként javasolták a gyakorlati oktatás tantervének maradéktalan elsajátítását, a minőségi munkavégzést, a szakma balesetmentes tanulását, a szén tisztán termelését. A gyakorlati munkában az anyagtakarékosságot, amely kiterjed a fa-, és a robbanóanyagra, valamint az igazolatlan mulasztások lecsökkentését.

A verseny április 4-ig tart, így a tanácsköztársaság kikiáltásának évfordulója mellett felszabadulásunk napjának évfordulóját is megünneplik.

A versenykihívásban a nagymányoki fiatalok javasolják, hogy a versenyt május elsején a komlói városi KISZ bizottság kijelölt tagjai értékeljék.

Erősödött a KST-mozgalom

Az erőmű dolgozói közt népszerű lett a Kölcsönös Segítő Takarékpénztár. E mozgalom az elmúlt évben alakult, s az év végén 70 ezer forintot tudtak elosztani az egyénenként kifizetett összeg arányában.

Ebben az évben tovább erősödött e mozgalom. Az év elején a tagok száma múlt évi 110-ről 126-ra emelkedett.

Földművesek figyelem!

A Komlói Városi Tanács Mezőgazdasági Osztálya értesíti Komló és a hozzá tartozó peremközségek dolgozó parasztjait, hogy a mezőgazdasági osztály lehetőséget biztosít kukorica vetőmag cserére. Azok, akik jobb minőségű, hibridkukorica vetőmagot akarnak szerezni, február 18-ig adják be igényüket a városi tanács mezőgazdasági osztályára.

Kongresszusi műszakok — békevonatok

a XXI. kongresszus tiszteletére

A komlói vasútállomás dolgozói — a ferencvárosi pályaudvar dolgozóinak kezdeményezéséhez csatlakozva, — röpgyűléseket tartottak, amelyeken elhatározták, hogy a Szovjet Kommunista Párt XXI. kongresszusának tiszteletére, annak végéig kongresszusi műszakokat tartanak.

Határozatot hoztak, hogy minden nap délelőtt 10 óra 35 perckor rendkívüli túlsúlyos békevonatot indítanak Sztálinvárosba. A trösszttel megegyezve a vonatok megtöltése és rendezése 4 óra alatt történik meg. A békevonatok 18 órára érnek Sztálinvárosba, ahol gyors kirakás után vissza fordítják. Ilymódon egy nappal megrövidítik a fordulás idejét.

Elhatározták, hogy a kongresszusi műszakok alatt 2 százalékkal túlteljesítik az „élüzem" szint minden feltételét.

A kereskedelmi szolgálat dolgozói vállalták, hogy a január elsejével életbeléptetett új árrendszert hiba nélkül alkalmazzák.

A kongresszusi műszakok életbelépésének első két napján pontosan indultak a békevonatok és minden vállalást teljesítettek.

Úttörőbarátság — pionírbarátság

A barátság azzal kezdődött, hogy a Kökönyös nyugati iskola egyik nevelője Szovjetunióban járt. Többek között megnézte a rosztovi és Novocserkaszk pionírjainak életét. Megegyezett a pionírokkal, hogy a magyar úttörőkkel levelező kapcsolatot építenek.

Így indult el az első levél 1958. november 7-én a Szovjetunióba, amely a komlói úttörők üzenetét vitte a szovjet pionírokhoz.

Válaszként jónéhány képeslap érkezett a nyugati iskolába. A pionírok írták, s néhány lapon egy-egy kispajtás fényképe helyettesíti a bélyeget. (Az egész csomag egy borítékban érkezett).

„Nó, most rajtunk a sor — gondolták a nyugati iskola úttörői. — *Mi is küldünk valami ajándékot, szép emléket a szovjet pioníroknak".* Így született meg az ötlet, hogy a pajtások tanárnőjük vezetésével könyvjelzőket készítenek, virággal díszítve. Erre írják a pajtások üdvözletét és feltűzik rá az úttörő jelvényt.

„Mi is küldünk képeslapot fényképpel, határozták el a pajtások. S már készülnek a fényképek is, hogy egy-egy magy kislány barátságát, mosolyát mutassák meg a szovjet fiatalóknak. Egyik kisleány őrsi foglalkozásra egy szép csipketerítőt hozott, *„ezt is küldjük el"*, mondta. *„Igaz, hogy édesanyám csinálta, de azért bizonyára örülni fognak neki".*

Rövidesen ismét megérkezik Rosztovba és Novocserkaszkba a magyar pajtások üdvözlete. Aztán ismét megkezdődik a boldog várakozása úttörőinknek a válaszra, szovjet barátaiktól. Így alakul, szélesedik a barátság a két nép gyermekei között.

1919 EMLÉKEI

Mintegy száz úttörő pajtás jött össze február 1-én a Május 1. kulturotthon kiselőadói termében, ünnepi csapatgyűlésre.

A csapatgyűlésre meghívták Kovács József 70 éves veterán, hogy meséljen nekik 1919-ről a Magyar Tanácsköztársaságról.

Az egyenruhába öltözött pajtások lélegzetelfojtva hallgatták Kovács bácsi elbeszélését, a tanácsköztársaság kikiáltásáról, [illegible], s az idős vendégnek a Vörös Hadseregben való részvételéről.

— Hódmezővásárhelyről kerültünk Kaposvárra a 14. ezredhez. Itt politikai megbízott voltam — meséli Kovács bácsi. Közvetlen parancsnokom Latinka Sándor volt, akivel iskolatársak és jó barátok voltunk.

Latinka Sándor nem nélkülözött, hisz volt neki fizetése, de azért kopott ruhában járt. Amikor figyelmeztettem, hogy vegyen magának új ruhát, azt felelte, amíg mások nélkülöznek Ő sem tud újruhában járni. Inkább a szegényeken segített.

A tanácsköztársaság bukása után kegyetlenül üldözték, kínozták a kommunistákat, kivégezték Latinka Sándort is. Én magam is kaptam két év büntetést, de erre büszke vagyok — mondja Kovács bácsi.

— A kommunisták harca nem volt eredménytelen pl. a 8 órás munkaidőt Horthy sem merte eltörölni...

Kovács bácsi előadása után a pajtások mesélték el, hogy a nyomolvasó mozgalomban kivel beszéltek, mit meséltek el szüleik, nagyszüleik a tanácsköztársaságról.

A két úttörő kisleány virággal és emléklappal ajándékozta meg az idős harcost. Megkérték, hogy ez a találkozó ne legyen egyedülálló és máskor is jöjjön el közéjük, mindig szívesen látják az iskolában.

Ügye mindenkinek,

ki önmagát, családját, népét, hazáját szereti

Talán legrövidebben a fentiekben foglalható össze az a rövid vita, amely az autóbusz indulásától, a bányaüzem végállomásáig lezajlott.

A vita már javában tartott, amikor egy fiatal munkás szállt fel a kocsiba. Nem érződött határozott meggyőződés szavaiból, amikor társai szavához eképp kapcsolódott: *„Ugyan hagyjátok már, mit izgat ez titeket? Nekem sincs, meg nektek sincs földetek. Majd csak belépnek a parasztok, ha jónak látják. Nincs ebből nektek semmi hasznotok."*

Ha valaki látott már felbolygatott méhkast, az el tudja képzelni azt a hangzavart, mely a kocsiban e szavak nyomán keletkezett. Egyetértő és ellentmondó szavak hullámzottak. Aztán mindinkább „parlamentálisabbá" vált a spontán tanácskozás. Őszhajú, sok évet megélt munkás szavai vágtak utat a szavak özönében, csendet s tiszteletteljes figyelmet teremtve a tapasztalt ember mondanivalójának.

S az öreg szavai egy-egy rövid szóban vagy bólintással kifejezett egyetértésre találtak. Pedig látszólag nem is a tsz-mozgalomról beszélt. Inkább arról, hogy mi volt a munkás meg a paraszt helyzete másfél évtizede. Aztán arról, hogy a munkásosztály miként váltotta valóra a magyar parasztság évszázados álmát, amikor pártunk vezetésével megteremtette a földosztást. Majd a munkás-paraszt szövetségről, a közös harcokról és győzelmekről, a kialakuló egyre szebb életünkről.

„Mindent elvégeztünk, jobb már nem is lehet?" — tette fel a kérdést. De a feszült figyelemben erre is maga válaszolt. *„Nem, még sok a tennivalónk. Több és olcsóbb élelemre van szükségünk. A parasztságnak több gépre, kultúráltabb lakásra, bútorra és így tovább. Gépekkel, műtrágyával több és olcsóbb élelem állítható elő. Csak nem a félholdas parcellákon.*

A mi szövetségünk a parasztsággal tűzben edződött. A parasztság évtized óta győzött meg arról, hogy a munkás neki segítője, őszinte szerető testvére. Hallgat a munkásra, mert az messzebb lát, tervezője is, alkotója is a jövőnek és a munkásosztály tanácsa és segítsége eddig is hasznára volt parasztságunknak. Tudják, hogy a munkásság olyat nem tanácsol neki, ami nem javát, hasznát jelentené a parasztnak. Erről nemcsak a földosztás során, vagy az iskolák államosításakor győződtek meg. A munkások sok évig tartó falujárása hitben, tudásban, tapasztalatban erősítette parasztságunkat."

A kocsiban már nincs beszélgető csoport. Mindenki az öregre figyel. S mindenki rábólint, amikor a beszélő ezeket mondja a korábban szólt fiatal bányászhoz fordulva: — *„Igaz, hogy nincs földed. Nekem sincs. De mégsem mindegy neked sem, egyikünknek sem, lesz-e elég zöldség a piacon. Több és olcsóbb lesz-e a termény, az élelem. S mi tudjuk, hogy a több és olcsóbb áruhoz a nagyüzemi gazdálkodás mielőbbi bevezetése az egyedüli út.*

S ha tudjuk, hogy így van, ne hallgassunk róla. Beszélni kell. Meg kell mondanunk nekünk munkásoknak is azt, hogy ebben mi a véleményünk. Találkoznunk kell minél több parasztttal, s okos szóval is segíteni ennek megértését."

Az autóbusz megállt. A vita is befejeződött, s szerintünk helyesen, megnyugtatóan.

Nagymamák és nagypapák találkozója

Az iskolába járó unokák rövidesen ismét meghívót visznek a nagymamának, nagypapának, a nőtanács által rendezendő találkozóra.

Azokkal a nagyszülőkkel, akiknek már nincs iskolás unokájuk, a nőtanács területi szervezetei beszélgetnek el és hívják meg őket a találkozóra.

Február 17-én a farsang utolsó napján tartja meg a nőtanács az immár hagyományos találkozót. A tröszt helyiségében tea és keksz mellett köszöntik városunk megöregedett embereit. Elbeszélgetnek a régi szép fiatal korukról, emlékekről.

Az idős emberek nem szeretik a mai modern zenét. Megszokták régen a magyaros népi zenét. Ezért felkérik Schuszter bácsit, — aki szintén nagyapa — hogy játszon nekik harmonikával olyan dalokat, amire régen táncoltak. Lehet, hogy most is táncra kerekednek?

Jó mulatást kívánunk a város nagymamáinak, nagypapáinak a február 17-i találkozón.

A párttitkárnő



Középtermetű, mosolygó arcú, fürge asszony Csordás Antalné a kökönyösi területi pártszervezet titkára.

Nem született komlói, de életét már el sem tudja képzelni városunk nélkül. 1949-ben került Komlóra. Akkor a mai város helyén még csak kis falu volt. Csordásné tanuja volt a város növekedésének, s ahogy épültek a házak, úgy nőtt szívéhez a város.

Csordás elvtársnő szülei az alföldi Biharban szegény emberek voltak, korán megismerte a kenyérért való harc nehézségeit.

Jelenleg Kökönyös keleti bölcsőde gazdaságvezetője. Ez az a szakma, amit úgy szoktak jellemezni, hogy az itt dolgozónak egyik lába „csíkosba" van. Csordás elvtársnőnél ilyen nincs. Munkáját a legnagyobb pontossággal végzi.

Rövid megszakításokkal már hat éve párttitkár. Az ellenforradalom idején a Mecsekben még ropogtak a fegyverek, de ő egy-két aszszonnyal már a párt újjászervezésén dolgozott. Későbbi munkája hozzájárult, hogy a kökönyösi pártszervezetben megszűnt a káros személyi vita és e helyett a politikai munkával foglalkoznak. Jelenleg 33 tag — főleg asszonyok — vesz részt a politikai oktatáson. Sokat segített a pártszervezet a hazafias népfront megbízottainak a választások lebonyolításában.

A kökönyösi pártszervezet területe igen nagy. Elkezdődik Kossuth aknán és egész Dávidföld hozzá tartozik. Az itt lakók gondja, élete hozzátartozik Csordás elvtársnő életéhez.

Pártmunkáján kívül segíti a nőtanács és a szülői munkaközösség munkáját is.

Három gyermek édesanyja. S mert kevés ideje van a család számára, sokszor éjszakáit áldozza fel, hogy a családban is és a pártmunkában is minden rendben menjen. Ott találjuk őt minden fontosabb rendezvényen, ahol tenni, dolgozni, cselekeni kel.

— Én még csak oda nem mentem el, ahova nem akartam — mondja Csordás elvtársnő, majd szerényen hozzáfűzi — azt hiszem ez másnál is így van. Csak annak örülök, hogy nem vagyok beteg és így elbírom a sok munkát.

Mi azt mondjuk Csordás elvtársnő, azért bírja erővel a sok társadalmi munkát, a család példás ellátását és e mellett munkahelyén lévő feladatok ellátását, mert meggyőződésből cselekszik, hisz abban, amit végez, amiért dolgozik.

A pedagógusok fizetésrendezéséről

Kormányrendelet jelent meg a pedagógusok fizetésének rendezéséről.

Városunkban ez azt jelenti, hogy a kezdő nevelők átlag 50 forinttal, az évek óta dolgozó iskolai tanítók, tantárok fizetése átlagosan 180 forinttal emelkedik. Pl. az óvónők 140-től 280 forintig kapnak magasabb fizetést, mint előzőleg. A rendelet szerint emelkedik a fizetési kategóriák alsó és felső határa, pl. az egyetemet végzett tanárok fizetésének alsó határa eddig 1240 volt, most 1300-ra emelkedik. A felső határ pedig 2050-ről 2300-ra.

Lényegesen emelkedik a napközi otthonokat vezető nevelők pótléka is. Eddig napközi vezetésért 100 forint pótlékot kaptak, ez most 140 forinttal emelkedik, összesen tehát 240 forint a napközi pótlék. Ezenkívül az eddig kötelező heti 30 óráról 25-re csökken az előírt órák száma, s magasabb bérrel.

*

Fischer Ernőné, a belvárosi iskola főiskolát végzett kezdőtanárának fizetése 50 forinttal emelkedik. Férje, aki a gimnáziumban nevelő, 170 forint emelést kap. E családban a fizetésemelkedés tehát havi 220 forint. *„A pénz mindig jól jön* — mondja Fischerné —, *de nekem különösen sokat fog jelenteni a rendezés, a következő években, amikor már nem kezdő tanár leszek. Ennek az 50 forintnak is nagyon örülök, hisz a kettőnk fizetésemelése havonta már elég szép összeget jelent a családi pénztárban."*

Kiss József már 20 éve tanít. A főiskola elvégzése után egy kis faluban kezdte a tanítást. 1953 óta van városunkban, most 210 forinttal lesz magasabb a fizetése, mint eddig. *„Véleményem szerint* — mondja — *ez a fizetésrendezés igazságos volt. Nagyon helyeslem, hogy magasabb az emelkedés a gyakorlattal rendelkező, tehát a több éve dolgozó tanítóknál, ez a nevelő munkának a megbecsülését is jelenti."*

Benkovics László, a belvárosi iskola napközi otthonában dolgozik, 1930-ban kezdett tanítani egy Dráva menti kis faluban. *„Bizony akkor nehéz volt a nevelő munkája* — mondja — *osztatlan iskolában voltam helyettes tanító, ez azt jelentette, hogy a 10 hónapra, amíg tanítottam, kaptam fizetést, a kimaradt két hónap alatt el kellett menni más munkát végezni, hogy meg tudjak élni. Most egész évre kapunk fizetést és egy nevelőnek 48 nap fizetett szabadsága van, amikor nem tanít* (nyári szünidő, téli szünet stb.) *Míg Barcson tanítottam, addig eljártam dolgozni a helyi tsz-be, így szép keresethez jutottam a fizetésemen felül. Második éve dolgozom jelenlegi munkahelyemen, tavaly a tröszt Bélatelepi üdülőjében dolgoztam a szünidő alatt. Igy amellett, hogy a Balaton mellett kellemesen töltöttem el az időt, még külön keresethez is jutottam.*

A mostani fizetésrendezés nálunk — mivel feleségem is nevelő — havonta kb. 540 forintot jelent. Három leányom van, így bizony 540 forintból már minden hónapban komoly dolgot tudunk venni a család valamelyik tagjának. Nem is vártunk ilyen hirtelen rendezést, nagyon kellemesen lepett meg, amikor a rádióban hallottam.

Pedagógusokkal beszélgettünk a fizetésrendezésről. Mindenki kellemes meglepetésnek vette a fizetés emelését. S ez érthető, hisz a fizetés emelése nemcsak anyagi helyzetünk javítását jelenti, hanem államunk fokozottabb megbecsülését is gyermekeink nevelői iránt.

Pártbizottsági ülés

Komló Városi Pártbizottság február 6-án, délután 2 órakor tartja következő ülését.

A bizottsági ülés napirendje: A városi pártbizottság 10 hónapos munkaterve, előadója Kelemen László elvtárs.

Mezőgazdaság szocialista átszervezésével kapcsolatos feladatok, előadó: Bátai Jakab elvtárs.

Pártcsoportok vezetőinek

ankétjára kerül sor 1959. február 9-én délután 2 órakor a komlói pártszékházban. Az ankétot a városi pártbizottság és a Pártélet szerkesztősége közösen szervezi.

Tanácstagi fogadóórák ideje és helye

1959. február 5-én délután 4—6 óráig: Balogh István kenderföldi iskola, Kutasi Ferenc belvárosi iskola.

1959. február 6-án délután 4—6 óráig: Rónaszéki Sándorné Kökönyös nyugati iskola, Róth Antal Kökönyös keleti iskola, Piegl József kenderföldi iskola, Koppendorfer Elek belvárosi iskola.

1959. február 7-én, délután 4—6 óráig: Kakócz Lajosné kenderföldi iskola.

A kereskedelmi állandó bizottság megtartotta az alakuló ülését

Január 28-án megtartotta alakuló ülését városunk kereskedelmi állandó bizottsága. A bizottság az ülés elején elnökévé ismét Füredi Miklósnét, titkárává pedig Keresztúri Józsefet választotta, majd felmérte a kereskedelmi osztály 1958-as évi munkáját, valamint a téli ellátás jelenlegi helyzetét.

Ezek után Széles Kálmán, a kereskedelmi osztály vezetője ismertette a bizottsággal az 1954. évi 18-as számú Elnöki Tanács határozatát, amely az állandó bizottságok feladataival és jogkörével foglalkozik.

A kereskedelmi állandó bizottság végül határozatot hozott, a TÜZÉP-telepen lévő szén minőségének megvizsgálására, mert több panasz érkezett, hogy a szén nagyon kövés.

Félévszázados hűség

Bevallom: újságírói hivatásom legszebb feladatát kaptam, amikor megtudtam, hogy Kovács Józsefről, egy igaz emberről kell írnom.

Róla írni olyan toll lenne méltó, amilyen ember ő, olyan szív, mint az ő szíve. Mit jegyezzek fel egy félévszázad gazdag munkásságából.

Hadd kezdjem talán az 1905-ös lippai diáksztrájkkal. Az akkor még polgári iskolás Kovács József Latinka Sándorral köt barátságot, aki szintén ebben az Arad melletti kis városkában végzi tanulmányait. Latinka egy kis diákküldöttséget szervez Aradra, ahol részt vesz a munkásság és a polgárság impozáns gyászünnepségén. A tilalom ellenére a lippai diákság kegyeletét jelképező koszorút helyeznek el a szobor talpazatán. A tanári kar még aznap összeül és eltanácsolják Latinkáékat. A kereskedelmi és a polgári iskola tanulói nem nyugszanak bele az „ítéletbe"; sztrájkot hírdetnek. Másnap délután bizalmas üzenetek mentek az eltanácsoltak közé: jöjjenek vissza, nem lesz semmi bántódása senkinek.

Ezt az ötvennégy év előtti kis történetet jegyezte fel a napokban két úttörő is, Kovács bácsi otthonában, a Berek utcai Petőfi szálláson. Mert Kovács József itt él szerény nyugdíjából. Itt fogadott engem is barátságosan, — udvariasan kínálva vacsorával. Régi forradalmi napokra emlékezett.

— Latinkával a forradalom napjaiban Budapesten kerültünk ismét össze. Szerény albérleti szobában lakott, és nagyon sokat dolgozott valamelyik minisztériumban. 1919-ben újra találkoztunk Kaposvárott, ahol ő a direktórium elnöke, én pedig a vörös hadsereg politikai megbízottja lettem. Somogy országa akkor az ellenforradalom egyik legdühödtebb fellegvára volt... Nehéz munka várt ránk. Szerveztük a munkásokat a vörös hadseregbe. A kiképzés alatt álló harcosoknak és a frontra induló katonáknak beszédet tartottunk. Tájékoztattuk őket az országban történt eseményekről.

Az 1919 augusztus 1-i összeomlás után egy héttel a fehér-terroristák — sok társával együtt — elfogták Latinka Sándort is. Megkínozták és a nádasdi erdőben kivégezték. Kovács József azonban két évvel „megúszta". Persze nem volt az olyan könnyű. Csak úgy csattogott a hátán a puskatus meg a bikacsök. Cafatokká verték a húst a hátán, talpán, de hang nem jött ki az ajkán. Állta, tűrte a legkegyetlenebb szenvedéseket is. Egyetlen szó, sok elvtársának életébe került volna...:

Elsárgult, szakadozott, régi papíron olvasom: *„...a bíróság súlyosbító körülményül mérlegelte, hogy a vádlott a cselekményét olyan időben követte el, amikor a használt izgató kifejezések nagyon alkalmasak voltak az életreébredő polgári társadalmi rendnek újból való felforgatására..."*

Negyven év múlt el azóta. S ma már alig találunk néhányat Latinka harcosai közül. Sokan meghaltak még akkor a bukás után, a többiek meg elperegtek a hosszú úton.

A két évi börtön letöltésével Kovács József nem kapott munkát. Hosszú kilincselés után elhelyezkedett egy filmkölcsönző irodában. 1927-ben már bérharcot vezetett a filmszakmában. S akkor ismét mennie kellett. Második állását is két órán belül el kellett hagynia, mert kiderült, hogy forradalmár volt. Egyik állását a másik után vesztette el, a múltja, pontosabban mondva a közösségért folytatott munkássága miatt.

Kovács József a fasizmus legsötétebb időszakában is megmutatta, hogyan kell viselkedni az embernek egymással szemben. Talán leghűbb választ a következő nyilatkozatok adnak. Kún Sándorné (Bp. VI. Felső erdősor 12—14. sz.) ezt írja levelében: *„Kovács József elvtárs 1944-ben Budapesten a IX., Ferenc tér 1. szám alatti kétszobás otthonában lakott. 44 június elejétől kezdve hamis papírokkal bujtatott lakásán, mert megfigyelés alatt álltam. Ezen időponttól kezdve a felszabadulásig rajtam kívül állandóan még további 8—10 politikailag vagy fajilag üldözött elvtársat bújtatott, rejtegetett és hamis okmányokkal látott el. Pl. Dr. Bánoczi Dénes és felesége, Irsai Béla, Molnár Lajos, Sebestyén János, Veller Bertholdné, Rajki Vincéné és mások.*

Engem és a többieket is a legnagyobb szeretettel és önfeláldozással gondozott: élelemmel és minden egyébbel ellátott. Talán mondanom sem kell, hogy mindezekért soha sem tőlem, sem a többiektől egyetlen fillér ellenszalgáltatást nem fogadott el."

Réti Károly a Vasipari Kutató Intézet mérnöke a többi között így emlékszik vissza: *„A nyilas terror idején Kovács József lakása találkozó helye volt az illegalitásba szorult elvtársaknak, üldözetteknek és a nyilas őrület szerencsétlen, hontalan, bujkáló áldozatainak."*

Kovács elvtárs a munkásmozgalomban végzett tevékenységéért, a minden helyzetben tanusított bátor, emberséges magatartásáért élete alkonyán elismerést és megbecsülést érdemel.

— Vízhányó Imre —

Ami nem tetszik

— A Zobáki úton a helyi járat leginkább tömve van, így a gesztenyési, a halastói, az Anna-aknai megállónál legtöbbször meg sem áll.

— Az egyes városrészeken még mindig nincs kellően rendszerezve a vízellátás. Kökönyösben például a főcsap sokszor csak egy rövid félóráig, máskor meg kiszámíthatatlanul egész nap nyitva marad.

— A Zrínyi Ilona Művelődési Ház hátsó kijáratától vezető „utat" féllábszárig érő sár borítja. Az sem tetszik, hogy a közönség az utolsó előadás után sem jöhet ki a Kossuth utcára.

— A Szabadság moziban olyannyira elhanyagolták a vészkijáratok karbantartását, hogy azok közül csupán egyetlen ajtót lehet kinyitni.

— Dávidföldön több helyen (pl. a Székely Bertalan utcában) fedetlenül állnak a szennyvízaknák.

— A kökönyösi járat útvonalát, bár az időjárás megkívánja — néha mégsem homokozzák fel. A legutóbbi napokban jelentés érkezett a szerkesztőségbe, hogy a kökönyösiek a múlt szerdán 7—8 óra között nem kaptak autóbuszt. Bérlettel a zsebben gyalog indultak a főtérre.

Ami tetszik

— Egy korábbi komlói tanácsülésen a Mecsekjánosi tanácstag szóvá tette, hogy a községben éppen a legforgalmasabb járda használhatatlan — a sár miatt. Az ipari osztály intézkedésére a főút és a mellékutca összekötését szolgáló utat rendbehozták, járhatóvá tették.

— A posta hírlapterjesztési osztály intézkedésére a belvárosban is felállítottak egy hírlapbódét. A gyógyszertárral szemben ,a Kossuth utcán létesített árudában nemcsak hétköznap, de vasárnap is vásárolhatunk friss újságot, folyóiratot és képeslapot.

— A kenderföldi felvonulási rész üzletét nem lehetett megközelíteni a sár miatt. A városi tanács közbenjárására a teret zúzott kővel borították. Az üzlethez most már gépjárművel is szállíthatják az élelmet és egyéb árucikkeket.

— A jeges, csúszós járdák homokozására a Köztisztasági Vállalat dolgozóit már a hajnali órákban az utcán látni.

Bepillantás az építőipari vállalat ez évi terveibe

A Komlói Állami Építőipari Vállalatnak úgy, mint az elmúlt évben, ebben az évben is programjában az első helyen szerepelnek a lakásépítések. A szénbányászati trösztnek 1959-ben mintegy 5,5 millió forint értékben több lakás építésének munkálatait fejezik be. Az év második felében mintegy 400 ezer forint költséggel újabb lakások kivitelezését kezdik meg városunkban.

A tervek szerint 1959-ben több mint 150 lakás kivitelezését fejezik be. Ezenkívül Baranya és Tolna megyében 180 lakás építését kezdik meg.

A két megyében az év folyamán több iskolát is építenek.

Egyik legsürgősebb munkájuk a Dalmondon épülő hibridkukorica-szárító üzem építése. Erre a munkára — a fontossága miatt — különösen nagy gondot kell fordítani. A szárító üzem 3000 hold kukorica termésének feldolgozását mintegy 50 nap alatt végzi majd el. Kivitelezésére kb. 20 millió forint áll rendelkezésünkre.

A felsoroltakon kívül több termelőszövetkezetben is építenek. Igy Mágocson, Kurdon és a bikali termelőszövetkezetben fontos gazdasági épületeket.

A vállalat tervét — az elmúlt évihez viszonyítva — 10 százalékkal emelték. De minden lehetőség megvan arra, hogy a tervet necsak teljesítsék, de túl is teljesítsék. Munkaalkalom van elegendő, most már az építőkön a sor.

Meddőszállítás alagúton

A zobáki I-es aknán kerésztül kerül napszintre — majd a palahányóra — a Kossuth-bányán kitermelt meddő.

Nem kis feladatot jelent majd a nagymennyiségű meddő napszintre szállítása és kidöntése. Erre a feladatra már most felkészülnek.

Az I-es akna mellett néhány méterre hosszú alagút a palahányónál bukkan a felszinre. Az alagútban hamarosan elkezdik a gumiszalag felszerelését. Igy a kis aknába döntve a meddő gumiszalagon jut el a palahányóig, ahol — a tervek szerint — gépi berendezés szórja majd le egyenletesen.

Amire Kossuth-bánya és a Zobáki-akna közötti vágaton megindulhat a szállítás, addigra az alagút is elkészül.

Javasoljuk

A közelmúlt napokban szerkesztőségünk levelet kapott Bocz József dávidföldi olvasónktól, amelyben nagyon színesen leírja egy hosszúhetényi ismerősének kalandjait, amíg az ő lakását megtalálta.

Nem egyedülálló az eset, amit olvasónk leírt. Nem hogy egy hosszúhetényi emberrel, de komlóival is előfordul, hogy nem talál meg egyes utcákat. Hogy az idegenek megtalálhassák ismerőseiket, javasoljuk a városi tanács illetékes szervének, hogy a kevésbé ismert, új városrészek közelében helyeztessen el utcaismertető táblákat.

Tárgyalás a helyi kisiparról

A január utolsó napjaiban megtartott tanács végrehajtóbizottsági ülésen egy napirendi pontot tárgyaltak.

Ezúttal a kisipar helyzetével foglalkoztak. Elsősorban az anyagellátásról, az iparitanulók erkölcsi neveléséről, szakmai képzéséről esett szó. Külön foglalkoztak azzal, hogy az ipari kontárok ellen az eddiginél szigorúbban lépnek fel.

A VB-határozat bizonyára sokat segít majd a komlói kisiparosok helyzetén.

Hírek a III-as aknáról

— **Egy új fejtést telepítettek.** Az üzem vezetősége egy új fejtést telepített és annyival emelte a létszámot, amennyivel a fejtés telepítése megkívánt.

*

— **Segít a meddő-tömedékeléses fejtés.** Az új technológiával működő meddő-tömedékeléses fejtés nagy segítséget nyújt a III. szint ürescsille ellátásban, nem is beszélve a megtakarításokról. Még nagyobb előnyt jelent majd a második ilyen fejtés beindítása, amely február közepe táján történik meg.

*

— **Meggyorsítják a gurítóhajtást.** Jelenleg folynak a kísérletek a gurítóhajtás meggyorsítására. Ezt úgy akarják megoldani, hogy a rendelkezésükre álló Nüsse-Gräfer fúrógéppel 420 milliméter átmérőjű lyukat fúrnak fel, amelynek elkészülte után felülről, ereszkeszerűen kezdenek a gurítóhajtáshoz. Igy a faanyagot felülről kell a gurítóba szállítani, és a kitermelt szén szállítása a fúrt lyukon történik, szintén lefelé. A fúrt lyuk rést is képez, amely meggyorsítja a hajtást.

*

— **Későbbi terv.** A 10-es telepi fejtés művelését, illetve szállítását szintén a Nüsse-Gräfer gépek segítségével kívánják megoldani, a IV. negyedévben. A telepben 15 méterenként 420 milliméter átmérőjű lyukakat fúrnak, amelyeket 400-as légcsövekkel bélelnek majd ki. Igy a felülről induló, csapás irányú pásztafejtésben kitermelt szenet a lyukakon szándékoznak az alapvágatra szállítani. Reméljük sikerül.

A szállítók is versenyeznek

Kossuth-bányán a fejtési és feltáró csapatok mellett a szállítók sem maradtak le a versenykezdeményezésben. Az első versenykezdeményező Varga Márton altárói szállító brigádja volt. Versenyre hívta ki Buhán János és Harmat Pál szállító brigádját. Vállalták a mennyiségi terv teljesítését, illetve túlteljesítését. A csille forgási sebességének meggyorsítását, valamint a zavartalan szállítás lebonyolítását. A brigádokban igazolatlan mulasztókat nem tűrnek meg. A versenykihívást az említett két csapat elfogadta.

Tamás János szállító brigádja versenyre hívta Török Pál és Nagy János brigádját a balesetmentes népszállítás alapján. Vállalták, hogy a népszállításra vonatkozó szabályokat száz százalékig betartják. Az aknakörül rendetlenséget nem tűrnek meg. A versenykihívást a szállítóbrigád valamennyi tagja elfogadta.

A vasútépítők és karbantartók is bekapcsolódtak a versenybe. Mátyás István vasútépítő brigádja versenyre hívta Kossuth-bánya valamennyi vasútépítőjét a következő pontok alapján.

Balesetmentes munkavégzés. Fokozott anyagtakarékosság és önköltségcsökkentés.

A verseny úgy a szállítóknál, mint a vasútépítőknél egész évben tart; az eredményeket havonta értékelik, és azokat nyilvánosságra hozzák.

Őszinte számvetés

A karbantartó üzem munkája — mint köztudomású — igen sokrétű. Többek között a mi munkakörünkbe tartozik a komlói lakótelepek és szolgálati lakások karbantartása és kezelése.

Ez a feladatunk nem mondható hálásnak. Egyes lakóktól nem kapjuk meg a kellő erkölcsi megbecsülést, és vannak olyanok is, akik a megjáró anyagiakat, illetve pénzt sem fizetik ki. (Pl. lakbér)

Sokan szídnak bennünket azért, mert a lakásokban előforduló erőszakos rongálások javításáért díjat számolunk fel. A szidások ellenére tovább folytatjuk, ezt az eljárást, mert a társadalmi tulajdont nem lehet minden felelősségrevonás nélkül rongálni.

Az egyes lakásokban lehetetlen állapot uralkodik, mert azokat lakóik nem becsülik meg. Rongálják a parkettet, amely több helyen máy úgy néz ki, mintha legalább 20 éves lenne.

A WC-t egyesek szemétgyűjtőnek használják. Minden előforduló szemetet, és egyéb holmit, amire nincs szükségük, a WC-be szórnak. Igy a szennyvízlefolyó idővel eldugul és annak kibontása nem olcsó „mulatság".

A belső rongálások mellett a házak külsejére sem vigyáznak kellő gondossággal egyes lakók. Ezzel többek között a városképet is rontják.

A felsorolt hanyagságok és ronglások mellett egyesek „szívesen" fogyasztják az „ingyen" áramot is. Több lépcsőházban éjjeleken át ég a villany, mert az ott lakók nem vesznek annyi fáradtságot, hogy leoltsák. Az áramfogyasztás másik módja a „bütykölés". Ilyen főleg a fáskamrákban fordul elő, ahová néhány lakó „bevezeti" a villanyt, holott az csak a folyosón van engedélyezve. Természetesen az ilyen „saját" szereléseket minden további nélkül lebontjuk.

A városban kevés olyan lépcsőházat lehet látni, amelynek ablakai ne lennének betörve. Néhányszor ezeket már kijavítottuk anélkül, hogy tudtuk volna, ki a tettes. Ezek az új üvegezések is hamarosan a korábbiak sorsára jutottak. A lakók közt van annyi „szolidaritás", hogy nem „árulják el", a tettest nem is gondolva arra, hogy ezzel a társadalmi tulajdon rongálónak bűnét pártolják. Az üzemünknél viszont reklamálnak, hogy a lépcsőházban a kitört ablakok miatt nagy a huzat.

Nézzük csak meg a számok tükrében, milyen kárt okoznak üzemünknek, és azon keresztül a Komlói Szénbányászati Trösztnek ezek a rongálások és pazarlások. 1958-ban lépcsőházi világításért 356 000 forintot fizettünk ki. A vízdíj 1 millió 567 ezer forint volt. 721 ezer forintot fizettünk szemét és fekália szállításért. A kéményseprési díj 764 ezer forint volt, és karbantartási munkára fizettünk 2 millió 487 ezer forintot. Igy tehát összesen 5 millió 895 ezer forintot fordítottunk a lakótelepek és szolgálati lakások kezelésére és karbantartására. Ugye kedves olvasó nagy összeg ez! Pedig ezek tények!

Mi ezzel szemben a bevétel? Lakbér, lakbérfenntartási hozzájárulás és üzletbér címén 1958-ban 4 millió 192 ezer forintot szedtünk be, 1 millió 703 ezer forinttal kevesebbet, mint a kiadás.

Kedves lakók! Amikor a szennyvíz-lefolyót eltömik, vagy a villanyt feleslegesen égve hagyják, vagy bármiképpen rongálják a társadalmi tulajdont, gondoljanak arra, hogy ezzel — közvetlenül vagy közvetve — a saját zsebükből vesznek ki pénzt. Hiszen a javítási és egyéb fenntartási vagy karbantartási díj a trösztben termelt szén önköltségét emeli és ezen keresztül csökkentheti a nyereségrészesedés nagyságát.

SOMOGYI ISTVÁN
a karbantartó üzem vezetője.

Csökken a rikító színek utáni kereslet

Egyik ajtókopogás a másik után. Az emberek jönnek-mennek. Az adminisztrációs munkát végző asszony szaporán forgatja ceruzáját, a rendeléseket veszi fel. Krikler Mihály részlegvezető minduntalan az izzadságot törli ráncos homlokáról. S egy ajtóval odébb 14 varrógép kattog, 14 ember dolgozik.

A Komlói Helyiipari Vállalat szabó részlegében vagyunk.

— Elhihetik — mondja a részlegvezető — hogy ennyi munkánk még soha nem volt. Állandóan jönnek a rendelések. A hét elején például Bátaszéken voltunk, ahol 180 állami gondozásban lévő fiúról vettünk mértéket öltönyök készítésére. E napokban Bükkösdre megyünk, ahol 100 leány részére is nekünk kell a női ruhákat elkészíteni. Budapestről 1000 munkaruha készítésére kaptunk megrendelést.

— *Szóval van munkájuk bőven! Mi a helyzet a komlói rendelésekkel. Nagyobb lett az érdeklődés 1958 hasonló időszakához képest?*

— Nagyobb, nemcsak több öltönyt készítettünk, hanem több a fordítások és az átalakítások száma is. Ellentétben az előző évekkel csökkent a rikító színű, feltűnést keltő szövetek iránti érdeklődés. Ugyanakkor nőtt a sötét estélyi ruhák iránt. Ez jó jelenség. Például ma 8 szmokingot szabtam, ebből 7 sötétkék volt.

— Nemcsak férfi ruhákat készítünk, hanem a női rendeléseknek is eleget teszünk — szól közbe az adminisztrációs munkát végző asszony és hozzáteszi. — Sok komlói nő nálunk rendeli télikabátját, kosztümjét. Nem dicsekvésképpen mondom, de a munkánkkal a nők is, a férfiak is meg vannak elégedve.

Ez igaz is. Azok, akik a Komlói Helyiipari Vállalat szabó részlegében rendelnek ruhát, a ruha szabásával, varrásával meg voltak elégedve. Csak az volt a kifogásuk, hogy sokáig kellett és kell várni. S ez azt is jelenti, hogy sokkal több szabóra van szüksége a részlegnek, mint amennyi van. Jelenleg még sem tudnak foglalkoztatni több embert, mert kicsiny a műhelyük.

Ha új műhelyük elkészül — amely tágasabb lesz — a vevők e panaszát is megszüntetik. Akkor — s reméljük hamarosan bekövetkezik — a ruhák továbbra is kitűnő minőségben és gyorsan jutnak el megrendelőikhez.

Reggel 4 óráig szórakozhat

az „ANNA" eszpresszóban

ZENE — TÁNC!

A NAPPALI NYITVATARTÁS VÁLTOZATLAN.

A föld alá kényszerítik

„Több ezer köbméter betonra lesz szükség"

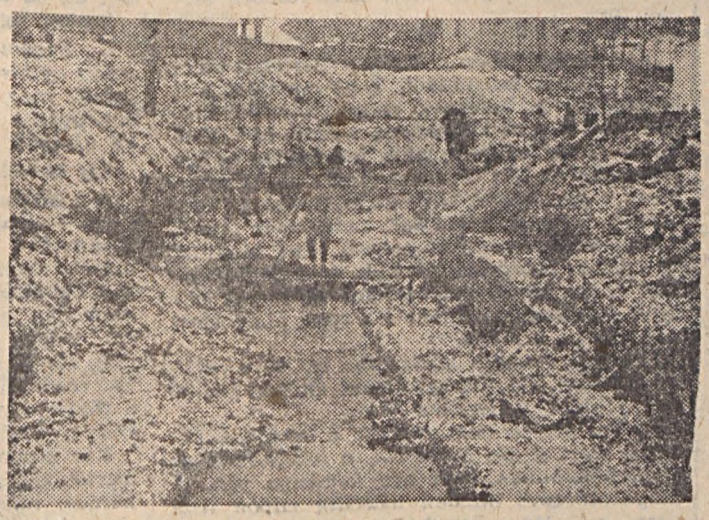
Régóta szennyezi városunk levegőjét, a Kaszárnyapatak. A benne csörgedező szennyvíz a város közepén folyik, s többek között a piacteret is érinti. A városi tanács vezetői ezért határozták el, hogy a „föld alá kényszerítik" a patakot.

A munka már megindult. A piactérnél kezdték a Komlói Hídépítő Vállalat dolgozói, szélesíteni, mélyíteni a medret, hogy később elkészíthessék a földalatti betoncsatornát.

Látogatásunkkor mintegy harminc ember csákányozott, lapátolt. Serényen folyt a munka. Az egyik lapátoló munkástól — mint később megtudtuk — Berdi Ferenctől érdeklődtünk; mi a véleménye az itt folyó munkáról.

Rövid gondolkodás után határozottan válaszolt:

— *Korábban el kellett volna végezni már ezt, de ami késik, az nem múlik. Igaz, hogy sok pénzbe és munkába kerül, de a hasznos hogy megéri. Az időjárás nem a legkedvezőbb hozzá, mert — ha hideg van is, — hidegebbnek kellene lenni, hogy a víz befagyjon, úgy könnyebb lenne a munka.*



— *Azért így is megoldjuk, — szólal meg mellettünk Vadászi István művezető. — Nagy munka lesz — kezdi szakszerűen magyarázni, — most még kevésnek látszik. Alig két hete kezdtük és még csak a földmunkánál tartunk...*

— *Már a földmunka is jelentős — szakítja félbe Csizmadia József az egyik itt dolgozó munkásbrigád vezetője. — Három méter átmérőjű betoncsatornának kell helyet készítenünk, úgy, hogy arra még két és fél méter föld is kerüljön. Tehát összesen öt és fél méter mély és több, mint három méter széles árkot kell ásnunk a csatornának.*

— *Mennyi idő alatt készülnek el vele?*

— *Nem tudom pontosan, körülbelül két év alatt.*

— *A csatorna falát döngölt betonból készítik?*

— *Igen. Úgy terveztük, hogy a pártház mögött felszerelünk egy betonkeverő telepet, és üzemi vasúton, csillékben szállítjuk a betont ide a csatornához. Több ezer köbméter betonra lesz szükségünk.*

Beszélgetésünk közben is serényen folyt a munka a patak medrében.

Elkezdődött a nagy munka és a tervek szerint biztosan be is fejeződik, „eltűnik" városunkból az egészségtelen Kaszárnya-patak.



Kis pajtások OLDALA

Tanulságos ítélet

A szegényember felelte a szegényember munka után nézett a vásáron. Egy asszonyságnak segített a kosarát vinni, kapott tőle egy darab kenyeret. Az utca egyik szélén egy lacikonyha állott, s a pecsenye jószagún füstölgött. Gondolta a szegényember, hadd kapjon a kenyere pecsenyeízt, s fölébe tartotta a sülő húsnak.

— *Mit akar kend a kenyerével? — förmedt rá a lacikonyhás.*

— *Láthatja kend, a gőzbe tartom — felelte a szegényember.*

— *Tartsa csak, de fizessen egy garast.*

— *Már hogy kívánhat kend tőlem a gőzért egy garast — méltatlankodott a szegényember — hisz a gőz veszendőbe megy.*

Szó szót követett, utóvégre a lacikonyhás bíró elé vitte a szegényt. A bíró meghallgatta az árust, majd megkérdezte a szegényembert, hogy úgy volt e, mint amaz elbeszélte.

— *Ugy — bólintott rá.*

— *Akkor ide a garassal!*

A szegényember előkotorta zsebkendőjéből egyetlen garasát s a bírónak adta. Emez megpengette a garast kétszer-háromszor az asztalon.

— *Köszönöm tekintetes úr — mondta a lacikonyhás és a pénz után nyúlt.*

— *Azt már nem! — mondta a bíró — Kegyelmed az ételnek csak a gőzét adta ennek az embernek, ezért nem jár más, mint a pénz csengése. Ezt megkapta, menjen isten hírével.*

Január 7-i számunkban közölt fejtörő helyes megfejtése

Kadar Károly születésnapján megivott	3 liter bort
Felesége névnapján	6 liter bort
Házassági évfordulóján	7 liter bort
Következő névnapjára maradt	2 liter bor

Kadar Károlynak tehát összesen 18 liter bora volt.

Cserebere: megfelelő elhelyezés után minden oldalon 15 volt a számok végösszege, pl.:

4	9	2	a megfejtés akkor is jó volt,
3	5	7	ha nem ilyen sorrendbe raktátok
8	1	6	össze, de a végeredmény 15 lett.

Helyes megfejtést a következő pajtások küldtek be szerkesztőségünkhöz: **Stelm Miklós, Fonyódi Margit** és **Müller János.** Kérjük a három szerencsés megfejtőt, hogy február 6-án, pénteken délután 4 órára keressék fel az Uj Komló szerkesztőségét (Lenin tér 1.). Itt adjuk ki a három pajtásnak a könyvjutalmat.

Következő kispajtás-oldalunkon képrejtvényt közlünk.

SPORT

Hírnevükhöz méltó bemutatót tartottak

Talán azzal lehetne kezdeni e rövid kis tudósítást, hogy olimpikonjaink és a komlói bányászok találkozója várakozáson felülien sikerült.

Az első kellemes csalódás akkor ért bennünket, amikor megtudtuk, hogy az előre jelzett gárdából valamennyien eljöttek közénk. A másik: nagyon örültünk annak, hogy az ismerkedés nemcsak formai képet öltött, hanem igazán eleven, bensőséges megnyilvánulás volt. Lejöttek közénk a bányába is! Kossuth-on és Béta-aknán valamelyest izelítőt kaptak a bányászok küzdelmes, nehéz munkájából.

Czvikovszky Ferenc, főiskolai egyéni és csapat világbajnok, az 1958. évi világbajnokság II. helyezettje „civilben" mérnök. Az ő véleménye szerint a földalattinál végzett munka színház volt a komlói bányához képest. De ugyanígy vélekedtek: Huszka Mihály, Lelkes András, Borsányi Árpád, Füle Judit, Juhász Kató is. Az egyes nyilatkozatokból azt lehet összegezni, hogy bányászaink nagyon-nagyon megérdemlik a 2—3—4.000 forint fizetést és az egyéb juttatásokat.

Persze mi is elmondhatjuk, hogy a különböző sportágak kitűnő képviselői méltán jutottak az olimpiai keretbe, a tatai edzőtáborba. Az ökölvívók: Kurucz, Jaczkó, Fekete, Török; a birkózók: Deli, Hoffmann, Gurics, Szilvássy; a súlyemelők: Huszka, Borsányi; a tornászok: Füle Judit, Mák Gyöngyi, Keszthelyi Rudolf, Lelkes András; a vívók: Juhász Kata, Rejtő Ildikó, Kamuti Jenő, Czvikovszky Ferenc; a cselgáncsozók: Madari, Zsoldos mind mind olyan bemutatót tartottak, hogy az valóban méltó volt az eddigi hírnevükhöz. Komlón most láttunk először cselgáncsozást, s bizony lekötötte figyelmünket. Mégis talán a tornászok és a birkózók bemutatója tetszett a legjobban.

Ez a hétfői nagyszerű műsor jó szolgálatot tett az olimpiai eszmének. Ilyen bemutató még nem volt Komlón és sajnos soká lesz még egyszer. Örökre emlékezetes marad számunkra ez a találkozó. Azt kívánjuk vendégeinknek, hogy minél többen ott lehessenek a római csapatban.

A zöldasztalnál találkoztak a nehéz csata résztvevői

A Komlói Bányász iránt rajongás jellemezte a vasárnap délelőtt megtartott labdarúgó ankétot Bár a klubhelyiségbe nem sokan jöttek össze, **mégis annyi probléma vetődött fel, hogy a beszélgetés az egész délelőttöt igénybe vette.**

Záborszky Jenő a labdarúgók edzője, a csapat belső helyzeteről tartott ismertetőt, míg Pintér József sportköri elnök a szervezéssel kapcsolatos kérdésekre válaszolt.

Záborszky edző szerint a fiúk többsége máris jó erőnlétben van. Az őszi tizenegy közül nyolc játékos rövidesen eléri azt a formát, amit a novemberi, decemberi hajrában mutatott. Örvendetes: **több poszton nemes versengés alakult ki, hogy kikerüljön a pályára lépő tizenegybe.** Itt már a fiatalok jelentkeznek.

Nagyon megszívlelendő az, amit az edző a szurkolóktól kér. A futball hívei jobban érezzenek együtt a csapattal. Különösen **akkor várunk segítséget, búzdítást, amikor egy kicsit gyengébben megy a gárdának.** Legyünk türelmesebbek: ne szidjuk a játékosokat, hiszen minden labdarúgó a legjobban szeret játszani.

Az edző a formaidőzítésre vonatkozóan elmondotta, hogy most már fokozatosan csökkenti a foglalkozások számát. Február 15-től az eddigi 10 helyett négy edzés lesz hetenként.

Pintér József többeknek válaszolva így nyilatkozott:

— Az egyesület baráti köre minden hónap első vasárnapján megrendezi a labdarúgók és a szurkolók találkozóját. Minden üzemnél, intézménynél szervezőket választunk, akik a tagtoborzásban és a társas utazás megszervezésében segédkeznek. Csak abban az esetben kérhetünk különvonatot, ha a jelentkezők száma eléri az 500 főt. A leglelkesebb szurkolókból létrehozzuk a „B" közepet alkik a lelátó közepén kapnak helyet. A tavaszi idény nyolc hazai mérkőzésére bérletet adunk ki.

A sportköri elnök végül a sokat vitatott „nem akarunk bajnokságot nyerni" elméletre adott választ. Ez a beállítás kifejezetten rosszindulatú. Igen is, **minden játékos, szakvezető azon fáradozik, hogy ismét a legjobbak között lehessünk.** Kérdezem:

a) melyik az a futballista, aki szívesebben játszik alacsonyabb osztályban,

b) van-e olyan labdarúgó, aki nem szeretne havi 1 000 forinttal több kalóriapénzt, márpedig az NB I. és a II. között ennyi a különbség.)

c) van-e olyan edző, szakvezető, sportbarát, aki szívesebben látná csapatát a gyengébb osztályban? Aligha!

A „jólértesültek", a „benfentesek", a „tudálékosok", azért kavarják a port, hogy a komlói közönség ne lásson tisztán, s hogy a közvélemény szembe kerüljön a csapattal és a sportkör vezetőivel.

A vasárnapi ankét azzal a tanulsággal szolgál, hogy érdemes megtartani a labdarúgók és szurkolók tanácskozását. A nehéz csata résztvevői a zöldasztalnál barátként találkoznak és vitatják meg az észrevételeket. **A legközelebbi összejövetel a május 1-i idegenben mérkőzés miatt február 22-én lesz.**

Teremkézilabda Téli Kupa

Komlói Bányász—Pécsi Dózsa 15:9 (6:4)

Pécs, 1 000 néző, vezette: Péter. Komlói Bányász: Balázs — Schmeller, Weininger, Papp, Schwarcz, Horváth. *Csere:* Appelzhoffer. *Edző:* Istvánfalvi Miklós.

Csapatunk nagy becsvággyal indult a küzdelembe. Játékosaink szerették volna bebizonyítani, hogy a múlt heti vereség csak kisiklás volt. A mérkőzés első percétől kezükbe tartották a játék irányítását és 2:2-től biztosan húztak el, fokozatosan növelték előnyüket. Támadásaikat egy-két húzásból építették és minden helyzetből lőttek. A Dózsa a mezőnyben tetszetősen játszott, de a zóna ellen nem igen találta meg az elenszert, amikor pedig lövéshez jutott, Balázs a helyén volt.

A második félidőben egyre inkább kidomborodott csapatunk fölénye és rendre érte el góljait. *Ebben a félidőben már nem volt ellenfél a Dózsa.* A még nagyobb arányú vereségtől csak a kapufa mentette meg őket (öt kapufát dobtunk).

Végeredményben *teljesen megérdemelten nyerte csapatunk a mérkőzést. A gólarány még kedvező is a Dózsának, a látottak alapján.*

A kézsérüléssel bajlódó *Balázs* többet nyújtott a vártnál. A csapat legjobbja ismét *Papp* volt, minden megmozdulása gólveszélyt jelentett. Rajta kívül minden játékosunk átlagon felüli teljesítményt, kitűnő játékot nyújtott.

Góllövők: Papp 8, Horváth 3. Schmeller 2, Balázs és Schwarcz.

KOMLÓ II.— PÉCSI BÁNYÁSZ II. 13:9 (9:5)

Második csapatunk jó játékkal vágott vissza előző fordulóbeli vereségéért.

Két edzőmérkőzés — 20 gól

A Komlói Bányász labdarúgói vasárnap Mázára és Nagymányokra látogattak. Az első csapat Krausz — Kanizsai, Komlói, Mestyán — Kohlmann, Molnár II. — Grozdics, Cziráki, Perényi, Molnár I. Tóth összeállításban játszott. A gárda igen biztatóan mutatkozott be. Sokmozgásos, gyors játékkal lepte meg a még első edzéseinél tartó mányoki csapatot.

A már kitűnő talajú, viszonylag kisméretű pályán lejátszott, sportszerű edzőmérkőzésen kellemes meglepetés volt a fedezetpár magabiztos játéka, s hogy az ötösfogat tagjai rendszerint egyből továbbították a labdát. Grozdics és Tóth hosszú labdákat kapott, mind ketten jól érvényesítették gyorsaságukat. Feltűnő volt az is, hogy a csatárok már 18—20 méterről vállalkoztak lövésre. Perényi 3 gólt lőtt, s ebből kettőt 18 méterről! Molnár I. viszont a szerzett hat gólból négyet remekbe szabott fejessel ért el. A további gólokon Cziráki, Grozdics és Kohlmann (szabadrúgásból) osztozkodott.

A mányokiak: Süveges (Vörény) — Hartmann, Wágner, Pásztor — Mányoki, Nagy (Molnár) — Wunsching (Teleki), Tress, Dormány, Weber, Marton. — csak a második félidőben néhány percre langoltak fel s ekkor szerezték az egyetlen becsületgólt Marton révén. A hazaiakból Hartmann, Dormány, Marton játéka érdemel elismerést.

Komlói Bányász II.—Máza 7:0 (2:0, 2:0). Bányász II. Szirtes — Tischler, Balázs, Lovászi — Dorogi, Takács — Seemayer, Keresztí, Udvaros, Daum, Faragó. **Máza:** Veres — Pecsnek (Schec) Kasper II. — Széles — Mező, Radó — László, Bandi, Böröcz, Simon, Kasper I. (Gáth).

A háromharmados edzőmérkőzésen együttesünket nem kényszerítette különösebb erőkifejtésre a mázai csapat. Erőnléti, technikai fölényünk gólokban is kifejezésre jutott. Góllövők: Seémayer 3, Keresztí, Udvaros, Daum, Faragó. A fiatalok közül Takács, Seémayer, Faragó, míg a régiekből Korom, Keresztí, Daum játszott jól. A mázaiakból Kasner II., Böröcz és Simon dícsérhető.

Sporthírek

A megyei I. osztályú bajnokságra készülő bétaiak vasárnap délelőtt az ifjúsági csapatukkal tartottak edzőmérkőzést. Inkább két vegyescsapat találkozott, ahol végig érdekes játék alakult ki. A találkozón nyolc gól esett. Béta-akna első csapata szerdán Pécsre utazik, ahol délután 3 órai kezdettel a P. Dózsával tart edzőmérkőzést.

— A komlói Dózsa röplabda csapata a téli kupa, terembajnokság szombati fordulójában kettős győzelmet aratott. Az Adrián, Kotka, Sipos, Benczik, Magyar, Juhász (Panta, Czink) összeállítású együttes először a PEAC II.-t (61 : 35), utána a Pécsi Pénzügyőrség legjobbjait (57:44) fektette kétvállra. A tűzoltócsapat mostani két győzelmével bebiztosította magának az első négy közötti helyet. A siker értékét növeli, hogy a Dózsa játékosainak télen nincs megfelelő edzési lehetősége.

Egy labdarúgó otthonában

Pénteken szándékosan a késő esti órákban látogattam meg otthonában a Komlói Bányász egyik legnépszerűbb játékosát, Kripl Jánost. Véletlenül éppen vacsora közben értem a családot. Természetesen, engem is invitáltak.

Kiadós vacsora és 1:1-es sakk-csata után gombolyítottam a beszéd fonalát.

— Mivel töltöd szabadidőd, mi a kedvenc szórakozásod?

— *Könyvet, újságot olvasok, sakkozom az édesapámmal, kártyázom a feleségemmel. Most a „Sasnak körme között" című ifjúsági regényt olvasom.*

— *Hiányje el, nem sok ideje marad a családra* — veszi át a szót a házias, csinos felesége.

— *Ha mégegyszer férjhezmennék, nem mennék futballistához...*

Ez az utolsó mondat nagyon meglepett.

— *Nincs mit szépíteni,* — folytatja az asszonyka, — *nem sokat van itthon. Hétköznap, amikor edzés után holtfáradtan hazajön, semmihez sincs kedve. Szombaton meg vasárnap megint csak első a futball.*

— Mi a napi programod?

— *Fél 8-tól fél 1-ig dolgozom Anna-aknán, mint villany szerelő. 1 órakor ebédelek, 2 órakor már a pályán kell lenni. Megbeszélés, edzés, fürdés, ismét taktikai megbeszélés és máris este van. Hazajövet egy kicsit leheveredem, olvasok, aztán vacsora. Az alapozás időszakában heti tíz edzést tratottunk. A következő időben, kedden, szerdán, csütörtökön, pénteken lesz foglalkozás, vasárnap meccs. Igy megy az hétről-hétre, évről-évre.*

— Mióta vagy az egyesületnél?

— *1946-ban 14 éves koromban már országos mezitlábos bajnokságot nyertünk — Komló színeiben. Az akkori csapatból már csak Daum Géza meg én játszom. Tavaly november 13-án töltöttem be a 26. évet. Még 4—5 évig szeretnék futballozni.*

Akárhogy is számítom 10—13 év a legjobbak között. Menynyi fáradság, lemondás, áldozat... És ezután mégtöbb... Őszintén szólva, nem is olyan könnyű futballistának lenni! Kivált az olyannak, mint Kripl János, aki nemcsak a pályán mutatott sportszerűségével nyerte el a közönség bizalmát, hanem otthon is példás családapa. Merthát középhátvédünknek van két szép lánya: Magdi és Klári. Minden komlói labdarúgót névszerint ismernek, pedig a nagyobbik még csak öt éves. Nem véletlen, hogy az apró szőke csemeték jártasak a futball-berkekben, hiszen az édesapjuk is otthonosan beszél a csapatról, az egyes játékosok felkészültségéről. Nem győzöm eleget csodálni: mennyire kevés olyan sportemberrel találkoztam, akinek a felesége is ilyen sportbarát. Mennyivel könnyebb így sportolni!

Jó, jó, az asszonyka panaszkodik, hogy keveset van otthon a férje, de azért mégis...

Amikor „szobaszemlét" tartottam, szinte önkéntelenül is az jutott eszembe; ezzel a lakással és két szoba bútorral megelégedhetne bárki. S a tisztaságról, a rendről csak felső fokokban lehet beszélni. Az asszonyka kezemunkája nyomán a szebbnél-szebb horgolt terítők varázslatossá teszik a lakást.

Aki négy évvel előbb itt járt, az bizonyítani tudná, hogy a honvédségtől leszerelt Kripl János is ugyanúgy kezdte a fészekrakást, mint nagyon sokan: szerényen, szegényesen. És, hogy most már itt tartanak, — hadd írjam meg őszintén — nem valami mellékjuttatásból ered, hanem a szorgos munka eredménye.

A hosszúra nyúlt beszélgetésünk után hazafelé menet azon tűnődtem, amit Kripl János az NB II-vel kapcsolatban mondott. Véleménye szerint *az idei bajnokság erősen a kezünkben van, a bajnoki címet mi már csak esetleg elveszthetjük.*

A nyugati és a belvárosi

általános iskola legjobb leány, illetve fiú csapata győzött a szombaton és vasárnap megtartott városi úttörő teremkézilabda bajnokságban.

Lányok eredménye: Nyugat—Kelet 3:1, Belváros—Gesztenyés 12:1, Nyugat—Belváros 3:2, Kelet—Gesztenyés 17:0. Legjobb góllövők: László (Belváros) 11, Rein (K) 7, Bartha (Ny), Csordás (K) 5—5. *Az iskolák közötti sorrend a következő: 1. nyugati, 2. belvárosi, 3. keleti, 4. gesztenyési iskola.*

A fiúknál a belvárosi, a keleti, a nyugati és a gesztenyési iskola a rangsor. Legjobb góllövők: Galambos (B) 15, Imre (Ny) 8, Csomós (K) 7, Beke (B) és Méhn (K) 5—5. Az intézetek egymás közötti eredménye a következő: Belváros—Nyugat 14:8, Kelet—Gesztenyés 22:0, Belváros—Kelet 14:5, Nyugat—Gesztenyés 7:1.

Hírek — közlemények

Bírósági hírek

Vén László 1954-ben elhagyta családját. Akkor a bíróság 200 forint havi tartásdíjra kötelezte. 1956-ig eleget is tett ennek. Azóta nem fizetett egy fillért sem. 1957 júliusában a bíróság 8 hónapi börtönre ítélte a hanyagságért, de három évre felfüggesztette abban a reményben, hogy fizetni fog. Utána újból nem fizetett. Ezért az ügyészség megindította az eljárást ellene. 6 hónapi börtönt kapott. A bíróság egyben elrendelte a korábban felfüggesztett 8 hónapi börtönbüntetés végrehajtását is.

Vén László enyhítésért fellebbezett.

*

Kirsch Márton, a vízművek volt dolgozója októberben betegállományba került. A körzeti orvos október 27-től november 2-ig táppénzes állományba vette. Kirsch a táppénzigazoláson a dátumot november 2-ről 12-re javította. A kijavított igazolást adta le az üzemben és ennek alapján részére 370 forint jogtalan táppénzt fizettek ki. Az ügyész vádat emelt ellene a társad mi tulajdon sérelmére elkö tett csalás és közokiratha sítás bűntette miatt.

*

Medgyesi Tiborne a 24 AKÖV-nél jegyelszámolt volt. Feladatát képezte a lauzokat elszámoltatni a adott jegyekről. Medgyesiné feladatát mindig „pontosa ellátta. A legkisebb hiányos esetén felhívta a vállalatve tő figyelmét a mulasztó va hibás kalauzokra. Magatar sával olyképpen sikerült nyernie a vállalat vezetőié nek bizalmát, hogy az m káját csak a legritkább es ben ellenőrizték. Ezt haszná fel Medgyesi Tiborné. Az számoltatás során a kalauzo tól a beszedett pénzből sebb-nagyobb összeget els kasztott. A nyomozás sor megállapítást nyert, hogy tő mint 4400 forintot tulajdo tott el. E cselekményéért ügyészség vádat emelt ellen

— **Ismét** megkezdi adását a vájáriskola stúdiója. A rádió az iskola életével kapcsolatos híreket közöl.

Apróhirdetések

— EGY gyalupadot keresek megvételre. Lévai, Kenderföld, Vörösmarty utca 540/C I/1.

— ELADNÁM Dávidföld, Orosz Gyula út 30. szám alatti házamat. Lakáscsere nem szükséges.

— ELADÓ egy új állapotban lévő mély gyermekkocsi. Kenderföld, Tompa Mihály út 560, I. 2. ajtó.

— ELADNÁM Dávidföld, Munkácsy Mihály utca 73. sz. egyedülálló házamat. Érdeklődni ugyanitt.

— ELADÓ Mecsekjánosiban 295 négyszögöl telek, épületanyaggal 8 000-ért. Érdeklődni Kökönyös, Sallai út 6. I/10. Buzás.

— ELADÓ jó állapotban lévő szép, világos háló. Érdeklődni 18—20 óráig. Kenderföld, Vörösmarty út 541 ép. II. em. 1.

HARISNYA szemfelszedés megvárható, Kökönyös, Vorosilov út 17.

JÓL AKAR SZÓRAKOZNI?

KERESSE FEL A

Mecsek Éttermet,

ahol GERGELY és BAKSA duo játszik.

Hideg, meleg ételek, presszókávé, udvarias kiszolgálás!

Hol művelődün

—ho szórakozzunk

MOZIMŰSOR:

MÁJUS 1. Február 5-től 10-i Megmentettem az életem. Fran film.

ZRINYI. Február 4-én: Szer mes trombitás. Bolgár film. Kí rőműsön: Izletes, tápláló étel. Fe ruár 5-től 8-ig: Marty. Amerik film.

SZABADSÁG. Február 4-é Szakadék. Magyar film. Kíséi műsor: Róka az építőmester. Fe ruár 6-tól 8-ig: Svejk. II. r Csehszlovák film.

— **A kenderföldi** iskola sz lői munkaközössége és tan kara jólsikerült ismerkedé teadélutánt rendezett janu 31-én.

— **Kossuth-bánya** felta körlete KISZ-szervezetén tagjai január 31-én éjszak társadalmi munkában leszá tak anyagmentés céljából.

ÚJ KOMLÓ
az MSZMP Komló városi bizottsága és a városi tanács lap
Szerkeszti a szerkesztőbizottság
Felelős kiadó:
az MSZMP városi bizottsága
Szerkesztőség
Komló, Lenin tér 1. szám.
Telefon: 12-13, 12-63, 23-69;
Kiadóhivatal:
Komló, Lenin tér 1. szám.
Előfizetés postahivatalnál é kézbesítőknél, valamint a pár szervezeteknél. Negyedév ...tés díj 12 forint.

Pécsi Szikra Nyomda
Pécs, Munkácsy Mihály u. 10.
Telefon: 20-27.
Felelős vezető: Melles Rezső

Hej Dávidföld, Dávidföld

Nehéz lenne megállapítani, hogy 1957 óta hányszor is foglalkozott az Új Komló városunk legfiatalabb részével; Dávidfölddel. Nehéz lenne megállapítani, hogy szerkesztőségünk hányszor hívta fel a Komlói Szénbányászati Tröszt építési osztályának valamint az építőipari vállalatnak figyelmét, hogy orvosolják a lakók panaszait. S a panaszok orvoslása közel két év alatt csak részben történt meg.

*

1959. január 29-én a Székely Bertalan utcai lakók kértek bennünket, hogy menjünk a helyszínre. A kérésnek eleget tettünk. Először a 8-as számú lakásba mentünk, ahol Szabó József bányász lakik feleségével és két gyermekével. Mit láttunk? A szobák, a konyha és a fürdőszoba úgy néz ki, mint egy füstölő. A falak kormosak, nem lehet fűteni. Az ablakokat csak kalapáccsal lehet kinyítni, az ajtókon repedések vannak, és a padló mozok. A ház körüli betonjárdán ugyancsak nagyok a repedések. Hihetetlen rossz állapotban volt és van a lépcső.

Nemcsak Szabóék lakása van így. Ez a helyzet Kövesdi Pál, Faragó József, Gulyás Bálint és a többiek lakásában.

— *Tél idején nem tudunk a lakásban tüzelni, mert a két szobának, a konyhának és a fürdőszobának csak egy kéménye van. A kályhacsövelket minden második napon tisztítani kell. Ha a konyhában akarunk tüzelni, akkor a fürdőkályha csövét ki kell venni és a kéménylyukat valamivel betömni. Hiába jönnek a kéményseprők, nem tudnak eredményes munkát végezni, mert a kémény olyan...*

Igy panaszkodik Faragó Józsefné.

— Voltak a trösztben?

— *Igen. Grünwald elvtársnál voltunk. A a választ kaptuk, hogy neki — már mi Grünwald elvtársnak — a kéményeket megj lelnek, a lépcsők jók és így tovább. Leh hogy neki jók, de nekünk nem. Ezzel a válas szal nem elégedtünk meg, ismét hozzá me tünk. Igéretet kaptunk, hogy azonnal a hel színre jönnek és megnézik. Azóta másfél h telt el, de senki sem jött.*

Ezeket ugyancsak Faragóné mondta.

— *Engem pedig szabályosan kinevettek tröszt építésügyi osztályán, még nem is ha gattak meg. Amikor elmondtam nekik, ho elmegyek a szerkesztőségbe és betetetem ő az újságba, csak a vállukat vonogatták.*

Igy beszélt Szabó József.

A lakóknak nemcsak a tröszt fenti dol zóira van panaszuk, hanem a Víz- és Csat naművekre is. Ez utóbbi vállalat dolgoz akik a Székely Bertalan utcában a vízaki kat építették, hanyag munkát végeztek. kapkodás eredménye az, hogy az aknák k rül, melyek közvetlen a házak közelében vá nak, 30—40 centiméteres hézagok keletkezt Eső esetén a víz a házak alá folyik és kimos a földet a padlók alól. Az aknák fedetlen veszélyeztetik az ott lakók testi épségét...

Kár szaporítani a szót. A lakóknak tel mértékben igazuk van. Jogosan felvetődik kérdés: miért nincs a fenti utca lakóin olyan kéménye és lépcsője, mint mondjuk Orosz Gyula utcában?

*

Megkérdeznénk az illetékeseket, *tény nem volt még mód immár 1957 óta az épül hibák megszüntetésére? Ha mégis így len mikorra várható, hogy e sorok által várt jav tómunka megkezdődik?*

VILÁG PROLETÁRJAI, EGYESÜLJETEK!

Új Komló

A MAGYAR SZOCIALISTA MUNKÁSPÁRT
KOMLÓ VÁROSI BIZOTTSÁGA ÉS A VÁROSI TANÁCS LAPJA

IX. ÉVFOLYAM, 11. SZÁM. ÁRA: 50 FILLÉR SZOMBAT, 1959. FEBRUÁR 7.

Három nap alatt 54 vagon szén terven felül!

A Komlói Szénbányászati Trösztfebruár első három napján a tervezett 14 310 tonna szén helyett 14 851 tonnát termelt, s így a három nap tervét 103,8 százalékra teljesítette.

Az üzemek közül Kossuth-bányán érték el a legjobb eredményt, viszont Anna-aknán, Szászváron és Mázán nem sikerült e mennyiségi tervet teljesíteni.

Kossuth-bányán mindhárom nap felszínre küldték a tervezett szénmennyiséget. Ötödikéig 473 tonna szenet bányásztak a tervezett mennyiségen kívül.

III-as aknán ugyancsak minden nap felszínre került a tervezett szénmennyiség. A legjobb eredményt 3-án érték el (106,4 %).

Béta-aknán egy alkalommal nem sikerült a napi tervet teljesíteni. A három nap eredménye: 101,7 százalék.

Anna-aknán 3-án 74,4 százalékos eredményt értek el, s így majdnem 10 vagon szén adósságuk van.

Az északi üzemeknél Nagymányok bányászai a megszokott módon termelnek. Mindhárom nap teljesítették a tervet.

Mázán a következő eredmények születtek: 2-án: 100, 3-án 99,2 és 4-én 100,3 százalék. Néhány tonna szénadósságuk van. Szászváron egyetlen napon sem sikerült felszínre küldeni a tervezett szénmennyiséget.

40 ezer tonna kőre számítanak

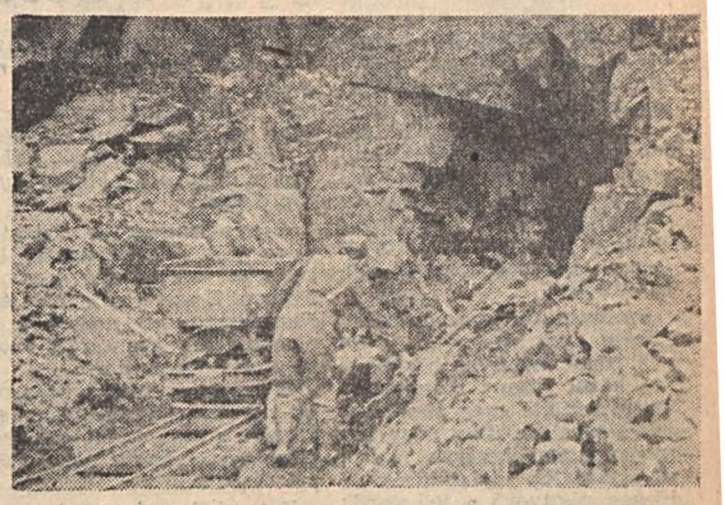
Az ÉM 7-es számú Komlói Kőbánya Vállalat komlói üzemében befejezés felé közeledik a hatodik nagy-kamrás robbantás előkészítése.

A szükséges vágatok nagyrésze már elkészült. Készen áll a 10 méteres egyenes folyosó és az abból kiágazó jobb oldali, — szintén 10 méter hosszú, — mellékfolyosó. A baloldali mellékfolyosó még néhány méterrel rövidebb a kelleténél, de ez is hamarosan teljes egészében elkészül.

A folyosók kihajtása után elkészítik a kamrákat, amelyek a robbanóanyag elhelyezésére szolgálnak, majd elvégzik a töltést és a fojtást. Mindez néhány napon belül elkészül.

A robbantás, előreláthatólag 14-én, szombaton történik meg. Kassai Béla igazgató elvtárs szerint a robbantás előreláthatólag 40 ezer tonna követ repeszt le a sziklafalból. Amint ez a robbantás megtörtént, hozzákezdenek a következő, — valamivel kisebb méretű — robbantás előkészítéséhez.

A nagy-kamrás robbantások hozzájárulnak a bánya tervének és vállalásának teljesítéséhez.



A folyosó szája. Ezen keresztül töltik be a kamrákat, hogy a felette lévő 37 méter magas sziklafalat lerobbantsák.

A lottó nyerőszámai

7, 34, 42, 45, 52

Mi a helyzet az illetményszén-szállítással?

Az utóbbi napokban nagyon sokan keresték fel szerkesztőségünket, valamint a széntröszt munkaügyi osztályát panaszukkal, hogy nem kapják meg kellő időben a szenüket. Elmondották, hogy a szénutalvány beadása után háromnégy hétig kell várni a szénre, s ez a tél idején tűrhetetlen állapot.

Mi igazat adtunk a panasztevőknek és Gyimesi Zsolttól — aki a fuvarozásokat irányítja és felelős a szén szállításáért — kértünk választ, hogy *mi az oka annak, hogy a dolgozók ilyen késedelemmel kapják meg szenüket?*

— Eddig kevés fuvarossal rendelkeztünk. Mindössze 10 kocsink volt. A késedelemnek ez az egyik oka. A másik az, hogy a csillebuktató kas nagyon lassú. Másfél hete annak, hogy a kas elromlott, a szenet kézzel kellett lapátolni a kocsiba. A kas elromlásáról értesítettük a tröszt munkaügyi osztályát és szakszervezetét. Másnap a szénelőkészítőmű dolgozói megkezdték ennek javítását. Több mint egy hétig dolgoztak a kason, de eredmény nélkül. Ma reggel, azaz február 4-én a tröszt a gépüzem dolgozóit bízta meg a kas javításával.

— *Mit kívánnak tenni, hogy a panaszok megszűnjenek?*

— Vállalatunk a szén szállítására 20 kocsit biztosított. Ugyanakkor a szén házhoz szállítása február 5-től kezdve két helyről történik. Innen és a Kossuth-aknáról. A kocsik száma is két részre oszlik. Ez a megoldás megszünteti a dolgozók ezirányú panaszait.

— *A dolgozóknak ezentúl mennyi ideig kell várniuk a szenük szállítására?*

— Maximális idő két hét. Azok, akik ma február 4-én adták át nekem a szénutalványukat legkésőbb február 18-ra megkapják a szenet. Ha a kas rendesen működik a fuvarosok pedig valami óknál fogva nem hiányoznak a munkából, van mód, hogy a leghosszabb várakozási idő csak 10 nap legyen.

Gyimesi Zsolt főleg a csillebuktató lassúságát és a kas másfél hét előtti elromlását hibáztatja. Véleményünk szerint a fuvarozó vállalatnak is jobban meg kellett volna szervezni a szállítást. Reméljük a panaszok hallatán a jelen helyzetért valamennyi felelős szerv jobban gondoskodik a jövőben a szén zavartalan szállításáról.

A „Tanácsköztársaság vívmányai"

Az MSZMP városi végrehajtó bizottsága és a Május 1. kultúrotthon vezetősége február 11-én, este fél hat órai kezdettel a Május 1. kultúrotthon kiselőadói termében előadást rendez a „Tanácsköztársaság vívmányai" címmel.

118,10 forint felár tonnánként

A Komlói Szénbányászati Tröszt Szénelőkészítőműve január hónapban nagyszerű eredményt ért el úgy a mennyiségi, mint a minőségi gázszénkihozatalban.

Gázszénszállítási tervét 4451 tonnával és ebből adódóan 8,6 százalékkal túlteljesítette.

Az összes termelt szén 52,74 százalékából állított elő kokszolható szenet, a tervezett 51 százalékkal szemben.

A minőségi feltételek minden pontját teljesítette, illetve túlteljesítette. A tervezett 45 egység helyett 64,37 egységnyi sülőképességű szenet szállított. E szén portartalmát 2,67 százalékkal csökkentette. Így az előirányzott 33 százalék helyett 30,33 százalék portartalmú szenet küldött Sztálinvárosba.

A szénelőkészítőmű vezetőinek számítása szerint a jó minőségi eredmények következtében a Sztálinvárosi Vasmű 118,10 forint felárat fizet a trösztnek az elszállított szén egy-egy tonnájáért. Ez az összeg mintegy 6 millió 568 ezer forintot tesz ki összesen.

A nők iskoláján

Dr Sinkó Zoltán megbetegedése miatt az eredeti tervtől eltérően a nők iskolája első előadását dr. Imrő György nőgyógyász főorvos tartotta.

A mintegy hetven hallgató nagy figyelemmel fogadta az asszonyok életében előforduló betegségekről, a rák elleni védekezésről, a terhes anyák életmódjáról szóló előadást. Nagyon érdekes volt dr. Imrő előadásának az a része, mely a terhességmegszakítás következményeit ismertette.

Az előadó beszélt a gyermekek és a serdülők egészségének védelméről is. Tanácsolta, hogy a karonülő gyermeket ne engedjük a földön nyitott nadrágban játszani mert a csúszkálás következtében a por, piszok súlyos betegségeket okozhat neki.

Érdekes, színes, tanulságos előadás volt. Híre bizonyára még több asszonyt vonz majd a nők iskolája további előadásaira.

10 éves évfordulóra készülnek

Az építőipari vállalat dolgozói kivették részüket városunk építéséből 10 év alatt. Február 4-én azt beszélték meg, hogyan ünnepeljék minél szebben az építés 10 éves évfordulóját.

Az előzetes tervek szerint, az 1948-ban elkezdett épületeken emléktáblát helyeznek el az évforduló alkalmából. A táblára felírják azoknak az építő dolgozóknak nevét, akik a munkában élenjártak.

Pályázatot hirdetnek a vállalat dolgozói között, építő emlékmű elkészítésére, amit teljesen saját erejükből állítanak fel. Már vannak dolgozók, akik felajánlották, hogy társadalmi munkával segítenek ebben.

Kulturális tervükben szerepel egy 40—50 tagú építő vegyeskórus alakítása. Szakszervezeti bizottságuk Budapestről megfelelő színdarabot kér, amit színjátszó csoportjuk az ünnepi hetek alkalmával mutatna be.

Gyűjtik a dokumentumokat, emlékeket is a város építésének 10 évéről.

A vártnál nagyobb eredményt hozott a „forintos mozgalom"

Decemberben hírt adtunk arról, hogy a Komlói Szénbányászati Tröszt villamosüzemében megindult a *forintos-mozgalom*. Az első hónapot kísérletezésre szánták az üzem vezetői, hiszen teljesen járatlan úton indultak el.

A január elsejével életbelépett árrendezések némi akadályt jelentettek az értékelésben, ezért az csak február első napjaiban készülhetett el. *Megállapítható, hogy a mozgalom első hónapja a vártnál nagyobb eredményt hozott.*

A november havi tényszámokhoz viszonyítva csaknem 7 százalékkal csökkent az üzem önköltsége. Ebben kétségtelenül nagy része van a mozgalomnak.

Öt olyan részlege van az üzemnek, amelyben a forintos mozgalom alkalmazható és értékelhető. *Ebben az öt részlegben 59 ezer forint megtakarítás született decemberben.* Az üzem vezetői erre nem számoltak, mert ha fejenként naponta e részlegek dolgozói csak egy forintot takarítottak volna meg, úgy „csak" 10 ezer forint lett volna a teljes összeg.

Dicséret illeti a gépészeti műhely dolgozóit, akik teljes mértékben magukévá tették a mozgalmat és egy naplóban napról napra vezették a megtakarítás mennyiségét és módját. E naplóból megállapítható, hogy többek között 137 kilogramm hulladékanyagot használtak fel december folyamán, amellyel 230 forintot takarítottak meg. Így a műhely 8 dolgozója 18 százalékkal túlteljesítette a mozgalom célkitűzését.

Hasonlóan jó eredményt értek el a szállítórészleg dolgozói is, akik többek között összegyűjtöttek 1300 darab téglát, amelyet újra fel lehetett használni. Megmentettek és felhasználtak 4 köbméter olyan homokot, amely egyébként kárbaveszett volna és még öt fő csatlakozásával összegyűjtöttek 7 tonna vashulladékot. A hattagú részlegnek 150 forintot kellett volna megtakarítania, és ezzel szemben megtakarítottak 716 forintot.

Az első hónapban elért jó eredményekhez még sok kedvező mellékkörülmény is hozzájárult. Az üzem vezetői remélik, hogy a jövőben — ha nem is ilyen jó —, de a gyűjtött tapasztalatok felhasználásával hasonló eredményeket érnek el.

Tavasz az üvegtetők alatt

A tél utolsó és a mondák szerint „legkeményebb" hónapjában vagyunk. Éjjelenként a hőmérő mínusz 4—6 fokot mutat, a talaj fagyos, a szél csípős. A hőmérséklet nappal is alig változik. Ilyen az időjárás Komlón. De lám alig három kilométerre városunktól, Mecsekjánosi túlsó végén megelebb az idő. Tavasz van az üveges tetők alatt. Nyílnak a muskátlik, bimbóznak a rózsák, kellemes illatot árasztanak a kinyílt ibolyák.

Igen, kedves olvasó, a kertészeti vállalat telepén vagyunk. Faludi Gábor telepvezető kíséretében nézzük végig mindazt, ami 25 ember munkáját mutatja. Tízezer számra a szebbnél szebb, illatosnál illatosabb virágokat. De más is van az üvegtetők alatt.

— Hamarosan több meglepetéshez jutnak a komlóiak — mondja a telepvezető. — Mi nemcsak virágokkal foglalkozunk, hanem melegágyi zöldségtermeléssel is. Valószínű, hogy február végén már árusítani fogjuk a komlói piacon a melegágyi salátát. Márciusban — ha nem jön közbe huzamosabb ideig tartó nagyon rossz időjárás — a közönség már vásárolhat uborkát, paradicsomot, retket és paprikát. Természetesen az általunk termelt melegágyi zöldségek primőráruk lesznek, és nem mondható az, hogy a lakosság igényeit teljesen ki tudjuk majd elégíteni.

— Egy-egy zöldségféleségekből mennyit hoznak piacra?

— Pontos mennyiséget nem tudok mondani. Saláta 40 000 fej körül lesz. A paradicsom és az uborka termése előre nem állapítható meg, de több lesz, mint tavaly. A retek és hagyma hasonló mennyiségű lesz a tavalyihoz.

— Előre láthatólag mennyibe kerül majd egy fej saláta?

— Olcsóbb lesz, mint tavaly volt. Számításunk szerint 1 és 1,50 forint. 1958-ban 2,50 forint volt. A többi zöldség is olcsóbb lesz az elmúlt év hasonló időszakához képest.

Faludi Károly telepvezetőt nem faggattuk tovább. Mindazt, ami városunk lakosságát — főként a háziasszonyokat — érdekli, elmondta. Mi most már mást nem tehetünk, mint hogy türelmesen várjunk, hogy megjelenjen a friss, primőr zöldség városunk piacán.

Ezüstkalászos gazdák között

Immár második éve tart minden héten kétszer Mecsekfalu kultúrházában az ezüstkalászos tanfolyam. A tanfolyam résztvevői a falu legjobb gazdái. Ezek: Neu József, Major János, Völgyesi Károly, Füzes József, Schwarc János, Sbab József, Németh János, (tanácstag), Német János, Fonyódi Péter, id. Vunderlik József, Vunderlik József 26, Vunderlik József 32, Ottó János, Hering Antal és Perényi József. A múlt évi tanfolyam anyagából valamennyien jól vizsgáztak.

Érdeklődésünkre elmondották, hogy a tanfolyamon a szarvasmarhatenyésztéssel és a korszerű földműveléssel foglalkoztak.

— A tanultakat a gyakorlatban is felhasználják? — kérdezzük. Ime a válasz:

— *Természetesen. A tanfolyam során sokat tanultunk. Az eredmény az lett, hogy nálunk a szarvasmarhatenyésztés megyei viszonylatban is élen jár. Nincs olyan törzsgyökeres család, akinek ne lenne 4—5 vagy ennél több szarvasmarhája. A faluban van olyan tehén is, amely évente átlagosan 6—7 ezer liter tejet ad.*

— *A tanfolyam kezdete óta nagy fejlődés tapasztalható a takarmányozásnál is. A faluban szinte nincs olyan család, ahol ne lenne motorizált daráló, szecskavágó és egyéb gép.*

— *Két évvel ezelőtt nálunk senki sem használt műtrágyát. Ma már a műtrágyát is használjuk. Ennek eredményeképpen 1958-ban például holdanként átlagosan 12—14 mázsa búzát termeltünk.*

A tanfolyam gyakorlati eredményei kézzelfoghatók. Az ezüstkalászosok az elért eredménnyel még nincsenek megelégedve. Továbbra is szorgalmasan tanulnak, egyetlen előadásról sem hiányoznak, mert tudják, hogy a tanultak gyakorlati alkalmazásával még nagyobb eredményeket lehet elérni.

Fiatal, mosolygóarcú,

barnahajú leány — Hencz Ilona, a lapos néven ismert csemegebolt egyik eladója.

Munka közben kerestük fel Ilikét, — a vásárlók csak így ismerik — hogy néhány szót váltsunk vele munkájáról, életéről.

— Eredetileg tanítónő akartam lenni, de az általános iskola elvégzése idején édesanyám betegsége miatt nem mehettem tovább iskolába. Így kerültem a kereskedelmi szakmába — meséli életét.

Kezdetben a raktárban dolgozott, majd ezelőtt öt évvel, amikor a lapos megnyílt, került a pult mellé eladónak.

— Kislány korom-

ban is tetszett a kereskedés, de azért nem gondoltam, hogy én is kiszolgáló leszek — mondja.

Beszélgetésünk meg szakad, mert a boltba vásárlók érkeznek. Ilike készségesen siet kiszolgálni. Ahogy figyeljük a vevőket, két eladó áll a pult mellett, de többségük oda tart, ahol Ilike dolgozik.

Kedvesen fogad mindenkit, mosolyogva kérdezi: kinek mit adjon. Számolási hiba nagyon ritkán akad munkájában. Igyekszik pontosan számolni.

Öt év elég hosszú idő egy boltban. Azonos helyen állni a pult mellett. Ez meg is látszik Ilike munkájában, a vevők többsége ismeri őt, de ő is a vásárlókat.

Közben csökken a bolt forgalma, Ilike visszajön, hogy folytassa a beszélgetést. Még elmeséli, hogy nagyon szeret itt lenni, de ha más üzletbe kerülne, ott is így végezné el munkáját. Most hetenként csak egyszer jár haza, itt lakik egy nővére és hétközben nála tartózkodik.

Érdeklődtünk a boltvezetőtől is Ilike munkája iránt. Véleménye az, hogy nagyon sok ilyen eladóra van szükség a kereskedelemben.

„Csak a legjobbakat tudom róla mondani, mindig pontosan, a legnagyobb figyelemmel végzi munkáját."

A pontosság mellett nagyon fontos egy kereskedőnél, hogy barátságos is legyen a vásárlókkal. Ilikével még nem fordult elő, hogy kifogás lett volna a viselkedése ellen.

Közben a bolt ismét megtelik: „Ilike kérek egy kiló lisztet, egy kiló sót, stb" halljuk. Ilike pedig a pult belső oldalán folytatja a beszélgetés miatt megszakadt munkáját, talán egy árnyalattal még mosolygósabban, mint ezelőtt pár perccel.

Az eredmény jelentős, de kevesek érdeme

Az évi számvetés várakozáson felüli gazdag munkát tükrözött. Ezt azonnal megállapíthatják olvasóink is az alábbiakból. De, hogy az elején kezdjük, közölnünk kell, hogy a számvetés vagy más szóval az elmúlt év népfront munkájáról szóló beszámoló Mánfán hangzott el február 1-én, a vasárnap délutáni népfrontülésen.

Szerencse, hogy a tanács helyisége nem volt nagy, mert a harminc népfront bizottsági tag közül bizony csak tizenkettő tisztelte meg személyes jelenlétével az ülést. Egy nagyobb terem kongott volna az ürességtől. Igy azonban az idegen résztvevő a jelenlevők számát látva, csak arra gondolhatott, no, itt sem lehet túl aktív a népfront munkája. Pedig ez nem így van. Az igaz hogy a bizottsági tagoknak vagy fele nem érdemes e megtisztelő tagságra, de igaz az is, hogy a jelenlévők, s még néhány annyit tett az elmúlt évben, mint ha háromszorta annyian lettek volna.

Mivel bizonyítható ez? Az előbbi azzal, hogy a most hiányzók többsége az elmúlt évben sem tűnt ki túlságosan önként vállalt és megtiszteltő megbízatásának teljesítésében. Az utóbbit meg hadd bizonyítsa az elhangzott beszámoló néhány részlete,

A beszámolóból — melyet Kolos György titkár tartott — megtudtuk, hogy *a népfront helyi szerve összefogva a nőtanáccsal és más társadalmi szervekkel, bál-bevételből és társadalmi gyűjtésből 7200 forintot juttatott csak a keresztespusztai szociális otthon részére.*

A jó munkáról beszél az a tény is, hogy eredményként *a község több iskolása juthatott el ingyen az elmúlt nyáron üdülni.*

A népfrontnak is jelentős része van a pécs-budafai legeltetési társulat évi eredményében. E szerv az elmúlt évi hasznából most szerzi be a nem kis összegbe kerülő vetőmagrostáló-szelektort.

A helyi népfront jó munkáját tükrözi az is, hogy *már elkészült, s ezen az ülésen megvitatásra is került az 1959. évi tervük.*

E tervből csak egyet emelnénk ki. Komló város ez évre a városfejlesztési tervben 39 ezer forintot biztosít Mánfának járdaépítésre. Ebből az összegből mintegy 400 méter járda valósulna meg. *A népfront most azt tervezi, hogy ebből az összegből 800 folyóméter járdát építenek. Hogyan? Ugy, hogy a lehető legnagyobb társadalmi erő összefogásával maguk készítik el a járda tükrét.*

Itt tudtuk meg azt is, hogy *előkészületben van egy tszszervező bizottság megalakulása.*

A vitában részt vett a városi pártbizottságtól Gábor Balázs elvtárs is, valamint Árokszállási Károly és Kövesdi Gusztáv elvtársak a városi népfront elnökségéből. Gábor elvtárs értékelve az 1959. évi népfront tervüket, bejelentette, hogy *a város segítséget nyújt Mánfának a közeljövőben egy munkásklub megteremtésében, s televíziós rádiót ajándékoz a klubnak.*

Több hozzászólás után Sáfrány János gazda hiányolta, *hogy a község megyei tanácstagjai nem keresik fel őket.* Bírálva a helyi népfront bizottsági tagok munkáját, megállapította, hogy eredményeik sokkal nagyobbak lehetnek, ha kevesebb lesz a csak névleges bizottsági tag s több az aktív.

A bizottság végül — a vita alapján — úgy határozott, hogy az éves terv végrehajtása érdekében február 15-én tartja következő bizottsági ülését. Ezen 30 főre egészítik ki a bizottságot, felmentik azokat, akik nem dolgoztak eddig, hogy ez évben még jelentősebb eredményeket érhessenek el, s az eredmények már ne csak kevesek, hanem az egész bizottság érdeme legyen.

Tanácstagi fogadóórák ideje és he'ye

1959 február 9-én du. 4—6 óráig:

Antaliez Jánosné Kökönyös-nyugati iskola, **Appelczofer József** Kökönyös-keleti iskola, **Oszvald János** kenderföldi iskola, **Gieth Ferenc** tröszt iroda, **Misángyi András** belvárosi iskola, **Pöppl József** kenderföldi iskola, **Vas István** Anna-akna iroda.

1959 február 11-én du. 4—6 óráig:

Fodor József és **Gábor Balázs** Kökönyös-nyugati iskola, **Markos Ferenc** Kökönyös-keleti iskola, **Kovács Ferenc** kenderföldi iskola, **Gulyás István** tröszt iroda, **Szentes János,** gyógypedagógiai iskola, **Plesnik Ferenc** belvárosi iskola, **Duga János** Kossuth-akna villamosüzem, **Urbán Rezsőné** Anna-akna iroda, **Novacsics János** gesztenyési iskola, **Herke Ferenc** mánfai kirendeltség.

Asszonyok kérése

Az ország különböző részein sokat segítenek a dolgozó nőknek a házhoz járó takarítók, ruhajavítók. Sok fiatal házaspár hálás a házhozjáró nagymamáknak, akik míg ők este szórakoznak, felügyelnek kisgyermekükre.

A nőtanácshoz városunkban is sok kérés érkezett, hogy itt is szervezzék meg mindkét „mozgalmat". Az édesanyáknak sokat segítene, ha este fáradtan a mindennapi „második műszak" mellett nem kellene még hozzáfogni ruhát javítani, hanem olcsón megvarrva kapnák vissza.

Kevesebb kisgyermek volna az esti órákban egyedül a bezárt lakásban, ha néhány idős asszony — nagymama — pár órát felügyelne rá. Természetesen térítés mellett. Érdemes volna elgondolkodni az asszonyok kérésén, mert a javaslat megvalósításával, egyrészt könnyítenének az asszonyok munkáján, másrészt jövedelemhez juttatnánk olyan asszonyokat, akik a házi munkájuk mellett tudnának ilyen munkát vállalni. Idős nyugdíjas asszonyok szívesen foglalkoznának kisgyermekkel napi néhány forintért.

A munkásosztály még jobb életkörülményeiért

Felsorolni is hosszú lenne azt a jelentős számú rendelkezést, melyek a párt, a munkás-paraszt kormány intézkedései nyomán az elmúlt két év során hónapról-hónapra javították a nép életkörülményeit, a munkásság, a bérből és fizetésből élők életszínvonalát.

A rendelkezések nyomán sorra emelkedtek az egyes dolgozó rétegek illetményei, megszünt számos kölcsön, hozzájárulás, számos szükségleti cikknél következett be árcsökkenés stb, stb.

A munkásosztály, a dolgozók életkörülményeinek további javítását célozta az 1958 október 16-án megjelent párthatározat is a munkásosztály helyzetéről. A Központi Vezetőségnek ez a határozata több ezer párttag és pártonkívüli bevonásával végzett vizsgálata nyomán született. A határozat megjelenése óta számos országos érvényű intézkedés, s napjainkban mind több helyi intézkedés történik ennek végrehajtására.

Érdemes figyelmet fordítani ez utóbbira is, mert a helyi pártszervezetek sok-sok száz kommunistáinak erőfeszítését tükrözi, s ennek nyomán egy-egy üzem, lakóterület munkáslakosságának válik még szebbé, jobbá, apróbb-nagyobb boszszuságoktól mentesebbé élete.

A komlói párt- és tömegszervezetek e napokban vitatják meg a határozat végrehajtását szolgáló tízhónapos terveiket. E terveket zömmel úgy kívánják megvalósítani, hogy azok minden különösebb beruházás, állami költség felhasználása nélkül is tovább javítsa munkásosztályunk, a dolgozó rétegek életkörülményeit.

A párt- és tömegszervezeteknek e tervei főként ez év második és harmadik évnegyedében valósulnak meg, válnak érezhetővé az üzemekben, lakóterületeken.

E 10 hónapos tervek a munkáséletnek szinte minden területére kiterjednek. A III-as aknaiak terve például foglalkozik az üzem dolgozóinak munkakörülményeivel, oktatási, nevelési, szórakozási kérdéseivel. Külön gondot fordít a környező községekből bejáró munkások lakóhelyükön történő törődésével. Itt is, a munkásszállókon is s a komlói lakónegyedekben is tervez szabad pártnapokat, vitadélutánokat, kérdezz-felelek esteket stb. A KISZ-szervezet viszont e rendezvényekre kulturális műsort szervez.

A terv szerint rendszeres időközökben megvizsgálják a szálláslakók ellátási és lakáskörülményeit, az üzem munkásainak áruellátását, a bányászlakások karbantartását, közlekedési helyzetét, stb.

Ellenőrzik majd a védőételek, védőruhák kiadását, tanulmányozzák a termelés gépesítésének lehetőségeit, javítják az üdülési s hétvégi kirándulási lehetőségeket. Tanulmányi kirándulások, színház- és mozilátogatások, ankétok stb, olvashatók a tervben, melyek az üzem dolgozóinak jobb kulturális ellátását célozzák.

A munkásosztály helyzetének további javítását szolgáló helyi tervek megvalósítására indul most munkába városunkban is a kommunisták, a tömeg- és társadalmi szervek tagjainak ezres serege. Nem kétséges, hogy lelkes, áldozatkész munkájuk nyomán még kevesebb lesz a gond, több a jobban, szebben és boldogabban élő és alkotó munkás városunkban is.

Édes anyanyelvünk

Nyelvművelő sorozatunkban eddig ötletszerűen, innen-onnan szedegettük össze édes anyanyelvünk pompásan tarkálló virágos rétjéről a pusztító gyomok egy-egy példányát. Ugy vagyunk, mint a gyűjtő, aki először nagy lendülettel veti magát a gazdag lelőhelyre, de utána lehiggad, körültekintőbb lesz és rendszeresen igyekszik végezni munkáját. Mi is kaszavégre vettük a legdúsabban burjánzó gyomokat. Azonban okosabb, ha munkánkat megkezdjük a dolog egyik végénél. Vajon minden kukoricacsőt letörnek azok, akik a tábla közepén kezdik ide-oda kapkodva? Nem! Azt is a sor elején kell kezdeni. Mi is így teszünk most, de azzal a tudattal és reménnyel, hogy amit már eddig learattunk a gyomból, abból a második kaszáláskor nem igen találunk.

Minden ember kötelessége, hogy szépen és helyesen beszéljen anyanyelvén! Ezt meg kell tanulni! Amikor az ember megszületik, csak anyanyelvének tudását hozza magával. Ez a nyersanyag. Ezt kell művelni, alakítani, hogy olyan eszközzé váljék, amivel dolgozni tud. A márvány csak ásványi nyersanyag, de a szobrász munkája után szinte beszélő, élő anyaggá válik, s amit nem tudott kifejezni a márványtömb, azt elmondja a márványszobor. A szép és helyes nyelvkultúra fejlesztésével a *stilisztika* foglalkozik. A következőkben engedjék meg, hogy rövid, népszerű összefoglalást adjunk ennek a tudománynak.

Mi a stilisztika? A stilisztika az a tudomány, amely az írásban vagy szóban történő gondolatközlés módját, azaz stílusát vizsgálja. Feladata, hogy megállapítsa a szép és jó stílus sajátosságait. *Mit nevezünk stílusnak?* Azt a módot, ahogyan valaki gondolatait szóban vagy írásban közli másokkal, ahogyan megfogalmazza mondanivalóját. (A stílus szót magyarosan általában a nyelvezet szóval szokták kifejezni.) A stílus szó a latin stílus — íróvessző szóból származik. Ez rendszerint vasból készült pálcika volt, amelynek végét kihegyezték és ezzel írtak viasszal bevont táblára a régi rómaiak. Ha valaki jól és szépen tudott írni, arra azt mondták: jó stílusa van. Ma nemcsak az írásra, de a beszédre is vonatkozik.

A helyes magyar stilusnak három alapvető követelménye van: *szabatosság, magyarosság, világosság.* Ezek számos részletkérdést tartalmaznak és a következőkben ezeket vizsgáljuk meg.

SZABATOSSÁG

Szabatos a stílusunk akkor, ha azt fejezzük ki, amit mondani akarunk, ha gondolatainkat pontosan, félreérthetetlenül közöljük.

A szabatosság ellen vétünk, ha a gondolatközlésünk pontatlan, pl. egy alkalommal ilyen meghívót olvastunk: *„Tagtársainkon kívül mindenkit szívesen látunk".* Szegény tagok! Mindenki elmehet a rendezvényre, csak éppen ők nem?! Talán így már érthetőbb lenne: *„Tagtársainkon kívül érdeklődőket is szívesen látunk".* Iskolában hallottuk: *„A barátommal töröltem le a táblát".* Igen erős tanuló lehetett, ha kézbe kapta barátját és őt húzta végig néhányszor a táblán! Talán inkább a barátjával együtt törölte le a táblát.

Az életben azonban gyakran találkozunk túlzásokkal is. Nyelvünk sokszor használ egy szót más-más értelemben is. Pl. az elment szó nyilvánvalóan eredetileg gyalog eltávozó emberre vonatkozott. Ezt később különféle járművekre is alkalmazták. Az autóbusz elment, a vonat elment. Azonban hányszor sérti fülünket az állomások hangos bemondójának közlése, hogy a vonat kijárt, vagy a megérkezik vagy érkezik helyett bejár. Ha már magyar állomáson vagyunk, akkor helyes magyarsággal mondjuk.

(Folytatjuk.)

— OSS —

Lapok a „Hősök könyvéből"

A város úttörőinek lelkes nyomolvasó munkájának eredményeiről számol majd be az úttörőház által kiadásra kerülő „Hősök könyve".

A pajtások ennek a könyvnek lapjaira jegyzik fel, hogy kivel beszélgettek a nyomolvasás során, szüleik, ismerőseik mit meséltek a Magyar Tanácsköztársaságról, a felszabadulás előtti munkásmozgalomról.

Az iskolák megkapták a lapokat és a pajtások most írják be legszebb élményeiket.

A Kökönyös nyugati iskola leánycsapata büszkén mutogatja mindenkinek Asztalos János elvtárs képét, amit egyik kislány nagyapjától kért el, aki személyesen Asztalos elvtárs édesapjától kapta. A pajtások a fénykép lekicsinyített mását helyezik a könyv lapjaira.

A keleti iskolában is sok dokumentumot gyűjtöttek már össze. Ezekből fényképeket, rajzokat, újságcikkeket tesznek a nekik jutott lapokra. Van pl. 1919-es pénzük. Vörös újságjuk, melyek a könyv díszhelyén lesznek.

A gesztenyési úttörők elbeszéléseket jegyeznek fel, azokról, akiket felkerestek, s a találkozókról, melyre idős veteránokat, régi harcosokat hívtak meg.

A belváros úttörői bizonyára feljegyzik a lapokban az elmúlt vasárnap tartott ünnepi csapatgyűlésen elhangzott élménybeszámolót, a vörös hadsereg harcairól, kommunisták mozgalmairól 1919-ben. De nem fog hiányozni az a 19-es újság sem, amit egyik kislány a messzi alföldi kunszentmártoni ismerősétől kapott.

Városunk úttörői lelkesen vették ki részüket a nyomolvasás munkájából. Elmentek Sásdig és Hosszúhetényig is, ha valahol régi, harcos veteránt sejtettek. Nem sajnálták a fáradságot, időt, csak minél több élményről számolhassanak be a tanácsköztársaság idejéről.

Sokat faggatták szüleiket, ismerőseiket, rokonaikat emlékek, adatok iránt. Munkájuk eredményes volt. Ezt mutatják majd a március 21-én megtekinthető kiállításuk.

Kisbattyánban jártam

KISBATTYÁN: városunk régi peremközsége, egy kb. 300 méter hosszú domboldalon, két erdő között fekszik. Mindössze egy utcából áll. Az össz házak száma 45. A házak egy fél évszázaddal ezelőtt épültek s a stílusuk azonos a többi falvak házainak stílusával. Alacsonyak és hosszúkásak. A legtöbb ház külső vakolata lehullt és tisztán lehet látni, hogy az építményeknek legfőbb alapanyaga vályog. Az idegen ember, aki Kisbattyánba megy, első pillantásra azt hinné, hogy ez a 230 lelket számláló kis község nagyon elmaradt az élet minden területén.

A látszat csal

ELŐSZÖR voltam Kisbattyánban, s őszintén szólva egy felületes körültekintés után nemcsak azt hittem, hogy ez a kis község elmaradott a többi peremközségekhez képest, itt semmi se változott az elmúlt 14 év alatt, hanem igazat is adtam G. J. bányásznak, akivel útközben ismerkedtem meg, s aki azt mondta, hogy: „Mi kisbattyániak az isten hátamögött élünk." Később több emberrel való beszélgetés után kénytelen voltam megcáfolni saját magamat s nem érteni egyet G. J. kijelentésével. *Kisbattyánban 45 ház van, de egyetlen egy sincs olyan, melyben ne lenne világvevő rádió.* A petróleumlámpa a múlté. A lakosság — különösen a fiatalok — szeretnek olvasni, művelődni, tanulni szórakozni. A komlói központi könyvtárnak fiókkönyvtára van a községben s a könyvtár látogatottsága jó. Minden héten, pontosabban pénteki napon filmvetítés van. Az emberek — fiatalok, öregek egyaránt — a pénteki délutánjukat mozilátogatásra szentelik.

A templom előtt két idős asszonnyal és egy idős férfivel beszélgettem. Már amennyire beszélgetni lehetett, mert nem igen tudtak magyarul, német anyanyelvűek. Sem az asszonyok, sem a férfi nem tudnak írni, olvasni. Nem jártak sem német, sem magyar iskolába. De unokáik már járnak a község többi gyermekeivel együtt s nemcsak a magyar nyelvet sajátítják el, hanem az anyanyelvüket is. Kisbattyánnak két iskolája is van. E két iskolában nem kevesebb, mint 60 gyerek tanul.

„Jól élünk, megvagyunk"

KÖZVETLEN a bolt előtt ismerkedtem meg S. E. ötven év körüli, de sokkal fiatalabb kinézésű kisbattyáni lakossal. Vásárolni volt, s saját vallomása szerint e szombati napon 370 forintot hagyott a boltban. Melegítőt vett a két gyereknek, két inget saját magának, fehércipőt az ötéves lánykának.

— *Jól élünk, megvagyunk* — mondotta válaszképpen a kérdésemre, majd hozzátette: — *Nálunk nincs szegényember. A lakosság többsége Komlóra jár a bányákba. Jó a kereset is. Azok sem panaszkodnak, akik csak a földdel foglalkoznak. Van mivel megművelni a földet, jó a jövedelem, nincs beszolgáltatás. Decemberben volt itt nálunk disznósírás. A padlások tele lettek zsírral, sonkával, szalonnával, kolbásszal. Ez kell az embernek nemde? Szóval megvagyunk.*

S. E. csodálkozva és furcsán nézett rám, amikor érdekházasságról érdeklődtem.

— *Ugyen kérem, nem élünk mi a 30-as években. A naptár szerint ma már 1959-et írunk. Volt, nem mondom, de manapság a mi fiataljaink saját maguk irányítják életüket. Szeretsz — szeretlek, akarsz hozzám jönni feleségül — akarok és kész. A szülők szólni szólnak azért, de csak akkor, ha a leányzó vagy a fiú rossz életet él. De nálunk ez sem fordult elő.*

A temetőben

A KÖZSÉG temetője kb. 50 méter hosszú és 25 méter széles bekerített terület. Szóval nem nagyobb, mint egy tanyán élő paraszt udvara. Annak is csak a fele részén emelkednek sírdombok, a másik fele még sértetlen. Végigjártam a sírdombok között és számoltam azoknak a számát, akik 1958-ban haltak meg. Az igazság az, hogy kettőnél többet nem találtam. Ebben az évben pedig csak egy 80 éves öregasszony halt meg.

Bors József tanító szerint a kisméretű halálozás leginkább annak tulajdonítható, hogy a község lakosságának száma mindössze 230 fő. Természetesen ez is egyik oka, de a legfőbb az, hogy a kisbattyániak is élvezik népi államunk adta lehetőségeket az egészségvédelem területén is. Persze az egészségvédelemnél van még javítanivaló Kisbattyánban is. A községnek nincs orvosa, nincs rendelője. A községbe vezető út olyan, hogy mentőkocsi nem tud kijutni. A súlyosabb betegek szekéren jönnek Komlóra. E nehézség megszüntetése nem könnyű. De remélhető, hogy a későbbiek folyamán ez a kérdés is megoldódik s a kisbattyániak szükség esetén kellő időben kapnak orvosi segítséget.

ÁLTALÁNOSITVA a látottakat kijelenthetem, hogy városunk eme régi peremközségének lakossága jól él, az elmúlt évek során Kisbattyán lakói többet kaptak a népi demokráciától, mint 1945 előtt bármikor. Ez különösen a kulturális élet területén mutatkozik meg. Az igények itt is napról-napra nőnek, az emberek tele vannak reménnyel és bíznak a jobb, szebb, boldogabb jövőben.

Demeter Károly

Készülődés március 21-re a gimnáziumban

Március 21-e országosan nagy ünnep lesz. Kétszeres lesz az ünnep a komlói gimnáziumban, mert e napon veszi fel Kun Béla nevét az intézet.

A fiatalok már készülnek a nagy soros ünnepélyre. A KISZ-szervezet elhatározta, hogy ezen a napon avatja fel a KISZ-szervezet zászlaját. A szépnek igérkező egésznapos ünnepélyre Budapestről és más városokból is hívtak vendégeket, oktatási intézmények és iskolák képviselőit.

Tízszeres teljesítmény

Bányászatunk több éves elmaradással küzd a fúrógépek fejlesztésének terén. Amióta a fúrókalapácsok megjelentek a magyar bányákban, jelentősebb változás nem történt.

Ma már eljutottunk addig, hogy a biztosítás és az egyéb gépek korszerűsítése mellett a fúrást is korszerűbbé tesszük.

Kossuth-bányán kísérleti-üzembe helyezték a nyugatnémet cégtől vásárolt Albó, ütve-forgatva működő, nagy teljesítményű fúrógépet.

Már az első nap eredményei elkápráztatták a jelenlévő mérnököket és műszaki vezetőket.

Ha az eddig használatos fúrókalapácsok maximális fúrási sebességét vesszük alapul, — körülbelül 20 cm/perc, — **az új gép teljesítménye ennek tízszerese!**.

Kemény, kvarcos homokkőben 2 méter percenkénti fúrási sebességet értek el a géppel az első napon, amely teljesítmény még nem is mondható maximálisnak, mert az előkészületek során a gép legnagyobb sebességéhez szükséges 5 légkör víznyomás helyett csak annak felét tudták biztosítani.

Vajon mit jelent a vágathajtás gyorsításában ez a tízszeres teljesítmény? Egy példa:

Egy vágatszelvényt 20 darab 1,20 méter hosszú fúrólyukkal kell lefúrni.

Ha csak a tiszta fúrási időt vesszük figyelembe, ez egy fúrókalapáccsal 2 óráig tart. Ezzel szemben az Albó géppel 12 percig.

Mivel az Albó-gép fúrószára 2,40 méter hosszú, sokkal gazdaságosabb ilyen mélységű lyukakat fúrni, amely tiszta fúrási időben, — nem is beszélve az új gép könnyebb állíthatóságáról, — újabb 108 perc időmegtakarítást eredményez. Tehát 20 darab 2,40 méter hosszú lyuk fúrásánál 3 óra 36 perc időmegtakarítást eredményez az Albó-gép használata, a fúrókalapáccsal szemben.

Mivel az új géppel aránylag nem gazdaságos a rövid lyukak fúrása, viszont a hosszabb lyukakkal nem lehet alkalmazni az eddig használatos robbantási technológiát. (Pl. kúpos, vagy ékes betörés) magától adódik egy jobb technológia alkalmazása. Ez a hengeres-morzsoló betörés. Ehhez a módszerhez párhuzamos lyukakra van szükség, amelyek az Albó-val könnyen fúrhatók. Szükség van még nagyobb átmérőjű segítőlyukakra, — amelyek résként szolgálnak. Ezt a követelményt is teljesíti az Albó, mert 8 centiméter átmérőig, nagyobb lyukak is fúrhatók vele.

A nagy teljesítmény természetesen maga után vonja a nagy terjedelmet is. Az új gép súlya 1 200 kilogramm. A bányagépekkel szemben támasztott követelmények közé tartozik a nagy teljesítmény mellett a lehető legkisebb terjedelem. Nagysága mellett az Albó fúrógép máris megfelel a követelményeknek. Ez úgy értendő, hogy a gép kezelése, mozgatása nem vesz igénybe fizikai erőt, elhelyezése pedig oly jól megoldható, hogy nem jelent akadályt a szállítás és más munkák előtt.

Miből áll a fúrás? A munkahelytől olyan távol, hogy a robbantás hatása nem érheti el, két pneumatikus, sűrítettlevegővel működő felfüggesztőn lóg a főtében a gép. Salzgitter, vagy PML—5-ös rakodógéppel aláállnak és szelepek nyitásával leengedik, majd a rakodógépre erősítik. Ilymódon előre viszik a vájvégre, ahol rögzítik. A fúráshoz két ember szükséges. Az egyik a vájvégen áll és utasításokat ad a gépetkezelőnek, hogy hova állítsa a gépet.

A kezelése csupán szelepek nyitásából és zárásából áll, mert azon minden mozgatást, — a beállítástól a fúrásig, — sűrítettlevegővel végeznek. A gép, — csuklós tartószerkezetének segítségével, — minden irányba elmozdítható és minden helyzetbe beállítható. A fúrás és az előretolás megindítása után percek alatt lefúrja a vájvéget. A fúrás befejeztével a gépet ismét a felfüggesztők alá viszik és egy szelep megnyitásával a főtébe emelik, olyan magasra, hogy alatta nyugodtan folyhat a csillézés.

E gép alkalmazása bizonyíték arra, hogy kitörünk a több éves elmaradottságból. Bányászatunk továbbfejlesztése elképzelhetetlen további gépesítés nélkül. De tovább fejlődik!

Miért nem készítenek több cukrászsüteményt?

Másfél hónap telt el azóta, hogy a cukrászüzem dolgozói sikert arattak a Május 1. Kultúrotthonban rendezett cukrászipari kiállításon és vásáron. Akkor városunk közönsége elismerését úgy fejezte ki, hogy elhalmozta az üzemet megrendelésekkel. A cukrászüzem soha nem kapott annyi megrendelést, mint a kiállítás és a vásár után.

Mindezek tudatában jártunk ismét a cukrászüzemben. Az adminisztrációs munkát végző fiatalasszony azzal fogadott, hogy rosszkor mentünk, mert „gyenge" napjuk van. E napon — azaz kedden — „csak" 41 féle cukrászati készítményt gyártottak. Kiderült az is, hogy ők csak akkor beszélnek erős napról, ha 50—60 félét gyártanak és a mennyiség e keddi napinak a 8—10-szerese.

— Üzemünk összlétszáma 12 fő — mondotta Vály Gábor, az üzem vezetője. — E 12 fő képes a jelenlegi termelést 10-szeresére is növelni csak...

— *Csak?*

— Kevés a vállalati rendelés. Még világosabban mondva, azok a cukrászdák, melyek hivatottak cukrászati készítményeket árusítani, leginkább kávéval és szeszesitalokkal foglalkoznak és nagyon kis mennyiségben rendelnek cukrászati készítményt. Egy példa erre. A Kossuth Lajos utcai Anna-cukrászda naponta 50 krémest, a hökönyösi ifjúsági cukrászda pedig 100 krémest rendel, holott sokkal nagyobb a fogyasztók igénye. Furcsának tűnik, de tény az, hogy az italboltok jobban foglalkoznak cukrászati készítmények árusításával. Tehát nem rajtunk múlik a közönség ezirányú igényeinek kielégítése, hiszen mi csak annyit készítünk, amennyit rendelnek.

— *Miért van ez így?*

— Szerintem a Vendéglátóipari Vállalatnál elsőnek kell venni a közönség érdekét, másodiknak a vállalatit és harmadiknak az egyénit. Nálunk ennek a fordítottja van. Előtérben az egyéni érdek van.

Valóban, a tapasztalat azt bizonyítja, hogy Vály elvtársnak igaza van, s jó lenne, ha ezen változtatna a vállalat vezetősége.

Megnéztük látogatásunk során a kész cukrászati készítmények raktárát is. Több készítmény arról tanúskodik, hogy az üzem dolgozói már most készülődnek húsvétra. Elmondották, hogy mire elérkezik a húsvét, annyi ez alkalomra való készítmény kerül a fogyasztók elé, mint még soha.

Gépkocsivezető és a „keskeny út"

Foór Ferencné dolgozó asszony, két gyermek édesanyja. Hosszú időn keresztül az igényeknek nem megfelelő, egészségtelen lakásban lakott az Ady Endre utcában. Január első felében új lakást utaltak ki számára. Az új lakás Somágtetőn az Irinyi János utca 2-ben van. Január 15-én felkereste a 24-es Autóközlekedési Vállalat illetékes osztályát és 16-ra, péntekre bútorszállítás céljára teherautót kért. Előlegként 200 forintot fizetett.

Eddig ez rendjén is van. S hogy Foór Ferencné panaszával a szerkesztőséghez fordult, Szébert Gáspár gépkocsivezető viselkedésének a következménye. Mi is történt? A 24-es AKÖV este 7 órakor küldte el egy teherautóval Szébert Gáspárt, hogy szállítsa az új lakásba Foór Ferencné bútorát. A gépkocsi megérkezett a jelzett helyre, de a háztól kb. 300 méterre megállt; mondván, hogy ő nem hajlandó egy lépéssel sem tovább menni. Holott volt mód, hogy egészen a lakásig menjen. A gépkocsivezető — furcsa vagy nem furcsa — nagyon flegmán viselkedett, majd üresen visszafordult az autóval. Az asszony bútorát a BELSPED szállította el végül 124 forintért. Szébert Gáspár állítása szerint azért fordult vissza üresen, mert az utca, ahova menne kellett, neki keskenynek bizonyult. A teherautónál kétszer nagyobb BELSPED kocsinak nem volt keskeny.

Amikor Foór Ferencné a történtek után visszament, hogy a 24-es AKÖV fizesse vissza a 200 forintot, csak 125 forintot kapott. A 24-es AKÖV fuvar nélkül jutott 75 forinthoz.

Szerintünk nem a 24-es AKÖV a hibás, ahol a rendelet értelmében cselekedtek. Szébert Gáspár gépkocsivezető az, aki hanyagságával 75 forinttal károsította meg Foór Ferencnét. Jó lenne, ha a vállalat vezetősége ezt nem hagyná figyelmen kívül és megszabná a kellő büntetést a gépkocsivezetőre, hogy hanyag munkájával ne másnak, neki legyen kára.

Egy hónappal előbb

Korábban hírt adtunk arról, hogy az ÉM. 7-es számú Komlói Kőbánya Vállalat komlói üzeme évi tervén felül 50 ezer tonna zúzottkő termelését vállalta és hogy e vállalásának eleget tudjon tenni, bevezetik a három harmados termelést.

A létszám növelésében a vártnál jobb eredmény született. Igy a tervezett határidő előtt egy hónappal, azaz február elsején megindították a három harmados termelést.

A téli nagyjavítás eredményeként a gépiberendezések jól működnek. Hiányosságok vannak még az elektromos kotrógép üzemeltetésében, mert nehéz a közelében dömperekkel közlekedni. Hamarosan ezt a hiányosságot is megszünteti a vállalat vezetősége.

Az év első hónapjában nem teljesítette a vállalat a mennyiségi termelési tervét. Ezt nem a megemelt terv okozta, hanem a téli időjárás kedvezőtlenül befolyásolta a munkát és sok időt vont el a téli nagyjavítás. Igy a tervet csak 97 százalékra teljesítették. A vezetőség reménykedik abban, hogy az év többi hónapjában az elmúlt évihez hasonló jó eredményeket érnek el.

Mennyi italt fogyasztottunk 1958-ban?

A városi tanács kereskedelmi osztálya megállapította azt a bor, sör és más szeszesital mennyiségét, amelyet 1958-ban városunk lakossága elfogyasztott. A hivatalos adatok szerint a Komlói Vendéglátóipari Vállalat egy év alatt 3120 hektoliter bort, 11 168 hektoliter sört és 308 hektoliter egyéb szeszesitalt adott el. A Baranya megyei Élelmiszerkiskereskedelmi Vállalat ez idő alatt eladott 1450 hektoliter bort, 2825 hektoliter sört és 65 hektoliter töménypszeszt. Az Izsáki Földművesszövetekezet 350, a Balatonfüredi Földművesszövetkezet pedig 210 hektoliter bort adott el Komlón. *Igy a komlói emberek egy év alatt 5130 hektoliter bort, 13 993 hektoliter sört és 373 hektoliter töménypszeszt fogyasztottak 1958-ban.*

Rádió a vájáriskolában

Az elmúlt években sokat segített a vájáriskola tanulóinak a rendszeres műsort adó rádió. A műsorban tanulási problémákon kívül, kaptak kül- és belpolitikai tájékoztatást, kultúrális, sport híreket. Hibákat pellengérezett ki a „tüske".

Ma ismét elkezdi adását a régen közkedvelt rádió. Első műsorában ismerteti a félévi vizsgákra való felkészülést, a vizsgák eredményeit, foglalkozik a „József Attila" olvasómozgalommal. Kül- és belpolitikai eseményekről ad tájékoztatást.

Március 21-ig a tanácsköztársaság megalakulásának tiszteletére, minden adásban 10—15 percig a tanácsköztársaság életéből sugároznak.

Az iskolai rádiót öttagú bizottság szerkeszti.

A gépkocsivezető

A Kossuth téri végállomáson befordul a kökönyösi helyijárati busz. Az utazni akarók azonnal az ajtó elé csoportosulnak. A gépkocsivezető kiszáll és a forgalmi irodában lebélyegezteti a menetlevelet.

Vissza indul a kocsi felé. Még néhány perc van az indulásig, ezt felhasználjuk arra, hogy megszólítsuk és munkájáról beszélgessünk.

— Bonyár Sándor vagyok — mutatkozik be. Aztán várja a kérdést.

— Mi a legjellemzőbb a munkájára?

— Nagy figyelem, éberség és felelősségtudat — sorolja minden gondolkodás nélkül. — Vezetés közben nem szabad elgondolkodni, szórakozottnak lenni, hiszen egy-egy járat alkalmával mintegy 40 ember élete és testi épsége van a kezemben....

Az utasok úgy látják a gépkocsivezetőt, mint a busz egy alkatrészét, egy automatát, aki arra jó, hogy a kocsit oda vezesse, ahova ők kívánnak menni. Ebben talán az utasoknak némileg igazuk van, mert egy jó „sofőr" vezetés közben csak az utat, a műszereit látja és minden érzékével vezet. Reflexszei olyan tökéletesen működnek, mint egy műszer.

— Vajon hogyan látja a gépkocsivezető az utazóközönséget?

E kérdés után Bonyár Sándor már egy kicsit gondolkodik.

— Elsősorban úgy, mint akikért felelni kell. Persze, ezt az utasok ritkán veszik figyelembe és mindig találnak olyat a munkánkban, ami nem tetszik. De hát annyi ember kívánságának eleget tenni egyszerre?!

(B.)

1958-ban kezdték építeni, 1960-ban fejezik be

A Komlói Városi Tanács Beruházási Vállalata jelenleg több 1958-ról 1959-re áthúzódó létesítmény építtetését végzi.

Ezen létesítmények közé tartozik a szeméttelepi és a temetői út építése, amelyek a tervek szerint 1959-ben elkészülnek.

Három transzformátorház építésével és szerelésével jobbá teszik a város áramellátását.

A Berek utcai szivattyúház lesz hivatott arra, hogy a vizet a kenderföldi lakásokba nyomja. Elkészülte után várható, hogy lényegesen javul Kenderföld vízellátása.

Szintén 1958-ban kezdték és 1959-ben fejezik be a Mánfa II-es főgyűjtővezeték építését és a Budafai Vízmű gépiberendezéseinek szerelését, amelyet 1960-ban is folytatnak és ekkor fejeznek be.

A dávidföldi iskola építésének első szakasza is befejezést nyer ebben az évben és nyolccal növekszik városunk tantermeinek száma. A második szakaszt 1960-ban építik fel.

E létesítmények beruházásának tervezésekor számoltak azzal, hogy 1958-ban nem készülnek el s így gyakorlatilag nem csökkentik az 1959. évi beruházások mennyiségét.

Koszorúcska a gimnáziumban

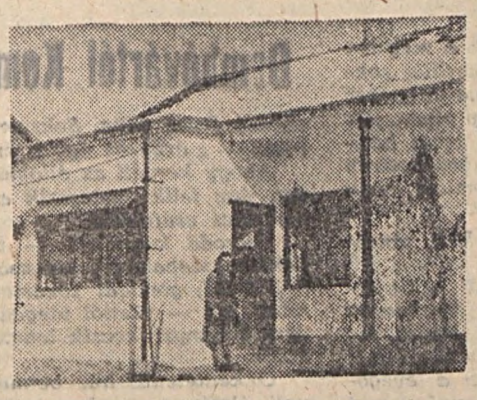
Szombaton este tanfolyamzáró koszorúcskára jöttek össze a gimnázium diákjaiból alakult tánciskola tanulói. A leányokat elkísérték szüleik, de a fiúk szülei is képviseltették magukat.

Örömmel látta mindenki, hogy a fiatalok nagyon szépen mutatták be anyáink táncai közül a francia négyest, és a mai modern táncok „szelíd" változatait.

A negyedikes diákok mértek hűsítő italnak málnaszörpöt és sört, hogy a tánc közben kiszáradt torkokat frissíteni lehessen.

A táncbemutatók után a fiatalok már csak divatos modern táncokat táncoltak, de eközben is megmutatták, hogy ízlésesen is lehet jól szórakozni.

Éjfél vetett véget a vidám szórakozásnak, amelyből más rendező szervek is megtanulhatták, hogy a fiatalok dúhajkodás és rángatódzás nélkül is kellemesen tudnak szórakozni — ha valaki irányítja őket.



Három év alatt

A nagymányoki falu vége felé dagasztom az út sarát. A régi, rossz földes út miatti bosszúságomat mérsékli, hogy új, szép házak szegélyezik.

Egy új, sokablakos ház udvarára lépek be, ahonnan az üvegezett előszobán keresztül a konyhába kerülök.

Köszönésemre elhallgat a konyha közepén álló varrógép kattogása, mögötte egy középkorú asszony ül, aki kissé riadt szemekkel tekint rám. Ismeretlen vagyok számára. A bemutatkozás után szertefoszlik bizalmatlansága. Stúder Péterné — mert így hívják az új ház tulajdonosának feleségét — hellyel kínál. Ő továbbra is a varrógép mögött marad és csak lassan indul meg a beszélgetés fonala. Kezében forgatva a félig elkészült köténytt, várja a kérdést.

— Hogyan jutottak ehhez a szép lakáshoz?

Félreteszi a köténytt és lassan, tagoltan beszélni kezd.

— A BSH-akcióban építettük... 1955-ben készült el. Azóta lakunk itt...

— Akkor még hány évig kell fizetniük?...

— Már kifizettük — válaszol, mintha ez lenne a legtermészetesebb dolog a világon — a férjem jól keres. 3 ezer forintnál kevesebbet nem nagyon hoz haza. A keresete mellett ők hűségjutalmat is kapott, ez is hozzásegített bennünket a gyors fizetéshez. És most már nyereségrészesedést is kap...

— Nem kellett spórolniuk, nélkülözniük, hogy ilyen gyorsan ki tudják fizetni?

— Nem nélkülöztünk semmit. Négy gyermekünk van, de ők meg sem érezték, hogy sok pénzt kellett kiadnunk. Ugyan úgy ruházkodtunk, — igaz, hogy divatozni nem lehetett —, mint azelőtt.

— Van egynéhány melléképület is a ház mellett már, azt is?...

Stúderné kitalálja a kérdésemet és már válaszol is.

— Azokat már a ház kifizetése után a saját erőnkből építettük...

— Bútorokat is vásároltak közben? Ez a konyhaszekrény — mutatok a mellettem álló zöld konyhaszekrényre — *egészen újnak látszik?*

— Az már nem új, a ház építése előtt vettük. Egyébként bútorban nincs hiányunk, csak a meglévők már ódivatúak, nem modernek. Most a nyereségrészesedést, s majd a hűségjutalmat várjuk, és ha minden úgy történik, ahogy terveztük, bányásznapkor új, drága bútorokat veszünk. Addig még jók lesznek ezek is, ha eddig kitartottak.

— Hol laktak, mielőtt ezt a házat építették volna? — térek más tárgyra.

— A bányatelepen. — Ismét kezébe veszi a köténytt — ott nem volt ilyen kényelmes lakásunk. Most két szoba, összkomfortos, ott csak egy szobánk és egy konyhánk volt. Már a szüleink is ott laktak, ők is bányászok voltak.

Stúdernében már nyoma sincs a kezdeti bizalmatlanságnak. Beszédének fonala szerte ágazik, beszél mindenről, ami eszébe jut. Aztán egy pillanatra elhallgat... A kezében forgatott köténytre pillant, gondolkodik. Nem tudom biztosan, de arcáról azt olvastam le, hogy a szüleire, az anyjára gondol, aki a szűk bányatelepi lakásban nem új anyagból varrogatott, hanem a szakadt holmikat foltozta...

Alig észrevehetően sóhajt, aztán arca ismét felderül. Tovább beszél a gyerekeiről, az új bútorokról — a boldog tulajdonos elégedettségével — az új lakásról és az egész megváltozott új életről.

(B. J.)

Cikkünk nyomán

A posta műszaki karbantartási üzeme cikkünk nyomán megjavította és használhatóvá tette a Kökönyös Petőfi téri telefonfülkét és a benne lévő készüléket.

A készülék két 20 filléres pénzdarab bedobására működik.

A műszaki karbantartási üzem betartotta ígéretét, és most kéri a telefonálókat, hogy a kifüggesztett utasítás szerint használják a készüléket, mert, — az üzem vezetője szerint, — napról napra elrontják a készüléket.

A készülék nem csak egy ember tulajdona, hanem valamennyié. Vigyázzunk a társadalmi tulajdonra!

SPORT

Jegyzetek a komlói olimpiai napról

A komlói olimpiai sportbemutató sikerét már jó előre le lehetett mérni abból, hogy a jegyek többségét elővételben elkapkodták. Ahogy közeledett a műsor kezdete, a váróteremben és az előcsarnokban, úgy hangosodott a „jegyet veszek". De bizony a boldog jegytulajdonosok nem igen álltak szóba a műsor iránt sóvárgó lelkekkel. Hiába, korábban kellett volna jegyet beszerezni...

*

Endrődi Lajos, az MTSH osztályvezetője olimpikonjaink érkezésekor elmondotta, azért jött el közénk, hogy megismerkedjenek velünk, hogy mi is közelebb kerüljünk hozzájuk. Nos, a hétfői találkozó tökéletesen megfelelt a célnak. Igazán kedves jelenet volt, amikor élsportolóink, világbajnokaink teljesen beöltözve leszálltak a bányába, s lent a föld mélyén ismerkedtek meg a szénesata hőseivel.

*

Juhász Kató, az 1957. évi főiskolai vívó világbajnok csapat tagja is leszállt többedmagával Kossuth-aknán. Ahogy ő mondta: „Lifttel" szálltak le a VI. szintre. A következő mélységbe gurítón (őszerinte kéményen) ereszkedtek le. Alaposan megismerkedtek a gurító „szépségeivel".

*

Szilvássy Miklós ,olimpiai és világbajnokunk a Béta-aknán kipróbált réselőt könnyűnek találta. Csak a bányamunka veszélyességét említette meg. Borsányi Árpád súlyemelőbajnok viszont úgy összegezte a látottakat, hogy nagyon nehéz munka, bányászaink mindent megérdemelnek azért a kemény küzdelemért, amit odalent folytatnak. — Mindig kalapot emelünk a bányászok előtt, — jegyezte meg a légsúlyú bajnok.

*

Persze, mi is az elismerés hangján beszélhetünk róluk. Nemcsak mint kiváló sportolókat szerettük meg őket, hanem mint szerény embereket is. S ez már a mai sportvezetés, nevelés első üdezöld hajtása. Ezért volt elsősorban felejthetetlen ez a találkozó.

*

Olyan véleményeket is feljegyezhettünk, hogy az egyes bemutatók lehettek volna szebbek is. Ezek az emberek természetesen megfeledkeztek arról, hogy ilyen szereken és ekkora színpadon nem lehet úgy dolgozni, mint ahogy ők is szerették volna. A talajtornászok például a gyönyörű iskolagyakorlatok helyett (helyszűke miatt) „csak" akrobatikus tornaelemeket mutathattak be. Vagy: a gerenda úgy mozgott, hogy lányaink alig tudtak megállni rajta. A felemás korlátról nem is jó beszélni. Ha nincs két világbajnokunk (mert ők tartották a szert) tornásznőink nem is vállalják a gyakorlatot.

*

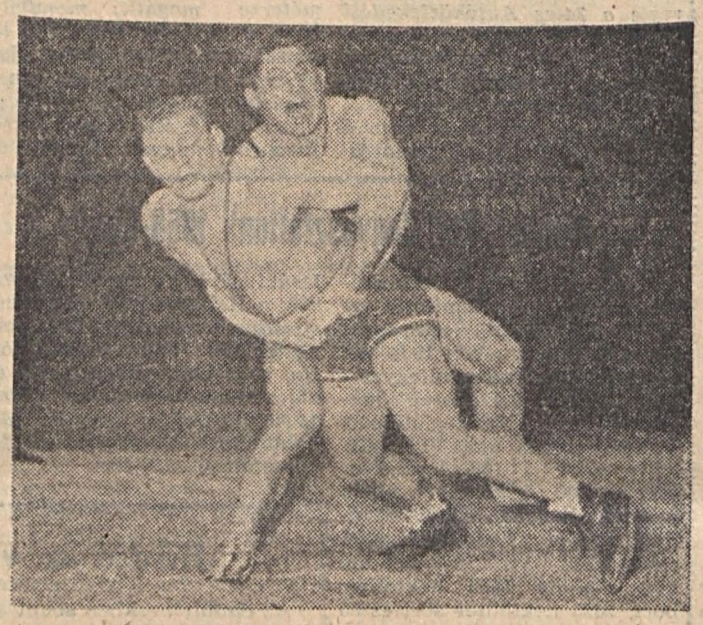
A Magyar Olimpiai Bizottság üdvözletét Cziger István, az olimpiai csapat vezetője tolmácsolta, miközben gyönyörű zászlót nyújtott át Pintér Józsefnek, aki Komló város köszöntését és a Bányász Sportkör ajándékát adta át. Az ünnepi vacsorán Hegyi Gyula, az MTST elnöke egy impozáns bányászlámpát, a küldöttség tagjai pedig egy-egy más értékes ajándékot kaptak.

*

Kevesen tudják, hogy Huszka Mihály, a könnyűsúlyú súlyemelő bajnok pályafutásának egyik kiemelkedő állomása éppen városunk volt. Ez a tatabányai 25 éves fiú 1956-ban Komlón nyert országos bányász bajnokságot. Azóta lett a magyar válogatott keret tagja.

*

Befejezésül hadd írjuk meg: olimpikonjaink boldogan töltöttek el Komlón egy napot. Mi is örömmel fogadtuk őket, hiszen szocialista bányavárosunk sportszerető közönségét először ajándékozták meg ilyen nagyszerű sportcsemegével. Azt kérjük legjobbjainktól: úgy készüljenek fel a nagy világversenyre, hogy minél többen ott lehessenek a római csapatban, s hogy Itália földjén is öregbítsék a magyar sport hírnevét.



Ez a kép azt a jelenetet örökítette meg, amikor a Zrínyi Ilona Művelődési Ház színpadán Gurics és Szilvássy nagyszerű bemutatót tartott.

Vasárnap lesz Komlón az idei első ökölvívó-mérkőzés

Az NB II-es bajnokság nyitányára szorgalmasan készül a Komlói Bányász ökölvívó csapata. A kemény, alapozó edzéseket az utóbbi hetekben formábahozás váltotta fel. A sikeres felkészülés érdekében a bajnoki rajtig egy-két meghívásos barátságos mérkőzést rendeznek Komlón.

Az idei első összecsapás folyó hó 8-án, vasárnap lesz a Zrínyi Ilona Művelődési Ház nagytermében.

Ökölvívóink ezúttal a Pécsszabolcsi Bányász versenyzőit fogadják vendégül. Ez a találkozó tulajdonképpen visszavágó mérkőzés lesz. Az ősszel 11:9-re győztünk, tehát a visszavágásra inkább vendégeink készülnek. A területi bajnokságban induló pécsszabolcsiak — amit jelezték — a legjobb gárdájukkal jönnek Komlóra.

A Komlói Bányász színeit is jó erők képviselik.

Az 1958-ban Szabolcson győztes Fülöp, Radványszky, Deák, Oláh mellett szorítóba lép két új versenyző is. A 20 éves kisváltósúlyú Nagy Ferencet valamelyest ismeri már a komlói közönség. Ez a fiatal ökölvívó 1958-ban a Bányásznál kezdett. A másik: Domján Sándor, a Szolnoki MÁV-tól került hozzánk. A hazai közönség előtt ő most mutatkozik be először a váltósúlyban.

A mérkőzés délelőtt 10 órakor kezdődik.

Sikerül-e mindkét kupát elnyerni?

A Téli Kupa teremkézilabda bajnokság utolsó előtti fordulójához értünk. A Komlói Bányász első csapata 4 pont előnnyel vezet csoportjában, a papírforma szerint már megnyerték a bajnokságot, azonban a pályán mégis kapaszkodniok kell, hogy a pécsi légkörben siker koronázza eddigi jó szereplésüket.

Első csapatunk vasárnap a Pedagógiai Főiskolával, míg a második vonalbeli gárdánk a Nagy Lajos Gimnáziummal méri össze tudását.

A bajnokság állása:

I. osztály

1. Komlói B.	8	7	—	1	108: 75	14
2. Ped. Főisk.	8	4	2	2	107: 88	10
3. Pécsi B.	8	4	1	3	95: 76	9
4. P. Dózsa	8	3	1	4	98:102	7
5. P. Urán	8	2	1	5	81:111	5
6. PEAC	8	1	1	6	91:113	3

II. osztály

1. Pécsi B. II.	8	6	—	2	94:69	12
2. Komlói B. II.	8	6	—	2	97:73	12
3. P. Urán II	7	3	—	4	61:62	6
4. Dombóvár	7	2	1	4	49:54	5
5. P. Építők	7	2	—	5	47:72	4
6. Nagy L. G.	7	1	1	5	41:58	3

Röplabda

A Téli Kupa teremlabdarúgó bajnokság állása az eddig lejátszott mérkőzés után a következő:

1. Dózsa I.	4	4	—	—	263:195	8
2. Komlói D.	7	3	1	3	387:367	7
3. Komlói B.	6	3	1	2	238:238	7
4. Pénzügy.	6	3	1	2	281:298	7
5. Dózsa II.	6	2	1	3	295:313	5
6. Őrzj. Dózsa	5	2	—	3	214:196	4
7. PEAC I.	4	2	—	2	194:221	4
8. PEAC II.	3	—	—	3	109:152	0

Sakkbajnokság

Befejezéshez közeledik Komlón a Bányász Kupa sakkbajnokság első fordulója. Egyénileg legjobb eredményt Egervári (III-as akna) és Murber (Anna-akna) ért el, egyaránt 7,5 ponttal.

A bajnokság állása:

1. Anna-akna	8	7	—	1	25
2 Aknamélyítők	8	7	—	1	22
3. III-as akna (A)	8	5	1	2	19,5
4. Gimnázium	8	3	1	4	14
5—6. Kossuth	6	2	1	3	11,5
5—6. Bányagép	6	2	1	3	11,5
7. Béta-akna	6	1	1	4	10,5
8. III-as akna (B)	7	—	2	5	6,5
9. III-as akna (C)	5	—	1	4	4,5

A Pécsi Dózsa

vasárnap Komlóra látogat, hogy délután 3 órakor a salakpályán barátságos mérkőzést játszon a Béta-aknai csapattal. A héten a Dózsa Pécsett 10:1 (8:0) arányban győzött a bétaiak ellen.

HÍREK, közlemények

Iskolások között

Január 31-én, szombaton az utolsó tanítási óra után a kisbattyáni iskolások is kézhez kapták a félévi bizonyítványukat. A diákok ezen a napon nem rohantak haza, mint máskor, hanem a tanteremben hosszan, kíváncsian nézték bizonyítványaikat. Szinte jó érzés volt végig nézni a vidám, mosolygó, pirospozsgás arcokat, az örömtől szikrázó szemeket.

Közvetlen előttem egy leányka szorongatta a bizonyítványát, közben mosolygott. Szabatkai Katalin a neve és ötödik osztályba jár.

— Jeles lettem — mondta érdeklődésemre és nyomban hozzá tette: Nagyon kellett ám tanulni. Én pedig szeretek tanulni, jó iskolás akarok lenni. Milyen lesz az évvégi bizonyítványom? Még nem tudom, de azt hiszem, hogy ennél rosszabb nem lesz.

— Az én bizonyítványom is jeles — mondta Czuczor Ferkó ugyancsak ötödik osztályos tanuló, és boldogan meg is mutatta könyvecskéjét.

E szombati nap azonban nem minden tanulónak hozott örömet. L. Károly hatodik osztályos és Ö. Piroska ötödikes megbukott. Az előbbi magyarból és számtanból, az utóbbi számtanból és földrajzból kapott egyest félévi átlagként. Ők ketten nem mosolyogtak, a tanterem egyik hátsó sarkába húzódtak.

— Miért nem tanultatok úgy, mint a többiek?

Választ nem kaptam a feltett kérdésre. A tanítóhoz fordultam.

— A két gyermek is hibás persze, de a felelősség szerintem a szülőké, mert nem segítenek, nem törődnek gyermekeik tanulásával — mondotta Bors József. Ismét két megbukott hoz mentem. Nehezen indult köztünk beszélgetés. Kiderül hogy a tanítónak igaza van. L. Károly is Ö. Piroska is sze retne jobb eredmény elérni, csak a baj o van, hogy lusták tanulásban. A szülő pedig nem ösztönzi gyermekeiket, ne ellenőrzik, hogy kapott házi-feladato elkészítik-e vagy ne

— Az év végén i ilyen bizonyítvánnya mentek majd haza?

— Nem, nem...

Én hittem nekik é azzal az ígérettel tá voztam, hogy amiko évvégi bizonyítvány osztás lesz, ismét köz tük leszek.

— **Befejeződtek** a félévi vizsgák az Építőipari tanuló intézetben, a tanulmányi átlag 3,8. Öt kitűnő rendű tanulót terjesztenek fel kiváló ipari tanuló oklevélre.

— **A közeli** napokban megérkezik Komlóra, — kísérletezés céljára, — az első magyargyártmányú acéltám szállítmány. A támokat a Bec azit és Schwarz támok mintájára a Lenin Kohászati Művek készíti.

— **Komlói** Mélyfúró Vállalat 1958. évi termelési értéktervét 101,1 százalékra, folyóméter tervét pedig csak 93,6 százalékra teljesítette.

Sikkasztásért — lopásért 2 évi börtön

Dr. Balatonyi Sándor tanácsa a napokban tárgyalta Volytek Ödön és Timár Dániel ügyét. A két vádlott az orosházi és a budapesti Kályhaépítő Vállalat volt komlói kirendeltségén dolgozott.

Volytek és Timár városunk különböző helyein 26 kályhát épített fel „feketén", és az érte járó összeget saját céljaira fordította. A bíróság a társadalmi tulajdon sérelmére ismételten és bűnszövetkezetben elkövetett lopás és sikkasztás büntette miatt Volytek Ödönt, mint elsőrendű vádlottat 2 évi, Timár Dánielt pedig 1 évi börtönbüntetésre ítélte.

A vádlottak enyhítésért fellebbeztek.

Apróhirdetések

Eladnám Dávidföld, Munkácsy Mihály utca 73. sz. egyedülálló házamat. Érdeklődni ugyanitt.

Eladó jó állapotban lévő, szép, világos háló. Érdeklődni 15—20 óráig. Kenderföld, Vörösmarty utca 541. ép. II. emelet 1.

Eltörött fogsorát aznap megjavítja, Bauer József fogtechnikus mester. Kökönyös, Fürs Sándor út 22. sz.

Sürgősen átadnám dávidföldi házamat, lakáscserével. Cím: Orosz Gyula utca 41.

KÖSZÖNETNYILVÁNITÁS

Köszönetet mondunk mindazoknak, akik férjem, Hoffman György temetésén virágokkal és koszorúkkal fájdalmunkat enyhítették. Külön mondunk köszönetet a villamos üzem, a tröszt szakszervezetének, az áramszolgáltató vállalat, vízmű dolgozóinak, valamint gyermekeim osztálytársainak.

Gyászoló Hoffman Györgyné és gyermekei

— **III-as aknán** 23 fő részvételével bányamozdonyvezetői tanfolyam folyik. A vizsgákra a közeli napokban kerül sor.

— **A Béta-aknai** szállítógépház építése jó ütemben halad. Elkészültek a pillér-alapok és a lábazatok, valamint a transzformátorház fő falai.

Hol művelődjünk — hol szórakozzunk?

A Kenderföldi iskola tanulói Zrínyi Művelődési Házban február 9-én mutatják be az „Árgyélus királyfi és tündérszép Ilona" c mű mesejátékot. Gyermekeknek délután 3, felnőtteknek este 7 óra kezdettel.

MOZIMŰSOR:

Május 1: Február 7-től 11-ig Megmentettem az életemet. Fran cia film. Kiegészítő műsor: E történt Mongóliában. Magyar hí adó.

Matiné: Február 8-án: Bűvö szék.

Zrínyi: Február 7—8-án: Marty Amerikai film. Kiegészítő műsor Veszélyes lejtőn. Február 10-től 12 ig: Csendes otthon. Magyar film Kísérőműsor: Tavasz a Tátrában

Szabadság: Február 7—8-án Svejk II. rész. Csehszlovák film Február 9-től 11-ig: Nővérek. Szov jet film. Kiegészítő: Cigánytánc.

Matiné: Február 8-án: Tigris szelidítő.

Műsorváltozás jogát a mozi ve zetősége fenntartja.

— **Kökönyös** Kelet és Nyu gat, valamint Kenderföld terü letén megalakultak a helyi békebizottságok. Eddig hé üzemi békebizottság jött létre Tervezik a külső peremközsé gek békebizottságainak meg alakítását is.

Reggel 4 óráig szórakozhat

az „ANNA" eszpresszóban

ZENE — TÁNC!

A NAPPALI NYITVATARTÁS VÁLTOZATLAN.

ÚJ KOMLÓ
az MSZMP Komló városi bizottsága és a városi tanács lapja
Szerkeszti a szerkesztőbizottság
Felelős kiadó:
az MSZMP városi bizottsága
Szerkesztőség
Komló, Lenin tér 1. szám.
Telefon: 13-13, 13-58, 23-69.
Kiadóhivatal:
Komló, Lenin tér 1. szám.
Előfizetés postahivataloknál és kézbesítőknél, valamint a pártszervezeteknél. Negyedévi előfizetési díj 12 forint.

Pécsi Szikra Nyomda
Pécs, Munkácsy Mihály u. 10.
Telefon: 20-21.
Felelős vezető: Melles Rezső

Dombóvártól Komlóig...

Régóta foglalkoztat: csak a megszokás, vagy a különös megtestesülés sokrétű kifogyhatatlansága ringatja ezeket az embereket nap, mint nap olyan jóleső melegséggel, hogy nem lehet hallgatni róla? Vajon mi? — bogozgatom magamban Dombóvártól Komlóig, vagy vissza.

Ezen a vonalon utazni kész tanulmány.

Száz ember hozza és önti ki bujtbaját, még többen szövik félhangosan terveik, álmaik százrétű fonalát, — anélkül, hogy valaki kíváncsiságból erőltetné azt. Valami van itt a levegőben. A közös, a munkássors apró elemei maguktól hullanak szét, hogy egyenlő arányban tehesse magáévá mindenki őket.

Ezek, a néha „rázós" padok szimpátiát, ellenszenvet, vagy szerelmet rejtenek magukban. (Ezért kell a legmegfelelőbb helyet választani.)

Dombóváron tiszta, frissmelegű kocsik várják a hajnali utazókat. A jól világított kocsiban gyorsan egymásra talál; kártyás, politikus, kézimunkás (az utóbbi mindig nő). Mert a másfél órás utat nem mindenki alussza át. Pedig itt még keleti kényelem kínálja magát, amit sokan rosszul értelmeznek és még rosszabbul gyakorolnak. Így kerülnek fel — és talán egyre ritkábban — a sáros cipők az ülőhelyre.

Itt minden arc ismerős. Még a munkahelyek is, amit láthatatlan kéz és főleg a hosszú együttlét odaragaszt mindenki arcához. Csak a nevek keverednek össze néha. Sokszor a Jóska is Pista — s érdekes úgy is ért rá.

Ahogy kergeti az állomásokat a vonat, úgy telik, melegszik a kocsi. De mégsincs zsúfolásig.

Micsoda kényelem — tünődöm el. Sokszor szobahőnél magasabbat mutat a hőmérő, gonddal sokasított, fertőtlenített, sőt — füsttől idegenkedőknek a nem dohányzó kocsik lehetősége kínálkozik.

Önkéntelenül húz bennem átlót távoli élményem valamelyike. Legtöbbször a kétesen gondozott vagont szalasztja elém a képzelet, aminek nehezen működő ajtóját négy öt férfi is cibálta, főleg ha szélhordta hófoltok árulkodtak a padon. Akkor nem pihent ölben a kéz. A leszállás meg nívótlan akrobata módjára, s amolyan macskaügyességgel történt. Csak a kalauz gyakorolta be magát.

Nyolc, tíz esztendővel ezelőtt a kalauz megjelenése általános dermedséget váltott ki. Korra, nemre való tekintet nélkül gorombáskodott mindenkivel. Majdnem természetessé vált, hogy ő így él a hivatásadta lehetőséggel.

Ezeket az ellentétes érzéseket szoktam mérlegelni. És ilyenkor egyenként, külön, külön szeretném figyelmeztetni a szemetelők, faragók, és villanykörtét kétesen bámuló utasokat: becsüljék meg anyagi jólétünk, társadalmi vívmányunk ajándékát.

A sarokban — mintha elkapta volna gondolatfonalam — öreg, sodorinto bajuszú bácsi gombolyítja múlt és jel különbségén született véleményét. Csa hallgatom...

Honnét van és mióta ilyen talá társadalmi szemlélete egy idős földd küzködő embernek? Talán az utób évek üzemi közösségi életének ezer ar megoldott problémája hozta. Tud tudják, vagy csak rátapintanak a va ságra? A bácsi szemében értelet tudat, akarat csillan. És ez már bizony tékkal ér fel.

Az öklök erőteljes hangjátéka m gával ragadja szemem és figyelme Négyen játszanak, többen gibicelni olyan jelentőségteljes áhítattal, aho csak kártyázók tudnak.

Az idő így gyorsan halad. Jánosib számolja meg horgolását egy szőke k lány. Nincs megelégedve. Máskor n gyobbat nőtt terítője. Ellenséges pill tást vet csevegő barátnőjére, aki „a dályozta" munkájában.

Kenderföld alatt általános az öltö ködés. A szapora készülődésekbe kalauz barátságos hangja vegy Komló következik — és barátsá mosolya olyan jól esik, mint a lesz lásnál segítségre nyújtott keze.

A viszontlátás száza hangzik el. E másik légkör, a hivatal, üzem v bánya váltja fel 6—8 órára a mo utazást, a felelősségteljes munká hogy délután jól végzett munka örö újra csillogjon kártya, szülessen m s három sorral nőjjön a kislány terítő

És ez soha nem lesz megunt.

— BÁLINT

VILÁG PROLETÁRJAI, EGYESÜLJETEK!

Új Komló

A MAGYAR SZOCIALISTA MUNKÁSPÁRT
KOMLÓ VÁROSI BIZOTTSÁGA ÉS A VÁROSI TANÁCS LAPJA

IX. ÉVFOLYAM, 12. SZÁM. ÁRA: 50 FILLÉR SZERDA, 1959. FEBRUÁR. 11.

A szénbányászatban elenlik:

1010 tonna szén terven felül

A Komlói Szénbányászati Tröszt február első hetében minden nap teljesítette mennyiségi tervét. A legjobb eredményt 5-én érte el, amikor a tervezett szénmennyiség felett 211 tonnát termelt.

Az egy hét tervét 103,5 százalékra teljesítette. Terven felül 101 vagon szén került felszínre.

Az üzemek között továbbra is Kossuth-bányán érik el a legjobb mennyiségi eredményt. Szászvár és Anna-akna még mindig 100 százalék alatt van, viszont a mázaiaknának sikerült a tervteljesítők sorába lépni.

Az üzemek sorrendje a mennyiségi széntermelés alapján.

Komlói üzemek:

1. Kosuth-b.	110,6%
2. III-as akna	104,5%
3. Béta-akna	100,4%
4. Anna-akna	97,2%

Északi üzemek:

1. Mázа	103,5%
2. Nagymányok	101,5%
3. Szászvár	93,4%

Kossuth-bányán és III-as aknán február minden napján teljesítették a mennyiségi tervet.

Béta-aknán fokozatos visszaesés tapasztalható, míg Anna-aknán lassú javulás mutatkozott a hét végén.

Mázán csütörtökön sikerült elérni a 100 százalékot, s azóta egyre jobb eredmények születnek.

Nagymányokon minden nap teljesítették a tervet.

Szászváron még egy alkalommal nem sikerült felszínre küldeni a tervezett mennyiséget. Adósságuk 118 tonna szén!

Jól dolgoznak a fialalok

A Komlói Szénbányászati Tröszt bányaüzemeiben működő KISZ- és ifjúsági brigádok jó eredményeket értek el 1959 első hónapjában is.

Az északi üzemek fejtési csapatai közt Sipos Lajos — mázai üzem — csapata érte el a legjobb eredményt. A tervezett 1193 csille szén helyett 1488 csillével bányásztak, s így tervüket 124,7 százalékra teljesítették. A többi mázai brigád is túlteljesítette a mennyiségi tervet.

Nagymányokon Guth János II. KISZ-csapata érte el a legkiemelkedőbb eredményt. A tervet 121,5 százalékra teljesítették. A többi KISZ-, illetve ifjúsági csapat is túlteljesítette az előirányzatot, több mint 10 százalékkal.

A komlói üzemekben kimagasló eredményt ért el a Béta-aknai Dragun József KISZ-brigádja. Terven felül 1186 csille szenet bányásztak, s így tervüket 47,5 százalékkal felülmúlták.

III-as aknán Buhály László gyorsvágathajtó csapata volt a legeredményesebb. Tervüket 11,4 folyóméterrel múlták felül, s így ők lettek az elsők a III-as aknai KISZ-csapatok között.

Bányában alkalmazható TH egyengetőgép

A bányában mind jobban elterjed a TH-gyűrűvel való biztosítás. Ezek a vaselemek is megrongálódnak a nyomás következtében. Megjavításuk nagy munkát igényelt, mert az alakját vesztett TH-gyűrűket mindig ki kellett szállítani a napszintre (Anyagellátó Vállalathoz), ahol kijavították és utána használható állapotban kerültek vissza a bányába. Ez többletköltséget okozott a bányaüzemnek.

Ezen kívánt újításával változtatni Wilk János fő-körletvezető és Fischer Jenő művezető. Ők egy olyan TH egyengető-gépet szerkesztettek, melyet a bányában is lehet használni. A kisterjedelmű gépet egy csillevázra szerelték s így a szállítása is könnyű.

A kísérleti példány üzemeltetése már néhány hete megkezdődött a bányagépjavító üzemben. A gép kifogástalanul működik. Nagy előnyére szolgál az is, hogy kezelése egyszerű és mindig üzembiztos.

Egy év alatt 14 609 556 forint megtakarítás

Jól dolgozott a tröszt munkaügyi osztálya

Kékfedelű, ívalakú, kecses füzet fekszik előttem. Nem vékony és nem is túl vastag. Éppen 20 oldal. Hófehér papírján futó, sűrű fekete betűsorai, táblázatai mögül azonban megtakarított százezrek és milliók tünnek elő. És még valami, ami a pénznél is fontosabb. A tröszt munkaügyi osztályának, az üzem munkaügyi dolgozóinak munkája és annak eredménye.

Két vagy három hónappal ezelőtt — amikor a kormány és a párt takarékossági felhívása nyomán jelentkező eredményeket kutattuk — jelent meg egy cikkünk. Bernhardt Gyula elvtárssal a tröszt munkaügyi vezetőjével folytattunk riportot. Beszámolt akkor röviden, hogy e téren eredményeket értek el, s mint jelezte az év elteltével, 1959. év elején akarják meglepetésként közölni éves munkájuk eredményeit. Nos, az igéret nem maradt igéret. Tegnap más ügyben jártunk a trösztben. Csak egy pillanatra néztünk be a mindig témagazdag munkaügyi osztályra. Akkor és ott kaptuk ezt a füzetet, minden különösebb szó, magyarázat, dicsekvés nélkül. Átadását csak egy mondat kísérte: „megtartottuk az igéretet".

Itt fekszik hát előttem a füzet. „Tájékoztató — mondja a cím — a tröszt munkaügyi osztályának 1958. évi munkája nyomán jelentkező takarékossági eredményekről." Összeállítói: az osztály kollektívája, akik egy esztendei munkájuk, fáradozásuk eredményeit vették itt egy csokorba, bizonyítékát adva annak, hogy nemcsak megértették a kormányfelhívás jelentőségét, de a maguk munkaterületén sokat tettek annak megválasztásáért.

Fellapozom a füzetet. Rövid, tárgyilagos mondatok. Külön csoportosítva a fő-munkaterületek s ezeken belül az egyes részfeladatok. Minden egyes résznél a tett intézkedések s az azok nyomán jelentkező megtakarítás forintösszege. Szinte elképesztő, látszólag milyen kicsiny, összerűtlen dolgok mennyi értékes forintot naboltak el eddig. Lássuk csak:

Az elmúlt évben Béta- és Kossuth-aknán is működött egy-egy mosoda. Igy teljes kapacitását egyik sem használta ki, s amellett személyzeti kellett itt is, ott is. Október elsejével megszüntették a bétait s a Kossuth-aknai minden nehézség nélkül el tudja látni a munkát. Ezzel az intézkedéssel

316 786 forintot takarítottak meg.

Egy további látszólag kicsiny, de jelentős intézkedés:

A leszámoláskor fizetendő mosatási díjak nem voltak azonosak az egységesen megállapított árakkal. Abból a tényből, hogy ezeket egységes arányba hozták

47 165 forint megtakarítás jelentkezett.

Az előző évek gyakorlata alapján sok olyan munkakör volt, amelyben indokolatlanul adtak ingyenes munkaruhát, vagy indokolatlan időre. Nem sajnálták a fáradtságot s az éves munkaruharátákat, munkaköri juttatásokat felülvizsgálva, törvényes és egységes szintre hozták. E munka nyomán

112 351 forint volt a megtakarítás.

Lapozunk pár oldalt, s ismét érdekes, sőt ismerős területre bukkanunk. Több, mint fél éve, hogy egyik cikkünk beszámolt a munkásszállítás átszervezése körüli munkaügyi munkáról. Most itt áll előttünk a gondosan felmért és végrehajtott tervezet. Részletekre bontva mutatja be az intézkedéseket. Elsősorban említi az igen távoli és nem gazdaságos a trösztnek dolgozónként havi 4—500 forint ráfizetést jelentő járatok megszüntetését. Követte ezt az északi üzemek vonalán fennállott ésszerűtlen keresztező-járatok felszámolása, melyet átcsoportosító áthelyezéssel oldottak meg. Itt találjuk meg az üres kilométerek csökkentése érdekében végrehajtott műszakcsereket s a járatoknak rövidebb útvonalra való irányítását. A megtakarítás:

1 130,000 forint.

Nem beszélve az így jelentkező egy főre eső költségek csökkenéséről és a más iparágban (AKÖV) mutatkozó megtakarításról, amely újabb

1 777,400 forintot jelentett

Külön fejezetben találjuk az illetményszén kérdését is. E téren a jogtalan juttatások megszüntetése és az utalványt eladókkal, elcserélőkkel szemben a rendeletnek megfelelően alkalmazott félévi letiltások a megtakarítás vonalán

101 690 forintot eredményeztek,

S egymás után így következnek a munkaügyi osztály munkaterületének minden ágát felölelő és részletes gonddal megvizsgált megtakarítások összegei a munkaügyi-bér-ellátás vonalain. Nincs nagy és nincs kis tétel, amely az éves munkát felmérő alapos gondosság figyelmét elkerülte volna. Megtalálható itt a jogtalan étkezések felszámolása folytán jelentkező

25 533 forint,

vagy a vártermek rendezéséből elátott aránylag csekély

6 146 forint

éppen úgy, mint a túlórarendeletek törvényes betartása következtében megtakarított

7 555 702 forint

vagy az állományon kívüli béralap fegyelmének betartásából jelentkező

426 600 forint.

Érdekes és biztató jel pl. az is, hogy az igazolatlan mulasztások 1957. évhez mért igen szép csökkenése

1 619 160 forintot

jelentett.

Hosszú volna mindent egy rövid cikk keretén belül leírni, hiszen maga a tájékoztató rövidre fogva is húsz oldal, s végeredményben egy kollektíva egész évi munkásságát öleli fel. Utolsó oldalán összesítve találjuk a becsületes munka évi mérlegét;

14 609 556.60 forint megtakarítást.

Talán legjobban úgy érzékeltetjük ezt a számot, ha hozzáfűzzük, hogy ebből az összegből a tröszt minden egyes dolgozójának majdnem egy hónapi bérét lehetne kifizetni.

Örülünk neki, s jóleső érzés tudni, hogy a tröszt munkaügyi osztálya nemcsak megértette, hanem végrehajtotta a párt és a kormány felhívását s erről így be is tudott számolni. Mindez a következetes, s tervszerű munkát igazolja. Bizonyosak vagyunk benne, hogy megbecsülésük nem marad el, s munkájuk eredménye még sikeresebbé teszi a jelen esztendő feladatainak megoldását is, melyet valamennyien őszinte szívvel kívánunk.

— D—y —

Szülői értekezlet a gimnáziumban

A félévi bizonyítványok kiosztása után, az eredmények értékelésére jöttek el február 5-én a gimnáziumba a diákok szülei.

Örvendetes, hogy mintegy 100 édesanya, édesapa vett részt a megbeszélésen. A diákok nevelésének problémáit beszélték meg, s azt, hogy tudnak javítani a jelenlegi eredményeken. Az igazgató a szülők segítségét kérte az ifjúság munkájához.

— Igaz, hogy tavaly ilyenkor a diákok 20 százaléka állt bukásra — mondotta, de a mostani 17 százalék is sok. Ezen változtatni kell. Különösen nagy hiba, hogy a negyedikesek közül — akik érettségi előtt állnak — négyen megbuktak.

A tanárok elhatározták, hogy ingyenes korrepetációt tartanak rendszeresen, segítve ezzel is azoknak a tanulóknak, akiknek szülei nem rendelkeznek a gimnáziumi tanulás segítéséhez szükséges ismeretekkel.

Magas a hiányzási százalék is a gimnáziumban. Kérték a szülőket, hogy csak nagyon indokolt esetben engedjék gyermekeiket otthonmaradni.

A szülők és tanárok segíteniakarását tükrözte a félévi megbeszélés. Ezt mutatta az is, hogy szokástól eltérően még vidéki és pesti szülők is eljöttek érdeklődni gyermekük előmenetele iránt.

Megválasztották a társadalmi bíróságot

A Komlói Szénbányászati Tröszt Karbantartó Üzemében újjáválasztották a társadalmi bíróságot. A 13 tagú társadalmi bíróságban az üzem minden részlege képviselve van.

Az első ülést is megtartotta a bíróság, ahol megválasztották az elnököt. Gelb Sándorra esett a választás, aki népi ülnök a bíróságon, s aki jártas a bírósági ügyekben.

Gyermekrendelésen

Naponta sok kisgyermek fordul meg a rendelőintézet gyermekgyógyászati osztályán. Csecsemők és iskolásgyermekek jönnek ide szüleik kíséretében, hogy panaszaikra orvoslást, betegségükre gyógyszert kapjanak.

Napjainkban „csúcsforgalom" van az osztályon. Egyik kisgyermek „D"-vitamin csonterősítő injekciót kap, másik megfázásra tablettát, penicillint. A mindennapos megszokott betegeken kívül, most nagyon megnövelte a látogatottságot az influenza-járvány. Csecsemőket és iskolás gyermekeket hoznak szüleik panaszkodva, hogy köhögnek, lázasak. Többségénél megfázás, vagy járványos influenza állapítható meg.

Dr. Sinka Márta orvosnő minden gyermekkel egyformán, kedvesen foglalkozik. Többségét keresztnevén szólítja, régi ismerősként. Egyik kisfiú fél az injekciós tűtől, de hamar megvigasztalódik, amikor egy szép dobozt kap fájdalomdíjként.

Buzási Jánosné panaszkodik, hogy kéthónapos kisfiánál — úgy látja — hogy egyik lába rövidebb. Szemmel nem látható a rövidség, ezért röntgenre küldik. Egy mánfai kisfiúnak megfázáson kívül nagyon rosszak a fogai. Édesapjának javasolják, sürgősen vigyék el a fogászatra, hogy a gyermek fogát rendbehozzák. Egy kisleányt a fülészetre tanácsolják.

Nyílik az ajtó, újabb és újabb gyermeket hoznak. Naponta 100—120 gyermek fordul meg a rendelésen.

— *Mi az oka a gyakori influenza megbetegedéseknek?* — érdeklődünk.

— A felnőttek között is tapasztalható az influenza járvány és hamar elkapják a gyermekek — mondja Sinka doktornő. — Persze ehhez hozzájárul az időjárás szeszélyessége is.

— *Mit tanácsol a megelőzésre?*

— A gyermekeket ne vigyük influenzás emberek közé, kerüljük velük a tömeget. Most csökkenti a szervezet ellenállóképességét a vitaminhiány is. Ezért adjanak az édesanyák minél több vitamindús élelmet a gyermekeknek. Kicsiknek citromot, almát. Nagyobbaknak zöldfőzeléket, gyümölcsöt, zöldségfélét. Ne féljünk még a mélyhűtött zöldségfélétől sem, mert ebben is van bőségesen vitamintartalom.

Tovább nem tudunk beszélgetni a doktornővel, mert újabb kisbetegek várják, s nekik igazán át kellett engednünk a doktor nénit.

Hazajöttek

Az anyakönyvvezetői irodába egyszerre öten léptek be. Három nő és két férfi. Köztük a legfiatalabb is 35 év körüli. A férfiak feje erősen deres. Házasságot akarnak kötni? Nem! Panasszal jöttek? Nem! Hát?

— Smacska János a nevem. Azért jöttünk ide, mert a Belügyminisztériumtól kérelmünkre megkaptuk a magyar állampolgárságot, Komlón kívánunk véglegesen letelepedni, és kiváltani a személyi igazolványt.

— Maguk nem magyarok? Hiszen magyarul beszélnek.

— Azok vagyunk, csak nekünk eddig nem volt magyar állampolgárságunk.

— Nem értem.

— 1944-ig ebben az országban éltünk, magyar állampolgárok voltunk. Aztán elhagytuk az országot. Én Csehszlovákiába mentem, Ulmer Márton a feleségével Németországba és Brezenszki Gyuláné Jugoszláviába. A feleségem előbb Belgiumban volt éveken keresztül, majd Csehszlovákiába jött hozzám.

A feketekabátos feleség — Smacska Jánosné — arról nyilatkozott, hogy neki nagyon tetszik ez a város, a feleségemmel. Dolgoztunk, jól kerestünk és jól éltünk. Csak a honvágy, a honvágy. — Igy Ulmer Márton.

— Mi a véleménye az ittenti életről, összehasonlítva a belgiumi élettel? Ha jól értettem Belgiumban is volt.

— Igen voltam. 1937-ben mentem el. A két életről? Nagyon féltem, amikor megkaptam az útlevelet. Nem mertem visszajönni, de a honvágy... Azt hittem, hogy úgy van Magyarországon minden, mint ahogy nyugaton hangoztatják. Kellemesen családdtam. Magyarországon az emberek jobban élnek, mint Belgiumban.

— Én Kelet-Németországban voltam

Brezenszki Gyuláné nemcsak a honvágy hozta ide, nemcsak a rokonság, hanem a sokkal magasabb életszínvonal is.

Még mi beszélgettünk, az anyakönyvvezető összeszedte az iratokat.

— Kérem, most elmegyünk a rendőrségre, ott kiállítják a személyazonossági igazolványukat — mondta az anyakönyvvezető, majd velük együtt a rendőrségre ment.

Pénteki nap volt, 1959. február 6-án.

„Komló a muskátlik és rózsák városa lesz"

Amikor az elmúlt hét elején meglátogattuk a kertészeti vállalat telepét, az ott dolgozókkal beszélgetve, több olyan kijelentést hallottunk, melyek együttes értelme az, hogy Komló a muskátlik és rózsák városa lesz. De adjunk szót a telep vezetőjének, Faludi Gábornak, beszéljen ő erről az egész vállalat nevében.

— Azzal kezdeném, hogy eddig városunk tereprendezési munkálatait a budapesti vállalat végezte. Megállapításom az, hogy az idegen vállalat dolgozói — bár sokat tettek a város szépítéséért — mégsem végeztek olyan jó munkát, mint amit mi vártunk. A tereprendezési munkálatokat most már mi vettük át, s ezúttal a mi feladatunk lesz Komló további szépítése, csinosítása. Biztos vagyok abban, hogy a mi vállalatunk szebb és jobb munkát végez majd, mint a budapestiek, hiszen a vállalat is komlói, mi is azok vagyunk, így saját magunknak is gondozunk.

— Terveink az, hogy Komló képét négy év alatt teljesen átalakítsuk. Komló a muskátlik és rózsák városa lesz. A város tereire, parkjaiba még ebben az évben 10 000 darab muskátlit és több mint 6000 darab rózsát ültetünk. Tervünkben szerepel más tartós virágok ültetése is. Az elkövetkezendő években is hasonlóan cselekszünk. E munkánkhoz a lakosság támogatását is kérjük. Azt, hogy az épületek lakói is végezzenek saját lakóházuk előtt csinosítási munkát, ültessenek virágokat és azokat óvják meg a rongálástól. A virágokat mi biztosítjuk.

A telep dolgozóinak együttes véleménye az, hogy négy év alatt Kökönyöst, Kenderföldet és Somágtetőt az ő munkájukkal és a lakosság segítségével oly széppé lehet tenni, hogy mindenki büszke lehet rá.

Mánfa pártszervezetének ünnepi rendezvényei

Városunk „legifjabb" peremközségének — Mánfának pártszervezete, mint az alábbiakból kiderül, igen aktívan dolgozik. Februárban is, márciusban is számos ünnepi rendezvényt szervez. Ezek közül a legtöbb a tanácsköztársaság kikiáltásának évfordulójával van összefüggésben. De lássuk csak a terveket.

Február elején már megtartották az első rendezvényüket, melyen egy szovjet író könyvét ismertették.

Következő rendezvényükre február 19-én kerül sor, amikor az 1918-as polgári forradalomról, a kommunista párt megalakulásáról, valamint a Magyar Tanácsköztársaság létrejöttéről hangzik el előadás a mozi helyiségben.

Február 26-án ugyanitt újabb előadásra kerül sor. Az előadó ez alkalommal a tanácsköztársaság bukásáról s a Horthy rémuralomról beszél.

Március 5-én a tanácsköztársaság eszméinek megvalósulásáról hallanak előadást Mánfa lakói.

Március 8-án kerül sor a községben a nemzetközi nőnap ünnepségére. Március 11-én a KISZ fiataljai találkoznak a taggyűlésekre meghívott mánfai veteránokkal.

Mindezeken túl, a pártszervezet tervéből azt is megtudtuk, hogy részt kívánnak venni a március 8-tól 15-ig megrendezésre kerülő „Munkás színjátszóhét" keretében az énekversenyen.

A tervezet mintegy e rendezvények betetőzéseként jelzi a március 21-én megtartásra kerülő ünnepi estet, melyen a tanácsköztársaság 40. évfordulójáról emlékeznek meg.

A terv csupán az ünnepi rendezvényeket foglalja magában. Ha mindehhez hozzávesszük még a mánfai kommunisták mindennapi mozgalmi, szervezeti munkáját is, akkor elmondhatjuk, hogy a mánfai pártszervezet a terv megvalósulásával jó munkát végez.

Tanácstagi fogadóórák ideje és helye

1959. február 12-én délután 4—6 óráig:

Czukor Lászlóné Kökönyös nyugati iskola, Hetesi Lajos Kökönyös keleti iskola, dr. Decsi János kenderföldi iskola, Benke Pálné Tanács I. emelet, Stemler Józsefné gyógypedagógiai iskola, Heidecker Pál belvárosi iskola, Elter Imre gesztenyési iskola, Németh János mecsekfalui kultúrterem, Lajos György mánfai iskola.

1959. február 13-án délután 4—6 óráig:

Sasvári Imre Kökönyös nyugati iskola, Soltész Istvánné Kökönyös keleti iskola, Fekete György kenderföldi iskola, Bétai Jakab belvárosi iskola, Orsós Mihály Kossuth-aknai villamos üzem.

1959. február 14-én délután 4—6 óráig:

Batki István kenderföldi iskola.

A munkásosztály helyzetéről, a mezőgazdaság szocialista átszervezéséről tárgyalt a pártbizottság

Az MSZMP Városi Pártbizottsága február 6-án ülést tartott, ahol a bizottság tagjai megvitatták a 10 hónapos munkatervet, melyet Wider Béla elvtárs terjesztett elő. A bizottság hozzászóló tagjai elmondották, hogy alaposnak és megvalósíthatónak tartják a munkatervet. Több javaslatot tettek a munkaterv egyes pontjainak kiegészítésére, majd a bizottság egyhangúlag elfogadta a tervezetet.

Ezután a munkásosztály helyzetéről szóló határozat alapján készült munkaprogramot vitatta meg a bizottság. Ennek keretében igen széleskörű és a komlói dolgozókat közvetlen érintő tennivalókat határoztak meg, melyek jelentősen elősegítik a komlói dolgozók életkörülményeinek további emelését.

A mezőgazdaság szocialista átszervezésének fontosságáról, az ipari dolgozók ilyen irányú feladatairól Bátai Jakab elvtárs tartott előadást. Az előadás után széleskörű vita bontakozott ki. A pártbizottság elhatározta, hogy az elkövetkező időben 18 komlói üzemi pártszervezet patronázs munkát vállal.

A közeli napokban a végrehajtó bizottság meghatározza, hogy melyik pártszervezet melyik falut patronálja.

A pártbizottsági ülést Wider Béla elvtárs értékelte, hangsúlyozva, hogy a mezőgazdaság szocialista átszervezése igen körültekintő és figyelmes munkát követel meg az üzemi pártszervezetektől és minden kommunistától.

A gimnázium diákotthonában

A Malinovszky utca egyik házán láttuk a táblát: „Gimnázium diákotthona". No megnézzük, hogy élnek itt azok a diákok, akik szüleiktől távol töltik el négy éven keresztül életük nagyrészét.

A fiataloknak sokat tud adni, vagy jellemükön rontani a 14—18 éves korukban eltöltött idő. Amit tanulnak, vagy nem tanulnak meg, az egész életükre kihat.

Nem látszik meg, hogy ez fiatalok otthona. A lakásokból átalakított diákotthon túlzsúfolt. Egy szobába, amely kb. két lakószobát tesz ki, 12 fiú, illetve 13 lány lakik. Az ágyak, a szekrények és az asztal a szobák nagyrészét elfoglalja, annyi hely marad csak, hogy mindenki megközelítheti saját ágyát.

A folyosók végigrakva szekrényekkel, hisz a 28 diáknak valahol el kell helyezni a ruháját, s egyéb holmiját. Ottlétünk alatt kötelező tanulás volt. Néhány fiatal a Kilián-próba letételére kint maradt. A többiek közösen tanulnak az ebédlőben. Ez egyébként a kultúrtermük és tanulószobájuk is. Nagysága szintén kb. két lakószobának felel meg.

Hálószobába csak a negyedikes diákoknak, vagy külön engedéllyel „büntetéses" rendelkezőknek lehet tanulni.

A hálószobák ennek ellenére rendetlenek, meglátszik az ágyakon, hogy az ebéd utáni pihenőt itt töltötték el, de utána már nem ágyaztak meg.

Milyen asszony válik abból a leányból, aki felkelés után a saját ágyát sem teszi rendbe? Esetleg intimebb fehérneműit szerte-szét hagyja a szobában? Vagy milyen férj lesz abból, aki megszokja maga körül a rendetlenséget?

Az otthon vezetőségének keményebben kellene megkövetelni a rendet. Helyes volna ezeknek a fiataloknak megmutatni a vájáriskolások hálószobáit, akik a tanuláson kívüli fizikai munkát is végeznek, de versenyeznek azért, hogy melyik lakószoba szebb, rendesebb, tisztább.

Ha a vezetőség az év elejétől megkövetelné a rendet, a diákok megszoknák, hogy a maguk portáján rendet kell tartani.

A diákotthonnak nincs betegszobája. Érdemes elgondolkodni ezen a felsőbb szerveknek is. Ha esetleg egy olyan megbetegedés fordulna elő, ami ragályos, nem tudnák a beteget elkülöníteni, és könnyen fertőzhetne minden diákot.

Igaz, hogy van egy lakókonyhának készült kis helyiség, ami kétágyas betegszobának megfelelne, de itt is három lány lakik. Ők már nem férnek be a túlzsúfolt leányszobába.

Véleményünk szerint megengedhetetlen, hogy egy helyen legyenek elhelyezve 14-től 18 éves fiúk, lányok. Még akkor sem, ha a lépcsőház két oldalán külön van a bejárat. Étkezni, tanulni, szabadidejüket eltölteni azonban csak az egyetlen közös ebédlőben tudják. Itt viszont mindig együtt vannak. Nem csoda tehát, ha olyan kapcsolat alakul ki közöttük, ami diákok számára s az ő korukban nem kívánatos.

Az itt lakó diákok nagyobb fele leány, összesen 16 van közöttük olyan, akinek nincs édesanyja. Lányoknál ez a kor elég kritikus. El kellene gondolkodni illetékeseknek azon, hogy férfi pedagógus, bármilyen tapasztalt is, leányoknál nem helyettesítheti az anyát. Vannak olyan problémák, amit nők maguk között jobban meg tudnak beszélni, többet tu egy egyszerű nő segíteni a l nyoknak, mint bármilyen t pasztalt férfi nevelő. Még ke lene találni a megoldást ar hogy kerüljön a lányok mel egy tapasztalt idős, vagy ak fiatal nő nevelő, aki szüks esetén anya helyettes is tu na lenni. Egy ilyen mind esetre szép szóval, szeretet segíthetne a leányok szerel vagy egyéb kizárólag női pro lémájában.

Szándékosan hagytuk ut jára a szabadidő kihasználá A diákok naponta 5—6 ó vannak az iskolában. 4 ó kötelező tanulás. Tehát szo bat és vasárnap kivételével van naponta 4—5 szabad ó juk. Ennek egy részét eltöl tisztálkodással stb., a töb időt nem tudják mire fordí ni. A lányok egy része ké munkázik, a fiúk sakkozn römiznek. Több alkalomm előfordul, hogy a lányok is szekednek.

Helyes volna, ha a vár KISZ-bizottság ezeket a fia lokat felkeresné. Különösen leánytanács tudna sokat se teni az itt lakó leányokna hogy megtanuljanak kézimu kázni, szakköröket kelle szervezni, esetleg főzés, va egyéb asszonyi dolgokról.

gimnázium KISZ-szervezé nem tudja ezeket megolda

Felhívjuk illetékesek figy mét arra is, hogy vizsgálja m a gimnázium diákotthonán helyzetét, teremtsenek ezekn a fiataloknak olyan körülm nyeket, ahol megfelelően tu nak tanulni, kulturált körü mények között élni. S ha l het, megszüntetni a jelenle túlzsúfoltságot.

Levelekre válaszolnak az illetékesek

Meddig zavarja a mozdony gőzsípja az éjszakai pihenőket?

Ambrus Lajos vájár, Zrínyi utcai lakos a kenderföldiek nevében levelet írt szerkesztőségünkhöz. Panaszolja: *„A szénosztályozó térségében tolató mozdonyok éjjelenként olyannyira füttyögnek, hogy az kibírhatatlan. Az éjszakai füttyögésre a kis gyermekek is felriadnak, s mi felnőttek sem tudunk kellőképpen pihenni. Pedig fáradtságos munkánk megkívánja a nyugodt alvást. Kérjük a szerkesztőséget, szíveskedjék intézkedni."*

Amikor a levelet megkaptuk, nyomban a legilletékesebbhez, *Kövesdi Gusztávhoz*, a Komlói Vasútállomás főnökéhez fordultunk. Mondja el ő, mit lehet tenni, hogy a szabályt se sértsük meg, s hogy a dolgozók is pihenhessenek.

— A magunk részéről mindent elkövetünk, hogy ne legyen ránk panasz. Az éjszakai csendjében a 424-es mozdonyok gőzsípja valóban olyan erős, hogy a magas kenderföldi házak ablakait valósággal megrezegteti. Arra nem utasíthatjuk mozdonyvezetőinket, hogy a legszükségesebb jelzéseket ne adják le, de a mi beosztottjaink is emberek, megértik a jogos panaszt. Amikor életveszély vagy társadalmi kár megelőzéséről van szó, bizony sípolni kell. A feleslegesjelzéseket pedig a jövőbe mindenkor kerüljük ma Véglegesen természetesen cs akkor szűnik meg a panas ha egy-két éven belül a gő mozdonyokat diesellel váltj fel — a szénosztályozó tér gében.

Ime, itt a válasz. S most m mozdonyvezetőinken a s Megértést, a pihenő dolgo társaik iránti megbecsülést v runk tőlük.

Másfél éve nem történt intézkedés

Szerkesztőségünkhöz nap, mint nap érkeznek levelek. Hol dicséretről, hol bírálatról szólnak a sorok. Legutóbb a kökönyösi Gyógyszertár panaszos levelét hozta a posta. Ezt írják:

„A kökönyösi Petőfi téren a gyógyszertár előtt van egy vízcsap. Erre szerelték fel 1957-ben a tömlőt, amivel a ter és a virágokat öntözik. A cs még 1957-ben elromlott, s á óta is állandóan folyik. Na víztócsa van a környéken, a most megfagy, s így a gyalo járók testi épségét veszélye teti.

Tekintettel arra, hogy a cs a gyógyszertár előtt van, tel fonáltunk ez ügyben a vízm veknek — eredménytelen Telefonáltunk a házfelügyel ségnek, személyesen beszé tünk egy vízműnél dolgozó sz relővel — a mai napig se történt intézkedés.

Arra kérjük a szerkesztős get, hasson oda, hogy ezt a perces munkát igénylő ja tást a vízművek elvégezz Nekünk másfél éve nem sik ült ezt elérni."

•

A Víz- és Csatornaműv igazgatója válaszol:

— Minthogy eddig az eset nem volt tudomásunk, nem intézkedhettünk. De a sorok olvasva azt ígérhetem, ho a csapot azonnal rendbeho zuk.

Propagandista — a fiatalok oktatásáról

A széntröszt KISZ alapszervezetében 1958 október elején indult meg a politikai oktatás. Azóta több, mint négy hónap telt el. Vajon ez idő alatt mit tanultak az oktatás résztvevői? Milyen eredményeket értek el, és milyen nehézségekkel küzdenek? E kérdésre kértünk választ az oktatás vezetőjétől, Énekes Jenő elvtárstól.

— Az elmúlt hónapok alatt több előadást tartottunk — mondotta Énekes elvtárs — A fiataljaink, akik aktívan vettek részt az előadásokon; megismerkedtek a Horthy-uralom kegyetlenségeivel, az uralkodó osztálynak az ifjúság ellen irányuló intézkedéseivel, az ifjúság anyagi helyzetével és harcával. Az eddigi oktatáson a résztvevők megismerkedtek a KIMSZ-el, több fiatal mártírunk tevékenységével, a párt harcaival. Az előadások beszélgetések formájában zajlanak le. Az a megállapításom, hogy a fiataljainkat nagyon érdekli az 1919—1945 közti magyar ifjúság helyzete. Ezt figyelembe véve az eddigi előadásokon erről beszéltünk. Természetesen voltak előadásaink az ifjúságunk mai helyzetéről is, összehasonlítva a kapitalista országok ifjúságának helyzetével.

Elmondhatom, hogy a tröszt KISZ-szervezeténél az oktatás eddigi szakasza eredményes volt. Vannak nehézségeink is. Nincs elegendő írásos anyagunk az oktatáshoz. Ezért KISZ-szervezetünk vezetőségét hibáztatom, mert eddig nem gondoskodott, hogy az oktatás résztvevői a szükséges anyaghoz hozzájussanak.

„Máskor is szívesen eljövünk"

Érdekes beszámoló volt február 6-án a Május 1. kultúrotthon műszaki klubjában a nőtanács kézimunka délutánján.

Gregor elvtársnő a megyei nőtanács küldötte nemrég a Szovjetunióban járt, s útjának tapasztalatairól, a szovjet nők életéről számolt be városunk asszonyai előtt.

Elmondta, hogy a Vlagyimir Iljics kolhozban járva meglepte őket, hogy nem láttak terhes asszonyokat. Kérdezősködésünkre kiderült, hogy a terhesség hatodik hónapja után az asszonyokat üdülőbe küldik, ahol állandó orvosi felügyelet alatt vannak. Hazatérésükig az állam, illetve a kolhoz gondoskodik gyermekeik, családjuk ellátásáról.

Kiev egyik gyárában látták, hogy az üzemben dolgozók iskolás gyermekeinek tanulmányi eredményét egy nagy táblán hétről-hétre kiírják, ezzel is serkentve a szülőket, a diákok tanulásával való foglalkozásra.

Rendkívül meglepte a küldöttséget, a városok utcáinak tisztasága. Még véletlenül sem lehet papírhulladékot, vagy egyéb szemetet látni.

Moszkvától kb 30 km-re voltak egy kolhozban. Itt a házak faronkokból készültek, belül azonban a legnagyobb tisztaságot, gyönyörű berendezést találtak. A mennyezet olajfestékkel festett, mert így sokkal könnyebb a tisztántartás.

A szovjet állam sokat segít a modern öltözködés, lakásberendezés kialakításában, lényegesen olcsóbbak a divatos, modern lakásberendezési tárgyak, divatcikkek, mint a régi, divatjamúlt holmik.

Sok érdekes élményről számolt be még az előadó. A megjelent asszonyok alig akartak hazamenni. Szívesen hallgattuk volna még sokáig — mondották 3 óra felé. „Máskor is szívesen eljövünk ilyen érdekes, tanulságos beszámolókra."

Piros nyakkendő

1919 előtt nem volt divat a piros nyakkendő viselése. Aki csak kis uriemberkének érezte magát és odakötötte inge gallérja alá a nyakkendőt, istenments, csak azt a „vad" színt ne, mert azt kinézték minden helyiségből.

Azonban ünnep napján egynéhány vörös, demokrata — így hívták őket — bizony felkötötte a piros nyakkendőt. Az ég ugyan nem roskadt rájuk, csak bevonultatták őket, amikor az első világháború kitört. Ezeket nem mentették föl, de legtöbbje szerencsésen mégis visszajött.

Szóval, szokatlan valami volt a piros nyakkendő és nem volt előnyös a hordása.

De voltak demokraták, akik még haláluk pillanatában is ragaszkodtak a piros színhez. Ilyen volt az öreg Werb suszter. Jól emlékszem rá, az alacsony, köpcös alakjára, ápolt nagybajszára és széleskarimájú fekete kalapjára. Ha száját nyitotta, öblös hangja megremegtette a műhely levegőjét. A jóságot és a mosolyt hordta magában. A műhely falán ott lógott keretben Marx és Engels arcképe. Egyszer megkérdeztem tőle, kik ezek a szakállas emberek az üveg alatt.

— Ezek? Ezek a mi szentjeink. Nem olyan szentek, amilyeneket az asszonyok, meg a papok tisztelnek; ezek nem csodatevők, ezek a nyomorult munkás életét akarják szebbé és jobbá tenni. Ezek bölcsessége emberségre tanít és ezek tanítása még zavarba fogja hozni a világ mai urait. De te még nem tudod, hogy mi a tőke és mi a kizsákmányolás.

Amikor meghalt piros koporsóval földelték el. Piros és fekete zászlókat lengetett a szél. Utolsó útjára ezrek kísérték el. Még többen kísérték volna, de ezren egyhelyben topogtak a házak előtt, még amikor a menet eleje már kiért a temetőbe.

1919-ben a tanácsköztársaság ideje alatt a nyakkendő elragadó és eredeti színe a piros volt.

Troll borbély is könnyedséggel felkötötte a nyakára, ezt az „utálatos" színt, amely azelőtt feldúlta belsejét, de most nem, mert kémkedésre vállalkozott. A pécsbányatelepi szerb katonai parancsnokságnak lett az ügynöke. Örök életében pecsovics volt, besúgó, munkáskáruló. Most aztán végzetes útra vállalkozott.

A szerbeknek szándékukban állt a demarkációs vonalat Dombóvárig kitolni. Ezt a vonalat bányászok őrizték és a vörös hadsereghez átpártolt délszlávok, akik éber figyelemmel őrizték a határt, járták az erdő sűrűjét elszántan, nehogy prédára jusson csak egy négyzetméter is. Tudták, hogy vannak szívós ellenfelek, akik jönnek és mennek, akiket egyetlen remény táplál: a pénz és a meggazdagodás, akik a gyengeséget kifürkészik és résen vannak, hogy minél több és értékesebb jelentéseket tegyenek az asztalra.

Figyelték is őket. Ők is résen voltak.

Június közepén egy visszatérő piros nyakkendős egyént fogtak el a melegmányi völgyben a vörös katonák.

Elbizakodottan, fölényesen forgatta a levegőben esernyőjét, mint aki jól végezte feladatát, igyekezett Pécsbányára.

Oda már nem ért. Hiába mondta, hogy rokoni látogatóról jön. Mánfára kísérték.

És figarót sokan megismerték a bányászok közül, tudták, hogy milyen alattomos nemzeti célokat rejteget ruhája bélésébe varrva.

Megtalálták a feljegyzéseket és rajzokat.

Ismételve mondta:

— Kérem szépen, hát kérem szépen, én nem tudok semmit sem mondani. Azt mondták, vigyem magammal haza. Kérem szépen, higyjék el, nagyon fáj... én szegény ember vagyok... én csak baráti szolgálatot teljesítettem.

— És ezt magabiztosan mondja? — kérdezte tőle ismerőse.

— Én, kérem, látom, hogy baj van. Tetszik tudni... hogy mondjam ezt el magának...

A tények az asztalon feküdtek. A piros nyakkendője is oda került, amelyet azért hordott, hogy gyalázatos viselkedését elkendőzze.

A délszlávok elindultak vele, ki a mánfai határba. A júniusi alkony reszkető csendjében a kis Cseres erdő szélén, a sikondai út mellett megásták sírját.

A meggyalázott piros nyakkendő kívánta árát és a megingott élet vereségével meg is fizette.

Negyven esztendő óta zúg felette a Cseres-erdő, évről-évre emelkedik felette az avar, a föld hallgat a piros nyakkendős kém és a fajtáját áruló névtelen felett.

A piros nyakkendő ma ismerősebb lett. Jól áll minden ruhához — és ahhoz az archoz, amely a nyílt becsületességet sugározza.

— ZAJOS —

KISZ végrehajtó bizottsági ü

Február 5-én ülést tartott KISZ Komló Városi Végreha tó Bizottsága. Az ülésen aknamélyítő és a Kossuth-b nya gépüzeme KISZ szerve teinek eddigi munkáját t gyalták. Ezt követte a K v. b. munkamódszeréről s jelentés tárgyalása, melyet közeljövőben kibővített v. ülésen folytatnak majd.

Bányajárás III-as aknán

A meddő-tömedékeléses fejtés

Délután három óra felé járt az idő, amikor kísérőnkkel, Grób István aknásszal elindultunk az akna felé.

A harmadik szinten szálltunk ki a kasból. Az 1-es keleti keresztvágaton keresztül hamar elértük célunkat, a 3-as telepi meddőtömedékeléses frontfejtést.

A keresztvágaton már több odakészített, meddővel teli csille állt, hogy az éjjeles műszakban azokat a fejtés üregébe dönthessék, egy — a fejtés gurítója felett lévő — körbuktató segítségével.

Odaérkezésünkkor még nem indult meg a termelés. A dolgozók a szükséges famennyiséget szállították le a fejtésbe.

Hogy munkájukat ne akadályozzuk, félrehúzódtunk és Grób István a fejtés lényegét magyarázta;

— A fejtés „meg van lógatva". Ez azt jelenti, hogy a fronthomlok nem a természetes, hanem áldőlés irányában van kiképezve. Erre azért van szükség, hogy a kifejtett üregbe döntött meddő természetes rézsűje párhuzamosan helyezkedjen el a fronthomlokkal. A „lógatott" fejtés előnye az, hogy a nyomás egy része a szénfalra hárul át, és ez megpuhítja, könnyebben jövesztthetővé teszi a szenet.

— *Mivel van biztosítva, hogy a bedöntött meddő ne kerüljön a jövesztéshez szükséges üregbe?*

Grób István papírt, ceruzát vesz elő és lerajzolja a fejtést. Ezen mutatja be a kérdéses biztosítást.

— Itt a ferde szénfal, és ezzel szemben, vele párhuzamosan egy deszkapalánk húzódik. Ezek a deszkák a korábban beállított ácsolatokra vannak szegelve...

Közben a dolgozók befejezték a fa leszállítását. Elindulunk a fejtésbe.

A döntőgurítón bujunk le és így azonnal a szemünkbe tűnik a deszkapalánk, amelynek résein keresztül a bedöntött meddő is látható.

Alig néhány méterrel lejjebb az első munkapásztánál dolgozik három vájár. Köszönünk.

— *Hogy megy a munka, munkatársak?*

— Nagyon kemény a szén. Ha pillérezve lenne, akkor a szénfal több nyomást kapna, és talán jobban megpuhulna. Nézzék meg, egyetlen ácsolat sincs eltörve! A tömedékelés minden nyomást felfog.

— *Tehát jobb lenne, ha pilléreznének?*

— Azt azért nem állítottam, mert így sokkal olcsóbb az üzemnek a termelés, és abból azért nekünk is hasznunk van.

Elköszönünk, és a második munkapásztához megyünk. Itt szintén három vájár dolgozik.

— *Itt is kemény a szén?*

— Nem a szén kemény, hanem mi vagyunk puhák, — mondja humorosan Dénes János, az egyik vájár.

— Az csak kifogás, hogy kemény a szén. Nem igaz, hogy puhább lenne, ha pilléreznénk a tömedékelés helyett. Így jobb az üzemnek, és ami az üzem érdeke, az a mi érdekünk is, — nyilvánítja véleményét Lucza István.

— Így nagyobb biztonságban vagyunk, mintha pillérezve lenne. A fedü kőzet nincs sehol megrepedve és egyetlen ácsolat sincs eltörve, — teszi még hozzá Rácz József. — Nem az új fejtésmód az oka, hogy keveset keresünk...

— *Mennyit keresnek?*

— 106 forintot műszakonként.

— *Ez bizony szép pénz. Ezek szerint semmi kifogásuk nincs a fejtésmódra?*

— Nincs, hiszen a mi munkánk is könnyebb. Nem kell a fejtésben pillérfát szállítani, nem is beszélve arról, hogy ez sokkal olcsóbba kerül.

Jó minőségi eredmények

A január havi széntermelés nemcsak jó mennyiségi, de jó minőségi eredményekkel is végződött a Komlói Szénbányászati Tröszt bányaüzemeiben.

A kalórikus tervet, — 4 840 kalória — 101,3 százalékra teljesítette a tröszt, vagyis; átlagban 4 904 kalóriás szenet termelt.

Egyedül Kossuth-bánya nem teljesítette a kalórikus tervét, mert a szinklinális telepben előre nem látott rossz geológiai viszonyok következtek be. III-as akna teljesítette, a többi bányaüzem magasan túlteljesítette tervét.

A koksz-szén tervét a tröszt 105,2 százalékra teljesítette.

Eredményes verseny folyik Anna-aknán

Anna-akna dolgozói a széntermelésben mindig becsülettel megállták helyüket. 1957-ben 17 csapat, három szállító és termelő harmad állt versenyben. Ebben kimagasló teljesítményt nyújtott többek között Batki István, Kollár József, Hargitai József. 1957-ben az üzem földalatti dolgozóinak átlagkeresete 72,30 forint, plusz földalatti pótlék volt. A versenyben lévő csapatok keresete átlagosan 10 százalékkal volt ennél magasabb.

1958-ban tovább erősödött a versenymozgalom. A fiatalok sem maradtak le. Simon István és Bíró Győző ifjúsági birgádja kimagasló teljesítményeikkel csakhamar felhívták magukra a figyelmet.

Verseny folyt a fejtésekben, a szállításnál dolgozók között is. E mozgalom eredményei segítették az üzemet a II. félévben az élüzem szinti termelési teljesítmény eléréséhez — az eredményes versenyzőket viszont jobb keresethez juttatták.

Mi a helyzet 1959-ben? Az év első hónapjában újabb kezdeményezések születtek. Maár Rudolf és Ciliják Károly szállítóharmada versenyre hívta a többi szállítóbrigádot az élüzem szint, valamint a zavartalan szállítás teljesítésére. Dörnyei Imre csapata a kiváló dolgozó szint teljesítését vállalta egész éven át.

Az üzem műszaki vezetői támogatják a versenyt. A csapatok munkáját megfelelő mennyiségű fa, TH-gyűrű és egyéb, a bányaműveléshez szükséges anyag biztosításával segítik.

A versenyt, a termelést segítő ilyen együttműködés bizonyos, hogy megmutatkozik majd Anna-akna napi, havi és évi munkaeredményeiben.

Gépkezelői-tanfolyam a szénosztályozón

A résztvevők a tanfolyamon megismerik a jövőben üzembe helyezendő automata vezérlőberendezés működését is, valamint annak jelzés szabályait.

Azok a gépkezelők, akik már rendelkeznek gépkezelői képesítéssel egy rövidebb tanfolyamon vesznek részt. Ennek tematikája az automata vezérlőberendezés működésének, illetve üzemeltetésének megismerése.

A tanfolyamok egyik fontos tantárgya az általános baleseti oktatás lesz.

Hírek Anna-aknáról

A gépműhely dolgozói az V. szinten befejezték a hármas számú zsomp-szivattyú szerelésének munkálatait. Másik két szivattyú szerelése is folyamatban van. Az egyikhez a villanymotort kell már felszerelni. Elkezdték az V. szinti aknarakodó vasszerkezetének készítését és azok helyszínen való összeszerelését is.

*

A kovácsműhely dolgozói a közel jövőben kezdik meg a tartalék szállítókas felújítását.

*

Lassú ütemben folynak Anna-aknán a feltárási munkálatok. Ennek oka az, hogy mintegy 260 méterre kell csillézni. Ennek megszüntetésére egy léggurító kiképzését kezdték meg, mely a közeljövőben elkészül. Ezután már a mozdony is megtudja közelíteni a munkahelyeket s megszűnik e hosszú vágaton a kézierővel történő csillézés. A másik ok az, hogy a TH-gyűrűk ívei nem az előírásnak megfelelőek. Számos esetben előfordul, hogy a gyűrűk nem szabványszerintiek. Nehézséget okoz a fúróvidiák rossz minősége is. Ezideig egy vidiafúróval kb. 150 lyukat tudtak fúrni. A most kapott vidiákkal — a gyors kopás miatt — csak néhányat. A repesztésekhez sem áll annyiféle gyutacs rendelkezésünkre, mint amennyire szükség volna. Jelenleg csak háromféle gyutacsuk van, amikor négy félének kellene lenni. Ez is nehezíti a munkát, mivel a robbantásokat többször kell kapcsolni.

*

Az üzemben a betegek száma csökkenő irányzatú. Míg 1958. decemberében 221 táppénzes beteg volt, amelyre 1 800 műszak bért fizettek ki. Ez év januárjában a betegek száma 161-re csökkent. Ebben a hónapban 1 493 műszakbért vettek fel a betegek.

*

Az üzem vezetősége intézkedett, hogy a tulajdonukat képező gépet, mely eddig használaton kívül volt, eladják egy másik üzemnek, ahol azt hasznosítani tudják. A gép elszállítása a közeljövőben történik meg.

*

Az üzem KISZ-fiataljai vállalták, hogy 2 000 darab használt TH biztosításnál alkalmazandó „J" csavart felújítanak. Ezzel mintegy 28 000 forintot takarítanak meg.

Egy bányászcsalád otthonában

Anna-akna II/a lépcsőház I. emeletén lakik Kollár László bányász, hat gyermekes családapa. Őt látogattam tam meg családi otthonában. Célom az volt, hogy megtudjam: egy nagy családdal rendelkező bányász — mint Ő —, hogy osztja be fizetését, hogy abból az élelmen kívül ruházkodásra és szórakozásra is jusson. Szerencsés órában érkeztem, mert együtt volt a család. Kollár elvtárs az iskolába járó gyermekeivel foglalkozott. Segített a házifeladat elkészítésében. Kérdésemre a családfő kicsit meglepődött és legkisebb fiának fejét simogatva halkan megjegyezte:

— Nem szeretem, ha énrólam az újságban írnak, pedig már egynéhányszor írtak rólam, munkámról. Még így, otthonomban nem látogattak meg. De, ha már így történt, akkor mindent elmondok sorjában.

— A fizetésemre nem panaszkodhatom. Minden hónapban megkeresek háromezer forintot. Van olyan hónap, amikor még ennél is többet. Szüksége is van a családnak a pénzre, mert az élelmen kívül ruhára is gondolni kell. Ha csak mindig egy ruhát veszek minden gyermeknek, akkor is hat öltönyt kell vásárolni. De a feleségem és én is szeretem a szépet, az új ruhát, s mindenre telik a fizetésemből, ha az ember szépen beosztja.

— Minden fizetéskor megvásároljuk a legszükségesebb élelmet; cukrot, zsírt, lisztet. A megmaradt összeget pedig úgy osztjuk el, hogy a vásárlásokon kívül az kitartson a másik fizetésig.

— Minden fizetéskor veszünk a gyerekeknek valamilyen ruhafélességet — kapcsolódik a beszélgetésbe Kollár néni. Nem mondhatom azt, hogy szegényesen élünk, mert mindenünk megvan. Sem a gyermekek, sem pedig mi nem panaszkodhatunk, hogy nincs ruhánk. Erre minden hónapban legalább 500 forintot költünk. Teszünk takarékba is. Amikor összegyűlt pár ezer forint, akkor egyszerre tudunk mindenkinek venni valamit. Néha elmegyünk egy kicsit szórakozni is. Eljárunk moziba és egyéb szórakozóhelyre, de azért mindig első a család. Mi úgy vagyunk már a szórakozással, hogy inkább a gyerekek közt találjuk meg az örömünket. Ők legyenek egészségesek és vidámak. Ez nekünk többet ér mindennél.

— Ha nem megyünk el — szól közbe Kollár elvtárs — itthon szórakozunk. Van mindig egy pár liter bor, vagy sör, amit jobban esik az embernek itthon elfogyasztani a gyermekek közt.

A látogatásom tapasztalatát tehát ekként összegezhetem: Be lehet osztani a nagycsaládosoknál is a pénzt, csak úgy kell dolgozni, hogy jó legyen a kereset, azonnal meg kell venni a legszükségesebbeket a családnak, szeretni kell az otthoni környezetet, mert így olcsóbb is a szórakozás, s jut a takarékba is.

— H —

A köztisztaságról

Számos helyről panasz érkezett szerkesztőségünkhöz, hogy a köztisztaság és a közegészség érdekében az illetékes szervek keveset tesznek.

Voltaképpen miről is van szó? Elsősorban arról: a város egyes utcáin a szeméttároló edények olyan állapotban vannak, hogy azt nem lehet befedni. Másrészről a somágtetői lakónegyednél egyáltalán nincs szeméttároló.

Ezzel kapcsolatban a legilletékesebbeket hallgattuk meg. Elsőként a Karbantartó Üzem vezetője, Somogyi István elvtárs válaszol:

— *A Karbantartó Üzem 1958 októberében az összes szeméttároló edényt a helyszínen rendbehozta, meghegesztette. Azóta sajnos a lakók gondatlansága miatt több helyen ismét használhatatlanná vált. Persze így nem marad. A közeli napokban 200 új edényt kap a város. Ezeket a főbb útvonalak mentén helyezzük el, s a már ottlévő dobozokat elvisszük a kisebb utcákba — természetesen kijavítva.*

Dr. Ormos Károly, a Komlói Szénbányászati Tröszt Beruházási Osztályvezetője szintén nyilatkozott ezzel kapcsolatban.

— *A dobozos szemétládák nem felelnek meg a követelménynek. Nem lehet tisztántartani. Ezeket alumínium tartállyal váltjuk fel. Természetesen máról holnapra ezt nem lehet megoldani. Minden esetre rövidesen megérkezik a tröszt által rendelt első szállítmány, és valamelyest segíthetünk a mostani tűrhetetlen helyzeten.*

És mit mond a Köztisztasági Vállalat igazgatója, Csordás Antal?

— *Mi sem tartjuk elfogadhatónak a mostani áldatlan állapotot. A jelenlegi szeméttároló és gyűjtő rendszer nemcsak, hogy egészségtelen, de drága is. Éppen ezért kért a város újtipusú alumínium tartályokat, és ehhez való különleges, cseh gyártmányú autót. Február közepén az Építésügyi Minisztérium osztályvezetője, Láng Elemér főmérnök Komlóra látogat — éppen a köztisztasággal kapcsolatos helyzet megvizsgálására.*

Szóval örömmel kell nyugtázni, hogy a sokat szidott vállalatok, illetve vezetők nem ülnek a babérjaikon. Nem hivalkodnak munkájukkal, de bizony sokat lótnak, futnak, veszekednek a közösség érdekében. Elöllegezzük tehát a bizalmat, legyünk türelmesebbek, s ahol már van szeméttároló edény, azt meg becsüljük meg jobban!

Ismerkedés a várossal

Az egyszerű olvasó: a bányász vagy hivatalnok, orvos, vagy tanító, építő vagy egyéb iparú munkás, gépkocsivezető vagy földműves, aki mindennapi elfoglaltsága miatt keveset járja a várost, nem is veszi észre, hogy milyen léptekkel halad a város fejlődése.

Gondolatban kísérjenek el bennünket. Vegyük sorba a most folyó vagy az idén még sorrakerülő építkezéseket. Mielőtt a képzelet szárnyán elindulnánk, hadd mondjuk meg: most mindenhova nem tudunk elmenni, csak a fontosabb megállóknál töltsünk egy röpke pillanatot. Még talán annyit indulásul, hogy az idei építkezés városfejlesztés, 22 853 000 forintot mért föl, ami testvérek között is tekintélyes összeg.

Kezdjük talán a föld alatt: 6 millió forintot költünk a vízés szennyvíz vezetésére. Elég is talán ebből ennyi, hiszen munka közben úgyis sokat vagyunk a sötétség birodalmában.

Első napszinti állomásunk legyen az utcák, terek, rendezése, parkosítása. Kökönyösön a Malinovszki, a Sztahanov és a Vorosilov út közti nagy tér otthonossá varázslása 1 millió forintba kerül. 120 ezret áldozunk a Kazinczy és a Vörösmarty utca rendezésére. Az Arany János, a Vörösmarty és a Kazinczy utca kifejezetten nagyvárosi jelleget ölt, a több, mint 700—1 000 forintos költséggel épülő kandeláber rendszerű világítással.

Majdnem kétmillió forintot költünk arra, hogy jobb úton járhassunk. S, hogy hol lesz útburkolás a közel jövőben? Az Uj és a Béke-telep között, az Utépítő Vállalat kenderföldi telephelyén, az imretelepi utcákban, a Mecsekjánosi völgyben (itt lesz az uj szemétlerakó) és az új temető útja (az AKÖV melletti domboldalon) itt épül 1 millió értékben a ravatalozó-ház.

Ami talán mégis fontosabb: a somágtetőiek örömére a Bocskai utcában több, mint fél millió költséggel üzletház készül. A dávidföldi 16 tantermes iskola első 8 osztályát már szeptember elsején birtokba veszi e városnegyed ifiúsága. Ez kétmillió 300 ezer forintot ér. A Sallai utcában a 4—6 számú házzal szemben 910 000 forinttal épül a 100 fős óvoda. A jelenlegi 80 ágyas kórház 200 ágyassá fejlesztése még ebben az évben megkezdődik. Ugyancsak ez **évben kezdünk hozzá a kórház** melletti másfélmillió költségű, 8 orvoslakás építéséhez.

Sok-sok megállót szándékosan hagytunk ki. Ebben nemcsak „apróbb" tételekről van szó, hanem olyan milliós értékű beruházásról is, ami nem érint bennünket közvetlenül. De nem is az a fontos, hogy mindent felsoroljunk. Inkább csak amolyan ismerkedésféle ez, hiszen a száguldó élet forgatagában sokszor nem is vesszük észre, hogy a város is épül, szépül.

Amit tetszik

A városi tanács egészségügyi osztályának intézkedésére rövidesen — ideiglenesen — megoldódik az ideggyógyászati és szemészet-rendelés. Sajnos szakorvoshiány miatt a betegeknek egyelőre Pécsre kell utazniok. Előre láthatólag február 15-től a megyei rendelő intézetben (Munkácsy Mihály utca) naponta 2—2 óra szemészeti és ideggyógyászati rendelést tartanak — kizárólag komlóiak részére.

A 24-es AKÖV gépkocsivezetői az utóbbi napokban sokkal körültekintőbben vezetnek. A január 28-i bírálat óta egyre több azoknak a sofőröknek a száma, akik az úttesten éktelenkedő víz és sártócsák előtt lefékeznek, hogy ne fröcsköljék össze a járókelőket. Ilyen volt például február 3-án a GA. 26—85 rendszámú, délután fél hármas gesztenyési helyijárat.

A Köztisztasági Vállalat nagy gondot fordít a forgalmasabb utcák járdáinak takarítására. Különösen helyes, hogy az enyhébb időben a járdákról többször lesöprik a sarat.

Amit nem tetszik

A Zrínyi Ilona művelődési ház mögötti területen az előre gyártó telepnek nincs gazdája. A betonelemek hosszú ideje felhasználatlanul hevernek a gazban.

A Komlói Sütőipari Vállalat kenyér- és péksütemény kihordói közül néhányan nem sokat törődnek a tisztasággal. A rakomány a nyitott teherautón sokszor a sáros, összetaposott kocsi deszkájára kerül — vigyázatlanságból.

Az Anna-aknai két bérházról már sokat írtunk a rendellenesség miatt. Most azt teszszük szóvá, hogy a fűszer-csemege bolt raktára előtti helyiségben (a pince előterében) bokáig érő szennyvíz rontja a levegőt.

Örök harag

Ugy kezdődött a dolog, hogy a hajam terebélyesedni kezdett, és ismerőseim egymás után szólítottak meg:

— Mi van, haragszol a borbélyra?

Dehogy haragszom! Miért haragudnék? Bebizonyítom, hogy nekem van igazam, határoztam el, és meglátogattam „Gazsi bácsit", a legközelebb eső borbélyt.

Ugy háromnegyed hat felé kopogtattam az üzlet ajtaján és helyet foglaltam. Gazsi bácsi szívélyesen társalgott a székben ülő vendéggel. (Hát lehet ilyen emberre haragudni?) Ez eltartott több mint egy óráig.

Hét óra felé eszébejutott Gazsi bácsinak, hogy már hat órakor záróra van. Gyorsan becsukta az ajtót, és közben az is eszébe jutott, hogy 8 órakor moziba kell mennie. Még visszavoltunk vagy hatan.

Egy kisfiú volt a sóros. Nagyon bátor kis legény lehetett, mert Gazsi bácsi a nagy sietségben csak úgy tépte a hajat a ritkító ollóval, de ő meg se nyikkant.

A látványra a hideg kezdett sétálni a hátamon, de én sem vagyok gyávább annál a kis legénynél! Megvárom, amíg rám kerül a sor!

Fél nyolc tájban elfoglaltam a helyem a székben. Gazsi bácsi az ollót csattogtatta, amitől a hideg már nem sétált, hanem futkosni kezdett a hátamon.

A nyírógéppel végzett munkát megúsztam egy vágással. De akkor jött az olló. Gazsi bácsi két centiméterenként körbe vagdalta a fejemet. A ritkító ollóval minden második hajszálamat kitépte. A borotváról kár is beszélnem...

Hazafelé menet találkoztam az egyik ismerősömmel:

— Mi van, kibékültél a borbéllyal?

— Nem. Összeveszteem...

SPORT

Már megnyertük a teremkézilabda Téli Kupát

Komlói Bányász—Pécsi Pedagógiai Főiskola 8:8 (3:5). Vezette: Rédei. **Komló:** Balázs, Appelzhoffer, Weininger, Papp, Schwarc, Horváth. **Csere:** Schmeller. **Edző:** Istvánfalvi Miklós.

Idegesen, kapkodva játszó csapatunk ne ezen szerezte meg az egy pontot, a nagyon feljavult főiskolások ellen. Különösen az első félidőben volt gyenge együttesünk játéka. Fiaink a labdákat kijátszás helyett egymás után szórták el, míg a hazaiak kevesebb helyzetüket jobban kihasználták. Igen jól védekezett a Főiskola és a mieink a zónájuk felállítása helyett inkább távoli lövésekkel kísérleteztek, — rendszerint eredménytelenül.

A II. félidőben valamit javult a helyzet. Kicsit több tervszerűség látszott a támadásainkban, és a védekezésünkben egyaránt. Ennek eredménye az lett, hogy a magunk javára fordítottuk az eredményt. 7:6-ra mi vezettünk, de akkor botrány tört ki a nézőtéren. A pécsi szurkolók nem bírták el reményeik pusztulását és így akarták, illetve remélték az eredmény másként alakulását. Mintegy öt percig állt a játék és utána a Főiskola egy kettős szabálytalansággal szerzett góllal egyenlített. Ekkor a helyzet kidolgozása helyett újra egy távolról ellőtt labda következett és így a pécsiek jutottak labdához, amit értékesítettek is. A hazaiak időhúzással próbálkoztak, azonban ez balul ütött ki, mert a mérkőzés vége előtt mintegy 30 másodperccel 7 méteres büntetőt ítéltek ellenük. Ezt Papp biztosan értékesítette és ezzel beállította a végeredményt 8:8.

A látottak szerint a döntetlen megfelelt a játék képének. Csapatunk játékában nem a tervszerűség, hanem az egyénieskedés és az idegesség dominált. A játékidő nagy részében csak csapkodtak, a labdákat elszórták, így a jó játszó főiskolások ellen nem is győzhettek.

Ezzel a döntetlennel azonban csapatunk már megnyerte a Téli Kupát, függetlenül attól, hogy a jövő héten az Urán SC ellen mi lesz az eredmény. **Góllövők:** Papp 5, Appelzhoffer (2) és Balázs.

Komlói Bányász II—Nagy Lajos Gimnázium 17:11 (6:8)

A várt gólarányjavítás helyett a játékvezető „ügyeskedése" folytán majdnem kellemetlen meglepetés született. Góljainkat Pintér (8), Tischler (4), Pálffy (2), Kripl (2) és Kispál szerezte.

A jobb felkészültségű komlói ökölvívók 16:2-re győztek

Vasárnap délelőtt a Zrínyi Művelődési Házban 400 néző jelenlétében került sor az NB II-re készülő Komlói Bányász ökölvívóinak idei első barátságos mérkőzésére. Ellenfele a területi bajnokságban induló Pécsszabolcsi Bányász volt.

Először a serdülő, utána az ifjúsági, majd a felnőtt versenyzők léptek szorítóba. (Elől állók a komlóiak.)

Czeglédi—Burcsa 0:2. A jobb felkészültségű nyúlánk Burcsa ellen az alacsony termetű Czeglédi nem érvényesült. A II. menetben Czeglédi feladta a mérkőzést. **Győri—Kaszai 2:0.** Az ifjúsági találkozó már több érdekességet nyújtott. Győri mindhárom menetben pontos ütéseivel tűnt ki, és megérdemelten győzött. **Harasztosán—Rab 2:0.** Harasztosán pontos, nagy ütéseit Rab nem tudta viszonozni. A kiütéstől csak az mentette meg, hogy a III. menet elején feladta a küzdelmet.

Fülöp—Tarr 2:0. Az első menetben egyenlő ellenfelek voltak, de a II. és a III.-ban Tarr már nem tudott ellenállni a gyorsabb és jobb Fülöpnek. Versenyzőnk pontozással győz. **Nagy—Csík 2:0.** Nagy Ferenc komlói bemutatkozása jól sikerült. Tisztább és pontosabb ütéseit Csík alig tudta védeni. Ismét komlói győzelem született. **Mészáros—Sasvári 2:0.** Mindhárom menetben döntő technikai fölényben volt Mészáros, s pontozással győz. **Deák—Baksa 2:0.** Versenyzőnk az első menetben gyöngén kezdett, de utána már fölényt harcolt ki és pontozással győz. **Oláh—Ragoncsa 2:0.** A jobb komlói fiú végig támadott, a kapkodó és bizonytalankodó Ragoncsával szemben. Pontozással győz Oláh. **Domján—Nyitrai 2:0.** Az eddig Komlón ismeretlen Domján először szerepelt a Bányász színeiben. Gyors és nagy ütéseivel már az első menetben lehengerelte ellenfelét, aki feladta a reménytelen küzdelmet.

Dióslaki, a szabolcsiak vezetője, úgy vélekedett: — meglátszik, hogy a komlóiak magasabb osztályban öklöznek. Szerettünk volna jobb eredményt elérni, **Guzmics, a komlóiak edzője** a következőket mondta: **a tavalyi 11:9 után nem vártam ezt az eredményt Nagyon meg vagyok elégedve a fiúkkal. Az az elgondolásom, hogy a bajnokság előtt még egy magasabb osztálybeli csapatot hívunk meg edzőtársul.** (Baltavári.)

Labdarúgás

Kaposvári MTE—Komló 2:1 (2:0)

Kaposvár. 1.000 néző, vezette: Bognár.

Kaposvári MTE: Kovács — Szili, Egres, Darvas — Gál, Pammer — Jutasi, Zsoldos, Takács, Tiszagáti, Papp.

Komlói Bányász: Krausz — Kanizsai, Komlói, Balázs, — Kohlmann, Molnár II. — Grozdics, Cziráki, Perényi, Molnár I., Tóth (Kereszti).

Ha nem látom a kaposvári játékot, magam sem érteném: mi lehet az oka annak, hogy egy héttel a nagymányoki 12:1-es győzelem után vereséggel tértünk haza „somogyország fővárosából". Márpedig így történt: **2:0-ás félidő után 2:1-re kikaptunk.**

Nem akarom szépíteni, vagy kilakkozni a vereséget, de mégis azt kell mondanom: a látottak kielégítették nemcsak a szurkolókat, de a szakvezetőket is. Enyhén szólva erre a vereségre számítottunk is. Előttünk ugyanis már két „nemes vadat" is elejtettek Kaposvárott. **Egy héttel korábban ugyanezen a Dózsa pályán 4:1-re kapott ki az NB I-es Miskolc, szmobaton pedig a legjobb ötösfogattal kiálló Budapesti Honvéd (2:0).** Az utóbbit a Kinizsi verte meg.

Az MTE, hogy bebizonyítsa: ő sem rosszabb a Kinizsinél, létkérdésnek tartotta a mi mérkőzésünket. Ennek megfelelően az első negyedórában valósággal lerohantak bennünket. Az utazás és a mínusz 5 fokos hideg adta merevségből **a fiúk még föl sem melegedtek, máris két góllal terheltek meg bennünket.** A 10. percben Pammer a lesen álló Jutasihoz tette a labdát, aki Balázs mellett a hálóba bombázott, 1:0. Két perc múlva hasonló eset történt — a baloldalon. Gál Papphoz játszott, aki jóval a leshatáron belül állt (a határbíró be is intett). A szélső elhúzott egészen az alapvonalig, onnan beadott és Zsoldos előrevetődve közvetlen közelről fejelte a második gólt, 2:0. Ezt az akciót is leshelyzet előzte meg, ettől függetlenül védőinknek be kellett volna avatkozniok — mindkét esetben!

Ezután bajnoki hangulat uralkodott a pályán és a nézőtéren egyaránt. Bár a csapatunk rákapcsolt, a félidő végéig mégis közel egyforma ellenfelek küzdelme folyt a pályán.

Szünet után a hazaiak, bár hat játékost pihent erővel váltottak fel, mégis teljesen beszorultak. Mondhatni: az egész csapat védelemre rendezkedett be. Talán ez is hozzájárult ahhoz, hogy csak szépíteni tudtunk. Egyébként egy-egy félidőben más-más kapust láttunk, de mindkettő bravúrosan védett. **A 81. percben Grozdics három védőt is kicselezve remekül beadott, s Cziráki a 16-osról nagy erővel a léc alá lőtt, 2:1.** Egyenlítési lehetőség a kezünkben volt, de **a 87. percben a javunkra megítélt 11-est (Egres kézzel megfogta a labdát) Kohlmann gyatrán a kapus kezébe rúgta.**

Lényegében nem ezen múlott a vereség, hanem, hogy **csatársorunk nem vállalkozott lövésre 16—20 méterről.** Igaz, ha egy kis szerencsénk van, még így is simán megnyerjük a találkozót. Az is közrejátszott a vereségben, (elsősorban a nagy csapatok is azért kaptak ki), hogy a rögös, fagyos pályán a fiúk nem tudtak úgy játszani, ahogy szerettek volna. A hazaiak mindenáron való győzniakarása miatt játékosaink — érthetően — egy kicsit tartózkodóan mentek a közelharcba.

Szóval nincs okunk a keserg ésre. **A mostani jó erőnlétet a bátrabb és pontosabb kapuralövéssel kell párosítani, akkor nem lesz hiba.** (Vó)

*

A Komlói Bányász vasárnap Szekszárdra látogat, míg egy héttel később, február 22-én a Szolnoki MÁV NB II-es csapatát fogadja.

Komlói Bányász II.—Kaposvári Dózsa 7:4 (2:2)

Második csapatunk ebben az összeállításban játszott: Kiss — Mestyán, Tischler, Lovászi — Korom, Takács — Seemayer, Róth, Udvaros, Daum Faragó.

Szirtes útközben csatlakozott volna a gárdához Sásdon, azonban betegsége miatt nem vállalhatta a játékot. Így került a kapuba ismét a még mindig nem teljesen egészséges Kiss.

A megyei I. osztályban listavezető Kaposvári Dózsa igen jó ellenfélnek bizonyult. Végig jóiramú küzdelmet hozott a találkozó. Az I. félidőben kiegyensúlyozott játék folyt. A hazaiak kétszer is megszerezték a vezetést, de fordulás után a fiaink egyre jobban fölénybe kerültek és biztosan győztek. Góljainkat Róth (3), Udvaros (3) és Seemayer szerezte. Jók: A hátvédhármas, Korom, Seemayer, Róth és Faragó.

Pécsi Dózsa II.—Béta-akna 2:1 (1:1)

Komlói salakpálya, 400 néző. Vezette: Aknai.

Béta-akna: Winter — Tóth L., Tóth T., Érsek (Sör) — Bocsor, Göncz — Hamvas dr., Szám, Király, Baksa (Balázs), Takács.

Rossz, göröngyös, fagyos pályán került sorra a találkozó. Csapatunkat meglepte a Dózsa gyors labdaadogatással szőtt támadása, és bár kevesebb helyzete volt, mégis győztesen utazott haza. A bétai ötösfogat a legjobb helyzeteket is rendre kihagyta. Csupán **Király volt eredményes.**

HÍREK, közlemények

Jó étvágyat!

„Emeljük az üzemélelmezést a vendéglátóipar színvonalára!" Nemrég hallottam ezt a jelszót egy üzemélelmezési ellenőrtől. Nos emeljük! Az asztalokra minden nap hófehér, tiszta terítőt rakjunk. *(Ez nem is lenne rossz.)* Rakjunk a tálalásnál a kanál és villa mellé esetleg kést is. *(Vajon mire lenne ez jó?)* Legyen változatosabb az étrend. *(Ezt megtehetnék.)* A tálalónők fehér ruhája legyen tiszta. *(Szép lenne.)* Az étkezők nagy részének tartsunk tanfolyamokat. *(Nem ártana.)*

Nézzünk néhány, — az üzemi étkezdékben használatos, — étkezési formát.

„Szemet gyönyörködtető", gyomrotforgató látványban volt részem alig egy hónapja. Egy ember a tenyeréből ette a babfőzeléket. Vajon, mi ebben a logikus, valóban eredeti, emberi (ősemberi) vonás? Az illető így gondolkodhatott; *„Az ősember nem volt buta. Korszakalkotó felfedezései voltak, mint például a tűz. Mégis a kezéből evett. Tehetek én arról, hogy akkor még nem volt babfőzelék?"* Nem tehet róla, és arról sem, hogy most született, és nem őseink korában. Ő felfedezte volna a babfőzeléket hogy legyen mit „gusztusosan" a tenyeréből enni?

Vannak olyanok is, akik nem rendelkeznek olyan magas „eleganciával" mint a mi emberünk. Ezek csak a savanyúságot, esetleg a húsfélét eszik a kezükből. Ez is valami?! Ezt már az ősember is megtette?! Ezek a második csoportba tartozók már másképp gondolkoznak; *„A villa, vagy a kanál jó arra, hogy a főzeléket, vagy a köretet megegyem vele. De ha a másik kezembe kést fogok, akkor melyik kezembe fogjam a húst?"*

Ezek csak elrettentő példák. Olyan ritkán fordulnak elő az étkezdékben, mint a rendesen, késsel-villával evők. A nagy többség — többnyire saját zsebkésével — előbb felvágja a húst, vagy a savanyúságot, és utána kanállal, vagy villával eszi meg azt.

Így is, mint az előző módoknál jut néha a terítőre némi főzelék, vagy egyéb étel...

Nos, emeljük az üzemélelmezést a vendéglátóipar színvonalára!

— *Bej* —

— **160 000 forint** befektetésével megépült Mecsekfalun az összekötő híd.

— **3,8 tanulmányi** eredménnyel zárta a félévét a mecsekfalui iskola. Csak egy tanuló bukott meg.

— **Tompa Mihály** utcában a két orvosi rendelő belső munkálatai befejeződtek. Amennyiben az időjárás megengedi a külső munkálatok is hamarosan megkezdődnek.

— **Február 22-én,** vasárnap ifjúsági nagyaktíva lesz városunkban, melyen a munkásifjúság helyzetét és a munkásfiatalok között végzendő nevelőmunkát tárgyalják meg.

— **A bányagépjavító** üzem újítási műhelyében elkészült egy szállítható csőhajlító készülék. Ezzel lényegesen megkönnyül a csőszerelők munkája, mert a bányában is tudnak olyan csőidomot hajtani vele, amilyenre éppen szükségük van.

— **A szénelőkészítő** üzemben középfokú vöröskeresztes tanfolyam fejeződik be a hét folyamán. A tanfolyamon az üzem dolgozói közül általában húszan jelennek meg.

— **Február 16-án** megbeszélésre hívja össze a városi nőtanács Komló női pedagógusait. A megbeszélésen az iskolai szülői munkaközösségek és nevelők munkáját érintő kérdésekről tárgyalnak.

— **A Komlói Állami Építőipari Vállalat** valamennyi építkezése megfelelő anyagmennyiséggel van ellátva. Az építkezések zavarmentesen folynak.

— **Az erőmű** 200 vagonos szénhombárja a kisebb műszaki hiányosságoktól függetlenül üzemel. A hiányosságok megszüntetése folyamatban van s ezek megszűnése után véglegesen üzembe helyezik e létesítményt.

— **Hamarosan** újabb 18 holland szekrényt, azaz meleg ágyat helyeznek üzembe a kertészeti vállalat telepén primőr zöldségárú termelése céljából. Ez nemcsak elősegíti a zöldségárú mennyiségének növelését, hanem azt is, hogy a vártnál korábban jussanak a komlói háziasszonyok primőr áruhoz.

Étrend: húsleves, paradicsommártás

No, nem a béke Étterem konyháján vagyunk, hanem az úttörőház sütő-főző szakkörének foglalkozásán.

Fehérkötényes, fehérkendős kisleányok forgolódnak a tűzhely körül, készítik a mai „vacsorát". Húsleves, paradicsom mártás, pirított burgonya és bundás zsemle a mai étrend. Szorgalmasan, hozzáértéssel mossák a húst, tisztítják a zöldséget, készítik a többi „nyersanyagot".

A tanév elején indult ez a szakkör, év végéig a kisleányok megtanulnak főzni s ha nem is lesznek még gyakorlott háziasszonyok, de már nem jönnek zavarba, ha Édesanyjuk nincs otthon; készítenek maguk vacsorát.

A főzésből mindenki kiveszi részét, érdeklődve állják körül a szakkörvezető tanárnőt. Figyelik, hogy mennyi sót, tejet, zöldséget kell tenni az ételbe. Kellemes illat terjeng a kis konyhában. Egyik kisleány már süti a bundászsemlyét, másik elteszi a felesleges holmit. Mert a jó háziasszony főzés közben nem hagy mindent rendetlenül maga körül.

Közben elmesélik, mi mindent főztek már.

— Nagyon szépen sikerült a képviselőfánkunk, finom krumplilevest tudtunk főzni — mesélik — de sütöttünk már piskótát és készítettünk szaloncukrot is.

— Két nehézségünk van — mondja a tanárnéni. Nincs nyújtótáblánk, és hányzanak még a terítéshez szükséges tálak. Így csak kevert süteményeket tudunk készíteni és nem mutathatjuk be a szervírozást sem.

Közben elkészül a vacsora. Szíves meghívással invitálnak asztalhoz. Közösen fogyasztottuk el a kis szakácsnőkkel a finom vacsorát. Igazán meg lehet elégedve — néhány év múlva — bármelyik férj, ha ilyen vacsorát tálal felesége az asztalra.

Kőbányai KISZ-szervezet

Az elmúlt évben nehezen döcögött a Kőbányai KISZ alapszervezet munkája. Az akkori vezetőség úgy érezte, nem tudja feladatát ellátni.

Október végén került új titkár a szervezet élére, Szebeni Sándor fiatal mérnök személyében.

Három hónap telt el azóta, s az új vezetésű munkának már van eredménye. A pártszervezettel közösen berendeztek egy klubszobát, ahol a legényszálláson lakó fiatalok esténként elszórakoznak. Nagy része van ennek a klubnak abban is hogy több fiatal nem issza el fizetése napján a keresetét, hanem itt szórakozik.

Az akkori tizenkettő helyett jelenleg 22 tagja van a szervezetnek és bár nincs külön ifjúsági brigádjuk, de ezek a fiatalok sokat segítenek az üzem tervének teljesítésében is. A fékezők nagyrészt fiatalok, köztük több a KISZ-tag. Rajtuk múlik, hogy a kitermelt kő időben elszállításra kerüljön.

Most fő feladatuknak tekintik, hogy rátérjenek a politikai nevelőmunka végzésére is, rendezzenek előadásokat, esetleg kérdezz-felelek esteket.

Helyes volna még a leányvokkal való foglalkozást is elkezdeni, hogy azok is megtalálják helyüket a KISZ-szervezet életében. Reméljük, hogy erre is mielőbb sor kerül.

Hirdessen az Új Komló-ban

Hol művelődünk — hol szórakozzunk?

MOZIMŰSOR

Május 1.: február 12-től 17-ig: Ahol szeretni sem szabad, csehszlovák film. Kísérőműsor: Magyar híradó.

Matiné: Január 15-én: Őserdő foglyai.

Zrínyi: február 11—12-én: Csendes otthon, magyar film. Kísérőműsor Tavasz a Tátrában. Február 14-től 15-ig: Csendes Dón I rész, szovjet film. Kísérőműsor: Magyar híradó.

Szabadság: február 11-én: Nővérek, szovjet film. Kiegészítő műsor: Cigánytánc. Február 13-tól 15-ig: Égi madár, magyar film. Kiegészítő műsor: Zöld arany, magyar híradó.

Matiné: február 15-én: Benderáthi eset.

Közlemény

Értesítjük Komló város lakosságát, hogy a komlói Kőbányát ellátó 20 kV-os vezetéket folyó hó 6-án üzembehelyeztük. A vezeték nyomvonala Gesztenyés nyugatról kiindulva, a kőbányai kisvasút mentén huzódik a Kőbányáig. A nevezett vezeték érintése halálos.

Déldunántúli Áramszolgáltató V.

Apróhirdetések

Eltörött fogsorát aznap megjavítja Bauer János fogtechnikusmester. Kökönyös, Fürst Sándor út 22.

Sürgősen átadnám dávidföldi házamat, lakáscserével. Cím: Orosz Gyula utca 41.

Dávidföld, Székely Bertalan utca 60. szám alatt lévő ikerház lakáscsere nélkül eladó. Azonnal beköltözhető. Érdeklődni egész nap.

Dávidföld, Orosz Gyula út 55. sz. ikerházamat eladnám. Lakáscsere nem szükséges. Érdeklődni a fenti cím alatt.

ÚJ KOMLÓ
az MSZMP Komló városi bizottsága és a városi tanács lapja. Szerkeszti a szerkesztőbizottság.
Felelős kiadó:
az MSZMP városi bizottsága
Szerkesztőség
Komló, Lenin tér 1. szám.
Telefon 12-18. 12-58. 29-69.
Kiadóhivatal:
Komló, Lenin tér 1. szám.
Előfizetés postahivatalokná és kézbesítőknél, valamint a pártszervezeteknél. Negyedévi előfizetési díj 12 forint.
Pécsi Szikra Nyomda
Pécs, Munkácsy Mihály u. 10.
Telefon: 29-27.
Felelős vezető: Mellau [illegible]

VILÁG PROLETÁRJAI, EGYESÜLJETEK!

Új Komló

A MAGYAR SZOCIALISTA MUNKÁSPÁRT
KOMLÓ VÁROSI BIZOTTSÁGA ÉS A VÁROSI TANÁCS LAPJA

IX. ÉVFOLYAM, 13. SZÁM. ÁRA: 50 FILLÉR SZOMBAT, 1959. FEBR. 14.

17 Baranya és 2 Tolna megyei községet patronálnak a komlói és az északi üzemek

Valamennyi komlói és északi üzemünk pártszervezetei megtárgyalták a Központi Bizottság határozatát a mezőgazdaság szocialista átszervezéséről. A városi pártbizottság kibővített ülésén pedig már a konkrét tennivalókat is meghatározták, mellyel az üzemi dolgozók elő tudják segíteni a termelőszövetkezeti mozgalom fejlesztését.

Ennek nyomán széleskörű patronázs mozgalom megindítására hozott határozatot a pártbizottság. Közvetlen az ülés után a sásdi járási pártbizottsággal közösen meghatározták a patronálandó községeket és február 12-én megkezdődött a gyakorlati munka. Az üzemi szervezetek képviselői meglátogatták az egyes községeket, ahol megbeszélték a tennivalókat.

Az üzemek a következő községeket patronálják:

Kossuth-bánya: Mágocs; **Bányagép:** Egyházaskozár; **Béta-akna:** Mekényes; **Szénosztályozó:** Nagyhajmás; **Karbantartó Üzem:** Vásárosdombó; **Villamos Üzem:** Gerényes; **Anyagellátó Üzem:** Szalatnak; **Mélyfúró V.:** Csikostöttös; **Anna-akna:** Kaposszekcső; **Aknamélyítő Körzet:** Gödrekeresztur; **Városi Tanács:** Felsőmindszent; **III-as akna:** Magyarszék; **Erőmű:** Baranyaszentgyörgy; **Építőipari Vállalat:** Hetvehely; **Tröszt:** Abaliget; **24-es AKÖV:** Bodolyabér; **Szászvári Üzem:** Szászvár; **Mázai Üzem:** Máza; **Nagymányoki Üzem:** Nagymányok.

6 százalékkal az élüzemszint felett

A komlói vasútállomás dolgozói által, a Szovjet Kommunista Párt XXI. kongresszusának tiszteletére tartott „Kongresszusi műszakon" hat darab rendkívüli, túlsúlyos „békevonatot" indítottak Sztálinvárosba.

A hat szerelvénnyel összesen 3 150 tonna szenet szállították el, és minden szerelvénnyel 1—1 nap kocsiforduláshoz szükséges időt takarítottak meg.

Az állomás dolgozói vállalták, hogy a kongresszusi műszakon 2 százalékkal túlteljesítik az „élüzem" szint minden feltételét. Ezt a vállalásukat magasan túlteljesítették, ugyanis 6 százalékkal múlták felül az élüzem szintet.

A brigádok közti versenyben a legjobb eredményt a Táncsics, majd a KISZ-brigád érte el.

●

Iskolai szavalóversenyek

Városunk iskolái a tanácsköztársaság tiszteletére szavalóversenyt indítottak. Most folynak az iskolák helyi döntői, ahonnan az egyes iskolák legjobb szavalói kerülnek a városi döntőbe, amely a munkásszínjátszók hetén kerül megrendezésre.

A helyi döntőre Gesztenyésben, a magyar irodalmi órákon válogatják ki az osztályok legjobbjait. Ezután az iskola legjobb 8—10 szavalója méri össze tudását. Közülük a két legjobb jut a városi döntőbe.

A belvárosi iskola vasárnap délelőtt tartja az iskolai bemutatót. Hasonlóan készülnek a többi iskolák is, hogy legjobb két szavalójuk ott legyen a március első hetében a munkásszínjátszók bemutatóján, a szavalóverseny döntőjén.

●

Előadás a korszerű fejtésbiztosításról

Az Országos Magyar Bányászati és Kohászati Egyesület komlói helyi csoportja, február 19-én délután 16 óra 30 perckor a „Tudomány és Technika Otthona" klubban előadást rendez; korszerű fejtésbiztosítás címmel. Előadó: Szepeshegyi István okl. bányamérnök.

Tovább emelkedik a tröszt mennyiségi széntermelése

A Komlói Szénbányászati Tröszt a hét első három napjának tervét ismét magasan túlteljesítette. Február 12-ig a tervezett 42 930 tonna szén helyett 44 600 tonnát termelt, s így a havi terv esedékes részét 103,9 százalékra teljesítette. A legkiemelkedőbb eredmény 11-én született, amikor a tröszt 7,4 százalékkal múlta felül a száz százalékot.

A két lemaradó üzem — Anna-akna és Szászvár egyre jobban megközelíti a száz százalékot, s minden bizonnyal el is éri azt.

A komlói üzemek között továbbra is Kossuth-bányán érik el a legjobb eredményt. A havi terv esedékes részét 108,7 százalékra teljesítették. Terven felül 102 vagon szenet bányásztak.

III-as aknán — Kossuth-bányához hasonlóan — még minden nap felszínre küldték az előirányzott mennyiséget. 12-ig a tervezett 8 280 tonna szén helyett 8 633 tonnát termeltek, s így a havi terv esedékes részét 4,3 százalékkal múlták felül.

Béta-aknán fokozott javulás következett be a két hét első napjaiban. Három nap alatt 2,2 százalékkal emelték a havi terv túlteljesítésének százalékát. Eredményük: 102,6 százalék.

Anna-aknán négy nap óta rendszeresen túlteljesítik az előirányzatot. Ennek köszönhető, hogy jelenleg már csak 16 tonna szén az adósságuk.

Az északi üzemeknél a sorrend nem változott. Továbbra is Mázai bányászai járnak az élen 103,2 százalékos eredményükkel. A hét első három napjának tervét 102,6 százalékra teljesítették.

Nagymányok bányászai még minden nap felszínre küldték az előirányzott mennyiséget. Február 12-ig 34 tonna szenet bányásztak terven felül.

Szászváron 9-én sikerült először teljesíteni a napi tervet. Tizedikén viszont ismét nem érték el a száz százalékot. 11-én 104,3 százalékos eredményükkel törlesztették szénadósságukon, de még így is 96 tonnát tesz az ki.

Életszínvonalunk emelkedését mutatja

Az ellenforradalom óta eltelt időszakban a párt és kormány határozatainak gyakorlati megvalósulását sorra találjuk minden üzemben és az élet egyéb területén. Ennek fényes bizonyítéka többek közt a komlói erőmű fizikai dolgozóinak fizetés emelése is.

Az erőmű fizikai dolgozóinak 1956-ban az átlagkeresete 1 232 forint volt. Közvetlen az ellenforradalom után, amikor az ország ezernyi nehézségével küzdött, bérrendezésre kapott alapot az üzem vezetősége. Ennek eredményeként a fizikai dolgozók átlagkeresete 1 306 forintra emelkedett. 1958-ban átlag 50 forinttal emelkedett a fizikai dolgozók fizetése.

Az új esztendőt még azt mondhatjuk, most kezdtük meg, de máris újabb fizetésemelés történt az erőműben, s így a dolgozók átlagkeresete 1 412 forintra emelkedett.

Ezekből a számokból is világosan láthatjuk, hogy pártunk és kormányunk a munkásosztály helyzetének megjavításáról szóló határozatai, lépésről-lépésre megvalósulnak.

Az üzem vezetősége a fizetés rendezésénél elsősorban a régi törzsgárda bérét emelte, hogy ezzel megszüntesse az állandó vándorlást az üzemből. De emellett valamennyi dolgozó fizetése emelkedett.

Tudósítás Mázáról

Az 1959. év első hónapjában úgy a mennyiségi, mint a minőségi terv teljesítésében jó eredményt ért el a mázai bányaüzem. Mennyiségi tervét 104,1 százalékra teljesítette.

Az egyenletes termelés mögött azonban akadályok is voltak Mázán. Az egyik ilyen: hogy a császtai bányamező I. szintjét, — öreg művelet közelében, — mintegy 2000 köbméter víz öntötte el. Ez úgy történhetett meg, hogy a régi térképen hibásan volt feltüntetve a vízzel teli öreg művelet, és az előfúrások ellenére is olyan közel kerültek hozzá egy elővájási munkahellyel, hogy a hatalmas nyomású víz 20—25 perc alatt elöntötte a bányamező nagy részét. Baleset nem történt.

Minőségi tervét 105 százalékra teljesítette januárban Máza. Gyorsok István üzemvezető elvtárs szerint még ennél is jobb eredményt érhettek volna el, ha a régi és nem kifogásolhatatlan szénosztályozó korszerűbb lenne.

Uj alapokra helyezik a takarékossági mozgalmat

Az új árrendszer bevezetésével, — mivel azt még nem tanulmányozták át, teljes mértékben — egy időre megszűnt a takarékossági mozgalom értékelhetősége.

A mázai üzem vezetősége célul tűzte ki, hogy a II. negyedév elejéig a műszaki és adminisztratív dolgozók ismerjék meg az új árrendszert. Ennek ismeretében a II. negyedévtől kezdődően új alapokra helyezik a takarékossági mozgalmat.

Az üzem vezetősége egyenlőre csak annyit hozott nyilvánosságra az újtípusú mozgalomról, hogy reményei szerint sokkal nagyobb népgazdasági, — forint értékben kimutatható, — eredményeket érnek majd el.

Nagy arányú feltárások

Jó ütemben halad a IV. szint feltárása, amelyre az újabb termelő munkahelyek biztosítanak.

(Folytatás a 3. oldalon.)

Öt és fél méteres mozgalom

Kossuth-bányán januárban megtartott termelési tanácskozáson sokan csatlakoztak Somogyi András vájár által javasolt 5 méteres mozgalomhoz. Détári Mihály csapata ezt követően az 5 és fél méteres mozgalmat javasolta.

A termelési tanácskozás óta eltelt időszak alatt népszerűvé vált ez a mozgalom. Körzetenként összejöttek a fejtési csapatok tagjai, ahol tájékoztatták őket e mozgalom jelentőségéről és fontosságáról. S ma már mindkét szenes főkörletben dolgozó fejtési csapatok vájárjai csatlakoztak a többtermelést és egyenletes termelést elősegítő 5 és fél méteres mozgalomhoz.

Kossuth-bánya vezetősége, párt- és szakszervezete 10 ezer forintot tűzött ki a legjobb eredményt elérők megjutalmazására. Ebből az összegből mindkét körlet 5—5 ezer forintot kap. Az eredményeket minden hónap végén értékelik.

A több termelés alapján minden fél évben a legjobban dolgozókat és a legjobb eredményt elérőket kiváló dolgozó jelvényre, illetve oklevélre terjesztik fel.

Február első hetében jónéhány fejtési csapat teljesítette, illetve túlteljesítette az 5 és félmétert. Többek közt Mihályka Ferenc február első hetében 7, Rab János 8,1, Madács Mihály 8,8, Csordás Szilveszter 5,5 métert teljesített.

Hiba egyedül a hiányos munkaátvételnél mutatkozik, mert nem minden nap veszik át a munkát. Ez gátja a folyamatos értékelésnek.

Ezen sürgősen változtatni kell.

Február 20-án lesz az idei első tanácsülés

Az idei első tanácsülés február 20-án lesz a városi tanács nagytermében.

A február 11-i vb. ülésen már a jövő héten, pénteken sorrakerülő tanácsülés napirendi pontjait tárgyalta, vitatta és fogadta el a végrehajtó bizottság.

Az ipar és műszaki osztály beszámolóját Vas István elvtárs, a művelődési osztály referátumát pedig Lóránt Péter tanulmányi felügyelő terjesztette elő.

Az első napirendben a tanácsi vállalatok gazdasági helyzetéről, az 1958. évi mérleg készítéséről esett szó. Utána az 1958—59-es iskolai oktatás féléves munkájáról tárgyalt a végrehajtó bizottság.

115 ezer darab idomkő

A Pécsi Cementipari Vállalat komlói telepén január elsején megkezdték, — már korábban közölt, — új típusú idomkő sorozatgyártását.

Február 10-ig már 66 ezer darabot gyártottak. Biztosra vehető, hogy a Komlói Szénbányászati Tröszt, a Komlói Aknamélyítő Körzet, és a Hidasi Szénbánya által, március végére rendelt 115 ezer darabot legyártják, és határidőre le is szállítják.

Kenderföldön is kapható Mirelit-áru

A kenderföldi háziasszonyok vágya teljesült. Ma már mirelit áruért nem kell Kökönyösre menniök. Két és fél héttel ezelőtt a Zrínyi Miklós téri 61-es számú fűszer és csemege üzlet keletnémet gyártmányú mirelit hűtőszekrényt kapott és február 4-én ebben az üzletben is megkezdődött a mélyhűtött zöldség, gyümölcs árusítás.

Az árusítás megkezdése óta egy hét alatt az üzlet eladott: 60 kiló gyalult tököt, 40 kiló gyalult uborkát, 65 kiló zöldbabot, 31 kiló cukorborsót, 51 üveg szilvát, 48 üveg cseresznyét, 72 doboz epret.

Az üzlet hetenként kétszer kap ilyen árut, de a mennyiség kevésnek bizonyult.

Megkezdték az idei építési kölcsönök kiadását

Az Országos Takarékpénztár megkezdte az 1959. évi építési kölcsönkérelmek engedélyezését. Akik az építési költség nagyobb részét fedezik saját anyagi hozzájárulásukkal, előnyben részesülnek. A kérelmeket beérkezési sorrendben bírálják el. Az építkezni szándékozóknak érdeke, hogy kölcsönigényüket idejében nyújtsák be a területileg illetékes takarékpénztári fióknál. A tapasztalatok szerint az év első hónapjaiban benyújtott jogos igényeket kitudják elégíteni. A későbbi kérelmek teljesítésére már csak a korábbi igények elbírálása után kerülhet sor.

Látogatás a mezőgazdasági osztályon

A mostani téli időben sokan úgy vélik, hogy bányászvárosunkban a tanács mezőgazdasági osztálya munkanélkül van. A valóság azonban nem ezt mutatja. Olvasóinkat is meglepné az a sürgés, forgás, ami nekünk is feltűnő volt.

Sipos Imre osztályvezető és Bódog József mezőgazdász egymás után fogadja az ügyfeleket. Hogy miről tárgyalnak? Most folyik például az állami tartalékföldek hasznosítása. Magyarán mondva: az egyik ember leadja a haszonbérleti földet, a másik szerződést hosszabbít, a harmadik új bérlő. Általában öt évre szóló bérletet kötnek. Az érdeklődésre jellemző, hogy a városhoz tartozó peremközségekben, illetve kirendeltségeken is fogadják a gazdákat szerződéskötésre. Jánosiban intézik a mecsekfalusiak és a kisbattyániak, Mánfán a budafalaiak, Komlón pedig a zobákiak ügyét.

Egy másik, harmadik, vagy talán tizedik parasztember malacos göbéjének és tehenének kukoricát cserél korpáért. Mert ezzel is itt foglalkoznak! Az állam 120 kiló korpát ad 100 kg májusi morzsolt ellenében.

Megint mások a hibridkukorica vetőmag iránt érdeklődnek. Azt mondja a mezőgazdász: ha nem volna ilyen furcsa neve ennek a 98—100 százalékos csíraképességű vetőmagnak, jobban megbarátkoznának vele. Holdanként ugyanis 30 forintos kiadással szemben 600—700 forintos többlettermést eredményez. Vagyis a Baranya megyében termelt, államilag ellenőrzött és ólomzárolt hibridkukorica 20—25 százalékkal ad nagyobb termést, mint a helyi fajták.

Szóval dolgoznak a mezőgazdasági osztályon is — mégpedig szaporán.

A lottó nyerőszámai

3, 70, 73, 77, 82

Emlékek a tanácsköztársaságról

Szépen bekötött albumok között lapozgatunk a gimnáziumban. A diákok által készített különböző mintájú albumok, 1919 emlékeit őrzik.

A rajzokkal díszített lapok egy-egy harci esemény, 19-es történet sorait őrzik.

Szabó Erzsébet és Benkovics Sarolta Sásdon volt, egy nyugalmazott tanítónál, Csillag Jenőnél. Ő mondotta el nekik 1919-es munkásságát, vöröskatona múltját, s még egy régi forradalmi dalra is megtanította őket. A leányok a dal kottáját is mellékelik az albumban, Csillag Jenő elbeszélése mellett.

Kovács Mária I. gimnazista Márkus József és Kern Ferenc veteránnal beszélgetett. Az ezt megörökítő virággal díszített — lap a vörös hadsereg 44-es dandárának előrenyomulásait, tagjainak későbbi üldöztetésének emlékeit őrzi.

Az osztályok által készített albumokat a gimnázium névadó ünnepélyén, március 21-én tekintheti meg a város lakossága.

Az előlegezett bizalomnak megfelően...

Csütörtökön este egy olyan tanácstaghoz kopogtattam, aki tisztségét nem hivatalból gyakorolja. Szóval arra voltam kíváncsi, hogy a Zrínyi utcai nyugdíjas Balogh István november óta találkozott-e választóival. Mert az ismerkedés sok helyen a novemberi jelölőgyűléssel és a 16-i választással kezdődött.

Balogh István esetében nem így volt. A körzetében őt már régebben ismerik, s éppen emiatt adták rá szavazatukat. S hogy 60 család nem választott rosszul, azt már eddig is sok minden bizonyítja.

Az utcabeliek szívesen felkeresik. Ugyanígy ő is meglátogatja körzete lakóit. Mindenhova természetesen nem jut el. Éppen ezért az állandó kapcsolat fenntartására azt a gyakorlatot választja, hogy egy-egy lépcsőházban kis röpgyűlést hív össze. Itt ismerteti a tanácsülés munkáját, tolmácsolja a város vezető testületének intézkedését, határozatát. Mindjárt észrevételeket is kér.

Ami azt illeti, ezeken az otthonos beszélgetéseken nagyon őszinték egymással az emberek. Balogh István így aztán nem üres kézzel megy a tanácshoz, illetve a tanácsülésre. Nem is olyan régen történt hogy a választók kívánságát tolmácsolva, baromfifarm létesítését kérte, a gesztenyés környékében lévő halastónál. Az igen alaposan kidolgozott tervben egyelőre 3000 csirke, 200—200 kacsa, liba, pulyka nevelését jelöli meg. Bizony ez a mostani rossz baromfiellátásunkon nagyon sokat segítene.

Egy másik, amit tőle kérték: az Arany János és a Zrínyi Miklós utca közötti lépcső kivilágítása. Addig járt a dolog után, míg megkapták a lámpát.

Azt is javasolta a tanácsnál, hogy a több, mint egymillió forint értékben készült kenderföldi parkosítást hogyan lehetne megóvni. Mégpedig: a tanítók és a szülők jöjjenek össze: beszéljék meg a teendőket. A gyerekek közül minden lépcsőházban válasszanak egy-egy felügyelőt. Nem nézhetjük tétlenül a mostani roppant nagy tékozlást: a fűvesítés, a járás, és a virágosítás ellen végzett kíméletlenséget.

Amint a kétórás beszélgetésünkből és a Zrínyi utcai jegyzeteimből összegeztem. Balogh István együtt él választóival. Tanácstagi hivatását a novemberben előlegezett bizalomnak megfelelően végzi.

Pártélet — pártelmélet

A mezőgazdaság szocialista átszervezésének szükségessége

A felszabadulástól kezdve országunk minden dolgozója előtt világossá vált, hogy társadalmunk vezető osztálya, a munkásosztály. A munkásosztály pártja vezetésével szerezte meg a hatalmat és az ipar, kereskedelem, közlekedés terén lerakta a szocializmus alapjait, majd megkezdte a mezőgazdaság is a szocializmus alapjainak lerakását.

A szocialista átalakulás nem tekinthető befejezettnek, hiszen gazdasági életünk egyik jelentős szektorában még nem győztek a szocialista tulajdon és termelő viszonyok.

A munkásosztály történelmi hivatása, hogy az új, fejlettebb társadalom megteremtéséért folyó harcot vezesse. Az MSZMP Központi Bizottsága múlt év decemberében azt a feladatot állította az egész társadalom elé, hogy *gyorsítani kell a mezőgazdaság szocialista átszervezését.* Nekünk munkásoknak minden segítséget meg kell adni, hogy a dolgozó parasztságunk szocialista nagyüzemi gazdálkodás útjára lépjen. Világosan látva azt, hogy *a szocializmus végső győzelmét csak így valósíthatjuk meg.*

Lenin arra tanít bennünket, *míg fennáll a mezőgazdaságban a kisárú-termelés, másszóval magántulajdon, ez nap, mint nap szüli a kapitalizmust.* Ez nyilvánvaló, nem a munkások érdeke.

Szükséges a mezőgazdaság átszervezése azért is, mert a fogyasztás mezőgazdasági termékekből (élelmiszercikkek, ipar számára mezőgazdaságban termelt nyersanyagok) évről-évre növekszik. Csak egy példát: míg 1955-ben egy lakosra jutó fogyasztás 37 kg hús volt, addig 1958-ban már 43,6 kg. Hasonló módon növekedett a fogyasztás más cikkekből is.

Felvetődik az a kérdés is, vajon az országban lévő több, mint 20 millió paraszti parcellán dolgozó kisparaszti gazdaság képes lesz-e a megnövekedett igényeket kielégíteni? Hiszen a kisparcellákon nem tudják alkalmazni a modern technika eszközeit, így a termelés növekedése igen csekély, nem beszélve arról, hogy pl. száz paraszti gazdálkodó közül hatvannégynek van ekéje, fogata, mindössze tizenkettőnek van csak vetőgépe.

Ily módon történő termelés igen drága, tehát a drágán termelt búzából nem lehet olcsó liszt, egyéb élelmiszer, zsír, tej, tejtermék stb. Nincs igazuk tehát azoknak, akik azt mondják, hogy őket nem érdekli a mezőgazdaság helyzete. Jó tudni azt is, hogy munkások és általában bérből, fizetésből élők keresetük 50—90 százalékát költik fogyasztási cikkekre, kenyér, tej, hús, zsír, zöldségfélék, cukor vásárlására, melyeket a mezőgazdaság állít elő. Tehát nem mindegy, hogy ezeknek a cikkeknek az előállítása mennyibe kerül, hiszen közvetlenül is érinti a fogyasztókat. *Ugy lehet ezeket a cikkeket olcsóbbá tenni, ha nagyüzemi termelést vezetünk be, a mezőgazdaság is felhasználja a legkorszerűbb technikát.* Ezt az álláspontunkat az is igazolja, hogy szerte a világban — beleértve az Egyesült Államokat is — a mezőgazdasági termékek előállítása nagy többségben nagy üzemekben történik.

Szólni kell arról is, hogy a kisárú termelést tervszerűbbé tenni, megszabni, hogy mit termeljenek, szinte lehetetlen. Ennek a fontosságát azzal is be lehet mutatni, hogy a komlói piacon pl. egyik évben rengeteg hagyma, zöldség, saláta és más árú jelentkezik, ennek következtében áraik is olcsóbbak, termelők részére azért az a következtetés, hogy ezekből a cikkekből nem érdemes termelni, másik évben nem is termelnek ezekből, s ennek következtében hiánycikként jelentkezik.

Nekünk az is lényeges, hogy a lakosság minden időben megfelelően el legyen látva mezőgazdasági termékkel, ezt csak a mezőgazdaság tervszerűvé való tétele tudja biztosítani.

Mindezek azt mutatják, hogy aki előre néz és nem közömbös számára, hogy országunk szocialista ország lesz, fejlett szocialista ipar mellett szocialista mezőgazdaság, mely képes a növekvő igényt kielégíteni. *Fejlődhet a technika, megszűnik a kapitalizmus visszaállításának utolsó bázisa is és így végérvényesen megszűnt ember-ember által való kizsákmányolásának lehetősége.*

Mit tehetünk ezért?

1. *Minden dolgozóval meg kell értetni a mezőgazdaság szocialista átszervezésének szükségességét.* A munkások szilárdan képviseljék a pártnak ezt az álláspontját.

2. Igen sok olyan munkás van, aki földdel is rendelkezik, *tanácsoljuk nekik, hogy családtagjaik e földekkel térjenek a nagyüzemi mezőgazdaság útjára.*

3. *Nagyüzemeink úgy is segíthetnek, úgynevezett patronáz csoportokat szerveznek,* melyek felkeresik a falvakban a dolgozó parasztokat, meggyőző munkával megértetik velük a mezőgazdaság szocialista átszervezésének szükségességét, a munkásosztály, a dolgozó parasztság szempontjából.

Ezen kívül még számos más módon elősegíthetjük e nagy feladat megoldását.

A mezőgazdaság szocialista átszervezése tehát szocalista forradalmi vívmányunk szerves részét képezi, egyben igen szívós, sokoldalú meggyőző munkát követel. E nagy munkának élén a párt áll és a munkásosztály, mely eddig is megoldotta a szocializmus építésével kapcsolatos feladatokat s ezt a nagy munkát is sikerre fogja vinni.

Wider Béla

A lüktető pártélet alakítói

A pártélet mindennapjainak ezernyi érdekessége, izgalma, szépsége tárult fel a február 9-i pártcsoportvezetők ankétján. Az ankétot a párt városi bizottsága s a „Pártélet" folyóirat szerkeztősége szervezte, s azon a pártcsoportvezetők mellett több párttitkár, üb.-elnök, s más mozgalmi munkás is részt vett.

Az ankéton elhangzott számos felszólalás tükrözte, hogy pártszervezeteink a pártmunka fontos szervének tekintik a pártcsoportok, s e csoportok vezetőinek munkáját. De érdekesek voltak a kérdések is. Nem kevesebbre válaszoltak a felszólalók, mint, hogy milyen e csoportok irányítása, hogy segítik a gazdasági munkát, hogyan veszik ki részüket a pártcsoport tagjainak s a környezetükben élőknek nevelésében, segítésében.

A felszólalók közül Győri Tibor elvtárs Kossuth-feltárók alapszervezetéről arról beszélt, hogy hogyan segíti a gazdaságos termelést az olyan munkacsapat, melyben a kommunisták pártcsoportot alakítottak, amelynek tagjai gyorsan intézkednek a termelésközbeni hibák megszüntetésében.

Pollák elvtárs a bétai pártcsoportokról elmondotta, hogy azok az üzem és párt vezetősége, valamint a dolgozók közötti legelőbb kapcsolatot jelentik. Segítségükkel azonnal feltárulnak a munkát gátló nehézségek, könnyebb javaslataik figyelembevételével a felmerült hibák megszüntetése. A pártcsoport törődik az emberekkel, azok gondjaival, nevelésével. Segítségükkel készítették elő pédául a nyilvános pártnapokat.

Több érdekes felszólalás hangzott el a pártcsoportok irányításának, ellenőrzésének módszeréről is.

Máté Imre elvtárs, valamint Deák Ferenc elvtárs, a pártcsoportok nevelő, felvilágosító munkájáról beszélt.

Villányi Pál, valamint III-as aknáról több felszólaló is ismertette, hogy üzemükben a a pártcsoportok miként válnak egyre inkább a termelésben kezdeményezővé. A 107-es, valamint a 109-es csapatoknál — mondotta Villányi elvtárs — a pártbizalmi a csapatvezető távollétében, annak akadályoztatása esetén a távollévőt helyettesíti, segít, intézkedik, ahol kell.

Az ankét valamennyi kérdésére sok-sok példán keresztül válaszoltak a felszólalók. Szavaikból egyre jobban bontakozott ki a kép az egyes pártcsoportok munkájáról. S e kép azt mutatja, hogy kommunistáink a pártszervezetek többségében segítői, formálói napi munkáséletünknek, nevelői, tanítói az üzemek dolgozóinak.

Hasznos volt az ankét, mert e területen a legjobb módszerek cseréjét, ismertetését is eredményezte, a figyelmet e fontos, mindennapos, sok áldozattal járó munkára irányította. S mint ahogy Gábor Balázs elvtárs annak befejezésekor megállapította: lehetővé tette, hogy a pártszervezetek jobban megismerjék egymás munkáját, tanuljanak egymástól.

Sztahanov utca 8

Ha az életben is úgy lenne, mint a mesében, s beszélni tudnának a házfalak, de sok mindent mondanának el egy ház lakóinak életéből! Igaz, hogy a Sztahanov utca 8. számú ház falai történetüket csak néhány év távlatából kezdték. Mert igazán öreg, sokat látott háznak csak már a harminc év felettit szokás nevezni. Ez a ház még alig néhány éves. De azért ha megszólalhatna, mit is mondhatna el?

Látott öreg, már jócskán elhasznált bútorokat beszállítani ajtaján kopottruhás emberek által. Nem is keveset. Aztán mind kevesebb öreg bútor érkezését egy-egy költözködésnél, s évről-évre, hónapról-hónapra mint több új, fényes, szállítói által vigyázva emelt bútort. Korábban csak gyalog érkeztek kapujához, az utóbbi években mind több a motorral érkezők száma. No és a ruhák? Ma már nehéz megkülönböztetni, hogy munkáról érkezik-e egy lakástulajdonos, vagy szórakozásból. Azelőtt még csak a „klecni" adott errenézve valami útbaigazítást — ha ilyennel érkezett a kapuhoz valaki, az csak munkából jöhet — de mostanában még a fát is fűrészelve s kocsival hozzák.

S a ház hiába kíváncsiskodott üvegszemeivel, sehogy sem tudta kitalálni, hogy az a tekintélyes súlyú kis fehér ház, amit mosógépnek neveznek — mi a csudabogár. Pedig egyre gyakrabban hoznak újabban a házba még ennél is fúrább alakú csomagokat. Hangjukról már ismeri a porszívó-kefélő gépet, rádiókat, de a vele egyidőben született egyik kollégája éjszaka már arról is mesélt, hogy sikerült kilesnie működésében olyan rádiót, amelyből nemcsak emberi hang jött ki, de lapján képek is megjelentek. (Lehet, hogy a kolléga csak álmodta, különben is nagy füllentő, de az is lehet, hogy igazat mondott.)

Szóval az igaz, hogy ő még ilyet nem látott, de ahhoz már rövid néhány év alatt is eleget, hogy semmin se csodálkozzék már. Merthogy csak a legjobban megfigyelteket vegyük sorba: Pár év alatt vidámabbak lettek a ház lakói. Jobban öltözködnek. Több új bútort hoznak be, mint régit. S amit összeösszeesznek? A tél elején még új gyümölcsöt is látott a gyermekek kezében. Ő nem szereti e kis emberpalántákat, mert vakarják falát, betörik ablakát, csapkodják ajtajait — igaz, hogy nem mindegyik — de ha jól meggondolja, mégis csak kedvesek és hasznosak e kicsik. Márcsak azért is, mert tőlük tudja meg a bentlakókról, hogy ki kicsoda, miféle. Azt is, hogy ki hogy él. Általuk ismerte meg a narancsot, fügét, datoját meg azt a sok jó illatot árasztó étel nevét, melyekből az utóbbi években egyre többet főznek.

Szóval tapasztalatai és a gyerekek szavai sok mindent megértettek vele. S talán mindezek közül az a legfontosabb, — s erre ő büszke is, — hogy az ő falai között lakók jól élnek. Ezt még ő is látja ablakszemeivel, érzi kőszívével, kő falaival. Hogy ne éreznék, látnák mindezek élvezői, a lakók. Pszt. valaki jön. Abba kell hagynia, nehogy észrevegyék, hogy árulkodik. Pedig mégvalamit el akart mondani. Egyik fiatal lurkóról, akit kilesett. „Jöjjön el holnap este, majd elmondom". — súgta.

Megigértem, hogy ott leszek.

— *Iván* —

Béta-akna színjátszói

Béta-akna színjátszó csoportja az „Uj vendég érkezett" című darabbal nevezett a munkásszínjátszók heténe bemutatóira.

A mű 1919-be viszi el a nézőt, a tanácsköztársaság életének egy epizódját mutatja be. Tizenkét szereplő vesz részt a színdarab próbáin, lelkesen és nagy igyekezettel. Jelenleg hetenként kétszer tartanak próbát, de tervük hogy később heti három alkalommal jöjjenek össze.

A nem nagy múlttal rendelkező gárda szép terveket tűzött maga elé, a fent említett bemutatón kívül is. Havonta terveznek előadást a Sikondai szanatóriumban lévő dolgozók számára. Az első ilyen már három héttel ezelőtt megtörtént.

Később más darabokat is tanulnak, melyeket azokban a községekben mutatnak be, ahol az üzem dolgozói laknak. Szeretnének egy este a város közönsége előtt is fellépni a Zrínyi Kultúrotthonban. Természetesen ez csak később lehet, amikor a csoport már kellően felkészült.

Problémájuk, hogy kevés az üzemben a nő, és a meglévők nehezen akarnak résztvenni a kultúrcsoport munkájában.

A szereplők között vannak fiatalok és idősek, nős és legényemberek. Hogy a házastárs se haragudjon amiért férje elmegy, inkább elviszik a feleséget is ha vidékre mennek szerepelni.

A csoport nagy része legénységszálláson lakó fiatal, akik amíg a próbákon vannak nemcsak szerepelnek, de kellemesen és hasznosan is töltik el szabadidejüket.

Minden kezdet nehéz...

1958 második felében 11 tag részvételével Mecsekfaluban is megalakult a KISZ alapszervezet. Az alapszervezet tagjai: fiatal bányászok, gimnaziták. A lakosság zöme pedig földműveléssel foglalkozik. Miért nincsenek akkor paraszt-fiatalok a szervezetben?

Egy 18 év körüli, alacsonytermetű fiú így válaszolt a kérdésre.

— Az igazat akarják megtudni? Elmondom. Amikor a szervezet megalakult, erről nekünk nem volt tudomásunk. Aztán miért is lépnék én a KISZ-be? Csak azért, hogy tagsági díjat fizessek? Annak nincs értelme. Kérem a nevemet ne tessék beírni az újságba.

Míg e fiúval beszélgettünk, többen is körénk gyűltek — ugyancsak fiatalok. Vita alakult a KISZ-tagok és a szervezeten kívüli fiatalok között. A vitából a következők derültek ki.

Az elmúlt hónapok alatt a szervezet különböző nehézségekre hivatkozva nem produkált semmit, éppen, hogy csak névleg létezett. A tagok hivatkoztak arra, hogy kevesen vannak, de semmit sem tettek, hogy többen legyenek. Hivatkoztak a helyiség hiányára, de panaszukkal senkihez sem fordultak, stb., stb. Komlón több jól működő KISZ-szervezet van, de eddig közülük e szervezetet patronáló nem akadt...

Néhány héttel ezelőtt azonban megtört a jég, a peremkörzség 62 éves tanítója, Sövényi Antal „beleszólt" a KISZ életbe.

— Minden kezdet nehéz, de kezdeni kell — mondja a tanító. — Beleszóltam, mert segíteni akartam, hogy a KISZ-szervezetnek necsak neve legyen...

Tény, hogy ez a „beleszólás" eredményes volt. A KISZ-tagok elhatározták, hogy a tanácsköztársaság 40. évfordulóját műsorral ünneplik meg. Hozzáfogtak a munkához is. Mai témájú színmű és villámtréfák tanulásán fáradoznak, több szervezeten kívüli lánnyal és fiúval együttesen. Persze, ez még csak a kezdet. Még sokat, nagyon sokat kell dolgozniuk, KISZ-tagokhoz méltóan kell cselekedniük, ha azt akarják, hogy az alapszervezetük jól működjön, ha fel akarnak zárkózni a többi jól működő ifjúsági szervezethez.

Tanácstagi fogadóórák ideje és helye

1959. február 16-án délután 4—6 óráig: Gyalog Imre Kökönyös nyugati iskola, **Pörnecz Mihály** Kökönyös keleti iskola, **Biró Imre** kenderföldi iskola, **Füredi Miklósné** gyógypedagógiai iskola.

1959. február 18-án, délután 4—6 óráig: Egerszegi Péter Kökönyös nyugati iskola, **Rácz Sándor** Kökönyös keleti iskola, **Hegyesi Lajos** kenderföldi iskola, **Beck József** gyógypedagógiai iskola, **Szabó György** tröszt iroda, **Cseke Józsefné** belvárosi iskola, **Sabacz Jánosné** gesztenyési iskola, **Schönfeld Ferenc** zobáki erdőgazdaság, **Vudi Ádám** mecsekjánosi kirendeltség, **Schmidt Józsefné** mánfai iskola.

Édes anyanyelvünk

A szabatosságot sértjük meg sokszor a névutók helytelen használatával is. Pl. A *barátomon keresztül* üzentem meg a dolgot. Kételkedünk abban, hogy valaki keresztülgyalogolt barátján a dolog megüzenése céljából. Inkább a barátom által, de helyesebb, hogy a barátomtól üzentem meg. Ide tartozik a *„fel"* névutó rendkívül elterjedt hibás használatának kérdése is, amiről már előző számainkban részletesen írtunk.

Nem szabatos gondolatközlésünk akkor sem, ha feleslegesen szaporítjuk a szót. Pl. *A húst hideg jégre tették.* A jég nyilvánvalóan hideg, ezt nem kell külön is hangsúlyozni. A húst jégre tették — így a helyes. Vagy: *Fehér, gömbölyű hólabdával dobálóztak* — olvastuk egy elbeszélésben. A hólabda általában gömbölyű is, fehér is, tehát felesleges más ember hólabdára vonatkozó ismereteit ilyen szószaporítással kétségbe vonni. Bizony, rádióban is hallani ilyet sportközvetítéskor. *A szélső jobb lábbal vágta, lőtte, továbbította, bombázta a hálóba a labdát.* Ugy érezzük, egy is elég lenne ahhoz ezek közül, hogy a rádióhallgató tudomásul vegye, hogy gólt lőttek.

Nem egyezik a szabatosság elvével az sem, ha mondanivalónkat teletűzdeljük szóvirágokkal (frázisokkal). Az emberek pedig erre hajlamosak. Ha az újságok sportrovatait olvasgatjuk, kiderül, hogy minden létező sportoló kiváló, nagyszerű, mesteri, stb. bajnok. De ez így van más vonatkozásban is. Csínján kell bánnunk a jelzőkkel, mert akkor elvesztik igazi jelentésüket és jelentőségüket. Egy alkalommal körülbelül szóról-szóra így hallottunk Petőfiről beszélni: *Petőfi a magyar nép lánglelkű, soha meg nem alkuvó forradalmi viharmadara, géniusza volt. Költészetének mélyen átélt, finom ötvözetű és nemesveretű stílusa kristálytiszta kijegesedett formája hűségesen szolgálta a költőzseni mélyenszántó és magasröptű gondolatainak, érzéseinek kifejezését.* Ha a valaki, aki ezt mondta, ismerte volna Petőfi verseit, mindenképpen megfogalmazhatta volna megemlékező szavait, de így nem, hiszen Petőfi költészete talán a legnépszerűbb, legközérthetőbb a legnagyobbak közül. A szóvirágok csak ürességet takargatnak. Nekünk, magyaroknak, még ma is betegségünk, hogy sokat beszélünk, nagy szavainkkal mindenkor elő tudunk állni, de azt a megfelelő arányú cselekvés nem mindig követi. A szó addig csak üres fecsegés, míg nem válik eszközzé.

Árt a szabatosságnak az erőltetett körmondatok használata is. Figyeljük meg néha önmagunkat. Hányszor jártunk már például ehhez hasonlóan: *Arról van szó, hogy a csapunk, tetszik talán emlékezni rá, hogy már ezt jelentettem, hogy a csapunk elromlott, és akkor azt tetszett mondani, hogy letelt az a bizonyos idő a beköltözés óta, tetszik tudni, itt lakunk a harmadik házban, és akkor elmentem a helyiipari-hoz, mert oda küldött, de ott szombaton délután már nem volt senki, mert lejárt a munkaidő, de hétfőn megtaláltam őket, mert tetszik tudni még egyszer bementem, de ott azt mondták, hogy innen kell vinnem valami papírt arról, hogy stb., stb.* Nem egyszerűbb és érthetőbb így: A múltkor bejelentett rossz csap ügyében voltam a Helyiipari Vállalatnál. Ott kérik, hogy innen vigyek egy igazoló írást. Legyen szíves azt kiadni. Mennyivel boldogabb lenne az a tisztviselő, ha naponta nem kellene végighallgatnia mondjuk ötven ilyen szóáradatot! Ugyanakkor hányszor megtörtént már, hogy ilyen se füle, se farka mondatáradat félreértést idézett elő Nagy magyar íróink stílusában, nyelvezetében inkább a rövid mondatokra való törekvést találhatjuk különösen Arany Jánosnál és Gárdonyi Gézánál, s bizony hasznos lenne ezt is átvenni tőlük.

(Folytatjuk)

— OSS —

Jól sikerült bemutató

Közel három hónap munkája előzte meg a február 9-én tartott „Tündérszép Ilona" bemutatóját a kenderföldi iskolások előadásában.

A Zrínyi Művelődési Házban kétszer is telt ház előtt mutatták be, s mondhatjuk igazán nagy sikerrel. A gyerekek jó felkészültségét mutatta az előadás. Szinte kivétel nélkül minden szereplő külön élményt adott a nézőnek, a király, a királyfi, tündérek, napsugarak stb.

A szereplők dicséretet érdemelnek a szorgalmas tanulásért, melynek eredménye volt a sikeres bemutató. Ez a dicséret illeti azokat a nevelőket, szülőket is, akik a szereplemek többségét saját erejükből állították elő, nagy áldozatkészséggel, akár a ma... sanításával elősegítették gyermekek szerepl...

Klubhelyiséget építenek társadalmi munkában

A karbantartó üzem központi épületében minden este hangos a kultúrterem. Ide járnak az üzem dolgozói esténként asztaliteniszezni, itt rendeznek családi esteket és teadélutánokat is. Erre megfelel ez a helyiség, de ankétok és más összejövetelek rendezésére már nem. Nincs benne színpad sem, ez pedig akadályozza a színjátszó csoport munkáját. Ezért merült fel a klubszoba és színpad megteremtésének gondolata, elsősorban az üzem fiataljaiban. Az utóbbi megvalósításának az egyedüli akadálya az volt, hogy akkor kisebb lesz a kultúrterem. Éppen ezért más megoldást kellett találniuk. Találtak is. Ugy határoztak, hogy az üzemvezetőségtől elkérik a kultúrterem szomszédságában lévő műhely helyiséget. Az üzem vezetősége támogatta a fiatalok kérését, rendelkezésükre bocsátotta a helyiséget.

A KISZ-szervezet vezetősége a szakszervezettel közösen kidolgozta az átalakítás tervét, melyet az üzemvezetőség elfogadott. Elkezdődött a munka. Kezdetben csak kiszisták dolgoztak, de csakhamar az üzem többi dolgozója is csatlakozott hozzájuk. Most már idősek és fiatalok egyaránt kiveszik részüket az átalakítási munkálatokból. Megvalósult a karbantartó üzem fiataljainak és valamennyi dolgozójának a vágya, lesz klubszoba és lesz színpad.

Néhány héten belül befejeződik az átalakítás és ezután a fiatalokon a sor, hogy megtöltsék tartalommal és kihasználják a lehetőségeket.

A szakszervezet egy televíziós készülléket vásárol a klub szobába, hogy az üzem valamennyi dolgozója kellemes szórakozás közepette tölthesse el az esti órákat. Az üzem vezetősége, pedig a többi szükséges bútort biztosítja.

Hirdessen az Új Komló-ban

Tudósítás Mázáról

(Folytatás az 1. oldalról.)

tása érdekében van szükség.

Az idén elvégzik a szállító és légakna közti főszállító irányvágat kihajtását, amelyre 2 millió forint beruházás áll az üzem rendelkezésére.

Előre láthatólag az idén elkezdik az elővájások hajtását is a IV. szinten. Nincs tervbe véve, és nem is remélhető, hogy az idén ezen a szinten megindulhat a termelés.

Magas fejteljesítmény — helyes módszer

A IV. szinti feltárást a 20-as csapat végzi. Sajti Vilmos vezetésével. A csapat tagjai vállalták, hogy havonta 50 métert hajtanak ki, a kis létszám, — 6 fő, — ellenére. Eddigi eredményeik azt mutatják, hogy vállalásukat teljesíteni tudják.

A 20-as csapat nemcsak jó munkájáról nevezetes, hanem arról is, hogy már két éve együtt van, és ez idő alatt helyes módszerek alakultak ki a kollektíván belül.

Alakulásakor idősebb, tapasztaltabb vájárok több fiatal, erősfizikumú, de tapasztalatlanabb fiatal vájárt vettek maguk mellé. Ebben az a cél vezérelte őket, hogy idővel a fiatalabbak átveszik az idősebbek jó tapasztalatait. E cél elérésében az üzem vezetősége is támogatta a csapatot, mégpedig oly módon, hogy többféle munkahelyre osztotta. Igy a fiatalabb vájárok elsajátíthatták a feltárási munkák valamennyi fogását és módszerét.

A két évi munka eredményeként a fiatalok lendülete egyesült az idősebbek tapasztalatával. Ez a jó munkájuk és eredményeik titka.

Nagy átmérőjű fúrógépre lenne szükség

A Komlói Szénbányászati Tröszt üzemei közül a mázai az egyik legzavartabb települési viszonyokkal küzdő bánya. Telepei lencsés rendszerűek, amely nagyban megnehezíti a fejtések előkészítését és művelését. A szabálytalan települési mód bizonytalanságot eredményez a művelésben. Előre nem látható nehézségek gördülhetnek a széntermelés elé.

A bizonytalanság megszüntetésére, vagy csökkentésére nagyobb méretű kutatófúrásokra lenne szükség. Az állandóan üzemben lévő Grálius fúrógép ilyen tekintetben nem tudja kielégíteni az igényeket. Ezért szükség lenne egy, — korábban egy ideig Mázán is jó eredménnyel alkalmazott, — Nüsse-Gräfer nagyátmérőjű fúrógépre.

Nemcsak e célra lenne szükséges a Nüsse-Gräfer fúrógép. A IV. szinti feltárásoknál mintegy 300 méter hosszú vágatban dolgoznak légzsákban, azaz légkeringés nélkül. Ez nagyban nehezíti és lassítja a munkát. Robbantások után sokkal több időt vesz így igénybe a füst eltávolítása, nem is beszélve az egészségtelenségről.

Amennyiben az üzem rendelkezésére állna egy Nüsse-Gräfer fúrógép, ez a hiányosság egy nagy átmérőjű lyuk fúrásával könnyen kiküszöbölhető lenne.

Hozzászólás az „Őszinte számvetés" című cikkhez

Helyes, hogy Somogyi István elvtárs, a Karbantartó Üzem vezetője a sajtón keresztül tájékoztatja a város lakóit, hogy egyes lakók hanyagsága milyen kárt okoz a szénbányászati trösztnek. Kitűnik, hogy a Karbantartó üzem évi ráfizetése 1 millió 703 ezer forint. Ez az összeg oly nagy, hogy érdemes vele foglalkozni.

Ezúton szeretnék egy-két javaslattal szolgálni a Karbantartó üzemnek.

Nézzük meg a költségeket és azt, hogy milyen módon lehetne azokat csökkenteni.

A lépcsőházi világítás 1958-ban 356 000 forint. Hogy is áll ez a lépcsőházi világítás?

A lakóházak lépcsőházait felépítésük után elláttuk „önkioldós higanykapcsolóval". Ezek részben az idő „vasfoga", részben a gyerekek kíváncsisága, folytán tönkrementek. A Karbantartó üzem kicserélte őket rendes kapcsolóra, de egyes épületekben csak a földszinten. Ezek után a lépcsőházakban a villanyt csak a földszinten lehet felgyújtani és lekapcsolni. A I. és II. emeleti lakók tehát vagy sötétben botorkálnak a lépcsőházban, vagy a földszinten felgyújtják a villanyt és égve hagyják. Arra senkit sem lehet kérni, hogy miután felment a II. emeletre, jöjjön vissza a földszintre és kapcsolja le a villanyt.

Igy tehát a villany este sötétedéstől reggelig ég, az pedig sok pénzt jelent.

Lehet ezen segíteni?

Lehet. Mégpedig úgy, hogy az I. és II. emeletre is beszerelnek egy kapcsolót. Gondolom, hogy megéri a befektetést, mert így a téli és nyári 8—10 órai fogyasztás helyett csak 1—2 óra lenne.

Hogy ez pénzben mennyit jelent, azt nem tudom, de gondolom, hogy évi 100—150 000 forintot biztosan.

A másik a „bütykölés", ahogy a cikk írja.

Itt is lehetne a leszerelésen kívül mást is tenni.

Mégpedig azt, hogy az illetővel megfizettetni a lépcsőház egy havi áramdíját. Azt hiszem ez elvenné a többi hasonló „közfogyasztó" kedvét.

Egy következő a vízfogyasztás. Tudjuk, hogy Komlón igen nehéz probléma a víz. Nem akarok a vízellátás kérdéséről sokat írni, de meg kell jegyezni, hogy rendszeres vízellátás esetén ez az összeg is nagy mértékben csökkenne. Ezt arra alapozom, hogy a lakók nagy többsége, ha van víz, akkor tárol. Ha újból van nyomás, akkor a korábbi vizet kiöntik és frisset vesznek, különösen a nyári időszakban, tekintve, hogy az emberek szeretik a friss vizet.

Reméljük, hogy az 1959. évi vízellátás már jó lesz és akkor lényegesen csökken a vízdíj is.

Egy újabb a karbantartási munka.

Tudjuk azt, hogy ilyen nagy lakótelep karbantartására sok pénz kell,

de ha a lakást és a házat mindenki sajátjának tekinti akkor ez az összeg is erősen lecsökkenthető.

A Karbantartó üzem járjon el a lakásrongálókkal és a társadalmi tulajdon ellen vétőkkel szemben a legszigorúbban.

Minden esetben térítesse meg velük az okozott kárt, így nem kell a közösségnek közvetve megkárosodni, néhány hanyag emberért.

Helyes lenne, ha a sajtón keresztül a Karbantartó üzem közölné, hogy a lakásrongálók és más szabálytalanságot elkövetők milyen büntetést kapnak, hogy ezzel a többi hozzájuk hasonló is észrevegye, hogy a népvagyon nem „Csáki szalmája".

Az ablakbetörés megakadályozása, illetve a tettes kiderítése ügyében helyesnek tartanám, ha a házbizalmiak minden lépcsőházban kineveznének egy-egy nagyobb gyereket „ablakfelelősnek". Tekintve, hogy az ablakokat általában gyerekek törik be, s a felnőttek arról nem igen tudnak, így nagyobb az esélye annak, hogy a tettest meg lehessen állapítani.

Hogy a gyerekek kellően buzdítva legyenek erre a feladatra, a Karbantartó üzem kitűzhetne félévenként bizonyos célprémiumot (játék, könyv, stb.) azoknak az ablakfelelősöknek, ahol ablaktörés nem lesz, vagy a betört ablak ára megtérül.

De nemcsak a lépcsőházak betört ablakai csúfítják a város képét, hanem a hiányzó vagy betört lakásablakok is. A Karbantartó üzemnek kötelezni kellene ezeket a lakástulajdonosokat az ablakok beüvegeztetésére. (Pl: Zrínyi Miklós u. Lásd: Uj Komló egy évvel ezelőtti cikke).

Azt hiszem, hogy ezek a gondolatok részben hozzásegítik majd a Karbantartó üzemet ahhoz, hogy az 1959 évet jobb eredménnyel zárhassák, mint a tavalyit.

Oszvald János tanácstag.

Vár a bánya

III-as akna munkaügyi osztályára két dolgozó lép be. Egyikük otthonosan mozog, a másikon látszik, hogy először jár itt.

— Tessék, munkatársak — mondja Marsics József elvtárs, a munkaügyi osztály vezetője.

— Felvételre hoztam az ismerősömet, — mondja az otthonosabban mozgó, mint később kiderül, ő az üzem dolgozója.

— Szabad a munkakönyvét és az igazolványát? — kéri Marsics elvtárs. Átveszi a könyvet és lapozgat benne. — Hol dolgozott 1956 óta? A munkakönyvébe nincs semmi bejegyezve erre az időre.

— Most szereltem le, katona voltam...

Néhány kérdés és felelet után elintéződik a felvétel üzemi része. Ezután mi beszélgetünk Miklosity Sz. Józseffel. Igy hívják a felvételre jelentkezőt.

— *Dolgozott már bányában?*

Kissé féléniken, bizalmatlanul néz ránk, majd válaszol.

— Még nem. A szüleimnél dolgoztam, földművelésben, aztán Sztálinvárosban a vasműben, majd a villanyszerelőknél voltam segédmunkás. Az ellenforradalom után szintén a szüleimnél dolgoztam, majd bevonultam katonának.

— *Hogyan jutott eszébe, hogy bányász lesz?*

A barátja válaszol.

— Nekem földim. Én beszéltem neki a bányáról és hívtam, hogy jöjjön...

Közbevág. — Már láttam bányászokat és bányát, igaz, hogy csak a külszínen...

— *És miért jött?*

— Jó kereset van a bányában, hamarosan nősülni akarok és kell a pénz, — kissé hamisan elmosolyodik, — nem csak addig akarok itt maradni, amíg megnősülök. Gondolom, meg tudom majd szeretni a bányát és itt végleg megállapodom.

— *Nem fél a bányától, és a nehéz fizikai munkától?*

Fölényes mosollyal válaszol.

— A bányától nem félek, hiszen már olyan sokat hallottam róla, gondolom nincs ott mitől félni. A nehéz fizikai munkát pedig már megszoktam...

— Nem olyan nehéz itt a munka, mint sokan képzelik, — mondja bátorítólag a barátja, — persze ha az ember jól akar keresni, akkor meg kell fogni a munkát, mert a kereset a munkától függ.

Marsics elvtárs is bekapcsolódik a beszélgetésbe:

— A becsületes dolgozókat, akikről remélhetjük, hogy nem fegyelmezetlenkednek majd, várja a bánya. Mi bízunk bennük, felvesszük őket és reméljük, ők sem élnek vissza a bizalmunkkal.

28 új mozdonyvezető

Bányászatunkban nagy tért hódított a mozdonyszállítás, úgy a föld alatt, mint a napszinten. Állandóan növekedik az üzemben lévő mozdonyok száma is.

Ezzel párhuzamosan növelni kell a mozdonyvezetők létszámát. Ezt a célt szolgálta a III-as aknán az elmúlt napokban befejeződött mozdonyvezetői tanfolyam, amelynek minden részvevője sikeresen vizsgázott. Igy 28 új bányamozdonyvezető kezdheti el a közeljövőben a modern, gépesített szállítási munkát.

A mélyfúró vállalat hírei

A Komlói Mélyfúró Vállalat szakszervezeti bizottsága úgy határozott, hogy az eddigiektől eltérően nem a vállalat központjában, hanem üzemrészenként a fúrótornyoknál tartják a jövőben a szakszervezeti gyűlést. Erre az intézkedésre azért volt szükség, mivel a vidéken lévő munkahelyekről a dolgozók nem tudtak beutazni, csak küldötteket küldeni.

*

Élénk munkaverseny folyik a vállalatoknál. Valamennyi fúrótorony dolgozói versenyben állnak. A nagy fúrótoronynál a legjobb eredményt elérő dolgozókat 5 000 forint, a kisebb fúrótornyoknál pedig 3 000 forint jutalomban részesítik.

*

A közeljövőben a vállalat fizikai dolgozóinak bére realizálódik a többi komlói üzemben dolgozó munkások bérét alapul véve. Eddig ugyanis a fúrási dolgozók fizetése nem volt megfelelő.

Szerkesztői üzenetek

Ambrus Mihály Kenderföld: Levelével egyetértünk, az abban foglaltakat közöltük az érdekelt üzem vezetőségével. Kérjük máskor is írjon. **Kátai Antal Mája:** A hozzánk küldött anyagot megkaptuk, válaszolunk. **Kántor Mihály Vasas: Panasza** ügyében eljártunk. Ha ezután is rendszertelenül kapná a lapot, kérjük értesítsen. **Győri Miklós, Faragó Józsefné, Ruspai József, Buncsek Józsefné, Dávidföld:** Levelüket megkaptuk, foglalkozunk vele.

Az apák örökében

Felcsattant a taps, amikor egy másik társával együtt a taggyűlési elnökség asztala elé lépett Bánvölgyi Ferenc, hogy átvegye a párthoz tartozást jelző kis piros tagjelölt-könyvet. Amint helyére igyekezett, innen is — onnan is mosolygó arcok bólintottak feléje. Az öröm feletti együttérzés nyilvánult meg a szemek csillogásában.

Meglepett a látvány, s úgy látszik ezt arcom is tükrözhette, mert a sorban mellettem ülő elvtárs hozzámhajolt: „Majd a szünetben mindent megmagyarázok, megfogod te is érteni."

A szünetben azután megismerkedtem a decemberi „viharos" taggyűlés történetével, amikor többek között Bánvölgyi Ferenc tagjelölt felvételét tárgyalták.

A vita két kérdésben alakult ki. Az egyik álláspont az elsőben az volt, hogy minek kell ilyen fiatalok felvételének ügyével foglalkozni. Fejlődhetnek az ilyen fiatalok még a párton kívül is. A vita azután — helyesen — úgy dőlt el, hogy nemcsak helyes, de szükséges is, hogy a legjobb, legfejlettebb fiatalok a párton belül folytassák apáik, szüleik forradalmi munkáját.

A másik vitát okozó kérdés is érdekes volt, mert abból a tagság megtudta, hogy e fiatal egy korábbi munkahelyén hosszú hetek lelkitusája, gyötrődése után legyőzte magában a félelmet, — melyet az általa felfedezett tolvajok fenyegetése okozott neki — s a törvény kezére juttatta a bűnösöket.

A taggyűlés szünetében azonban a fentieken túl mást is megtudtam Bánvölgyi Ferencről. Fiatal párttag, társai mint lelkiismeretes munkást, a mozgalmi munkában lelkes, fáradhatatlan fiatalt jellemezték. Igy ismerkedtem meg pártunk új tagjelöltjével.

Honnan indult, mi az élatterve? Hadd mondja el a továbbiakban maga.

— Most ebben a nagyszerű kétszobás lakásban látva boldog családi életem, higyje el, szinte magam előtt is csak rossz álomnak tűnik mai életemmel össze sem hasonlítható gyermekkorom — mondja.

Aztán a szülői ház nehéz családi problémáiról, gyermekkori keserveiről beszél. Nem tépem fel sebeit, ezért ott kezdem, ahol már 15 éves koráról beszél.

— Ekkor segédmunkásként dolgoztam, majd betanított munkásként. 1954-ben már Komlón voltam. Itt kitűnő eredménnyel végeztem el a vájártanfolyamot. De bevallom, hogy a tanfolyam ideje alatt szerzett gyakorlattal — amit Kossuth-bányán végeztem — az új bányaviszonyok között itt III-as aknán, mit sem tudtam kezdeni. Kellett vagy egy év, míg a papír mellett a gyakorlatban is éreztem, hogy most már valóban vájár vagyok, tudok úgy dolgozni.

Ezután megtudtam, hogy 15 éves kora óta dolgozik az ifjúsági mozgalomban, szívesen végez bármilyen mozgalmi munkát, de szíve az oktatási terület felé vonza. Hogy miért?

— Nagyon szeretek tanulni. Ujságolvasás nélkül nem múlhat el nap életemből. Politikai oktatásban is részt veszek. Az „Időszerű kérdések" tanfolyamára járok.

Távolabbi terve?

— „El szeretném végezni a bányaipari technikumot, de ha lehet tovább is tanulnék. Mikor kezdem el? Most már fő gondjaim megszűntek. Van lakásom, bútorom s mosolyogva mutat kis négyhónapos büszkeségére — utódom is. A gyermek is kötelez, ösztönöz arra, hogy tanuljak, többet érő, többet tudó ember legyek. Magamért is, érte is. Szóval, ha lehet ,az őszön már tanulok.

*

Mit lehet még mindehhez fűzni? Különleges fiatal Bánvölgyi Ferenc? Nem. Egy a sok közül. Azok közül, akik nem csak néznek, látnak is, akik nem csak látják, de ifjú figyelő szemük a jövőt fürkészi. Maguk és családjuk jövőjét. S egy a sok közül, aki az apák örökébe lépve a legegyenesebb [illegible] a forradalmárok, a párt tagjainak jövőt építő útját.

— G. J. —



Ami tetszik

— A legutóbbi számunkban a kökönyösi gyógyszertár panaszos levelét közöltük, melyben szóvá tettük, hogy kérésükre másfél éve javításra vár egy csap. Minthogy, a vízművek igazgatója az eset tudomásulvétele után azonnali intézkedést ígért, megírtuk, hogy már szombaton hírt adunk a fejleményekről. Nos, a Petőfi tér lakóinak örömére, jelenthetjük, hogy a járdán lévő állandóan folydogáló csapot a vízművek dolgozói rendbehozták. Még azt kérik az itt lakók, hogy a földbe süllyesztett csapot a mostani ideiglenes megoldás helyett (téglát tettek rá) tökéletesen fedjék le.

— *A 26-os AKÖV-től nyert értesülés szerint a pécsi járatok is felveszik a város különböző megállóinál lévő utasokat — feltéve, ha a kocsiban van hely és helyijárat nincs, vagy túlzsúfolt.*

— Január 24-én megjelent lapunkban — ugyanebben a rovatban — bírálatot tettünk közzé, hogy a Kossuth téren [illegible] járdája az utat, a járókelők alig tudnak elmenni. **A Víz- és Csatornaművek a** vízaknát befedték, így a sár és víztócsa, illetve a jégpálya megszűnt.

Ami nem tetszik

Az Arany János és a Vörösmarty utca lakói jelentik: nekik nem tetszik, hogy a Köztisztasági Vállalat időnként megfeledkezik róluk, és a szemetet nem szállítja el rendszeresen a tárolóból.

— A Berek utca baloldalán fél úttest szélességben mintegy 100 méteren jég borítja az utat. Ezidő szerint nem sok remény van, e rendellenesség magától való megszűnésére, mert a mentőállomás melletti csatornán állandóan folyik a víz.

— *A Lenin tér kellős közepén még mindig ott „díszlik" (félig megdőlve) a karácsonyfa. Szép a hagyomány ápolása, de a fenyőünnep azért eddig nem tart!*

— Kenderföldön, a Zrínyi téren pontosan a buszmegállónál egy gödör „várja" az utasokat. A leszállók közül már nem egyen megmérték a fenekét.

SPORT

Előkészületi labdarúgó-mérkőzések

Szombaton és vasárnap már minden csapatunk pályára lép.

A Komlói Bányász a szekszárdiak lemondása miatt a hét végén itthon játszanak két mérkőzést. (A február 22-i főpróba, a Komlói Bányász—Szolnoki MÁV edzőmérkőzés időpontja nem változik.)

A Szászvári Bányász tudósítója arról adott hírt, hogy együttesük az idén még nem játszott előkészületi mérkőzést. Vasárnap viszont máris jóképességű ellenfelet fogadnak. A Dombóvári Vasutas látogat a bányászokhoz.

A múlt vasárnap tervbe vett Máza—Nagymányok csapatainak barátságos találkozója a mázai pálya használhatatlansága miatt elmaradt. A mázaiak edzője, Ludas Béla jelentése szerint mindkét gárda saját otthonában csak erőnléti edzést tartott. A mázaiak most a szászvári ifivel tartanak próbát.

Részletes műsor:

Szombaton:

Komlói Bányász I.—Bányász II., kökönyösi sporttelep, délután 3 órakor.

Vasárnap:

Komlói Bányász I.—Béta-akna, kökönyösi sporttelep, délelőtt 10 órakor.

A Komlói Bányász II. és az ifi, vasárnap délután Magyarszéken vendégszerepel.

Szászvári Bányász—Dombóvári Vasutas, szászvári pálya, délután 3 órakor.

Máza—Szászvári Bányász ifi, mázai pálya délután 3 órakor.

Nagymányoki Bányász—Bajai Bácska, nagymányoki pálya, délután fél 3 órakor.

A kézilabda NB II. tavaszi sorsolása

A héten Budapesten megejtették a kézilabda NB II. sorsolását. Az első forduló április 5-én kezdődik.

A Komlói Bányász hatszor itthon, öt alkalommal pedig idegenben játszik a tavaszi idényben. A harmadik hétre Komlóra kiírt mérkőzésen az ellenfél még ismeretlen. A Testnevelési Főiskola ugyanis az utolsó pillanatban visszalépett. A helyettesítő csapat a szövetség által később kijelölt együttes lesz. Amint az X helyére másik csapatot sorsolnak, részletesen ismertetjük a tavaszi műsort. Addig is közzétesszük csapatunk párosítását.

Április első vasárnapjától sorrendben a következő ellenfelekkel játszunk: Férfi Ruhagyár (Komlón), Debreceni Előre (idegenben), X (K), Szeged (i), Pécsi Dózsa (K), Győr (i), Budapesti Híradó (K), Vác (i), Ózd (K), Testvériség (i) és a Debreceni VSC (Komlón).

A Bányász II. is bajnok lehet

Utolsó fordulóhoz érkeztek a teremkézilabda Téli Kupa küzdelmei. Első csapatunk — amint megírtuk — már megnyerte a bajnokságot az I „A" osztályban, és vele a Téli Kupa védője lett 1959-es évben.

Második vonalbeli gárdánk látszólag élre került már, de ennek egyik oka, hogy a Pécsi Bányász II. egy mérkőzéssel kevesebbet játszott. Gólarányunk még árnyalattal rosszabb a P. Bányász II-nél, de kilátásaink a gólarány-javításra jobbak, mint nekik. Így még van lehetőség arra, hogy együttesünk — ha jobban játszik az elmúlt hetinél — első helyen végezzen csoportjában.

I. A osztály állása:

1. Komlói B. L.	9	7	1	1	116:83	15
2. Pécsi B. L.	9	5	1	3	106:79	11
3. Pécsi Ped. F.	9	5	1	3	115:96	11
4. Pécsi Dózsa	9	4	1	4	118:113	9
5. Pécsi Urán	9	2	1	6	92:131	5
6. Pécsi EAC	9	1	1	7	94:129	3

Következő ellenfél: Urán SC.

II. osztály állása:

1. Komlói B. II.	9	7	—	2	114:84	14
2. Pécsi B. II.	8	6	—	2	94:69	12
3. Dombóvár	8	3	1	4	60:60	7
4. P. Urán II.	9	3	1	5	81:85	7
5. P. Építők	9	3	—	6	67:95	6
6. Nagy L. G.	9	1	2	6	60:83	4

Hátra van még a Pécsi Építők elleni mérkőzés.

Ujabb feladat előtt áll a gimnázium

Igen örvendetes, hogy a Komlói Gimnázium az eddig megrendezett megyei középiskolás versenyen minden sportágban képviseltette magát. A közelmúlt napokban a kosárlabda bajnokságon vett részt az intézet leány- és fiú csapata. Diákjaink, bár nem szóltak bele az elsőség kérdésébe, lelkes, sportszerű játékukkal mégis sikert arattak. Eredmények: (női) Szigetvár—Komló 74 : 33, Mohács—Komló 22 : 11, Komló—Siklós mérkőzésen leányaink játék nélkül jutottak tovább. A végső sorrend a következőképpen alakult: 1. Szigetvár, 2. Mohács, 3. Komló. A legjobb kosárdobóink: Müller és Németh.

Szigetvár—Komló 32 : 19, Mohács—Komló 63 : 21. A fiúknál Szigetvár lett a bajnok, Mohács és Komló előtt. Legjobb dobóink: Iványi, Solymos és Péter.

A hét végén a röplabdázók állnak nagy feladat előtt. A férfi csapat szeretné megvédeni a megyei középiskolás bajnokság címét, és a kupát. A tavalyi második helyezett női együttes pedig most első akar lenni.

Az egyes versenyeken a Komlói Gimnázium fiai és lányai igen előkelő helyet harcoltak ki. Megnyerték a kézilabdabajnokságot, a női törvívó csapatversenyt, a női tőr egyénit — Guba Györgyi révén, és a férfi tőr csapatbajnokság második helyezettjei lettek.

Március 8-án kezdődik

a megyei első osztályú asztalitenisz bajnokság tavaszi műsora. A Komlói Bányász az idei első fordulóban a Pécsi Traktorral játszik itthon. Utána a párosítás így alakul: **Pécsi Postás—Komló, Komló—Mozsgó, Siklós—Komló, Pécsi Börgyár—Komló, Komló—Pécsi EAC, Szentlőrinc—Komló, Komló—Pécsi Bányász, Pécsi Vörös Meteor II.—Komlói Bányász.**

A sorsolás szerint tehát együttesünk négyszer hazai közönség előtt, ötször pedig vidéken áll asztalhoz.

A Bányász-Kupa asztali tenisz

bajnokságban már csak két csapat: a Vájáriskola és a Kossuth-akna veretlen. (A Bányász II. versenyen kívül indul.)

Az eddig lejátszott mérkőzések alapján az elsőn kívül még Anna-akna is beleszólhat az elsőségért folyó küzdelembe. A jelenlegi rangsor így fest:

1. Vájáriskola	5	4	1	—	44:20	9
2. Gimnázium	8	4	1	3	51:53	9
3. Anna-akna	4	3	—	1	28:12	6
4. Bányász II.	2	2	—	—	18:5	4
5. Kossuth	3	—	3	—	24:24	3
6. Tröszt	4	—	2	2	26:34	2
7. Villamos ü.	3	—	1	2	17:26	1
8. Szénelőkész.	1	—	—	1	6:9	0
9. III-as akna	2	—	—	2	5:18	0
10. Aknamély.	2	—	—	2	0:18	0

Milyen csapattal kezd a Sztálinváros?

A Sztálinvárosi Hírlap február 3-án érdekes cikket közölt *„A szocialista sportszellem kialakításáért"* címmel. Ime egy néhány sor: *Nemrég került nyilvánosságra, hogy a Sztálinvárosi Vasas SK (Utóbbian Kohász SE) a jövőben anyagi okok miatt nem tart számot Ember József edzőre és két labdarúgó játékosra, Farsangra és Palicskóra.*

A Sztálinvárosi Pártbizottság nem egyszerűen „az ügyet", hanem a sztálinpárosi sportélet fellendítésének lehetőségeivel, a minőségi és tömegsport egészséges fejlődésének módszereivel foglalkozott egyik legutóbbi ülésén.

A határozat találkozik a becsületes, sportszerető dolgozók véleményével. Ezt bizonyítja máris, hogy bár a budapesti játékosok távozása valóban gyengíti a labdarúgócsapatot, a közvélemény a döntést mégis megelégedéssel fogadta.

A sztálinvárosi sportemberek azt tartják: — írja a Hírlap — *inkább lassabban haladjunk, de tisztességes eszközökkel biztosan célhoz érjünk.*

Egy ugyancsak február 3-án megírt tudosítás a Sztálinvárosi Kohász első előkészületi mérkőzéséről számol be. A csapat a főrúgóban a Vörös Csillag Traktorgyár ellen játszott. Az együttesben a következő játékosok kaptak helyet: Zugéber (Lennert) — Takács I., Zalai, Cserpes — Ladányi (Magasházi), Krasznai — Török, Fejes (Tonka), Ligeti, Lovász, Takács II.

A sztálinvárosiak főleg a mozgásra fektették a fő hangsúlyt. A nehéz talajon a látottak kielégítették a csapat vezetőit, bár 2:2-es félidő után kikaptak 4:3-ra.

Kicsit a parkokról is

Kenderföld lassan fővárosi formákat ölt. Ha nem is egyszerre, de aránylag gyorsan rendeződik. Már most is szebb, mint tavaly, s jövőre talán még otthonosabb lesz. Most épül a nagyvárosi jellegű kandeláber-rendszerű közvilágítás hálózata. Kökönyös után ez a városrész is aszfalttúttal, járdával, lépcsősorral és tágas parkkal gazdagodott.

Na az utóbbit kár említeni. Ennek alicha örül valaki. A jelek legalább is ezt bizonyítják. Pár hónap alatt ugyanis az egymillió forinton épített, szépített parkot átgázolták a fe'nőttek, eljátszották a gyerekek. Most letaroltan, csupaszon álmélkodik. A szakemberek számítása 80—100 ezer forintos kárt állapított meg.

Kenderföldön kevés virágot ébreszt fel a Tavaszt ündér, kevés fű és facsemete zöldül ki. A gondosan készített ágyáson kocsi autó, és szánkó nyoma kacskaringózik.

Hát csak nem itt?! Csak nem a parkot bitorolják a gyerekek ennyi hegy, domb mellett? — kérdeztük Sofin Mihályt, a Budapesti Parképítő Vállalat komlói kirendeltség vezetőjét. Szavai a hitetlenségig kedvezőtlenek. De az eltorzult virágágyak, parkrészek kitördelt facsemeték letaro't orgonabokrok, dísznövények némán igazolnak.

Ha „tetten" ért gyereket szülők elé visznek, pártfogásban részesül. A gyerek előtt mondják: „Az én fiam nem olyan!". „Az én gyerekem olyat nem tesz"...

Nem? Még többet is! A gyerek ragyogó utánzókészséggel bír. Sajnos olyat is gyorsan megtanul, amit nem volna szabad. (Talán ezt még gyorsabban.)

A felnőttek jó példája, parancs, esetleg dorgálása biztosan hatásos lenne, de ilyenben nagyon kevés gyerek részesül. A keményre taposott föld a bizonyság a mindennapos ököljog érvényének. A mindig ráérő asszonyok időnyerés címén átgázolnak a parkon. Persze a férfiaktól is kitelik a „parkrendezés".

Pedig ezek a parkok a miénk. A mi jövőnket hívatottak szépíteni. Legyen hát mindenki saját maga csősze, úgy, mintha állandó ellenőre lenne. És akkor rövidesen díszlik Kenderföld s egész Komló.

HÍREK, közlemények

Bírósági hírek

Az utóbbi időben városunkban nagyon elharapózott a magas kamatra való pénz-kölcsönadás. Vörös József is 20 százalék kamatra adott kölcsön pénzt megszorult munkatársainak.

Az ügyészség tettéért eljárást indít ellene.

*

Vannak, akik még nem veszik komolyan a Közlekedési Rendészet ama rendelkezését, hogy ittas állapotban járművet vezetni nem szabad. Papp Tibor, Gunszt Jenő Pannonia motorkerékpárral pincelátogatásra ment. Ott fejenként mintegy fél liter bort fogyasztottak. Innen motorkerékpáron visszatértek Kom'óra és a gesztenyési italboltban folytatták az italozást. A nevezettek csak kismotor-kerékpár vezetői jogosítvánnyal rendelkeztek. Így többszörös szabálysértést követtek el.

A rendőrség megindította az eljárást ellenük és a nyomozás adatai alapján az ügyészség vádiratot nyújtott be a városi bírósághoz.

— **Az Anna-aknai** KISZ-fiatalok ez évi program tervezetében szerepel egy játszótér építése az itt lakó gyerekek részére. A jó idő beálltával a városi tanács által kijelölt helyen megkezdik a munkálatokat.

— **A közelmúltban** az erőmű dolgozói befejezték egy pernyeszállító vitla szerelését, melynek segítségével a Kossuth-aknai palahányóra szállítják a pernyét. Az eddigi palahányó üzemeltetése megszűnt, mivel az városunkat szennyezte. Amíg az új pernyeszállító drótkötélpálya elkészül addig az említett helyre döntik a pernyét és salakot.

— **A közelgő** húsvéti ünnepekre nagy mennyiségű áru érkezett a Kossuth Lajos utcai játékszer boltba.

— **100, 125 és 150** centiméter széles, fekete, valamint horgonyzott drótkerítés kapható a belvárosi vasműszaki boltban. Ára méterenként 9,70-től 41,10 forintig.

— **Február 12-én** alakult meg a Komlói Vendéglátóipari Vállalatnál a KISZ-szervezet.

— **Flokkos** méteráru és bársony több választékban kapható a Pécsi úti ruházati boltban. Az előbbinek méterenként 26,50, az utóbbinak 81 forint volt az ára. Most az új ár 20,30 és 85 forint.

— **Szovjet** gyártmányú 125, 175 és 350 köbcentis motorkerékpárok részletre vásárolhatók. A részlet visszafizetés 10 hónapon keresztül történik. (Felvilágosítás a 23-24-es telefonon.)

MAGÁNOSOK FIGYELEM!

ÉPÍTKEZÉSHEZ, TÜZELŐ-SZÁLLÍTÁSHOZ, ÁTKÖLTÖZÉSHEZ

igényeljen TEFU gépkocsit

Megrendelhető a hozzávetőleges fuvarköltség lefizetése ellenében a

24-ES AKÖV TELEPÉN.

Telefon: 11-69.

Hol művelődjünk — hol szórakozzunk

MOZI

Május 1.: Február 14-től 17-ig: Ahol szeretni sem szabad csehszlovák film.

Matiné: Február 15-én: Ős erdő foglyai.

Zrínyi: Február 14—15-én: Csendes Don I. rész, szovjet film. Február 17-től 19-ig: Akasztottak lázadása, argentin film. Kiegészítő műsor: Riport a viaszvárosról. (Csak 16 éven felülieknek!)

Szabadság: Február 14—15-én: Égi madár, magyar film. Kiegészítő műsor: Zöld arany, magyar híradó. Február 16-tól 18-ig: Szerelem és fecskegé, olasz film. Kiegészítő műsor: Hódok paradicsoma.

Matiné: Február 15-én: Bederáthi eset.

*

Az Aknamélyítő körzet KISZ szervezete ma este 6 órai kezdettel nyilvános farsangi bált rendez Kakastelepen.

KÖZLEMÉNY

A Filmművészeti Kör következő előadása folyó hó 16-án 17 óra 30 perckor lesz a Zrínyi Kultúrházban. Belépő klub-igazolvánnyal.

Apróhirdetések

Eltörött fogsorát aznap még javítja Bauer József, fogtechnikus mester. Kökönyös, Fürst Sándor utca 22.

Eladó új sötét, háromajtós szekrény. Zrínyi tér 3. II. Markó.

Eladnám dávidföldi egyedül álló házamat. Munkácsy Mihály utca 73. szám.

Eladó egy alig használt sötét hálószobabútor. Lili József, Kökönyös, Petőfi tér 3.

ÚJ KOMLÓ

az MSZMP Komló városi bizottsága és a városi tanács lapja. Szerkeszti a szerkesztőbizottság. Felelős kiadó az MSZMP városi bizottsága. Szerkesztőség: Komló, Lenin tér 1. szám. Telefon 12-18. 12-58. 23-69. Kiadóhivatal: Komló, Lenin tér 1. szám. Előfizetés postahivatalokná' és kézbesítőknél, valamint a pártszervezeteknél. Negyedévi előfizetési díj 12 forint.

Pécsi Szikra Nyomda Pécs, Munkácsy Mihály u. 10. Telefon 20-27. Felelős vezető: Mellen Rezső

40 ember, 6 ló...

A szénkiadó körül nézelődtem. A szerkezet — ismét elromlott. Célprémiumot kellene adni, hogy ezt a kicsit fusi ízű és formájú „mesterművet" mielőbb eltüntessék. Nem lenne gyorsabb és biztosabb egy kisebb betonbunker, alatta egy hídmérleg, felette egy gumiszalag? A szalag folyamatosan hozná a szenet a bunkerbe, a kocsik torlódás nélkül állnának alá a mérlegre, s 2 perc múlva a rájukeresztelt 10 mázsa szénnel együtt már távozhatnának is. Bocsánat, én csak egy írogató ember vagyok, nem ütöm tehát az orromat egy ilyen „nagy hordere jű" műszaki dologba. Majd az illetékesek.

Hallgatom tehát a várakozó s zúgolódó embereket. Kétségtelen van, akinek jogos a panaszkodása. Érdekes azonban, hogy többségében pont azok zúgolódnak, akiknek a hangoskodásra a legkevesebb joguk van. Mert azt meg értem, ha valaki 2 hét múltán türelmetlenkedni kezd a szene miatt de azt már nem, aki kényelemből, meg nemtörődömségből 2 napja adta csak le a céduláját, de már itt van, kiabál, mocskolódik, hogy még nem vitték haza a szenét. Vagy a sorrendet úgy kell értelmezni, hogy mindenki előtt „én" és azután tartsuk a sorrendet? S ha ez nem sikerült, akkor mocskolódunk? Ugye? Érdekes, több ezer cédula van, s több ezret már hazavittek. Hangoskodó alig van 30—40, de ezek felérnek ezerrel. S milyen alattomosak! Mikor elég mocskot szórtak már, akkor sunyin kezdenek üszítani. S vajon ettől soronkívül otthon lesz a szén? Mert tévedés ne essék, mindegyik hangoskodó ezt akarja. A maga szenét, most azonnal, ha lehetne már tegnap. A nagy hang és méltatlankodás csak eddig tart. Azzal persze már egy sem törődik ezek közül a „nemes" gondolkodásuak közül, hogy ezzel egy csomó cédulát jóval előbb leadó dolgozó társa még többet várhatna.

Kiverekszem magam a csoportból. Odébb kocsisok állnak egy csoportban. Az egyik öreg kocsis viszi a szót. Nyugodt, megfontolt hangon panaszkodik a mellette álló szénellenőrnek. Ez is panasz. De amit és ahogy mondja, arra késztet, hogy ezt meghallgassam. Ennek van alapja. Hallgatom hát, s a következő kép alakul ki a szavak nyomán.

Ezek a kocsisok az ország különböző részébe valók. Vállalatuk a Fuvarozási és Kordélyozási Vállalat központja, Sióagárd. Kirendeltségi telepük Mánfa. Lakásuk Mecsekjánosi. (Jó még, hogy a raktár nem Jeruzsálemben van.) És itt van az egyik hiba. A lakásnál. Legalább is ahogy az öreg mondja. Ezek az emberek az egész napot a szabadban, hidegben, nehéz és szennyező munkában töltik el. Jól esne este egy kis meleg, tisztálkodási lehetőség, miután a lovakat is ellátták és rendbe tették. Mert hát végtére is a ló az csak ló, az ember meg ember. Ezzel szemben mi a helyzet? Ezek a kocsisok Jánosiban a sertéshizlaló helyiségeiben laknak. Laknak? Vannak, léteznek, mert azt nem lehet lakásnak nevezni. Van ugyan egy kályha, csak épen fűtőanyag nincs biztosítva. Tisztálkodási lehetőség szintén nincs. Így van, de nincs egyetlen szekrény sem, ahova a kis holmijukat rendbe betehetnék, lezárhatnák. A hallottak szerint hosszú hete ágyneműcsere nem volt. A szálláson nincs egy őr, s amikor elmennek munkájukra, még csak az ajtót sem tudják becsukni, azon egyszerű oknál fogva, mert a szállás ajtaján nincs egy zár, nincs egy lakat. Ott marad egész nap a szállás egyedül, nyitva, berendezéssel, holmival együtt.

Persze lehet erre sok mindent válaszolni. Pl. hogy tűzelőt „szerezzenek", hiszen azt fuvaroznak. Tisztálkodószereket és eszközöket vásároljanak. A szekrénynél sokkal könnyebb és olcsóbb két szeg a falba. Az ágyneműcseréért miért nem írtak, üzentek vagy szóltak. Ami a szállás ajtaját, illetve zárhatóságát illeti, hát vegyenek közösen egy lakatot, vagy ha nem akarnak, ősi szokás szerint fektessenek egy seprűt keresztbe, ez még a szelemektől is véd.

Nem hiszem, hogy ez a panasz mind alaptalan, valótlan, főleg orvosolhatatlan lenne. Kell, hogy legyen a vállalatnak egy munkaügyi vezetője, s az ne sajnálja megnézni, mi van ezekkel a dolgozókkal. Itt Komló környékén s biztosítsák nekik azt, amit mifelénk már 14 év óta törvény biztosít, ami minden vállalatra kötelező. S ha a „hegy nem megy mohamedhez", úgy jöjjön ki a mánfai telepvezető, jegyzőkönyvezze a látottakat, hallottakat, s járjon el, az embereiért a központban, de lehetőleg mielőbb.

És ha már itt tartunk a vizsgálatnál, hadd mondjam még el azt a panaszt, amit hallottam. Ezeknek az embereknek Mánfára kell menni, ha patkoltatni vagy vasaltatni kell. Ez gyakorlatilag annyit jelent, hogy egy napjuk elveszett, mert erre a napra bért nem kapnak. Nem egy inkább itt Komlón fizet saját zsebéből 20—30 forintot, csakhogy a napja ne vesszen el. Ha valóban így van, nem lehetne valamit kitalálni, hogy ezek az emberek ne károsuljanak? Eltekintve attól, hogy ha jól tudom, a Munkatörvénykönyv sem így intézkedik ilyen esetekre.

Végül még egyet. Mint a panaszkodásból kitűnt, a fuvarlevelek 4 példányban készülnek. Ebből egy a dolgozót illetné. Ezzel szemben egy sem lesz az övé, mind elveszik, s elküldik a központba. A dolgozó tehát nem tudja, menynyit teljesített, s mi bér járna neki. De ha tudja, akkor sem ér vele semmit, nem mehet el reklamálni, hiszen nincs a kezében bizonyíték semmi az ostornyélen kívül. Ez pedig adott esetben lehet.

Irjam ide mégegyszer, hogy ezt hallottam? Igen. Elmondták. Sajnos Sióagárd messze van, oda most nem tudok elmenni. De valahogy úgy érzem, nem zörög a haraszt, ha nem fújja a szél. S ez a szél Mánfára, meg Sióagárdra is el kell és el is fog érni. Ha fele igaz a hallottaknak, akkor is szükség lenne igen hamar az orvoslásra, még ha csak a kis panaszok a valók, hiszen kicsiből lesz a nagy.

Tényleg! Hogy miért ezt a címet adtam ennek a pár sornak? Nos, mert valamikor Ferenc Jóska, meg az 1944-es időkben igen divatos volt az embereket úgy mérni, hogy: „40 ember, 6 ló". Azóta egy kicsit megváltozott a világ, akár tetszik, akár nem. Többek között ezt a kettős jelzést is szétválasztottuk, s nem egyformán mérjük már, mint a régi urak. Illő volna, tehát az emberek tá'ján is szétnézni, még ha ezek az emberek csak lóval bánnak, akkor is.

D—y

A zeneiskolában

Mintegy 250 növendék látogatja hetenként kétszer a Komlói Állami Zeneiskola foglalkozásait. Felnőttek és gyermekek ismerkednek itt a hangjegyekkel, tanulnak meg zeneszerzőszámokon játszani.

A zeneiskolának nem célja zeneművészek képzése, hanem a zenekedvelő közönség nevelése. Néhány év múlva ezek a fiatalok alkotják majd a városi énekkart, és bányász zenekar törzsgárdáját.

Szakképzett tanárok nagy türelemmel magyarázzák a kicsiknek és nagyoknak a hegedű, cselló és egyéb hangszerek használatát. Első évben még csak hangjegyeket tanulnak. A tanárok kutatják, hinek milyen hangszerhez van kedve, tehetsége. Mindenki maga választja ki, hogy mit akar tanulni. Előfordult, hogy egy kislány zongorázni akart tanulni, de nem ment neki. A tanárok javasolták, tanuljon csellózni. A javaslat bevált, zongorához nem volt tehetsége, de kitűnően tanul a csellón.

A felső éves növendékek már több alkalommal adtak városunkban szép, színvonalas műsort. Most is készülnek. A tanév hátralevő műsorait a tanácsköztársaság megalakulásának tiszteletére rendezik.

Február 26-án lesz a legközelebbi növendékhangversenyük, melyre régi harcos veteránokat hívnak meg. Márciusban kamaraest estet tartanak, áprilisban az énekszakos tanulók adnak hangversenyt.

Ez évben is megrendezik a „Zenélő Május" hangverseny-sorozatot, melynek egyik emelkedő előadása lesz a „Rigoletto" bemutatása — budapesti művészek előadásában. Meghívják a pilseni zeneiskola növendékeit és tanárait is vendégszerepelésre május hónapban. A „Zenélő Május" záróelőadásán a Pécsi Operaház karnagya vezényel.

Így telnek el tanulással, gyakorlással a zeneiskolában a napok. Minden növendékkel egyénileg foglalkoznak a tanárok. Addig magyarázzák türelemmel, szeretettel a hibákat, míg minden hang elsőrendűen cseng a tanuló ujjai nyomán.

Még néhány év és találkozunk az országban olyan zeneművésszel, aki a komlói zeneiskolában kezdett tanulni. S városunknak zenéhez értő, zenét kedvelő, rendszeres hangverseny- és operalátogató közönsége lesz kikerült kis gyerekekből.

Reméljük hamarosan megoldódik a bányazenekar helyiségügye is és a fúvóshangszerek hangja nem fogja zavarni az iskola növendékeit, tanulásukban. Mert ez jelenleg legnagyobb akadályozója a szépen fejlődő zeneintézményünk munkájának.

VILÁG PROLETÁRJAI, EGYESÜLJETEK!

Új Komló

A MAGYAR SZOCIALISTA MUNKÁSPÁRT
KOMLÓ VÁROSI BIZOTTSÁGA ÉS A VÁROSI TANÁCS LAPJA

IX. ÉVFOLYAM, 14. SZÁM. ÁRA: 50 FILLÉR SZERDA, 1959. FEBR. 18.

A barátság és összefogás ünnepére

Már több, mint egy hónapja kering a nap első mesterséges bolygója, s este a csillagokat nézve az ember önkénytelenül is a szovjet tudósok diadalára, és arra gondol, hogy még a mi életünkben eljut az ember a világűrbe, meghódítja a Holdat.

Nap mint nap olvashatunk újságban, hallhatunk rádióban olyan híreket, hogy újabb vizierőmű kezdte meg működését, nagyobb területű parlagföldet tettek termővé, új lakótelep építését kezdték meg.

A szovjet tudomány és technika minden vívmánya a nép anyagi jólétének fokozását, az emberek munkájának könnyebbé tételét szolgálja.

A szovjet emberek terve, hogy a hétéves terv, és plusz még öt év alatt utolérik és elhagyják egy főre eső termelésben az Egyesült Államokat, ami életszínvonaluk jelenlegi állapotának mintegy kétszeresét jelenti.

A Szovjetunió ilyen eredményei a szocialista tábor eredményét újabb győzelmét jelenti. Tapasztalataikat felhasználva jutunk mi is egyre közelebb a szocializmus, majd a kommunizmus felépítéséhez.

A barátság és segítőkészség kifejezése volt, amikor Hruvcsov elvtárs a csepeli munkásoknak azt mondta, hogy „együtt lépjük át a kommunizmus küszöbét".

Most a magyar szovjet barátsági hónap idején szerte az országban, a szovjet emberek életét, a szovjet ipar, mezőgazdaság eredményeit ismertetik a magyar dolgozókkal, a Magyar Szovjet Baráti Társaság szervei.

Városunkban a MSZBT szervezetek közösen olvasnak folyóiratokat a Szovjetunió életéről, faliújságcikkeken, előadásokon, beszélgetéseken keresztül mutatják be, mennyit haladt a Szovjetunió néhány év alatt, mennyit segített országunk építésében és az ellenforradalom leverésében.

A szovjet magyar barátságot ünneplik, éltetik Komló dolgozói a február 9-én tartandó ünnepi megnyitón, a szovjet írók műveit lapozzák és vásárolják az irodalomkedvelők a szovjet könyvkiállításon.

Ebben az időszakban a magyar néppel való barátságot ünneplik a Szovjetunió városaiban is a szovjet emberek. A mi eredményeink, harcaink szerepelnek a beszélgetéseken, a mi íróink műveit vásárolják a könyvtárakban. A mi iparunk és mezőgazdaságunk eredményeiről szólnak az előadások.

A Szovjetunió barátunk, segítőnk volt 1919-ben, 1945-ben és 1956-ban, de az marad a békéért, a szocializmusért vívott harcunkban mindig.

A közös munka, közös harc ünnepe a magyar szovjet barátsági hónap. Tovább erősíti, segíti a magyar és szovjet nép összefogását, egymás eredményeinek megismertetésével, a jövőbe vetett hit megerősítésével. Elősegíti, hogy az emberek ne csak a szputnyikokon keresztül, hanem az élet teljes valóságában ismerjék meg a szovjet embereket.

Jó eredmények januárban

Az év első hónapjában a Komlói Szénbányászati Tröszt bányaüzemeiben 2 Nüsse-Gräfer fúrógépet üzemeltettek, a harmadik Kossuth-bányán nagyjavítás alatt állt.

A Béta-aknán működő gép segítségével egy hónap alatt 158,8 folyóméter új lyukat fúrtak. Az új lyukak fúrása mellett 192 folyóméter korábban fúrt lyukat bővítettek nagyobb átmérőjüre.

A gépek üzemeltetése során először Béta-aknán, januárban bővítettek egy lyukat 420 milliméter átmérőjüre. Ennek bővítése három lépcsővel, azaz három fogással történt. Az első fogást alulról felfelé fúrták, a másik kettőt ellenkező irányból.

A másik gépet III-as aknán üzemeltették. Itt 164,9 folyóméter új lyukat fúrtak, és egy 40 méter hosszút, — a bétaitól eltérően, — alulról felfelé bővítettek 420 milliméter átmérőjüre.

A kísérletképpen végzett bővítés eredményeképpen megállapítható, hogy a jelenlegi körülmények között jobb módszer a felülről lefelé történő bővítés.

A szénbányák jelentik:

2 390,4 tonna szén terven felül

Február 12-től 14-ig terjedő időszak alatt a Komlói Szénbányászati Tröszt bányaüzemeiben tovább folytatódott a mennyiségi széntermelés növekedése. Február 14-ig a tröszt 2 390,4 tonna szenet adott terven felül népgazdaságunknak. Így az eddig esedékes tervét 104,2 százalékra teljesítette.

Kossuth-bánya 12-én és 13-án 110 százalék felett termelt. Így a havi tervük teljesítése is 109,2 százalékra alakult. A 14-i 102,4 százalékos termelés azonban ezt 0,5 százalékkal rontotta.

III-as aknán mindhárom napon emelkedett az esedékes havi tervteljesítés, a következő sorrendben: 12-én 104,4, 13-án 104,6 és 14-én 104,9 százalék, III-as akna a termelés fokozatos emelésével 14-ig 540,6 tonna szenet termelt esedékes tervén felül.

Anna-akna 13-i 104,8 százalékos mennyiségi termelésével behozta lemaradását. A következő napon már 3,1 tonnával, azaz 0,1 százalékkal az esedékes havi terv teljesítése felett volt. Anna-akna termelésének fejlődése arra enged következtetni, hogy a jövőben már nem kerül a 100 százalék alá.

Béta-akna 12-én elérte a 103 százalékot. A 13-i 106,9 százalékos termelés 4 tized százalékot javított a havi eredményen, a következő napon azonban 0,2 százalékkal csökkent Béta-akna eredménye.

Nagymányok termelése is emelkedett a három nap alatt. Havi terve 14-én 101,7 százalékon állt és eddig 58,1 tonna szenet adott terven felül.

Máza — az északi üzemek közül legjobban termelő bánya — a három nap alatt 0,4 százalékkal emelte esedékes havi tervének teljesítését. Így 14-én 103,7 százalék volt az eredménye.

Szászvár az egyetlen üzemünk, amely nem teljesíti esedékes havi tervét. Az elmúlt három napon sem teljesítette napi termelési kötelességét. Havi tervével 95 százalék körül mozog. Remélhető, hogy a közeli napokban megszűnnek az üzemben lévő objektív nehézségek és a többi üzemünkhöz hasonlóan Szászvár is teljesíti havi tervét.

Egy nappal a robbantás előtt

Jelentős esemény előtt áll az ÉM. 7-es számú Komlói Kőbánya Vállalat komlói bányaüzeme: előkészítették a hatodik nagykamrás robbantást. Az eddigi ilyen robbantások közül — az Építésügyi Minisztérium engedélyével — ez lesz a legnagyobb méretű.

A közel 34 méter hosszú vágatban kiképzett négy kamrában 30 mázsa 40 kilogramm robbanóanyagot helyeztek el.

Kőnig József lőmester elmondta, hogy kamránként öt darab EBG. villamos gyutacs segítségével hajtják végre a robbantást.

György Ferenc üzemvezető elvtárs véleménye szerint a robbantás eredménye közel 50 ezer tonna kő lesz. Ez a kőmennyiség körülbelül két hónap időtartamra biztosít munkát az üzem számára.

*

A megfelelő védőintézkedések megtétele után a robbantásra február 14-én 14 órakor került sor, mely a tervezett eredményt hozta.

Emelkedik a gyorsvágathajtók fejteljesítménye

A Komlói Szénbányászati Tröszt bányaüzemeiben működő gyorsvágathajtó csapatok e hónap első 10 napjában elért eredményei azt mutatják, hogy emelkedik a csapatok fejteljesítménye.

III-as akna gyorsvágathajtói közt a legjobb eredményt a hónap első 10 napjában Bognár János csapata érte el. A csapat tagjainak fejteljesítménye átlag 27,8 centiméter/műszak, az elmúlt havi 24 centiméter/műszak teljesítménnyel szemben. Orosz Lajos csapata 25,7 centiméteres fejteljesítményt ért el az elmúlt havi 18,8 centiméterrel szemben. A többi csapatok fejteljesítménye az alábbiak szerint emelkedett:

Buhály László csapata 24,9 cm/m teljesítményt ért el a múlt havi 24,2 cm/m-kal szemben. Halla Imre csapata az elmúlt havi 14,5 cm/m teljesítményüket 21,80 cm/m-ra emelték. Bugyi László brigádja 20 cm/m átlagteljesítményt ért el a januári 16,2 cm/m teljesítménnyel szemben.

Anna-aknán is emelkedett a gyorsvágathajtók fejteljesítménye. Munkájukban nagy nehézséget okoz a fúróvidiák rossz minősége.

Kossuth-bánya gyorsvágathajtó csapatai közt folyó versenyben a legkimagaslóbb eredményt Nyéki Oszkár csapata érte el 26 cm/m fejteljesítménnyel. Február első 10 napjának tervét 136 százalékra teljesítették. Hermusz József csapata 21 cm/m-os fejteljesítményt ért el e hónap első dekádjában. Tervét 123 százalékra teljesítette.

Kossuth-bánya MHS-szervezetének tanfolyama

A bányaüzemeknél sok olyan fiatal dolgozik, akiket munkahelyük felmentett a katonai szolgálat alól. Kossuth-bánya MHS alapszervezete 66 órás tanfolyamot szervezett számukra, ahol alapvető ismereteket sajátítanak el a honvédelemről.

A január 14-én indult tanfolyamon mintegy 120 fiatal vesz részt. Hetenként egy előadást hallgatnak meg.

A tanfolyam előadásain harcászat, fegyverismeret, hazafiasság stb. kérdésekkel ismerkednek meg. Az alapszervezet a foglalkozások megtartására tartalékos honvédtiszteket bízott meg.

Az előadások tématervét a városi szövetség dolgozta ki. Hiányolják azonban, hogy még egy alkalommal sem látogatták meg a foglalkozást, pedig észrevételeikkel valószínű tudnának segítséget adni a különben jól működő tanulókörnek.

Pénteken tanácsülés

Mint már a szombati számunkban hírt adtunk róla: az idei első tanácsülés február 20-án, pénteken reggel 9 órai kezdettel lesz a városi tanács nagytermében.

Az első napirendben a tanácsi vállalatok gazdasági helyzetéről, az 1958. évi mérleg készítéséről, a második részben pedig az 1958—59-es iskolai oktatás féléves munkájáról tárgyal a városi tanács.

Szakszervezeti taggyűlések

Szakszervezeti taggyűlések lesznek február 18-án Szászváron és Mázán, február 25-én pedig a komlói bányaüzemeknél. A taggyűléseken megbeszélik a szakszervezet feladatait a munkásosztály helyzetével kapcsolatos párthatározat alapján. Ezen kívül ismertetőt tartanak a SZKP XXI. kongresszusának egyes kérdéseiből.

Február 19-én a Tröszt szakszervezeti bizottsága ülést tart, ahol a munkaverseny, bér és újítási helyzetét tárgyalják meg.

Ez is takarékosság

A Liget-oroszlói főnyomóvezeték építésénél a Komlói Víz- és Csatornaművek igyekszik munkáját gazdaságosan és takarékosan végezni.

Ezt a célt szolgálja az, hogy a korábban megrongálódott és félre rakott eternitcsöveket újból használatba veszik, és a vezetékbe építik.

Ezek a csövek részben szállítás közben rongálódtak meg, részben már beépítés után, csőtörés következtében. A vízmű vezetősége úgy határozott, hogy ezekről a megrongálódott részt levágatja, így újra használhatókká válnak.

A munkásszínjátszók hetének műsorából

Mint arról már hírt adtunk, a tröszt szakszervezeti bizottság és a városi KISZ-bizottság március hónapban rendezi meg a munkásszínjátszók hetének bemutatóit.

A bemutató célja nem kultúrverseny, hisz nem egyforma felkészültségű csoportok állnak egymással szemben. Az elhatározás azért született, hogy kultúrcsoportjaink a munkásmozgalommal kapcsolatos művek bemutatásával is ünnepeljék a Magyar Tanácsköztársaság kikiáltásának 40. évfordulóját.

A bemutatón való részvételre hat üzemi és egy iskolai kultúrcsoport küldte be nevezését. A színjátsszók többsége a tanácsköztársasággal vagy a munkásmozgalommal foglalkozó művekkel nevezett be. Pl. a Komlói Vájáriskola színjátszói a „Sztrájkban" című művet mutatják be.

Nagymányok üzemi csoportja a „Vitézek és hősök", Bétaakna színjátszói az „Új vendég érkezett", Kossuth-bánya „És kezdődik az élet" című munkásmozgalmi darabot mutatják be.

A központi színjátszócsoport az „Oh, mai fiatalok" és a „Boldogság merre vagy" című háromfelvonásos művel szerepel.

Színjátszókon kívül beküldte nevezését a mázai és szászvári zenekar, a nagymányoki tánccsoport.

Zenekarok és tánccsoportok nem a munkásszínjátszók hetének műsorán, hanem központi ünnepi rendezvényeken lépnek fel.

Március 12-én lesz az első bemutató, melyen a nagymányoki csoport mutatja be tudását, ezt követően március 30-án fejeződik be a teljes műsor.

Az öntevékeny csoportok nagyban készülnek a bemutatóra, hisz már nem sok idő van vissza március 12-ig és bizony egyes helyeken elég későn kapták meg a szükséges műsorfüzetet.

Ady-ünnepély

Március 1-én, vasárnap délelőtt fél 11 órakor Ady ünnepélyt tartanak a Zrínyi művelődési házban. Az ünnepélyen megjelennek Bölöni György és Fodor József Kossuth-díjas írók. A műsor keretében a Pécsi Irodalmi Színpad művészei Ady műveket mutatnak be.

Kiváló anyagmentők

Kossuth-bánya feltárókörletének KISZ-fiataljai és fiatal szakszervezeti tagjai közül a közelmúltban anyagmentő brigád alakult.

A brigád tagjai elhatározták, hogy minden hónap utolsó napján társadalmi munkában anyagmentést végeznek a bányában.

A fiatal brigád már jó eredményekkel büszkélkedhet. Január 31-én 7 óra alatt Sápi Mihály KISZ-titkár vezetésével 8 fiatal, köztük Fisler Károly, Vince Tibor és Bogdán József elvtársak is, akik különösen kiemelkedő munkát végeztek, 9 ezer 715 forint értékű anyagot mentett meg.

Még nem érkeztünk el a második hónap végéhez, az anyagmentők újabb akciót szerveztek. Szintén Sápi elvtárs vezetésével 7 fiatal egy elromlott rakodógépet mentett meg a VII. szinti főfeků vágatból a termelés számára.

*

Kossuth-bánya szenes főkörletének KISZ tagjai már az elmúlt évben is szép eredményeket értek el az anyagmentésben.

Február 15-én, vasárnap reggel ismét leszálltak a bányába felkutatni az elfekvő, de még használható anyagokat. Munkájuk eredményes volt, 11 fiatal társadalmi munkában 289 darab TH-vasat hozott felszínre.

Jól dolgozik Mecsekfalun a hazafias népfront helyi szerve

Sövényi Antal 62 éves tanítót, a Hazafias Népfront mecsekfalui szervezetének elnökét kerestük fel és arra kértük, tájékoztasson bennünket a szervezet munkájáról.

— Azzal kezdem, hogy a Hazafias Népfront helyi bizottságát 21 főre emeltük az előttünk álló feladatok maradéktalan végrehajtása céljából. A munkánk nem csökkent, de könyebb lett és eredményesebb, mert a munka jobban megoszlik és alaposan tudunk foglalkozni a célkitűzésekkel.

A Hazafias Népfront kebelében az elmúlt másfél hónap alatt többek között két előadást tartottunk a kultúrházunkban. Az egyiket *„A népfrontmozgalomról"* címmel Kövesdi Gusztáv elvtárs, a Komlói Hazafias Népfront titkára, a másikat pedig *„Mi lesz Berlinnel?"* címmel én tartottam. Mindkét előadáson nagy volt az érdeklődés.

A jelenlegi programunk nagyon zsúfolt. Rövid idő leforgása alatt több előadást tartunk. Csak néhányat említek a sok közül: *„Tervgazdálkodás és községfejlesztés"*, *„A Kommunisták Magyarországi Pártja megalakulása"*, a *„Tanácsköztársaság harca hazánk függetlenségéért"*, valamint a *„Tanácsköztársaság bukása és a Horthy rémuralom"*.

Február végén itt Mecsekfalubán rendezzük meg a veteránok és fiatalok találkozóját. A találkozó célja az, hogy fiataljaink közelebbről megismerjék a tanácsköztársaság harcait és azokat a még élő kommunistákat, akik mint vöröskatonák részt vettek a harcokban.

Nem dicsekvés képpen mondom, de jelenleg a Hazafias Népfront mecsekfalui szervezete jól dolgozik, eredményes munkát végez és ami a legfőbb, a lakosság egyet ért a célkitűzéseinkkel és támogatja munkánkat — *mondotta befejezésül Sövényi elvtárs.*

Válasz a mecsekfalusiaknak

A minap Mecsekfaluban több órát töltöttünk. Megnéztük a vegyesáru boltot, a szép kultúrházat, az iskolát, s több felnőttel és fiatallal beszélgettünk. Minden beszélgetés ugyanazon kérdelemmel ért véget.

A mecsekfalusiak elmondották, hogy mivel Mecsekfalu is Komlóhoz tartozik, jó lenne, ha a 24-es AKÖV helyijáratot indítana Mecsekfalura. Ezt azzal indokolták, hogy naponta több mint 40 bányász és 25 iskolás jár Komlóra gyalog. Ugyanez a helyzet a többiekkel is, akik mint őstermelők a komlói piacra hozzák termányeiket vagy Komlóra jönnek vásárolni, szórakozni.

— Azelőtt nem kértünk ilyesmit, mert nem volt köves út. De most már megvan az út, melynek építése sokba került, így azt hisszük, hogy kérésünk jogos és teljesíthető — mondották többek között.

Szerkesztőségünk a mecsekfalusiak kérelmével Piegl Ferenc elvtárshoz, a 24-es AKÖV igazgatójához fordult. Íme a válasz:

— *Valószínű, csak a tavasz folyamán tudunk Mecsekfalura helyijáratot indítani, előbb semmiesetre sem. Ugyanis még kitérő utakat kell építeni, hogy abban az esetben is tudjon az autóbusz közlekedni, amikor az úton lovaskocsik vannak. Jelen esetben az út keskeny, busz és lovaskocsi nem fér el egymás mellett. Az utat még műszakilag is felül kell vizsgálni, mert tudomásom szerint az út szélei nem felelnek meg a követelményeknek.*

Kollektív népnevelő és szervező

Nekünk, kommunistáknak kettős okunk is van arra, hogy jelentőségének megfelelő figyelmet fordítsunk politikai nevelőmunkánk egyik legfontosabb segítőtársára, sajtóra; a párt lapjára. Az egyik ok az, hogy népünk az elmúlt mintegy másfél évtized alatt gyakorlati értelemben is felszabadult, nemcsak néző, de látó, gondolkodó, alkotó és olvasó emberré is lett. A másik ok, hogy senki sem kívánja nálunk jobban egész dolgozó népünk látókörének szélesedését, politikai és általános műveltségének emelkedését. Szocializmust építő hazánkban a szocialista tulajdon gondozása, fejlesztése, hasznosítása új szocialista módon gondolkodó és cselekvő embereket is kíván. Ezzé válni, erre nevelni nagyban segít a különböző iskolák és könyvek mellett a párt lapja, az újság.

Milyen szerepet is tölt be a kommunisták mindennapi munkájában, a pártmunkában a sajtó? A kollektív agitátor, tanító, nevelő szerepét. Ezrek és ezrek ismerkednek meg a szélesebb vagy szűkebb értelemben vett világ, haza, lakóhely politikai és társadalmi eseményeivel. Megismerkednek szocializmust építő hazánk és városunk fejlődő, változó arculatával. Figyelemmel kísérheti az ember által történt természet átalakítását és az ember átalakítását. Azt, hogy népünk hogy megy, fejlődik a tegnapból, a holnap felé. A sajtó a fejlődő új ember cselekedeteinek követendő példáit állítja az olvasó ezrei elé. Lelkesít a tettre, mozgósít új, nagyszerű alkotó cselekedetekre. Ilyen értelemben a sajtó nemcsak kollektív népnevelő, de egyben nagy mozgósító erő is, szervező is.

Ezt látják pártszervezeteink ,amikor napról napra nagyobb figyelmet fordítanak pártmunkájukban a sajtóra. Mind többen és többen veszik igénybe segítségét, használják fel gyakorlati, politikai tevékenységük során.

Ma már nem elégséges az egyetlen kommunista munkájához sem, ha nagy általánosságban, évek, hónapok, vagy hosszú hetekkel már elhagyott eseményekről tájékozott csupán. Ma már mindennapi munkájuk jó elvégzéséhez elengedhetetlenül szükséges, hogy lépést tartsanak az idővel, az eseményekkel, s elsőként ismerjék meg a várható eseményeket. Ezért nem hiányozhat egyetlen kommunista asztaláról sem a napi eseményekről, városunk s annak lakóinak életéről tájékoztató újság. Nem hiányozhat, mert segítségével gyorsan juthat szükséges ismeretekhez a politikai életben, eligazodhat az üzemének, munkahelyének eseményeiben, megkönnyíti munkáját, tanulását. Így válik ennek megértésével az újság minden kommunista számára fontos segítőtárssá, mindennapi szükségletté.

Pártbizottsági ülés Kossuth-bányán

Az MSZMP Központi Bizottsága 1958 októberében a munkásosztály helyzetével kapcsolatban hozott határozatának szellemében elkészített intézkedési tervét tárgyalta február 9-én a Kossuth-bányai pártbizottság.

A terv részletesen foglalkozik az intézkedésekkel, amelyek szükségesek a munkásosztály vezető szerepének, politikai képzésének, osztályöntudatának emeléséhez, helyzetének javításához.

Növelni kell a dolgozók aktivitását, kezdeményező készségét. Ezért fokozott gondot fordítsanak a párt- és gazdasági vezetők a dolgozók ügyes-bajos dolgainak elintézésére — mondja ki a tervezet.

A termelési tanácskozások előkészítését alaposabban meg kell szervezni főkörletenként. Jól felkészült előadó necsak számadatokkal, hanem érthetően megmagyarázva — szakmailag és politikailag egyaránt — mondja el az üzem termelésével kapcsolatos feladatokat. Így a dolgozók is jobban megértik feladataikat a tervből és hozzászólásaikkal, javaslataikkal is elő tudják segíteni a termelést. *Ezért a termelési tanácskozások előtt időben beszélgessenek el a gazdasági és pártvezetők a dolgozókkal a tanácskozás céljáról, hogy azok megfelelően fel tudjanak készülni javaslataik elmondására.*

Meg kell javítani a vezetők személyi kapcsolatát a dolgozókkal. Nem íróasztal mellől, hanem a dolgozók között végezzék munkájukat a párt és tömegszervezeti vezetők. Az elhangzott panaszokat emberségesen, megfelelő hangnemben kell a dolgozókkal megbeszélni. Tömegmozgalommá kell tenni a Détári Mihály által, kezdeményezett, 5 és félméteres mozgalmat, fokozni a gépesítést és a fémtámos biztosítás bevezetését.

A műszaki vezetők segítsék azokat a fiatal műszakiakat, akiknek még kevés a gyakorlatuk, hogy minél rövidebb idő alatt, megfelelő gyakorlati ismeretre tegyenek szert. *Lehetővé kell tenni, hogy fizikai dolgozók is minél több elméleti és gyakorlati ismeretet szerezzenek.* Az üzemvezetőség nagy figyelmet fordítson a megfelelő munkahelyek biztosítására, s tegyenek meg mindent a termelés zavartalansága érdekében. (Üres csille, szerszám stb-vel való ellátásra).

Az üzemi bizottságok ellenőrizzék, hogy a dolgozók a megfelelő szakmánybéreket kapják meg. *Ne engedjék meg, hogy a tervezettnél magasabb létszámmal dolgozzanak, ami a dolgozók keresetének csökkentését eredményezné.* Megfelelő ütemben és módon meg kell szüntetni a bérezésben előforduló aránytalanságokat. Nem fordulhat elő pl. olyan a jövőben, mint 1958-ban, amikor is a fenntartásnál magasabb volt az átlagkereset, mint a fejtésekben.

Nagyobb figyelmet kell fordítani a dolgozók baleset és egészségvédelmére, megfelelően alkalmazni a vizesfúrásokat, és különböző védőberendezéseket, kellő minőségű levegőt biztosítani a bányában.

A szakszervezet biztosítsa, hogy a sikondai éjjeli szanatóriumba olyan dolgozók kerüljenek, akiknek egészségi állapota ezt szükségessé teszi.

Párt- és tömegszervezeteknek, a gazdasági vezetőknek elsőrendű feladata legyen, hogy megszüntessenek az üzemben mindennemű protekciót, legyen az lakáskiutalás, jutalmazás vagy más egyéb.

Minden üzemi bizottság készítse el rövid időn belül a tervét a munkásszállásokon lakó dolgozókkal való foglalkozásra. Minden vezető köteles szabadidejében havonta legalább egy alkalommal felkeresni a szállásokat, ott elbeszélgetni velük és életükről, problémáik elintézésében segítséget adni.

A megvitatott és elfogadott terv, a kommunisták, pártvezetők fokozottabb aktivitását tételezi fel a dolgozókkal való törődés, a nevelő munka kiszélesítése terén. A vezetők és dolgozók közötti még jobb kapcsolat kialakításával jobban érvényesülhet az üzem vezetésében a dolgozók véleménye, a párt és a munkásosztály vezető szerepe.

A pártbizottsági ülés második napirendi pontként a KV mezőgazdaságra vonatkozó határozatát tárgyalta meg. Ezen belül elsősorban az üzemi munkások, bányászok feladatát a határozat végrehajtásának segítésére.

A pártbizottság határozatot hozott, hogy az üzemek újítsák fel a régen alkalmazott és bevált patronázs mozgalmat, elsősorban az üzemben dolgozó és mezőgazdasági területen lakó bányászok bevonásával.

— N —

Nőbizottság Béta-aknán

Béta-akna szakszervezeti bizottsága mellett is működik az üzemi nőbizottság. A nők főleg az irodákban dolgoznak. Mintegy 20 asszony és leány végez fizikai munkát.

Az üzemi nőbizottságnak itt két irányú a munkája. Az üzemben dolgozó asszonyok, leányok problémájával foglalkozik, s a lakótelep asszonyainak gondja, problémája is feladatot ad számára.

— Nagy eredményt még nem értünk el — mondja Kalmár Jenőné, az üzemi bizottság elnöke. Nagyon kint vagyunk a városból, buszhoz vagyunk kötve, s így bizony nehéz rendezvényt tartani. Az asszonyok munkaidő után sietnek haza, a családot, gyermekeket ellátni.

Mit tett eddig, s mit tervez tenni az üzemi nőbizottság?

A nőbizottság kezdeményezésére osztottak szerény csomagot karácsonykor az üzemben dolgozók gyermekeinek. Rendszeresen járnak beteget látogatni. Most készülnek a nőnap megünneplésére. Már tervezgetik, hogy hogyan tudnák minél ünnepélyesebbé tenni március 8-át.

Sokat foglalkozik a nőbizottság a lakótelep asszonyainak problémájával. Gyakran mennek a nőbizottsághoz, több áru kellene a boltba, valamelyik asszony nem jól bánik gyermekével, stb. Ügyes, bajos dolgaikat, egyéni problémáikat megbeszélik Kalmár Jenőné vel.

A lakótelepen nincs játszótér a gyermekeknek. Most tervezik, hogy ha az idő engedi — társadalmi munkával — egy szép parkos játszóteret építenek.

Problémája a nőbizottságnak, hogy nincs pénzük. Ezért a nyáron több rendezvényt terveznek, melynek bevételét célra fordítják.

Gondot okoz nekik az is, hogy a délutános és éjjeles nődolgozókkal, miként tudnának foglalkozni a nőbizottság. Keresik a módját annak is, hogy a nőbizottság munkájától még idegenkedőket is bekapcsolják a közösség számára oly hasznos munkájukba. Reméljük, hamarosan ezt is megoldják.

A világ térképe előtt

Kedd van, délután fél 3. Anna-aknán a délutáni műszak befejeztével több fiatal fürdés után egyenesen az oktató terembe megy.

1958 november eleje óta van ez így. A fiatalok KISZ oktatáson vesznek részt, ahol megismerkednek ... Mivel is?

— A különböző országok természeti viszonyaival, területével, lakosságával, ásványi kincseivel, éghajlatával és társadalmi rendszerével — mondja az egyik résztvevő, Hegedüs Miklós.

— *Eddig mit tanultatok? Milyen országokkal foglalkoztatok?*

— Az európai, népi demokratikus, szocialista országokkal kivéve Magyarországot, Szovjetunió, Lengyelország, Kelet-Németország, Csehszlovákia, Románia, Bulgária és Albánia természeti viszonyaival foglalkoztunk részletesen.

— *Milyen szemléltető eszközt használnak a tanfolyamon?*

— Nálunk a térkép nélkülözhetetlen. Ezért a tanfolyam minden résztvevőjének van saját térképe: zseb-atlasza.

— *Magyarországról nem tanulnak?*

— Dehogy nem. A mai előadáson foglalkozunk majd Magyarországgal, annak belés külpolitikájával is. Ezután az ázsiai népi demokratikus országok következnek.

A világ térképe előtt című tanfolyam minden második kedden van Anna-aknán. A fiatalok szorgalmasan tanulnak és nagyon meg vannak elégedve Széder Ferenc elvtárs tanfolyamvezető előadásaival.

Megmozdult a föld a sásdi járásban

A nagy tudós szavai (és mégis mozog a föld) jutottak eszembe, amikor a gépkocsi lefékezett Csikóstöttösön, a sásdi járás e kis északi községében. Itt is, ahol megálltunk, az előző falvakban is, melyeken keresztüljöttünk, kisebb-nagyobb beszélgető embercsoportokat láttunk. S amiről köztük a szó esett, az nem kevesebb, mint az, mi a jövő legjobb útja. Igen, a 3004/1-es rendeletről beszélgettek, meg arról, hogy ki, mikor írja alá. Mármint a tsz-belépési nyilatkozatát. Mert ma már nem az a kérdés Sásd legtöbb községében, hogy belépjenek-e az emberek, az új utat válasszák-e vagy még kísérletezzék a régit. A kérdés az, hogy mikor; ősszel-e vagy már most, még a télen, tavaszi indulásra.

Ezért mondom azt, hogy megmozdult a föld a sásdi járásban. A kis parcellák egy tagba igyekszenek ölelkezni, hogy rajtuk egy új korszak kezdődjön a paraszti életben. Ennek hírét újságolták Mágocsról is, ahonnan a jelentős számú új belépőről szóló hír még meg sem melegedett, még ízlelgettük az erről szóló számokat és százalékokat, amikor már újabb nyolc belépő híre követte a másikat. Hogy miként érkezett a hír? Át a határon a szomszédos községekben élő rokonok értesítésén keresztül. Mert a nagy lépésről, a nagy elhatározásról tudni kell azoknak is. Már csak a miheztartás végett is. Gondolom, hogy nekik is könnyebb legyen elszánni magukat. S dönteni. Mert most ez a kérdés van napirenden. Azt már elismerik az emberek, hogy jobb lesz a tsz, nagyobb terméshozamot érhetnek majd el abban, csak a kérdés az, hogy mikor lássanak hozzá.

*

Erről folyt a beszéd Kaposszekcsőn is, ahol csütörtök este volt rendkívüli nyilvános tanácsülés. Nem, a tanács nem a tsz-szervezésről tárgyalt. A napirenden a legújabb rendeletek ismertetése és magyarázása volt. De a hozzászólások már valahogy erre az útra terelődtek. S főleg a tanácsülés vendégei terelték erre a beszédet. Mert vendég is volt, a korábban szokásos 10—12 helyett, mintegy 100. Meg egyeseknél már döntés is. A nyolc kaposszekcsői tsz-tag mellé — akik a gerényesi tsz e községben lévő tábláján dolgoznak — újból ketten csatlakoztak, Bank Mihály 6 holdas s a szintén ennyi földdel rendelkező Kertész Nándor. A többiek? Ők még azt vitatják, ősszel vagy tavasszal. Mi nem beszéltünk velük, beleszólni sem kívánunk dolgukba, csak annyit jegyzünk meg, hogy nem jobb volna minél előbb? Már csak azért is, hogy ne ők legyenek az utolsók. Mármint a községek között. Több község már úgyis megelőzte őket.

*

Csikóstöttösön az első ember ,akivel találkozunk, a tsz-elnök. Ujjain mutatja, hogy az elmúlt napon néggyel szaporodtak. Mármint 4 új tsz-taggal.

És este? Este a nyilvános tanácsülésen, melyet az új iskolában rendeztek meg, újabb két dolgozó paraszt igazította tollát a díszes belépési nyilatkozatra. Mit csinál a többi gazda? Gondolkodik. Gondolkodik és vitatkozik. Csak az az érdekes a vitában, hogy néha-néha már arról is szó esik, hogy is lesz majd, már mint amikor már bent lesznek. Ez pedig azt mutatja, hogy az elhatározás már-már megvan. Vagy csak egy lépés hiányzik ettől. S ebben talán az is segít, hogy a meglévő tsz-ben az elmúlt évben munkaegységenként mintegy 50 forintot osztottak. Volt tag, aki több mint 30 ezret vitt el osztáskor. Talán ez is segít az utolsó lépés megtételében.

(Következő számunkban folytatjuk)

Magyar—szovjet barátsági hónap

Február 19-én délután 6 órakor a Május 1. kultúrotthonban, a szovjet filmhét bemutatójának keretében nyítják meg a magyar szovjet barátsági hónapot.

Ünnepi beszédet mond Kunszt Antal elvtárs, az MSZBT városi elnöke. Ezután a „Kék nyíl" című szovjet filmet mutatják be.

Ezzel egyidőben nyílik a mozi előcsarnokában a szovjet könyvkiállítás is.

KISZ-faliújságok

Komlón alig van olyan üzem vagy vállalat, ahol ne dolgoznának fiatalok, ahol ne lenne KISZ-szervezet. Minden KISZ-szervezetnek van faliújsága is, sőt megbízott fiatalja is, akinek feladata a faliújságon keresztül beszámolni a szervezet életéről, a különféle megmozdulásokról.

Természetemnél fogva néhány KISZ-szervezet munkájára voltam kíváncsi. Tudtam, hogy az üzemekben, a vállalatokban vannak KISZ-brigádok, dolgoznak, de hogy milyen eredményeket érnek el, azt nem tudtam. Így a faliújságokon keresztül akartam tájékozódni. Ime mit láttam:

Szentrőszt KISZ-szervezetének faliújsága — amely egyébként jó szokott lenni — teljesen üres, mintha nem is lenne KISZ-élet.

Kossuth-bánya szenes főkörlet KISZ faliújságján két cikk látható D. Gy. aláírással. Az egyik cikknek címe: „Tanulj, hogy taníthass", a másiké: „Tartós világbékét kérünk." Mikor íródtak? Nem lehet tudni. Talán akkor, amikor a lengyel külügyminiszter tervet nyújtott be az európai atommentes övezet létesítésére?

A IV-es szállító főkörlet KISZ faliújsága fehér betűs, fekete színű tábla. Rajta krétával rajzolt nagy kérdőjel. Érdekes. Igaza van annak, aki azt a kérdőjelet odarajzolta.

Említsek még jó néhány KISZ-szervezetet, melynek van ugyan faliújsága, de nem különb mint a fentieké? Fölösleges. Csak az bosszant, hogy hiába fáradtam. Vagy mégse?

A napokban igen kedves témát kaptam feladatul. A tizennégyévesek nyomában... erről kellett írnom.

Első utam a belvárosi általános iskolába vezetett. Arra kértem az egyik tanárt, segítsen nekem, hogy bepillanthassak a tavaly végzett nyolcadikosok osztálykönyvébe.

A gondosan őrzött könyv, sok-sok gyerek előmenetelét: kitűnő, jeles, jó avagy elégséges osztályzatát örökíti meg az utókor számára. — Aszerint: ki hogyan tanult, ki mit érdemelt.

Ebben az iskolában egyetlen barátom sincs. Ezt azért mondom, nehogy egyesek azzal vádoljanak, hogy valamelyik tanár nekem szándékosan kiválogatta a neveket, illetve a riportalanyokat. Csak úgy, mint a lottószámokat, soroltam: a 2-es, a 7-es, a 10-es, a 23-as, a lányosztályból az 1-es, a 7-es, a 18-as és a 27-es sorszámú végzett diákokra voltam kíváncsi.

Hol vannak ezek? Mivel foglalkoznak? Törődnek-e velük? Megtalálták-e a következő lépést, talán olyan is van, aki az élet útvesztőjébe sodródott? Ilyen és ehhez hasonló gondolat motoszkált bennem, amikor az iskolában megadott címek felkeresésére nyakamba vettem a várost. Lehetséges, hogy pontosan azon az úton indultam, kis barátaimhoz, melyen ők nyolc esztendeig nap mint nap ostromra indultak a tudomány várának elfoglalására.

Az Akácfa utcai Bábel családhoz kopogtattam be először. A jórendűen végzett Pistát nem találtam otthon. Édesanyja nagy szeretettel beszélt róla.

A tizennégyévesek nyomában

— *Kisfiam most a fűrésztelepen dolgozik, mint segédmunkás. Naponta 40 forintot kap. Autó-, motorszerelőnek vagy lakatosnak akarjuk adni, de a bányagépbe nem vették fel. Nyolc osztállyal viszont nem segédmunkás akar lenni...*

Igazat adtam Bábelnének. Helyes a törekvés. Mindinkább nagyobb az igény: több szakmunkás kell. Bábel Pista egyelőre nem találta meg számítását az iskola után...

A második megálló Szabó Józsefék háza volt. A szintén jórendűen végzett Jóska gyerek a villamosüzem elsőéves tanulója. Négy napot itt dolgozik az üzemben, kettőt pedig a megye székhelyén, az 500-as iparitanuló-intézetben. Évfolyamtársai közül tizenegyen nyertek felvételt ebben az intézetben. Szabó Jóska csakúgy, mint az általánosban, itt is szorgalmas. Tanulmányi előmenetele miatt az eddig havonta kapott 80 forintot 160-ra emelték február 1-től.

Szabó tehát helyes úton jár.

Balogh Zsuzsi elsős gimnazista. Félévi bizonyítványa közepes. Szülei Pécsett laknak, ő a nagymama gondozásában él.

— *Szeretném, ha az iskolában segítenének a kislányomnak* — mondogatta kedves szavakkal Zsuzsi nagymamája, amikor meglátogattam.

Az intézet igazgatója a kéréssel kapcsolatban így nyilatkozott:

— *Lehetőséget biztosítunk, hogy Balogh Zsuzsi is az iskolában naponta délután 3-tól 6-ig tanulószobán készüljön fel a másnapi órákra.*

Nos, a jelek szerint Zsuzsi kellő segítséget kap, s ha minden jól megy, tanulmányait sikeresen befejezheti.

Ahogy a 14 évesek nyomában kutattam, négy fiú és négy lány esetét vettem szemügyre. Mindegyikről természetesen nem írhatok részletesen, azonban az illendőség szempontjából mégis bemutatom őket, hogy kit merre vetett sorsa. Az osztálykönyv szerint hetes sorszámú, kenderföldi Jesszenszky Zsolt a helyi gimnáziumba jár. A mecsekalji Kolozsvári Pista (10-es számú), a Petőfi téri húsbolt hentesiparit tanulója. A Tompa Mihály utcai László Marika (27-es) gimnazista. A zobákpusztai Ignácz Marika (7-es) szintén első gimnazista. És végül a 18-as számú Jóska, a Mór utcai Novák Marika ugyancsak 14 éves gimnazista.

Ebből a néhányból kirajzolódott előttem egy kép. A rajz nem egészen pontos. Alapos mérések, statisztikák kellenének, de mégis .... mégis azt mutatja, hogy társadalmunkban minden ifjú leány megtalálhatja a jövőjét, csak neki is kell valamit érte tenni.

— **Vízhányó**

Szászvárról jelentjük

A hónap végére elérik a 100 száza'ékot

Gyenge mennyiségi termeléssel kezdte februárt a szászvári bányaüzem. A hónap közepéig sem tudta teljesíteni az esedékes havi mennyiségi tervét.

Hogy a januári jó eredmény után miért van ez így? Kincsei Sándor üzemvezető elvtárs ezt válaszolta:

— A hónap elejére valamennyi fejtésünk öreg műveletbe ért. Ugy gondolom, az érthető, hogy öreg műveletekből nem lehet sok és jó szenet termelni. A jelek azt mutatják, hogy néhány napon belül megváltozik a helyzet a fejtéseinkben, és újból műveletlen telepekbe érünk. Ez azt jelenti, hogy a hónap végére elérjük a 100 százalékot, s teljesítjük a havi tervünket.

Eredményes újítómozgalom

1959-ben is jó eredménnyel kezdte működését az újítómozgalom Szászváron. Januárban 16 újítást adtak be a bányaüzem dolgozói.

A 16 újítás közül már hatot elfogadtak, a többi részben kísérlet alatt áll, részben elutasításra került.

A benyújtott és elfogadott újításoktól függetlenül ebben az évben — részben tavalyiakat is —, hetet vezettek be, amelyeket jó eredménnyel alkalmaznak.

E hét újítás közül a legjelentősebbek: az üzemi szénszállító vasút siklópályájánál az eddigi forgatólemez helyett váltórendszer alkalmazása. Ez könnyebbé és gyorsabbá teszi a csillék forgatását és ezáltal a szállítást is.

Bevezetésre került Takács Ferenc újítása, amelynek lényege a végtelen kötelű szállításnál üzemzavar esetén azonnal üzembe helyezhető tartalékmotor. Az újítás bevezetése előtt órákat vett igénybe egy motorcsere, most csak néhány percet.

Takács Ferenc újítási előadó elvtárs szerint az újítómozgalmat tovább kívánják fejleszteni Szászváron. Többek között széleskörű tapasztalatcserét indítanak a tröszt üzemeivel és az „Ujítók Lapján" keresztül. Néhány jelentősebb újítás leirását és rajzát már el is készítették, igy a közeljövőben megindulhat a tapasztalatcsere.

Az eddig felsorolt eredmények még növekedhetnének, ha az adminisztratív dolgozók segítséget nyújtanának az újítások eredményének kalkulálásában.

„Spontán" verseny — nagy jutalmakkal

Szászváron az üzem vezetősége támogatja a versenymozgalmat. Nagy célprémiumokat tűz ki a legjobb eredményt elérő csapatoknak. Mi az oka mégis, hogy, — Dévai Antal üb-elnök szavai szerint — csak „spontán" verseny folyik az üzemben?

Szerintünk, és az üzem több dolgozója és vezetője szerint az, hogy a fizikai dolgozók között a szakszervezet nem fejt ki megfelelő agitációs, felvilágosító munkát a verseny céljairól, és szükségességéről.

Igy a dolgozók csupán a célprémium elnyeréséért versenyeznek, — ha annak lehet nevezni, — és nem azért, mert népgazdaságunk és fejlődésünk megkívánja azt.

Dévai Antal elvtárs igéretet tett, hogy a szakszervezeti aktívák bevonásával megkezdik az üzemben a felvilágosító munkát.

Reméljük, hogy a szakszervezeti aktívák eredményes munkája nyomán megszűnik a munkaverseny „spontán" jellege.

Csillecsere = nagy megtakarítás

A szászvári bányaüzemektől a vasútállomásig alig néhány hónapja még fa-csillékben szállították a szenet. Az üzem vezetősége célszerűnek látta, hogy a fa-csilléket vas-csillékre cserélje ki.

Milyen eredményt hozott ez az intézkedés? Sok javítómunkától kíméli meg az üzemet. A facsillék könnyen törnek. A javítási munkák műszakonként 3—4 embert foglalkoztattak.

A csillecsere másik nagy előnye, hogy nem kell többé a drága import fenyőfából készült deszkákat ilyen célra felhasználni.

Elsősegélyhely Mázán

A Mázai Bányaüzem területén, az irodaépület folytatásaként a közelmúltban elkezdték az elsősegélynyújtó hely építését.

Jelenleg a földmunkát végzik, de hamarosan megindulhat a falazás is.

Az építési munkák 55 ezer forint beruházást igényelnek, és a felszerelés újabb 30 ezret. A nyár közepére várható az elsősegélynyújtó hely teljes elkészülte és átadása.

●

Tanácstagi fogadóórák ideje és helye

1959. február 19-én délután 4—6 óráig:

Dr. Pólai György, Kökönyös-keleti iskola, **Zsubla János** kenderföldi iskola, **Ritzi Ferenc** Gyógypedagógiai iskola, **Fekete Pál** Anna-aknai iroda, **Kereszturi József** Béta-aknai iroda, **Szébacher József** Kisbattyán, kultúrterem.

1959. február 20-án délután 4—6 óráig:

Imre Ferenc, Kökönyös-nyugati iskola, **Bruckner Lászlóné**, Kökönyös-keleti iskola, **Udvardi Józsefné** kenderföldi iskola, **Czukor Józsefné** kenderföldi iskola, **Talált József** tröszt iroda, **Czukor Józsefné** kenderföldi iskola, **Talált József** tröszt iroda, **Kusz János** mecsekjánosi kirendeltség, **Marton János** mánfai kirendeltség, **Pintér Mihály** gesztenyési iskola.

1959. február 21-én délután 4—6 óráig:

Gering József kenderföldi iskola, **Sipos József** gyógypedagógiai iskola, **Schmidt József** Kisbattyán, kultúrterem.

Tollrajz

Láttalak...

Láttalak. Először 1953-ban. Nyár volt. A földalatti vasút építésétől jöttetek akkor százával. Ahogy ti mondtátok, ti voltatok a „keszonosok". A Te csoportodat megjegyeztem. Ti voltatok a leghangosabbak. Volt köztetek parasztgyerek, világot járt matróz, volt kupec és egy jópár levitézlett katonatiszt.

S ott voltál köztük Te is. Vagyonod nem sok volt. Egy nyűtt pufajka, gumicsizma s egy kopott kis bőrönd. Fiatal, barna arcod, hetyke mosolygásod mögül elővillanó fehér fogaid, izmos, arányos testalkatod maga volt az élő fiatalság, amely ezerszer és ezerszer indul újra meg újra a munka rohamába. De a hangod, mozdulatod, szavaid mégis olyanok voltak, mint a csoportodé. Vagány. Csak a szemed, a meleg, barna szemed késztetett arra, hogy megjegyezzelek. Hogy elrejtsd az emlékezetem titkos zúgába s időnként követni tudjalak, vajon mi lett és mi lesz belőled. Mert a tekinteted nem volt még vagány. Még nem sütötted le alattomosan, félrekapva fürkésző pillantásom elől. Ekkor láttalak először.

Láttalak egy év múltán. Bányásznap után voltunk. Te részegen táncoltál az autóbuszmegálló körül. Ruhád — eltekintve a táncolás közben szerzett sárfoltoktól — ünneplő volt. Azt mutatta, megtaláltad a számításod, s jól keresel. S milyen furcsa a sors. Tőlem két lépésre támaszkodtál egy hasonló állapotban lévő barátodra s a részegek indulatosságával magyaráztál neki. Tudod mit? Azt, hogy engem keresel, mert volt két hiányod, s nem engedtem, hogy igazolják. Igy nem kaptad meg a hűségjutalmat. Kerestél, de az irodában már nem találtál. Azt mondták autóbusszal elmentem haza. Nem ismersz, de eljöttél, hátha megtalálsz, mert — igy mondtad, — kidöntöd a belem. Ott álltál mellettem egy kartávolságra. Néztelek. Részeg pillantásod bambán kúszott körül. Egy pillanatra rám bámultál. S én hiába kerestem a szemed, tekinteted. A szesz otromba függönye takarta el előlem.

Láttalak. Ismét egy év múlva. Nem is voltál ott előttem, csak a feleséged. S én mégis láttalak a keserves zokogással csukló asszonyka könnyben úszó szeme mögött. Ott álltál sötéten, feketén, durván, gonoszul. Igen, mert most már ilyennek láttalak. A riadt kis asszony, ahogy leültettem, alig birta elpihegni, hogy maholnap megszüli a gyermekedet. Igen. A tiedet. Barakkszobában laktok, s te keresel, de alig adsz haza pénzt. Iszol, kártyázol a barátaiddal. S most már addig mentél, hogy ezt a kíméletet érdemlő áldott kis testet megütötted. Elküldted a névjegyedet, ott virított az a feleséged dúzzadt, sebzetten felrepedt ajkán, ahogy megaláztad emberi méltóságát. Néztem a feleséged, s mégis a te szemed kerestem.

Akkoriban már sepertük a szemetet kifelé. Egy pillanatig gondolkodtam azon, hogy rád is sort kerítsek. Nem is sejted, mihez állttál akkor nagyon közel. De mégis másként döntöttem. Tudod mi mentett meg? Az az emlék, amiben nem akartam csalatkozni, s az a lassan csendesülő sírású kis asszonyka, akit ezzel talán egy életre tönkretettem volna! Nem! Utánad nyúltunk. Megnéztük, kik között vagy. Akit kellett, azt elsöpörtük, téged pedig olyan csapatra tétettünk, ahol mindenki talpig ember. Észre sem vetted. Talán csak azt, hogy ott azután nem volt lazaság s nyíltan megmondták, kidobnak maguk közül, ha hiányozgatsz. Dolgozni tudtál, s kicsit érezted, hogy keményebb szelek járnak. Három hónapig figyeltelek. Ugy látszik a régi „barátok" helyett az új barátok erősebbek voltak. Azután eltüntél a szemem elől.

1957-ben magad jöttél be hozzám, hivás nélkül. Nem voltál hangos. Sem hetyke s nagyhangú. A hangod nyugodt volt s mély, de valami végtelen keserűség áradt belőle. S ahogy egyre jobban tüzelted bele magad a panaszkodásba, akkor sem emelkedett a hangod, csak a keserűség csengett egyre jobban. Hogy öt éve dolgozol itt. Hiányod nincs már évek óta, s még mindig csak a barakkban laktok. A gyereknek sem jó s a drága bútor is tönkremegy. Tehetetlen mozdulattal tártad szét karod s erős, munkától repedezett bőrű tenyered tehetetlenül hullott oldaladhoz. És én csak a szemedet néztem. Mire befejezted a szavakat, könny fátyolozta el a tekintetedet. A tehetetlenség keserű férfikönnye. Akkor már láttam, hogy megértél. Hogy most égtek ki az utolsó salakdarabok abból a csodálatos valamiből, amit embernek, jellemnek nevezünk. Megnyugtattalak s találtunk megoldást. Két hét multán költözhettetek.

Láttalak. Tegnap, fizetéskor. A könyvesboltból léptetek ki. Igen. Te, a feleséged és a kisfiad. A hónod alatt öt-hat könyv lapult. A feleséged egy szőnyeget vitt, s a kicsit vezette. Mindegyikőtökön új kabát. Te lehajoltál s a kisfiút a nyakadba ültetted. A gyermek sikongva nevetett. Aztán a feleséged belédkarolt, s ahogy a kicsike asszony felmosolygott rád, elővillant egy aranyfoga. A szemedet néztem, s a tekintetedet kerestem. Nem tudtam elfogni a pillantásod. A meleg, barna szempár mosolyogva nézett valahova fel, előre, a magasba s már én sem láttalak téged, hanem azt a társadalmat, amely ilyenné kovácsolt téged, és ezreket, új életünk új embereivé.

D—y

Februárban paradicsom

Kisebb mennyiségben pirosparadicsomot és retket kapott múlt héten a Petőfi téri fűszer-csemege üzlet. A paradicsom kilója 50 forintba, a retek pedig csomagonként 1.50 forintba került. Drága, nem drága a primőr áru pillanatok alatt elfogyott.

A kőbányai legénységi szálláson

Egy év telt el azóta, hogy az „Uj Komló" munkatársai ellátogattak a kőbányai legénységi szállóra. Akkor a lakók elmondották, hogy nincs szórakozási lehetőség, a szobákban nincs rádió, nem kellő a tisztaság, stb., stb.

Tizenkét hónap elmúltával utunk ismét a fenti legénységi szállóba vezetett. Első megállapításunk az, hogy a szálló életében jelentős változás történt 1958-ban. Rádiót kapott minden szoba. A vállalat vezetősége klubszobát is biztosított a lakók részére, új rex-asztallal, világvevő rádióval, könyvtárral és televízióval. A televízió technikai nehézségek miatt még nem működik.

Több legénységi szállói lakó: Takács Sándor, Fleis József, Máté János, Miklós János, Huszti József, Beck József, Tislorics Zoltán és mások örülnek a kulturális változásoknak. E mellett azonban még van olyan panaszuk, mely panasz volt egy év előtt is. A szobák túlzsúfoltak, s kevés a szekrény. Az egyik szobában például 10 fő lakik. A 10 főnek 6 szekrénye van, vagyis nem egészen két főnek jut egy. Szerintük ez kevés, hiszen dolgoznak, jól keresnek, sok a ruha. A hazulról kapott élelmiszert nem tudják hova tenni. Panaszkodtak, hogy az ablakokon nincs függöny, a tisztaság nem megfelelő.

Mit mond minderről Németh elvtárs, a vállalat üb.-elnöke?

„Több panasz nem jogos. Milyen tisztaságot követelnek a lakók, amikor maguk rendetlenek? Van régi, tapasztalt takarítónő, aki lelkiismeretesen végzi a munkáját, s ha mégsincs látszata a munkájának, abban a lakók a hibásak.

A szobák zsúfoltsága fennáll, egyenlőre nem tudunk ezen segíteni. Szekrényt sem adunk, nem tudjuk a szobában elhelyezni, és szerintem 10 főnek 6 szekrény elegendő. Csak a szekrényekben rendet kell teremteni és lesz helyük a házicsomagoknak is. Az ablakfüggönyökkel kapcsolatban a panasztevőknek igazuk van. Van keretünk és rövid időn belül eleget teszünk a lakók kérésének."

Németh elvtárs véleményén van két legénységi szállói lakó is a 62 éves Faics György és Doka János. A látottak alapján mi úgy gondoljuk, hogy lehetne helyet csinálni a hiányolt szekrényeknek (s mint ezt közölték velünk, keret is van rá) csak a sűrűn egymás mellett álló ágyak helyett néhány emeletest kellene a szobákba helyezni. Ami a tisztaságot illeti, az illetékes vezetőknek nem volt elég egy év, hogy megszervezzék e célból a szállás bizottságot? Pótolni kellene e mulasztást, s még a meglévő panaszok is megszűnnének.

Nyilatkoznak az eladók és a vásárlók

A minap két boltot látogattunk meg, eladókkal és vásárlókkal beszélgettünk. Mit mondtak egymásról? Ime a véleményük:

Somogyvári László eladó:

— Közel két éve dolgozom a Kossuth Lajos utcai vasműszaki boltban. Ez idő alatt azt vettem észre, hogy háromféle vásárló van. Az egyik: szerény, tartózkodó, nagyon ráérő, aki a pénzéért válogat, jogosan jó árut követel. A másik: udvarias, megértő, aki csak akkor emel kifogást, ha az utána jött vásárló előbb részesül kiszolgálásban. A harmadik: kapkodó, nyomban szeretne vásárolni, nem törődik az előtte várakozókkal, mert — úgymont — siet, sok a munkája.

— Én valamennyi vásárlóval igyekszem megértő lenni, és tőlem telhetően eddig kisebb hibáktól eltekintve, a lehetőségeknek megfelelően eleget teszek a vásárlók kívánságainak.

Kalányos József vásárló:

— Három éve dolgozom a bányában. Jól keresek. A fizetésemből az élelmezésen kívül telik ruházkodásra, szórakozásra és háztartási holmik vásárlására is. Igy, mint vásárló, a Kossuth Lajos utcai vasműszaki boltba is szoktam menni. Észrevételem az, hogy a bolt dolgozói nem elég udvariasak a vásárlókkal szemben, s különösen velünk, a cigányokkal nagyon gorombán beszélnek. Ha egy vásárló panasszal megy hozzájuk, egyszerűen nem állnak vele szóba. Ha már alkalmam volt ezeket elmondani, arra kérném a bolt valamennyi dolgozóját, értsék meg, hogy mi is emberek vagyunk. Persze azt is tudom hogy közülünk többen helytelenül viselkednek az eladókkal szemben.

Hermesz Antal boltvezető:

— Mi a Pécsi úti fűszer és csemege bolt dolgozói, megvagyunk elégedve a vásárlókkal. Tapasztalatunk az, hogy nemcsak kérik tőlünk az udvarias kiszolgálást, hanem ők is megértők, udvariasak. Még nem fordult elő, hogy a bolt valamelyik dolgozója ne úgy viselkedett volna a vásárlókkal, mint ahogy illik. Azt hiszem ennek is tulajdonítható, hogy ebbe a boltba jönnek vásárolni még a kenderföldi lakók is. Tekünk az a kérésünk, hogy minél többen jöjjenek...

Kovács Eleméré vásárló:

— Régi komlói vagyok, évek óta a Pécsi úti fűszer-csemege boltba járok vásárolni. Az eladók munkájára nincs semmi kifogásom. Udvariasságukról a többi boltok dolgozói is példát vehetnének. Ez a véleménye több ismerősömnek is. Szerintem amilyen udvariasságban részesülnek a vásárlók, olyan udvariasságot tanusítanak ők is.

*

Főleg az utolsó mondat — vásárlónak és eladónak egyaránt — igen fontos a helyes viszony további alakításában!

A vonatkísérő

Az altáró bejáratától néhány méterre piros lámpák sorakoznak. Ezeket helyezi el az induló szerelvény utolsó csilléjére az itt szolgálatot teljesítő vonatkísérő. Molnár János 21 éves fiatalember a szolgálatos vonatkísérő. Pillanatnyilag ráér, mert nem indul még a vonat. Megragadjuk hát az alkalmat, hogy tőle kapjunk információt a vonatkísérő munkakörről.

Négy éve dolgozik jelenlegi beosztásában. Ezalatt volt a bányában is, s itt az altáróban is vonatkísérő. Ha a termelés úgy kívánta, más beosztást is kapott. Mint ahogy mondotta is: „univerzális" ember a bányánál. Ha kell, akkor aknacsatlós, ha kell, vonatkísérő. De bárhová is állítják, igyekszik tehetségéhez mérten becsülettel megállni a helyét.

— Nem nehéz beosztásom van — mondja. — Csak figyelmesnek kell lenni, s a diszpécser utasításait mindig végrehajtani.

Legfontosabb feladata az, hogy a pályaudvaron a tolatási, rendezési munkák zavartalanul történjenek meg. Feladata a vonatokat fogadni, és a bányába induló szerelvényekre a jelzőlámpát elhelyezni. Az anyagok leadását is neki kell elvégezni.

Mindez nagy pontosságot kiván tőle. S ő pontos ember. Erről a helyszínen győződtünk meg — látva, hogy a szerelvények késedelem nélkül indultak, és érkeztek az altárónál.

E felelősségteljes, nagy figyelmet igénylő munkájáért havi kétezer forint a fizetése Molnár Jánosnak. Ezért is elégedett, mert munkájáért nemcsak erkölcsileg, de anyagilag is fontosságának megfelelően értékelik.

Minden feltétel megvan, hogy...

Városunk férfi és női fodrászüzletei 1958. III. negyedév végéig a Helyiipari Vállalathoz tartoztak. Működésük ráfizetéses volt. Október elején fodrászipari szövetkezet alakult Komlón, így a Helyiipari Vállalat fodrászüzletei szövetkezetbe tömörültek. A szövetkezet elnöke Szőke Lajos lett. Őt kerestük fel a minap és tőle kérdeztük meg;

— Mennyiben volt hasznos a fodrászipari szövetkezet létrehozása?

— Ismeretes, hogy még mi a helyiiparhoz tartoztunk, veszteségesen dolgoztunk. A vállalat ráfizetett munkánkra. Ennek oka, hogy a vállalat 20 százalékos forgalmi adót fizetett. Ugyanakkor a fodrászi kellékeket kiskereskedelmi áron szerezte be. A szövetkezet létrehozása azt eredményezte, hogy 1958 utolsó negyedévében a forgalmi adó 7 százalékos lett, s 1959 január elsejével pedig megszűnt. A fodrászati kellékeket nagykereskedelmi áron szerezzük be. Vagyis sokkal olcsóbban, mint a vállalat annak idején. Mindezeknek eredménye, hogy az elmúlt év utolsó negyedévét 23 000 forint tiszta nyereséggel zártuk.

— Ez érezhető a szövetkezet dolgozóinak keresetén is?

— Még nem mert először a Helyiipari Vállalat iránti tartozásunkat szeretnénk rendbehozni. Ne legyen félreértés, ez a „még nem" arra vonatkozik, hogy nem volt béremelés. Dolgozóink kétségtelenül jobban keresnek. Novemberben például az átlagkereset 1 200 forint volt, ez decemberben 1 371 forintra emelkedett.

— Milyen eredmények várhatók az év első negyedévében?

— Határozottan kijelenthetem, hogy nem leszünk veszteségesek. Januári tervünket például közel 3 százalékkal túlteljesítettük. Ilyen eredményre számítunk februárban és márciusban is. Szövetkezetünk még fiatal, mindössze 4 és fél hónapos. A bemutatkozás illetve a kezdés sikeres volt. Remélem a folytatásban sem lesz hiba. Erre minden feltételünk meg van.

SPORT

A labdarúgó-csapatok előkészületi mérkőzéséről

A Komlói Bányász a két hét multva kezdődő bajnoki rajtra szombaton és vasárnap is tartott edzőmérkőzést. Minthogy a szakszárdiak mondhatni az utolsó pillanatban lemondták a február 15-re tervezett vendéglátásukat, a csapat vezetői úgy döntöttek, hogy szombaton az I. a II-vel, másnap az első csapat Béta-aknával találkozik.

Az elképzelés igen szerencsésnek bizonyult. Bár a szakvezetők az első napi összecsapást tartották fontosabbnak, a közönség mégis a bétaiakkal szembeni, vasárnap délelőtti próbára volt kíváncsi.

Bányász I—Bányász II 4:1 (1:0)

I. csapat: ifj. Zack — Kanizsai, Komlói, Balázs — Molnár II, Kohlmann — Grózdics, Cziráki, Perényi, Molnár I., Tóth.

II. csapat: Krausz — Mestyán, Tischler Lovászi, — Korom Takács, Kiss — Seemayer, Róth, Kereszti, Daum, Faragó.

A szombati mérkőzés érdekessége, hogy a II. kapuját Krausz védte és hogy a II. együttes 12 emberrel játszott végig. Záborszky edző 3 védőt, 3 fedezetet állított az I. csapat ötösfogatával szembe, az első 45 percben még közel egyforma erők küzdelme folyt a pályán. Szünet után egyre jobban kidomborodott a „nagy csapat" felkészültsége, s 1:0-ás fordulással 4:1-es végeredmény született. A gólokat Grózdics, Molnár I, Perényi, Cziráki illetve Faragó lőtte.

Bányász I—Béta-akna 5:0 (4:0)

Vasárnap délelőtt kellemes napos időben a füves pályán találkoztak a csapatok. A mérkőzést a bétaiak edzője, — Schmelzl Antal vezette.

A bányász előző napi összeállítása csak annyiban változott meg, hogy ismét Krausz védte az I. kapuját. Az üzemi gárda így állt fel: Winter — Tóth L., Tóth T., Érsek — Bocsor, Sör — Hamvas dr., Szám, Király, Baksa, Turcsán.

Ez az összecsapás jó szolgálatot tett mindkét együttesnek. A bétai fiúk bár nem szereztek gólt, játékuk aránylag mégis jobban kielégített, mint a bányász teljesítménye. Góllövők: Kohlmann (18. perc) Perényi (22), Tóth (24), Bocsor (28), öngól, Grózdics (85. perc).

Dombóvár—Szászvár 3:1 (3:0)

A Dombóvári Vasutas vasárnap nem tudott elutazni Szászvárra, így az eredeti tervtől eltérően nem a bányásztelepen, hanem Dombóvárott játszották az edzőmérkőzést.

Szászvári Bányász: Wiedemann (Böröcz) — Koller, Dobó, Katona — Szabó, Kovács — Horváth (Ágoston), Hernádi, Bocz, Ditrói, Nyers, Bodony.

A mezőnyben egyenrangú ellenfél volt a bányász, kapu előtt azonban a dombóváriak jobban feltalálták magukat. A szászváriak egyetlen gólját Horváth szerezte. Jók: Böröcz, Koller, Katona.

A BÉTAI CSAPAT TAVASZI MŰSORA:

A Béta-aknai labdarúgó csapat I. osztálybeli tavaszi műsorát így állították össze. Március 1: Béta-P. Kinizsi, március 8: Szentlőrinc—Béta, március 15: PEAC—Béta, március 22: Béta—Porcelángyár, március 29: Szövetségi nap, április 5: Villány—Béta, április 12: Béta—Sellye, április 19: szövetségi nap, április 26: P. Postás—Béta, május 3: szövetségi nap, május 10: Béta—Pécsszabolcs, május 17: Pécsvárad—Béta, május 24: Béta—Traktor, május 31: Szászvár—Béta, június 7: Béta—Vasas I., június 14: Béta—Mohács, június 21: Hidas—Béta, június 28: Szigetvár—Béta.

Teremkézilabda Téli Kupa

Komlói Bányász—Pécsi Urán 21:8 (13:3). Az emberhátránnyal kiálló Urán ellen csapatunk az első félidőben iskolajátékot mutatott. Kevés hibával, szépen szőtt támadásokkal teljesen összezavarta az Urán védelmét és egymás után érte el góljait. Végeredményben ilyen arányban is megérdemelten nyertük a mérkőzést.

Balázs és Papp az első félidői jó teljesítmény után a II. félidőben jóval gyengébb teljesítményt nyújtott. Balázsnak ismét jelentkezett régebbi hibája: sok volt a rossz indítása. A legkiegyensúlyozottabban Appelzhoffer és Weininger játszott. Gollövők: Appelzhoffer (7), Papp (6), Weininger (5), Horváth (2) és Schmeller

K. Bányász II.—P. Építők 25:4 (9:2)

A már teljesen összehangolódott második gárdánk különösen a fordulás után volt ellenállhatatlan. Ez a gólarányjavítás valószínű elég lesz a csoportbajnoksághoz. Góllövők: Pintér (8), Tischler (6), Kripl (6), Kispál (4) és Lotz. Jók: Bán I., Pintér, Tischler, Kripl.

„ÚJ KOMLÓ TIPPELŐ BAJNOKSÁGA"

címmel a következő hónapokban tipp-versenyt írunk ki. Felhívjuk kedves olvasóink figyelmét, hogy az 1. számú szelvényt és a részvételi szabályzatot a következő, február 21-i, szombati számunkban tesszük közzé.

VÁROSOK KÖZÖTTI RÖPLABDA-MÉRKŐZÉS

kerül sorra február 22-én Komlón. A nyugati általános iskola tornatermében vasárnap délelőtt 10 órakor kezdődő röplabda-mérkőzésen Komló—Pécs város válogatottjai találkoznak.

HÍREK, közlemények

Újból a kenderföldi óvodában

Január 21-i számunkban „Munkában a társadalmi ellenőrök" című cikkünkben bíráltuk a tisztaságot a kenderföldi óvodában. Most ismét felkerestük, hogy megnézzük milyen változás tapasztalható az új vezetés alatt álló óvodában.

Horvai Györgyné — az új vezető elmondotta, — hogy a közelmúltban újjászervezték a szülői munkaközösséget. Az új munkaközösség már munkához is látott. Ez meglátszik az óvoda külsején is. Kedves látványt nyújtanak az ajtókra, ablakokra elhelyezett csinos függönyök. Az anyagra pénzt a városi tanács adott, s a szülők társadalmi munkában varrták azt meg.

A megrongálódott székek, játékok egy részének javítását elvállalta Kossuth-bánya, mint az óvoda patronálója.

Örömmel láttuk, hogy az előző látogatásunk óta sokat javult a tisztaság és nem láttunk már piszkos köpenyt vagy pókhálót.

Ezt valószínű a szülők is észrevették, hisz három hét alatt 12 fővel emelkedett a napközis óvodások száma.

Előző számunkban bíráltuk a nem dolgozó szülői munkaközösséget, most ezek munkáját dicséri az is, hogy vasárnap délután a kis óvodások szereplésével farsangi délutánt rendeznek.

Reméljük a javulás nem időleges, hanem most már mindig rend, tisztaság lesz a kenderföldi óvodában is.

— A mecsekfalui szerződéses szarvasmarha-tenyésztők február 28-án reggel 8 órakor viszik be állataikat Magyarszékre általános felülvizsgálás céljából.

— 10 000 cserép virág kerül forgalomba március 8-án Komlón a nemzetközi nőnap ünnepén, a Komlói Kertészeti Vállalat telepéről.

— A Komlói 24-es AKÖV vezetősége elhatározta, hogy a munkásjáratoknál lévő torlódás megakadályozására új megállóhelyet létesít Kökönyösben. Az új megállót, a városi tanács által kijelölt helyen készítik el, és üzemek szerinti beosztással, korlátokkal látják el.

— A gesztenyési iskolások szülei vállalták, hogy az iskolához elengedhetetlenül szükséges tornaterem építését társadalmi munkában elvégzik, amennyiben a városi tanács a szükséges anyagot biztosítja. A tornaterem tervezése már folyamatban van.

— A kenderföldi iskola úttörő csapatainak örsvezetői és jól dolgozó úttörőinek részvételével február 19-én d. u. 1 órakor veterán találkozót rendeznek, amelyre meghívták Deák Ferenc elvtársat.

— Nagy érdeklődés mellett folynak városunkban és a peremkörségekben a légó tanfolyamok.

Jól sikerült a gesztenyési iskolások farsangi bálja

A gesztenyési iskolában vasárnap délután fél öt órakor kezdődött a jelmezesek felvonulása. A három legötletesebb jelmez kiválasztására a pedagógusokból zsűri alakult. Az eredményhirdetést nagy érdeklődéssel várták a gyerekek, de a szülők is, mert az ötven ötletes jelmezbe öltözött gyermek közül igen nehéz volt kiválasztani a három legszebbet.

Az első díjat — egy szép vázát — Gasparik Ilonka III. osztályos tanuló nyerte. Ő néger kislánynak öltözött. A második díjat — egy virágkosarat — Mihályka Ferenc és Sipos János ötödik osztályos tanulók kapták. Ők egy cigány házaspárt alakítottak. A harmadik díjat Sabac Angyalka negyedik osztályos tanuló kapta. A többi jelmezes tanulót egy-egy szelet csokoládéval jutalmazták.

Az iskola növendékei este nyolc óráig szórakoztak, ezután a felnőttek bálja kezdődött.

ÚJ KOMLÓ

az MSZMP Komló városi bizottsága és a városi tanács lapja. Szerkeszti a szerkesztőbizottság. Felelős kiadó: az MSZMP városi bizottsága Szerkesztőség Komló, Lenin tér 1. szám. Telefon: 12-18, 12-58, 25-69 Kiadóhivatal: Komló, Lenin tér 1. szám. Előfizetés postahivataloknál és kézbesítőknél, valamint a pártszervezeteknél. Negyedévi előfizetési díj 12 forint.

Pécsi Szikra Nyomda Pécs, Munkácsy Mihály u. 10. sz. Telefon: 20-27. Felelős vezető: Melles Rezső

Állami Vállalatok, Szövetkezetek figyelem.

Elfekvő készletünkből az alábbi anyagokat ajánljuk megvételre:

Öntött vascső 400 mm átmérőjű		494 kg
Sárgaréz szitaszövet		8,5 m²
Sárgaréz rúd		15 kg
Vörösréz rúd		12 kg
Vasmenetű csavarszár	3/8" anya nélkül	588 db
Csavarszár 14 mm-es	anya nélkül	400 db
Csavaranya 88 mm-es		30 000 db
Csavaranya 10 mm-es		5 000 db
Koronás csavaranya 8	mm-es	105 db
Rugós alátét 8 mm-es		4 000 db
Hordószegecs 8 mm-es		3 152 db
Tűzhelylap 32,5 × 39,3	cm méretben	67 kg

KOMLÓI ÁLLAMI ÉPÍTŐIPARI VÁLLALAT

— **A Komlói 24-es AKÖ** az elmúlt év három negyedévét a tervezett veszteség elnére nyereséggel zárta. A mu év jó eredményeit figyelembe véve, az idén a vállalat vezet mintegy 10 millió forint nyereségre számítanak. Teh az 1959-es évet már nem ves eséggesre, hanem nyereséges tervezték.

— **91 nagy** és 60 kis mű volt január elseje óta a vár si kórházban. Az orvosok ápolónők lelkiismeretes mu kájának köszönhető, hogy v lamennyi műtét sikerült.

Hol művelődjünk — hol szórakozzunk

MOZIMŰSOR

Május 1: február 19-től ig: Kék nyíl, szovjet film. Kiegészítő műsor: Pásztortá magyar híradó.

Zrínyi: Február 18-tól ig: Akasztottak lázadása gentin film. Kísérőműsor port a viaszvárosról. Csa éven felülieknek. Februá tól 22-ig: Csendes Don II. r szovjet film.

Szabadság: Február 18-á Szerelem és fecsegés, o film. Kísérőműsor: Hódo radicsoma. Február 20-tó ig: Negyvenegyedik, szov film. Kiegészítő műsor: Me gazdasági kiállítás.

Apróhirdetések

Eladnám dávidföldi egyedülá házamat. Munkácsy Mihály u.

Eladó egy alig használt sö hálószobabútor. Lili József Kö nyös, Petőfi tér 3.

Elcserélném Ág községben szoba, 2 konyhás egyedülálló h ban lévő lakásom kerttel, föld nagy gyümölcsössel komlói romszobásért. Érdeklődni: Kossuth út 15.

Dávidföld, Székely Bertal utca 27. számú házamat viss térítés nélkül elcserélném szobás szolgálati lakásért.

Kereskedelmi tanulók

Városunk boltjaiban, üzleteiben több fiatal sajátítja el a kereskedelmi szakma gyakorlati részét. Az elméleti oktatás Pécsett folyik, a kereskedelmi iskolában. A jövő előadói hetenként kétszer mennek iskolába, a többi napokon a vásárlókkal foglalkoznak, tudásukat fejlesztik.

Vajon ezekkel a tanulókkal hogyan foglalkoznak a boltok, üzletek vezetői és hivatásos előadói? Milyen eredményeket érnek el a tanulók? Van-e problémájuk? Ezekre a kérdésekre akartunk választ kapni, amikor néhány tanulót meglátogattunk.

Takács Ferenc harmadéves tanuló a vasműszaki boltban dolgozik. Az utolsó félévi tanulmányi eredménye kitűnő. „Kiváló Tanuló" oklevelet kapott s február 15-től 28-ig részt vesz Budapesten a kereskedelmi tanulók országos versenyében.

— Tudomásom szerint a bolt dolgozói megvannak elégedve a munkámmal — mondja. — Szeretem a szakmámat, s jó eladó akarok lenni. Persze eddig többször kellett segítséget kérnem szakmai vonatkozásban a régi eladóktól. Valahányszor kértem, szívesen segítettek. A másik tanulótársam Dezső Kálmán is megtudja mondani, hogy a bolt vezetője és a többiek törődnek velünk, tanulókkal. Állandóan érdeklődnek tanulmányi eredményeink, s egyéb problémáink iránt. Igy van, nem mondhatok mást.

— A boltvezető még nincs megelégedve munkájával. Egy kicsit lusta, nemde?

— Előfordul, a hét elején, vagy közvetlenül az ünnepek után... Nem szoktam én nagyon mulatni, csak éppen egy-egy lakodalomban veszek részt... aztán másnap nehezen megy a munka. De a jövőben nem lesz kifogás, mert nem leszek lusta. Ezt megígérem.

Notheisz Márta másodéves tanuló a Pécsi úti ruházati boltban. Csinos, mindig mosolyog, így nem csoda, ha a vásárlók szívesen fordulnak hozzá.

— Márta munkájával, tanulmányi eredményével és magatartásával, mint boltvezető nagyon megvagyok elégedve — mondja Schulteisz György. — Látszik, hogy nagyon szereti a szakmát.

— Valóban szeretem. Ha lamit nem tudok, a boltvez kartárs és a többiek szíve segítenek. Törődnek velem ez nagyon jó érzés. Nem, azért beszélek így, mert a zető kartárs is itt van. Ez igazság.

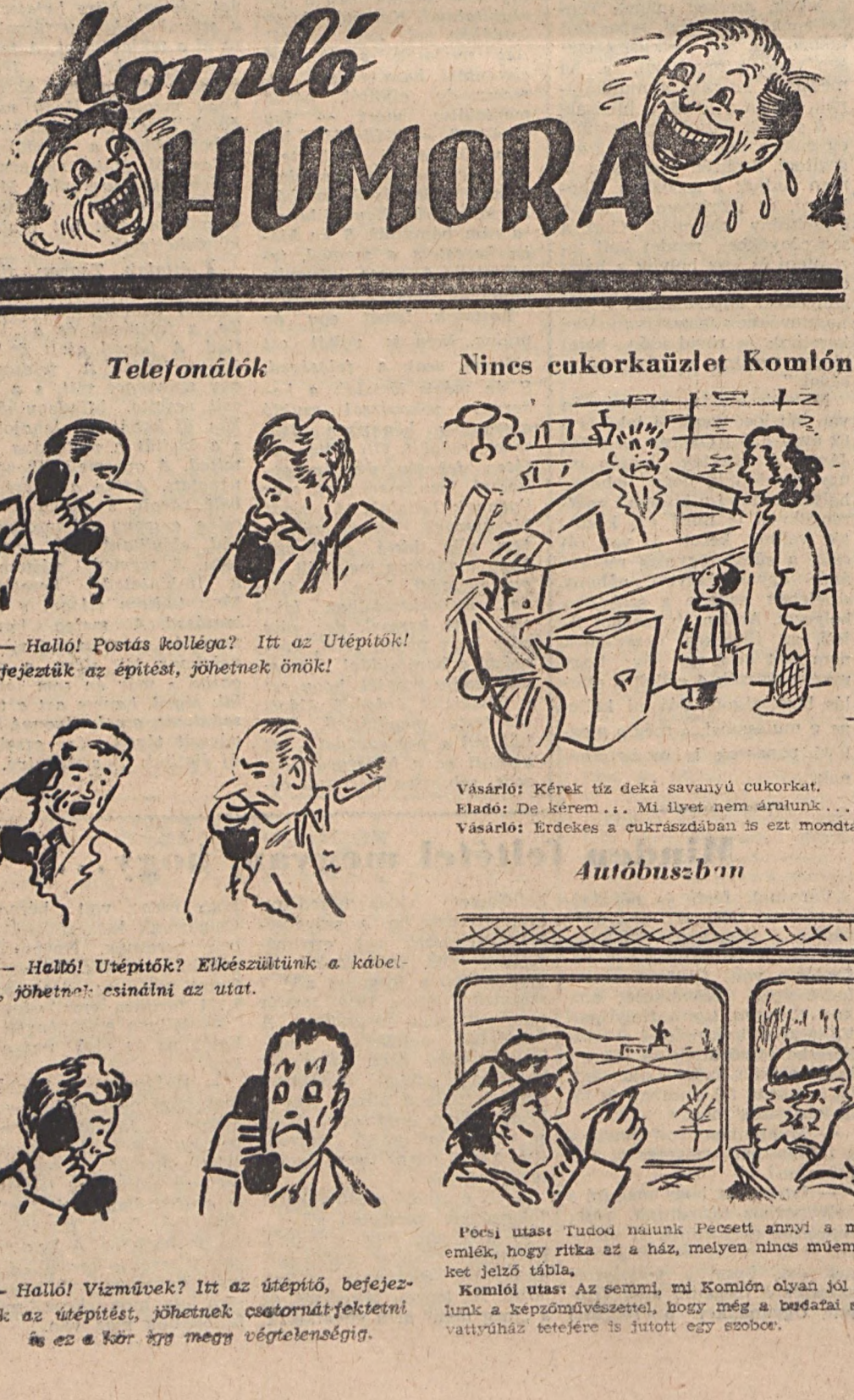
— A bolt dolgozói érdekl nek a tanulmányi eredmé iránt?

— Természetesen — közbe a vezető. — Márta a évi vizsgán jeles eredmé ért el.

— Mennyi az ösztöndíj?

— Eddig 224 forint Most több lesz. Tudniillik ösztöndíj a tanulmányi er ménytől függ.

Beszélgettünk még két szer és csemege üzletben, lamint a háztartási boltok dolgozó tanulókkal. Általá vélemény az, hogy a bo vezetői és felnőtt eladói tö nek a fiatalokkal, segítik a szakma elsajátításában, értők velük szemben. Hasz a tanulók véleménye az isk tanárairól. Tehát mind tudatában remélhető, hogy jövő eladóinak munkájára komlói vásárlóknak nem kifogásuk.



VILÁG PROLETÁRJAI, EGYESÜLJETEK!

Új Komló

A MAGYAR SZOCIALISTA MUNKÁSPÁRT
KOMLÓ VÁROSI BIZOTTSÁGA ÉS A VÁROSI TANÁCS LAPJA

IX. ÉVFOLYAM, 15. SZÁM. ÁRA: 50 FILLÉR SZOMBAT, 1959. FEBR. 21.

Termelési jelentés:

2763 tonna szén terven felül

A Komlói Szénbányászati Tröszt február 18-ig a tervezett 71 550 tonna szén helyett 74 313 tonnát termelt s ezzel a havi terv esedékes részét 103,9 százalékra teljesítette. A hónap eddig eltelt időszakában csak egy olyan nap volt, amikor nem került felszínre a tervezett szénmennyiség. A legkiemelkedőbb eredményt 18-án érte el a tröszt, amikor a napi tervet 7,6 százalékkal múlta felül.

Az üzemek közül Szászvár továbbra is száz százaléka alatt áll. Anna-aknán pedig ismét visszaesett a termelés.

Az üzemek sorrendje a mennyiségi termelés alapján:

Komlói üzemek:	
1. Kossuth-bánya	108,5%
2. III-as akna	105,7 „
3. Béta-akna	101,7 „
4. Anna-akna	99,4 „
Északi üzemek:	
1. Mázai	103,5%
2. Nagymányok	101,6 „
3. Szászvár	95,8 „

Kossuth-bányán továbbra is jó eredmények születnek. Eddig 167 vagon szénnel termeltek többet a tervezettnél!

Anna-aknán újból gyenge eredmények születnek. A hét első három napjának tervét csak 93,3 százalékra teljesítették.

Mázán nagyjából egyenletes a mennyiségi termelés. Február 3-án nem teljesítették a napi tervüket — azóta mindennap.

Nagymányok bányászai a hónap minden napján felszínre küldték a tervezett szénmennyiséget. Egyenletesen termelnek.

Szászváron 15 munkanapból csak 3 esetben sikerült teljesíteni a mennyiségi tervet. — Eredményük 95,8 százalék. Sürgős változásra van szükség, ha teljesíteni akarják havi tervüket!

Béta-aknán 16-án és 17-én nem sikerült felszínre küldeni a tervezett szénmennyiséget. Ennek következtében jelentősen visszaestek, de szerdán ismét kimagasló eredményt értek el.

III-as akna bányászai a hét első három napján kimagasló eredményeket értek el. A három nap tervét 109,1 százalékra teljesítették. Terven felül 792 tonna szenet bányásztak.

Egy új kazánház is...

A kedvező időjárás lehetővé teszi, hogy a III-as aknai fürdő átalakításának munkálatai megfelelő ütemben folyhatnak.

— A kedvező időjárás lehetővé teszi a határidő előtti elkészülést? — Ebert Vilmos építésvezetőt kértük meg a válasz megadására.

— Sajnos, semmi reményünk nincs a határidő előtti befejezésre. A munkákat — mivel a dolgozóknak állandóan kell fürödniök, — szakaszosan vagyunk kénytelenek végezni. Az eredetileg tervezett határidőt a teljes befejezéssel nem tudjuk betartani, mert később terveztek még hozzá egy új kazánházat, amely az épület fűtését és melegvíz-ellátását szolgálja majd.

●

Lesz taxi Komlón!

A munkásosztály helyzetéről szóló határozat alapján a városi pártbizottság elkészítette az intézkedési tervét. Ebben szerepel többek között a következő: *„Javasoljuk az Autóközlekedési Igazgatóságnak, hogy az év első felében egy taxit állítson be a komlói lakosok rendelkezésére. Ezt követően pedig a szükségletnek megfelelően emelje a taxik számát."*

Az Autóközlekedési Igazgatóság értesítette a városi pártbizottságot, hogy március elsejétől a 26-os AKÖV, a javaslatnak megfelelően, üzembehelyezi a kért gépkocsit.

Az ember érdekében

Amikor arra gondolunk: a világon először Ausztria és Magyarország között indult meg a postai levelezőlap-forgalom, s hogy a magyar származású Puskás Tivadar találta fel a telefonközpontot, egy kissé piruló arccal írunk arról a témáról: Dávidföldön és Somágtetőn nincs telefon! Minthogy számos helyről panasz érkezett szerkesztőségünkhöz, megvizsgáltuk a helyzetet. A jelenlegi állapot sokkal rosszabb, mint azt a minisztériumban is gondolnák.

Dávidföldön 282 lakás épült és egyetlen telefonja sincs. Még a körzeti orvos sem kapott távbeszélőt! Itt ötven igénylő vár e hírközlő eszközre.

Somágtetőn sem jobb a helyzet. Ez a városrészed már másfél éve nélkülözi a telefont. Csakúgy, mint Dávidföldön az orvost, a bányamentőt vagy egyéb szolgálati beosztásúakat, itt is gyalog értesítik. Különösen figyelemreméltó ez Komlón, ahol az embermentés nem tűr időveszteséget!

Kenderföldön hosszú évek óta 129 ember vár a telefon bevezetésére. Gesztenyésben 56-an, Kökönyösben pedig 73-an nélkülözik a távbeszélőt. Természetesen ezek a számok túlzottan szerények, hiszen a város lakói tudják: nem vezetik be a távbeszélőt, így hát az igénylők jelenlegi száma nem tükrözi a tényleges szükségletet.

Bálint András, a komlói postahivatal vezetője nem valami rózsásan nyilatkozott ezzel kapcsolatban:

— Egyelőre belátható időn belül semmi reményünk nincs, hogy a 400 igénylőt kielégítsük. Az egész városban csupán 10—14 telefont tudunk beszerelni.

És mit mond a pécsi igazgatóság egyik vezető beosztású embere, dr. Vétek Lajos:

— Komló bányaváros fejlődése oly erős ütemben történt, hogy a rendelkezésre álló földkábel érpárak kapacitása a további fejlesztést egyelőre nem teszik lehetővé. A dávidföldi távbeszélőhálózat részbeni építésére a postai tervek szerint legkorábban csak 1960-ban kerülhet sor.

Nemcsak a bányamentők, az orvosok, az egészségügyiek, vagy más szolgálati beosztásúak mellett állunk ki, hanem általában. Az új városnegyedben ugyanis se rendes villany, se járda, se út még nincs. A térdig érő sárban nem szívesen intézi az ember a múlhatatlan ügyes-bajos dolgait.

Nálunk már megszokottá vált: a villanyt akkor vezetik a lakásba (pl. az 584-es épület), amikor a falakat befestették; a közvilágításhoz a földalatti hálózatot akkor ásák be, amikor a járdákat, a parkokat sok tízezer forintért megcsináltuk. (Pl. Kenderföldön). Ezt is el akarjuk kerülni, amikor a telefonhálózat építését sürgetjük.

Akadályozzuk meg a belvízelöntéseket

Az időjárás esetleges kedvezőtlen alakulása lehetővé teheti a jelentős belvízelöntések előfordulását. Ennek elkerülése végett a városi tanács felhívja a város területén lévő állami vállalatok vezetőinek és az egyéni dolgozó parasztoknak figyelmét arra, hogy a vízkárt szenvedő területeik mentesítése érdekében már most gondoskodjanak a belvizek levezetésére szolgáló, a birtokaikon, területeiken létesített csatornák, szivóaknák — az állami kezelésben volt gyűjtőcsatornák kivételével — mielőbbi kitisztításáról, az elszaporodott bokrok, gaz, jég és egyéb vízlefolyást gátló akadályok eltávolításáról.

A nagyobb belvízelöntések idejére a pécsi Vízügyi Igazgatóság műszaki irányítóinak utasításait szigorúan be kell tartani.

Kőburkolású út Imre-, Béke-, és Ujtelepen

A Komlói Utépítő Vállalatnak — a múlt évihez viszonyítva — mintegy 60 százalékkal emelkedett a terve 1959-re. A múlt évben — beruházási összegben kifejezve — 7,5 millió forint volt, amíg 1959-ben, az új árrendszer szerint, mintegy 22 millió forint.

Golváth János igazgató elvtárs szerint nem sokkal kell emelni a vállalat létszámát, hogy a megemelt tervet teljesíteni tudják.

Nézzünk néhányat a jelentősebb munkálatok közül: Az egyik az új temetőhöz vezető út építésének folytatása. Elkészültéig még ebben az évben körülbelül 900 ezer forintot fordítanak rá. Jelenleg a földmunkák készülnek.

Szintén átmenő munka az új szeméttelepre vezető út építése, amely egy közbeeső híd elkészítésével együtt az idén elkészül.

Egymillió forint körüli beruházással kezdik el az idén a Bem József utca új szakaszának építését, amely által az párhuzamossá válik a Kossuth Lajos utcával. A vége a piactéren keresztül a Kossuth utcába torkollik majd.

Főleg az érdekelt lakóknak válik majd örömére az Uj-, Béke- és Imre-telepi utak több mint egymilliós beruházással történő kőburkolása.

Komló területén kívül számos Tolna és Baranya megyei községben — így például Pécsváradon, Bonyhádon, Szigetváron és Nagymányokon — is végez jelentősebb útépítési és egyéb munkákat a Komlói Utépítő Vállalat.

A lottó nyerőszámai

14, 20, 50, 73, 74

Mintafestés — televízióskészülék-javítás a helyiipari vállalatnál

Komlón a helyiipari vállalat vezetősége a lakások festésénél új módszert vezet be. A város különböző részeiben egy-egy lakást minta festéssel festettek ki, melyet az érdeklődők megtekinthetnek. Ilyen Kenderföldön az Arany János utca 8. II. em. 3. ajtó, Koncz Zoltán, Kökönyös keleten a Fürst Sándor utcában a 7. szám alatt Müller János és Kökönyös nyugaton a Vorosilov út 6. szám alatt Szőke Lajos lakása.

Ezek a „minta festések" azt a célt szolgálják, hogy a lakosság a gyakorlatban is meggyőződjön a szobafestők munkájáról. A vállalat így kíván festési akciót szervezni, mely elsősorban a lakosság részére előnyös. Előnyös azért, mert például ha egy épülettömbben több lakó egyszerre tesz rendelést a festésre — megoszlik a felvonulási költség — lényegesen olcsóbba kerül, mintha külön-külön végeznék el a munkálatot.

✲

A férfiszabó részleg a bakócai Állami Gyermeknevelő Intézet részére 170 ruha, a női szabók pedig a bükkösdi Állami Leánynevelő Intézet részére 100 ruha készítését kezdték meg, amit március 15-ig oda is szállítanak.

✲

A cipészrészlegnek az előirányzott éves tervében szereplő 1600 pár cipő gyártási tervét az Országos Tervhivatal és a Könnyűipari Minisztérium 3600 párra emelte fel. Ezenkívül a lakosság által megrendelt cipők gyártását korlátlan mennyiségben vállalják. A cipőkészítéshez szükséges anyag elegendő mennyiségben biztosított. Bőr minden színben áll a megrendelők részére.

A részleg a közeljövőben átköltözik új telephelyére s éppen ezért kérik a rendelőket, hogy az elkészített cipőket szállítsák el, mert hat hónap lejártával a kijavított lábbelit a vállalat értékesíti.

✲

A rádiós részleget új műhellyel bővítették, melyet korszerű felszereléssel rendeztek be. Televíziós készülékeket is javítanak, valamint televíziós antenna felszerelésével is foglalkoznak. A megjavított rádiókészülékekért háromhavi jótállást vállalnak.

✲

A kárpitos részlegben minden szükséges anyag biztosítva van. Különböző színben jóminőségű szövetek a bútorok bevonásához rendelkezésre állnak. Az előre elkészített bútorok a helyszínen megtekinthetők.

✲

A második negyedévben a vállalat létrehoz egy gépkocsi- és motorkerékpár dukkózó részleget.

Pazarlás — nagy tételben

1958 szeptember 3-án „40 darab 40-es körte ég 800 órája feleslegesen" címmel bíráló cikket írtunk.

Kifogásoltuk, hogy a somogyi bérháznegyedben tíz lépcsőházban estétől reggelig szakadatlanul ég a villany. Azt is szóvá tettük, hogy az automata kapcsolók átlagban három hónapnál hosszabb ideje rosszak.

Aki azt hinné, hogy az illetékesek a hibát megszüntették, vagy legalább intézkedés történt, az mélységesen csalódik. A lépcsőházakban ugyanis továbbra is égnek a körték, eszik az áramot, emésztik a sok-sok pénzt. S mindez valamennyiünk szemeláttára történik!

Ma a város különböző helyein nem kevesebb, mint 86 lépcsőházban estétől reggelig teljes fény van!...?

Egyszerű számítással ez naponta 605 forint villanyszámlát eredményez. Tekintve, hogy legkevesebb 170 napról van szó, ez több, mint százezer forint!! Olyan nagyon sok kidobni való pénzünk van nekünk?!

Számoljunk csak egy kicsit. Egy 40-es izzó óránként 0,1 kilowatt áramot fogyaszt. 8 óra alatt 0,8-at. Minthogy a 8 óra alatt 4 körte ég egy lépcsőházban, ez 3,2 kilowatt. A 3,2-őt 86-tal kell szoroznunk, mivel ennyi lépcsőházról van szó. Ennek eredménye: 275,2 kilowatt. Ez 2,20 forinttal szorozva — áram díja — 605 forintot eredményez. Tekintve, hogy 170 napja ég 86 lépcsőházban a villany, ezt meg kell szorozni 605-tel. Így kapjuk végeredményül a több mint 100 ezer forintot.

Miért tehetetlen a karbantartó üzem? Miért nem intézkedik a Komlói Szénbányászati Tröszt illetékes osztálya?! Régesrégen megtérült volna a váltókapcsolós rendszer beszerelése. Azzal tudniillik, hogy a lépcsőházakban szintenként lehetne kapcsolni a villanyt, rengeteg pénzt megtakaríthatnánk.

Sürgős választ várunk.

A szociálpolitikai osztály

szakbizottsága február 19-én tartotta meg alakuló ülését a városi tanács kis vb-termében. Az alakuló ülésen részt vettek a Hazafias Népfront, a városi vöröskereszt, a városi nőtanács, rendőrség, városi KISZ-bizottság és egyéb szervek képviselői.

Tíz tagú bizottság alakult. A bizottság feladata megvizsgálni a többgyermekes anyák, hadirokkantak, árvák, özvegyek, közsegélyben részesülők anyagi helyzetét, és támogatni a szociálpolitikai osztály munkáját.

Az utolsó farsangi bálon



Nehéz lenne megállapítani, hogy hány milliméterrel lettek vékonyabbak a cipőtalpak, hány fiatalnak volt izomlázája másnap, no és hány szív dobog attól a naptól kezdve másképpen.

Vasárnap volt a farsang utolsó vasárnapja. Kossuth-bánya szenes fökörlet KISZ-szervezetének tagjai kora reggel fogtak hozzá a munkához, hogy időben kész legyen a kultúrterem díszítése. Aztán elérkezett az este, amikor kinyílt a kultúrterem ajtaja a táncolni, szórakozni vágyó fiatalok részére. A szórakozni vágyók száma egyre nőtt. Nem telt bele még egy óra sem, amikor a kultúrterem már zsúfolásig megtelt. Szólt a zene és fiatalosan, gyorsan perdültek a lábak. Ebben nem volt korkülönbség. Nem volt megállás, a rumba után jött a tangó, a keringő után csárdás.

Szépek a magyar lányok, de ha álarcot viselnek, s fel nem ismerhetők, — még vonzóbbak. Nem, ez nem egyéni megállapítás. Ezért ezen a vasárnapi bálon sem a papucsos kéményseprőnek, — sem az „éjszaka lányának", de a többieknek sem volt pihenésük, kézről-kézre jártak.

Az egész teremben vidámság és jókedv uralkodott. A rövid szünetekben bár nem lehetett hallani közelről sem a forró vallomásokat, de lehetett látni sok lány csillogó szemét, piruló arcát. S amikor ismét megszólalt a zene, bátrabbak voltak a lépések s talán erősebb volt a szívdobogás. Így múltak a percek, az órák, egészen éjfél után két óráig, így mulatott a sokaság.



A KISZ alapszervezet rendezői kitűnő munkát végeztek, jól látták el feladatukat. A zenészek nagyszerűen játszottak egész idő alatt, egyaránt eleget tettek a fiatalok és idősek igényeinek. Röviden így volt, ez történt a farsang utolsó vasárnapján.

Televíziós adás Kenderföldön

Az Építőipari Vállalat ipari tanuló intézetének KISZ-szervezete decemberben a jó munka jutalmául egy televíziós készüléket kapott ajándékba.

Hosszú ideig csak néma előadást láthattak, mert a készülékhez szükséges volt a pécsi adóállomás működése.

Most, kb. két hete, hogy működik a pécsi adó, így a fiatalok már megfelelő hanggal is tudják fogni a televíziós adásokat.

A szállásfaluban elég kevés a szórakozási lehetőség, no meg egy televíziós készülék elég ujdonság, különösen faluról felkerült dolgozóknak. Ezért az intézet vezetősége nemcsak a fiatalokat engedi be az előadásokra, hanem a terem férőhelyéhez mérten a szállásfaluban lakó más építőipari dolgozókat is. Minden műsornál szinte zsúfolásig megtelik a tanulóotthon nagyterme. (Sajnos, csak kb. hetvenen férnek el benne.)

Ezzel kettős célt érnek el. Egyrészt a munkában elfáradt dolgozók kellemesen szórakoznak a televízió mellett, másrészt az adás után az idősebb dolgozók időnként elbeszélgetnek a fiatal tanulókkal, akik bizony keveset tapasztaltak a múlt „emlékeiből".

Idős munkások mesélik el saját inaskorukat, fiatalságukat, a régi küzdelmeket. S ifjú hallgatóik a történetek után talán jobban megbecsülik mostani életüket. Elgondolkodnak azon, hogy miért is kell nekik tisztelni, udvariasan bánni az idősebb dolgozókkal.

Képzőművészeti kiállítás

A Május 1. Kultúrotthonban működő képzőművészeti szakkör tagjai képzőművészeti kiállításra készülnek.

Előzetes tervek szerint a tanácsköztársaság kikiáltásának emlékére rendezendő kiállításon mozgalmi műveken kívül egyéb alkotásaikat is bemutatják a szakkör tagjai. Az április 4-én nyíló kiállításon mintegy tizennégy képzőművész vesz részt. A rendszeres foglalkozásokon már azon dolgoznak, hogy a zsűri — mely eldönti, hogy melyik mű mehet a kiállításra —, minél szebb és több alkotás között válogathasson, melyek közül a legjobbakat láthatja majd városunk közönsége.

Megmozdult a föld a sásdi járásban

II.

Bevallom, a munkás-paraszt egyetértés ilyen gyors és spontán kialakulására magam sem gondoltam. Mert nem volt az megtervezve, de az esti gyűlés során valahogy úgy adódott, hogy a Mecseki Földtani Kutató-Fúró Vállalat munkásküldöttei Kiss Miklós és Deák József részéről elhangzott a csikóstöttösi dolgozó parasztok meghívása üzemük látogatására. A meghívást a töttösiek örömmel fogadták, s gyorsan kialakult, hogy kik legyenek a községi küldöttség tagjai. Merthogy megtisztelte tés tagja lenni annak a 12-es csoportnak, akikért az üzem autót küld, akik megtekintik a komlói üzemet.

A fenti komlói üzem küldöttei abból a célból utaztak Csikóstöttösre, hogy bejelentsék; az üzem dolgozói szívesen vállalják a község védnökségét, szívesen segítik annak fejlődését, s szándékuk a megfelelő munkás-paraszt barátság kialakítása.

Hétfőn, február 16-án kora délután gördült be a gépkocsi az üzem udvarára, a csikóstöttösiekkel. Az üzem dolgozói számítva arra, hogy a kedves vendégek útközben megéheztek, a találkozót mindjárt vendéglátással kezdték. Ebéd után tövéről-hegyére megmutattak mindent, ami az üzemben látnivaló. A gazdák nagy érdeklődéssel tekintették meg a számukra igen érdekes gépi berendezéseket, műhelyeket, laboratóriumot, stb. Mire az üzemi aktívaértekezlet megkezdődött, már egészen otthonosan érezték magukat. Ugy láttuk, tetszett nekik az az őszinte, nyílt s nemegyszer élesen is bíráló hang, mely az aktívaülést jellemezte. Jóleső érzéssel vették tudomásul, hogy a mezőgazdaság útja, sorsa mennyire érdekli az üzemi munkásságot. Az is, hogy milyen felelősségteljesen tárgyalták az ezzel összefüggő fontos kérdéseket.

Ilyen felelősségteljes megfontoltság érződött annak a négy felszólaló csikóstöttösis gazdának hangjából is, akit magával ragadott az aktíva bensőséges hangulata és légköre.

Nekik is volt véleményük, s véleményük helyes volt. Nem részletezzük, de valamennyiük szavából azt vettük ki, hogy ők bár még nyilatkozatot alá nem írtak, de a résztvevők tekintsék őket tsz-tagnak. Ezt mondotta el Banár Ferenc, Hódosi Jenő, Marton Károly gazda is. S, hogy a kételynek még árnyéka sem maradjék, meg is hívták az üzem 15 dolgozóját viszontlátogatásra, 19-én, csütörtök délutánra. Hozzátéve, hogy addigra már igazi tsz-tagként várják őket.

*

A falu segítésének a szándéka azonban nemcsak a fenti üzemnél nyilvánul így meg. Hasonlót mondhatnánk el Kossuth-bányáról, melynek dolgozói Mágocs termelőszövetkezeti községet segítik, Béta-aknáról, mely Mekényest, Anna-aknáról, mely Kaposszekcsőt segíti.

A sásdi járás mintegy 17 községében alakult és alakul ki szorosabb baráti kapocs egy-egy komlói üzem, s a község lakossága között.

A falu jobban megismeri az üzemet, várost, a munkások életét, gondját, problémáit, s az üzem a községet. Egymást segítve nem kétséges, hogy mindkét fél jól jár.

Legalábbis ez a véleménye Mekényes község több dolgozójának arról, hogy Béta-aknaszoros kapcsolatot épít ki velük. Az eddig eltelt két hét során az üzem gazdasági és politikai vezetői látogatták meg a községet, beszélgettek a község jelen problémáiról. — Nem kétséges, hogy a ma még inkább elvileg folyó tanácsadás, segítségnyújtás később során gyakorlatilag is sok hasznot jelent majd Mekényesnek. Ez annál is inkább így van, mert

itt is megindult az erjedés. Mármint az, hogy az utóbbi időben a községi tsz-tagjainak száma közel megháromszorozódott.

Az általuk művelt terület 268 holdról 1 020-ra emelkedett. Az új élet, új módszereket kíván, új módon jelentkeznek problémák. S jó dolog azt tudni, hogy a község s a tsz egy több mint 1 000 főt foglalkoztató bányaüzem segítségére számíthat, onnan tanácsot kaphat; nagyban megkönnyíti az új életük útját.

A nőtanács hírei

— A városi nőtanács február 19-én kibővített elnöki ülést tartott, melyen megjelent Gregor elvtársnő, a megyei nőtanács küldötte. A nemzetközi nőnap megünneplését, és a nőtanács előtt álló legközelebbi feladatokat tárgyalták meg.

— Kökönyös területi nőtanácsa február 19-én a keleti iskolában előadást tartott a házasságról. Az előadó dr. Rendeki Sándor városi bírósági elnök volt.

Nyelvverseny az iskolákban

A tanácsköztársaság kikiáltásának emlékére valamennyi általános iskolában orosz nyelvversenyt tartottak február 19-én.

A versenyfelhívást a megyei tanács népművelési osztálya küldte meg az iskolák igazgatóinak, mellékelve a kidolgozott kérdéseket.

A lezárt borítékban érkezett kérdéseket csütörtökön az osztályok előtt bontották ki, s minden pajtás két óra időt kapott a tétel kidolgozására. Az órákat nem oroszszakos tanárok ellenőrizték.

Az iskolai versenyek után városi, majd megyei döntőn vesznek részt a helyben legjobb eredményt elért diákok.

Nagypapák — nagymamák találkozóján

Valamikor, nem is olyan régen, csak néhány évtizeddel ezelőtt a farsangot nem farsang vasárnapján, hanem a rákövetkező kedden fejezték be. Három napig tartott a vigalom, a farsang búcsúztatása.

A mai nagymamák, nagypapák fiatalkorában még kedden éjfélkor búcsúztatták el a farsangi vigasságot.

S a városi nőtanács ez évben farsang utolsó keddjén dendezte meg a nagymamák és nagypapák találkozóját és ha nem is három napi vigassággal, de egy esti jókedvvel búcsúztatták a farsangot városunk munkában megöregedett emberei.

Fél hat felé kezdtek gyülekezni az „öregek" a tröszt éttermében, ahol a fiatalok már odatették forrni a teavizet, készítették tányérokra a vendéglátásra szánt tésztát.

Örömmel, szeretettel fogadtak mindenkit, aki mint nagymama vagy nagypapa eljött a hagyományos találkozóra. Eljött a 73 éves Schuszter András bácsi, tavaly még a felesége is itt volt, de most beteg. Itt volt Stern bácsi feleségével, a Magyar házaspár, s el sem tudjuk sorolni minden megjelent nevét. Mintegy százötvenen érezték itt jól magukat.

A városi nőtanács nevében Rein elvtársnő — aki még nem nagymama ugyan, de lesz — üdvözölte a vendégeket és kívánt jó szórakozást az öregeknek.

Hat óra felé már szólt a zene. Schuszter András bácsi, aki maga is nagypapa, harmonikájával, ifj. Lelovics András pedig klarinétjával szolgáltatták a zenét. Schuszter András bácsi elkapta az egyik közelében lévő nagymamát és nagy tapsra közepette kezdte meg a táncot.

Közben a fiatalabb korosztály felszolgálta a teát.

Nem sok idő múlva már sokan táncoltak a régi csárdások, keringők dallamára, és ha nem is olyan fürgén mint évekkel ezelőtt, de legalább olyan jókedvvel.

Közben az asztaloknál a régi időkről, mai életükről más években rendezett találkozókról beszélgettek.

Tíz órakor ért véget a vidám szórakozás. Az idős emberek arcán meglátszott, hogy jól érezték magukat, máskor is szívesen eljönnek.

A jól sikerült találkozó megrendezéséért dicséretet érdemelnek a nőtanács aktivái, akik szervezéssel, vagy más munkával ehhez hozzájárultak.

Szavalóverseny

A belvárosi iskola úttörői is részt vesznek a városi szavalóversenyben. A felsőtagozatos osztályok tanulói közül válogatták ki a legjobb szavalókat.

Február 15-én mintegy negyven pajtás vett részt a szavalóverseny iskolai döntőjén, ahol mindenki két verset — egy kötelezőt és egy szabadon választhatót — mondott el.

Négytagú zsűri döntötte el: az iskola legjobb szavalói közül, hogy ki menjen a városi döntőre.

Minden osztály más, más kötelező verset jelölt ki a résztvevőknek. Pl. az ötödikeseknek kötelező volt a „Falu végén kúrta kocsma", hatodikosoknál a „Nemzetőr dal" című vers elmondása.

A jól sikerült bemutatón legjobb szavalóknak bizonyultak: Kis Huba, Kesztyűs Zsuzsanna és Kovács Lajos pajtások.

E három pajtás képviselni fogja a belvárosi iskolát április 1-én az iskolai szavalóversenyek városi bemutatóján.

Előadás

Március 4-én a Május 1 Kultúrotthon kis előadói termében fél 6 órai kezdettel „Tanácsköztársaság bukása — Horthy fasizmus rémuralma" címmel Pollák Dezső elvtárs tart előadást.

Hirdessen az Új Komló-ban

Mecsekjánosi gazdák

A minap a városi tanács mecsekjánosi kirendeltségében három paraszttal ismerkedtem meg. Mindhárman türelmesen vártak, míg rájuk kerül a sor. Volt idő a megismerkedésre, s hogy elmondják miért is mentek a kirendeltségre.

— Világéletemben csak a földdel foglalkoztam — mondotta az ősz bajuszú, ősz hajú Kovács Pál. — Most 69 éves vagyok, s olyan egészségesnek érzem magam, mint még soha.

— *Hány holdon gazdálkodik?*

— Hét holdon, fiam. Ketten dolgozunk az asszonnyal. Hogy ilyen korban bírjuk-e a munkát? Tudja, én mikor fejeztem be az őszi szántást? Hónapokkal ezelőtt. Még a trágyázást is.

— *Milyen volt a tavalyi termés?*

— Jó, nincs panaszom rá. Tavaly holdanként 2 mázsával több búzát termeltem, mint 1957-ben. Szarvasmarha-tenyésztéssel is foglalkozom, öt darab szarvasmarhám van, amit szerződtettem. Szóval nagyon jól megvagyunk, ilyen sorsunk sose volt.

Prettl Ádám 64 éves. Mecsekjánosiban született. Bár az ő fején is minden hajszál ősz, de sokkal fiatalabbnak néz ki — mint aháány éves. A föld mellett nőtt fel, a föld mellett öregedett meg.

— 10 hold földem van, 12 darab szarvasmarhám — ebből 4 szerződött —, néhány malac, ló, meg házi szárnyas. A tavalyi termés nálam is jó volt, többet kaptam a földtől, mint amennyire számítottam. Nagyon segített a műtrágya is ebben. Az őszi szántás kérem? Ajjaj. Az időjárás kedvező volt, idő előtt befejeztem a munkálatokat.

A harmadik gazda: Lutz János, fiatal, magas, szépszál ember. Több helyen dolgozott az elmúlt években, aztán megmaradt — most már végleg a föld mellett.

— Én 11 holdon gazdálkodom. Nem panaszkodhatom a termésre. Két és fél holdból 21 mázsa búzát terméltem. A kukorica is nagyon jó volt. 2 000 négyszögölből 35 mázsát vittem haza. Nekem is vannak szarvasmarháim. Négy tinót szerződtattem, ebből jön a sok pénz. De foglalkozom hizókkal is. A szántás? Amikor e két idős ember azt mondja, hogy idő előtt befejezte, mit mondhatok én?

A beszélgetés sokáig tartott, s mire sorra kerültek, megtudtam azt is, hogy mit kerestek ők a tanács kirendeltségében. Elárulom. Hibridkukorica-vetőmagot irattak.

— DEMETER —

Gazdag munkaprogram

A mánfai KISZ alapszervezetének vezetősége néhány hónapi munkaprogramot dolgozott ki. Nézzük meg e szerint, mit kívánnak tenni a mánfai KISZ-fiatalok május 31-ig.

Még ebben a hónapban színjátszó szakkört hoznak létre. Február 22-én a szovjet filmhét alkalmával műsorral egybekötött ünnepséget rendeznek. A KISZ alapszervezeten belül megalakítják a leánytanácsot, melynek legközelebbi feladata lesz a március 8-i nemzetközi nőnap előkészítése. Március 11-én este találkozót rendeznek a mánfai veteránokkal, négy nappal később, március 15-én újabb ünnepi rendezvényt tartanak. Március 20-án harci túrát szerveznek Árpádtetőn, majd aznap este részt vesznek Komlón a lampionos felvonuláson.

Nagy ünnepség lesz Mánfán március 21-én este a tanácsköztársaság 40. évfordulója napján. Az ünnepség előkészítésében csakúgy, mint az április 4-i előkészületekben is részt vesznek. Április 5-én szakkört indítanak. Április 17-én ismeretterjesztő előadást tartanak a kül- és belpolitikai kérdésekről, majd öt nappal később fotoszakkört indítanak.

A KISZ-alapszervezet munkaprogramjában szerepel a társadalmi munkában való tevékeny részvétel, a fiatalok problémáival való foglalkozás stb. Tény, hogy a KISZ-szervezetnek soha nem volt ilyen gazdag, részletes programja. Hogy valóra válik-e mindez? A fiatalokon múlik.

Ifjúsági nagyaktiva

Február 22-én, vasárnap délelőtt 9 órakor a KISZ városi bizottsága ifjúsági nagyaktivát tart a városi pártbizottság előadó termében.

Az aktíván megbeszélik a KISZ Központi Bizottságának határozata alapján a munkásifjúság helyzetét és a munkásfiatalok nevelésével kapcsolatos komlói feladatokat.

Második napirendként megjutalmazzák az ifjúsági brigádok között a negyedik negyedévben legjobb eredményt elért KISZ-szervezetet.

Tanácstagi fogadóórák ideje és helye

1959 február 23-án délután 4—6 óráig:

Rein Istvánné Kökönyös-nyugati iskola, **Nagy László** kenderföldi iskola, **Deák Ferenc** Kökönyös-keleti iskola.

1959 február 25-én délután 4—6 óráig:

Schwarcz József Kökönyös nyugati iskola, **Tóth Lajos** Kökönyös-keleti iskola, **Kirkovics Károly** kenderföldi iskola.

Édes anyanyelvünk

A szabatosságról szólva a legutóbbi cikkünkben a magyar írókra hivatkoztunk. Idézünk most két példát. Az első Eötvös József, aki kétségtelenül a legjelentősebbek közé tartozik regényíróink közül, és mégis ma alig ismerik a nevét. Ehhez bizony nagy mértékben hozzájárul stílusa is. *A karthauzi* című regényéből vettük az alábbi mondatot: *„Századok fognak múlni, sok ivadék eltűnni küszködés között, de a napnak jönni kell, melyben nemünk hivatását betölté, melyben a jó győzni fog e világon: a mi hivatásunk elhinteni magvát, homlokunk izzadságával termékenyíteni földjét, szívünk forró vágyaival érlelni csemetéit; végeztünk: küszködni, kívánni, reményleni; s habár az ígéret földét nem érhettük el, legalább távolról láttuk áldott határait, legalább szemünket legeltettük szép tájain, s a haldokló Mózesként éreztük, hogy azon Jósuát, ki ott egykor győzni fog, mi vezettük a csatamezőre, mi ruháztuk fel fegyvereivel."* Bármennyire is művészien felépített mondat ez, mégis elfelejtjük a végére érve, hogyan is kezdődött. Állítsuk ezzel szembe Gárdonyi Egri csillagok című regényéből vett **idézetünket:** *„A kocsi mellett egy szélesmellű parasztlegény ballag, meg egy ragyás fiatal cigány. Mezítláb mind a kettő. A cigányon sokszorosan foltozott nadrág, kéklik. A dolmánya is kék. A dolmánya belső zsebéből egy fasíp tölcsére állt ki. A kocsi másik oldalán egy feketetógás pap vánszorog, meg egy csapzott hajú, nagyarcú parasztember. A parasztember lehet már negyven esztendős. A pap fiatalabb. Vékonyarcú, magas ember. Se szakálla, se bajusza, de még szemöldöke sincsen. És vörös, mint a cékla. Csak a szembogara fekete. Őt bizony ezelőtt egynéhány nappal forró vízzel öntözgették a törökök, hogy adja elő temploma kincseit."* Ugy véljük, hogy ez a stílus önmagáért beszél, hogy szinte olvastatja magát.

Végül meg kell említeni, hogy a szabatosság rovására megy az írásjelek helytelen alkalmazása is. A történelemből veszünk egy példát. Bánk bán és társai János esztergomi érsekhez fordultak kérdéssel, hogy meggyilkolják-e Gertrudist, az idegen, magyargyűlölő királynét. A válasz így hangzott: *„A királynét meggyilkolni nem kell félnetek jó lesz ha mindnyájan beleegyeztek én nem ellenzem."* Ezek után a tanácsra váróknak kellett a vesszőket kitenniök a mondatban, hogy megértsék. Imre, egyik módja: *„A királynőt meggyilkolni nem kell félnetek, jó lesz, ha mindnyájan beleegyeznek, én nem ellenzem"*. De a vesszőket így is ki lehet rakni: *„A királynőt meggyilkolni nem kell, félnetek jó lesz, ha mindnyájan beleegyeznek, én nem, ellenzem"*. A példa eléggé világos ahhoz, hogy megértsük az írásjelek pontos jelölésének fontosságát.

Magyaros a stílusunk akkor, ha az a magyar gondolkodásmódnak megfelel, ha helyesen használjuk a magyar mondatszerkesztés eszközeit és ha minél több magyar szót ismerünk, azaz minél nagyobb a szókincsünk.

A magyarosság legnagyobb ellensége az idegenszerűség és azon belül is a németség (germanizmus). A leggyakrabban a következő németességek fordulnak elő nyelvünkben:

Az egy határozatlan névelő túlzott használata. Pl. Az én barátom *egy* rendes ember. Ő *egy olyan* valaki, akiért kezeskedni merek. Vagy: Milyen ember ez a Kovács? Ő *egy* jó szakember. Az egy elhagyásával is érthető lesz a mondatunk és magyaros is: *Az én barátom rendes ember. Olyan valaki, akiért kezeskedni merek.* Vagy: Milyen ember ez a Kovács? *Jó szakember.* (Az ő személyes névmás kitételre sem magyaros. Az előző mondatban szerepel a neve, tudjuk kiről van szó, tehát nem kell mégegyszer hangsúlyoznunk.) A visszaható névmások használata visszaható igék helyett is németes szokás. Pl. Meghajtotta magát — meghajolt; mossa magát — mosakszik; kinyújtotta magát — kinyújtózott; stb. Igen gyakran találkozunk a sok és több szavaink után többes szám használatával. Pl. Sok emberek — sok ember. Helytelenül használunk főnévi igenevet felszólító mód helyett. Pl. Fizetni! — fizetek; Idejönni! — gyere ide, stb. Idegenszerű a nőnem felesleges jelölése is többszörösen. Pl. Elnöknő elvtársnő — elnök elvtársnő; Szenesné elvtársnő — Szenesné elvtárs, stb.

(Folytatjuk.)

— OSS —

Ami tetszik

A lakosság bejelentésére a városi tanács intézkedett a Petőfi utca kövezésére. A Petőfi utcaiak és a somágiak örömére rövidesen elkészül a köves út. Az utcában a kertes házakig utat, onnan a somági szerpentin kövesútig pedig gyalogjárót építenek.

A január 28-i számunkban rovatban szóvá tettük, hogy a Sport étteremben az utóbbi időben nem árulnak trafikot.

A napokban a Vendéglátóipari Vállalat igazgatóságától választ kaptunk ezzel kapcsolatban. Amint jelentik, a rendellenességet megszüntették. A továbibakban nyitástól egészen a záróráig árulnak trafikot.

Ami nem tetszik

A Komlói Állami Építőipari Vállalat az ősszel vakolta a somági bérházakat. Az Irinyi János utca azóta várja a járdák, lefolyók tisztítását.

A Bajcsy-Zsilinszky utca végénél a kisvasút mentén hetek óta az úttesten keresztül folyik a víz. Legfrissebben tehát itt létesül a komlói „jégpálya".

A 35-ös legényszállási étkezdében a büfés nagyon sokszor tisztátalan kézzel fogja meg a kenyeret és a süteményt. Az nem elegendő, hogy a csapos a sör és egyéb ital mérése után kétes tisztaságú ruhában megtörli a kezét.

A Sallai utca 12. előtt a járda jobboldalán egy három évvel ezelőtt kivágott hatalmas fa tuskója nyaktörő szerepet tölt be. Vajon meddig díszlik" ez a „növény" a járdán?

Megindul a folyamatos termelés a pajzsos fejtésben

Február 16-án a Béta-aknai kísérleti pajzsos fejtésben — az eddigi egy harmad helyett — megindult a három harmados, folyamatos termelés.

A jó eredményt ígérő új, korszerű fejtésmód jelenlegi szakasza alkalmas arra, hogy az eddigi munkálatokról beszámoljunk olvasóinknak.

A múlt év október, november hónapja jelentette az új fejtésmód bevezetésének első lépéseit. Ekkor indult meg az alkalmas hely, telep keresése, a tervezés és az előkészítés. Decemberben már a napszinten összeszerelték a pajzsot, hogy azt az illetékesekkel megismertethessék. Januárban már megtörtént a pajzs bányába szállítása és összeszerelése. Január 26-ra ezekkel a munkákkal elkészültek és ez után a szerelővágatot a pajzsra robbantották.

Még januárban kihajtották a pajzs alatt a művelőárkot és a megfelelő helyzetbe hozták a pajzsot. Ezzel meg is indulhatott a termelés.

A pajzs elkészítésének egy négyzetmétere 977 forintba került és 668 forintba az összeszerelés. 1 folyóméter szerelésére öt műszakot fordítottak, amely megfelel a Szovjetunióban történő pajzsszerelés időtartamának. Az előkészítéshez tartozik még 2 darab nagy átmérőjű lyuk fúrása szállítás céljára.

A pajzs elkészítéséhez felhasználtak 8,8 köbméter fát és 4400 kilogramm vasat. (Remélhető, hogy a művelés befejezése után ennek kérharmadát visszanyerhetik.)

Tekintettel arra, hogy kísérletről van szó, nem lehet nyereségre számítani. A számítások szerint azonban veszteség sem lesz. Mivel félszint magasságban kezdték a művelését, a ráfordított pénz megtérül.

A tervek szerint a következő pajzsos fejtések már teljes szint magasságban lesznek előkészítve és művelve. Igy — bár ez nem pontos — fél szintig megtérül a pajzsra fordított teljes összeg. Ez a példa a ráfordítás megtérülésében csupán a famegtakarítás mennyiségén alapszik.

Gyakorlatban nagyobb eredmények várhatók, mert a famegtakarítás mellett lényegesen növekedik a fejteljesítmény és a művelési gyorsaság is.

Példáink — mivel az új árrendszer bevezetése előtti árakon számoltunk — nem teljesen hitelesek, de így is elég szemléltetően mutatják a pajzsos fejtés előnyét, gazdaságosságát és a további fejlesztésének szükségességét.

Eredményes a bányamentők munkája

A Komlói Szénbányászati Tröszt Központi Bányamentőállomásán értékelték az elmúlt év mentési eredményeit.

A minisztériumba küldött jelentés szerint a III. negyedévben 234 ezer 823,97 és a IV. negyedévben 90 ezer 377 forint értékű anyagot mentettek ki, olyan állapotból, amelyre csak a mentők voltak képesek.

E nagy összegek nem tartalmazzák a tűztől megmentett szénvagyont, életet és egyéb, nem kézzelfogható mentéseket.

Megállapítható tehát, hogy a központi bányamentőállomás mentői derekas munkát végeztek a múlt évben.

Levél a szerkesztőséghez válasz az olvasóhoz

Fehér Sándor vájár levelet írt szerkesztőségünkhöz, amelyben három cikkünkhöz szól hozzá.

A *„Fegyelmi tárgyalás a kenderföldi iskolában"* címmel írt tudósítással kapcsolatos kérdésére még nem adhatunk érdemleges választ. Nagyon köszönjük, hogy alaposan kifejtette álláspontját. Amint lehetséges részletesen ismertetjük a fejleményeket.

Az *„Építkezés szépséghibával"* című riportunkhoz a következőket fűzte hozzá Fehér Sándor: *„Nem tudom, hogyan történhetett meg egy többmillió forintos költségű építkezésnél, hogy a tervrajztól a kivitelezésig annyi hibát elkövethettek. Vagy talán egyesek úgy gondolják: a mi pénzünk csáki szalmája? Hol volt a munkavezető, az átvevő, az ellenőr? Ők is olyan hibásak, mint a többiek! Ha egy háziasszonyt küldtünk volna az átvételhez, bizonyára nem veszi át a munkát. Nekünk vannak jólképzett, vizsgázott embereink, akik azonban úgy látszik, néha nem törődnek a rájuk bízott feladattal. Arra kérem az illetékeseket, indítsanak alapos vizsgálatot és keményen büntessék meg a mulasztókat".*

Mélységesen igaza van Fehér elvtársnak! Annyit már megírhatunk, a vizsgálat megkezdődött.

Egy harmadik téma, amit olvasónk megírt: a széncédulával kapcsolatos üzérkedés. *„A szénutalvány-üzérkedés régi „jó" pénzforrás. Sajnos, Komlón még kevés büntetést kaptak érte. Ugy volt ez Ropoli János ügyében is, Szabadulása után újra jó állást kapott, hogy többet tudjon lopni".*

Valóban helytelen volt Ropoli Jánost olyan beosztásba tenni, ahol újra hozzáfért a családhoz és a sikkasztáshoz. Most azonban megkapta méltó büntetését. Ropoli János elsőrendű vádlottat 7 évi, feleségét három és félévi börtönbüntetésre ítélte a bíróság.

Az legutóbbi szénpanamázó ügyében a rendőrség vizsgálatot folytatott, s a nyomozás adatai alapján Kelemen Sándorné, volt Béta-aknai pénztáros ellen az ügyészség vádiratot nyújt be a városi bírósághoz.

Még annyit a válaszhoz: megköszönjük Fehér Sándor levelét. Arra kérjük olvasóinkat: a következő időben is bátran, őszintén írják meg véleményüket, segítsék a szerkesztőség munkáját. Irjunk közösen többet és jobbat.

Új munkamódszert vezettek be a 24-es AKÖV-nél

A 24-es Autóközlekedési Vállalat vezetősége körültekintő vizsgálat után arra a megállapításra jutott, hogy az elmúlt évek gyakorlatától eltérően a karbantartó részlegekben dolgozók munkáját is kidolgozott tervekben szabják meg. Ezt a módszert januárban vezették be és máris mutatkozik eredmény.

Februárban 190 munkaórát dolgoznak. Egy gépkocsi javítására I-es reviziónál 5 órát terveztek. A karbantartóknak 165 MÁVAUT és 89 TEFU gépkocsi I-es revízióját kell elvégezni, de még így is marad idő más munkákra.

A terv megszabja azt is, hogy a tervezett kilométerek arányában a karbantartásnál kilométerenként 58—60 fillér értékű anyagot kell felhasználni. Ez az összeg változik a kis és nagy revízióknál. Ezzel a módszerrel azt kívánják elérni, hogy a vállalat az eddigieknél lényegesen jobb gazdasági eredményt érjen el.

A vállalat vezetőségének ezt a kezdeményezését nagy megelégedéssel fogadták a dolgozók és munkájukkal támogatják. A gazdaságos munkában élenjárók negyedévenként megjutalmazzák az igazgatói alapból. Ebben az évben mintegy 300 ezer forint igazgatói alap áll a vezetőség rendelkezésére.

Az elmúlt év jó eredményei és a minisztérium intézkedése lehetővé tette, hogy a szerelők és betanított segédmunkások bérén javítsanak. Ez kifejezésre jutott a végrehajtott béremelésben.

Jelentősen növelik a kutatófúrást

A Komlói Szénbányászati Tröszt — fejlődésével párhuzamosan — egyre több kutató-fúrólyuk elkészítését rendeli meg a Komlói Mélyfúró Vállalatnál. 1958-ról 59-re szinte ugrásszerű növekedés történt ezen a területen.

Ennek bizonyítására elég néhány számot segítségül hívni. A múlt évben 3 helyen végzett a vállalat a tröszt részére szénkutatást 2 051 méter összmélységben. 1959-ben a tervek szerint — az átmenő fúrásokkal együtt — 11 helyen végeznek szénkutatást 6 792 méter összmélységben. Tehát a kutatások mennyisége több mint háromszorosára növekedik, egyik évről a másikra.

A kutatások mellett egyéb célokra is furatott és furat a tröszt lyukakat. Például a múlt évben vízkutatás céljából Liget térségében 1 786 méter összmélységben 2 lyukat fúrt a vállalat a tröszt beruházásával.

Üzemi célt szolgál az az 1 859 összmélységű, 6 iszapolólyuk, amelyet szintén a múlt évben fúrtak. 1959-re valamivel kevesebb, — 4 darab, összesen 1 110 méter mélységű — iszapolólyuk fúrását rendelte meg a tröszt.

A Komlói Mélyfúró Vállalat vezetősége bízik abban, hogy a tröszt megrendeléseit határidőre el tudják készíteni.

A szénkutató-fúrások mennyiségének emelkedése a komlói bányászat nagyarányú fejlődését mutatja.

6 vagonos széntároló

Ősszel már nem lesznek illetményszén-szállítási nehézségek

Egyik beszélgetésünk alkalmával a Komlói Szénbányászati Tröszt munkaügyi osztályának vezetőjétől, Benhardt Gyula elvtárstól az alábbiakat tudtuk meg:

— A dolgozók illetményszén szállítása jelenleg nem kielégítő s emiatt sok a panasz. Pozsgai elvtárs, a tröszt főmérnökének ígéretére hivatkozva kijelenthetem, hogy az ősszel már nem lesznek illetményszén szállítási nehézségek, meszűnnek a panaszok, a dolgozóknak nem kell sokáig várniok a szenükre.

A nyár folyamán a széntröszt építtet a jelenlegi kas közelében egy hatvagonos széntárolót. A kas helyébe körforgású csillebuktató kerül, ahonnan a szén gumiszalaggal jut el a tárolóba. A széntároló egyik oldalán ugyancsak gumiszalag lesz, melynek segítségével a szén a szalag végén elhelyezésre kerülő nagyméretű mérlegen álló kocsikba ömlik. Igy a kocsik rakodása s a szén mérése egyszerre történik. A széntároló környékét is rendbehozzák — betonozzák — így onnan a jelenlegi pocsolya is végérvényesen eltűnik.

A fenti munkálatokat valószínűleg augusztus első felében fejezik be.

Több iskolás panasza és a válasz

A minap a Kossuth-aknai környékén lakó iskolások panasszal fordultak hozzánk. Elmondották, hogy a Béta- és III-as aknáról jövő kocsik a reggeli és délutáni órákban több esetben nem állnak meg, mert nincs leszálló, így a tanulók nem tudnak időben iskolába menni. „Nem egyszer történt az, hogy a kocsi félig üres volt, de mégsem állt meg, melynek következtében az utat az iskoláig kénytelenek voltunk gyalog megtenni" — mondották.

Mit mond erre a 24-es AKÖV vezetője?

— *Mindenesetre furcsa ez. Eddig nem volt tudomásom erről. A szóbanforgó megállóra a reggeli és délutáni órákra kalauzt állítottunk, az ilyen panaszok elkerülése céljából. Remélem Kossuth-aknán hasonló panasz többé nem fordul elő.*

Szerkesztői üzenetek

Szabó János kenderföldi olvasónk levelét kivizsgálás céljából átadtuk a tröszt szakszervezeti bizottságának. Az eredményről levélben tájékoztatjuk. Kérjük, soraival máskor is keressen fel bennünket.

Borsos Gyula „Kérek 20 fillért" címmel hozzánk intézett levelében irtakra felhívtuk az illetékesek figyelmét. Kérjük Ön is ellenőrizze az intézkedés végrehajtását. Sorait köszönjük, kérjük máskor is írja meg észrevételeit.

Ilyen is előfordul

Nem kevesebb, mint 23 év nyugszik vállamon, s őszintén szólva, ezidő alatt most találkoztam először szemtől-szembe olyan emberrel, aki nem szereti a borravalót.

E héten a fuvarozási vállalat egyik fiatal dolgozója szenet szállított a Berek utcában lakó N. F.-nek. Amikor a szenet — 10 mázsát — a kocsiról lerakta a ház mögé, N. F.-né 10 forint borravalót nyújtott a kocsisnak. S mi volt a válasz?

— Kérem, nekem fizetésem van, ne sértsen meg borravalóval. Inkább adjon egy szál gyufát, hogy cigarettára gyújthassak. Nem találom a gyufámat.

Igy a fiatal kocsis inkább egy gyufaszálat fogadott el, mint a 10 forintot... Megérdemli a dícséretet!

Megállóból — végállomás

Ez évben ünnepeljük szocialista bányavárosunk építésének 10. évfordulóját. Tíz évvel ezelőtt mozdult meg a föld Komlón. Akkor nőttek ki az első házak Kökönyösben, melyeket százak és százak követtek.

Tíz év alatt város lett az egyszerű faluból, melynek lakói tíz évvel ezelőtt nagy többségben az ország különböző részein laktak. Ugy jöttek ide, hogy elvégzik a rájuk bízott munkát — azután tovább állnak. Építettek, alkottak, s egyszercsak azt vették észre, hogy komlóiaknak vallják magukat. Komlóiak lettek idig-várig! Tízezrek vannak, akik ma már nem hagynák itt városunkat. Bezzeg tíz évvel ezelőtt...

*

1949-ben Zala megyében még javában folyt a fasiszta bandák által felrobbantott hidak újjáépítése. Itt dolgozott a zalai születésű Horváth István fiatal technikus is, mint művezető. A negyedik híd elkészítése után a magyarszéki építésvezetőséghez helyezték. Feladata: Komló, jövendő szocialista bányaváros építésében való részvétel.

Nem nagy örömmel hagyta ott szülőföldjét, de az építés gigászi mérete hamar lekötötte minden figyelmét. Teljesen új munkát talált Komlón. Míg eddig a fasiszta rombolást tüntette el, mely a véres háború emlékét idézte, most az új élet, a szocialista építés nagyszerű távlatai tárultak ki a fiatal technikus előtt.

Beletemetkezett a munkába. Irányította az erőmű támfalának és a II. hűtőtorony építésének munkálatait, majd az altárónál a Kaszárnya-patak boltozását. Ott volt a Szénosztályozó körbuktató alapjának lerakásánál éppúgy, mint az újfürdő alapozási munkálatainál.

Szeme előtt kezdett átalakulni a poros kis falu — bányavárossá.



Most erről beszélgetünk Horváth István elvtárssal a Beruházási Vállalat műszaki vezetőjével. Szeme kutató, mintha állandóan a jövőt szemlélné. A jövőbe néz és mi mégis a múlt emlékei után érdeklődünk tőle.

— Imre-telepen laktam akkor. Laktam? Hát nemigen lehetett azt annak nevezni. Csak aludni jártam oda havi kétszáznegyvenért. A mai Kossuth Lajos utcában deszkakerítéses labdarúgópálya volt, az altárói részen zsombékos rét. Bizony, nehéz volt megszokni, s akkor mégcsak nem is gondoltam, hogy komlói leszek...

Mert Horváth István komlói lett. Ahogy fejlődött, terebélyesedett a város, úgy vált napról-napra komlóivá. Ahogy építette a várost, úgy építette jövőjét, mely örökre ide kötötte.

— Magyarszékről nősültem. Két fiam van, mindkettő a komlói szülőotthonban látta meg a napvilágot...

Szavaiból büszkeség csendül ki. Csak úgy árad a szó, melynek nyomán tiszta képet kapok a Horváth-család fejlődéséről.

Először Magyarszéken laktak. Ezután egyszobás lakásban Kökönyösön, ma pedig kétszoba összkomfortos kertes családi házban Gesztenyésben. Ahogy gazdagodott a város, úgy nőtt a család jóléte is. Kényelmesen berendezett, boldog családi otthon, gondos és két pajkos fiú várja a hazatérő édesapát.

— Ma már nem mennék el Komlóról!

Megértem a határozott kijelentést! Az egykori zalai fiatalembert fiává fogadta a város, biztos jelent és jövőt adott neki. S ő ragaszkodik hozzá. Ugy szereti minden házát, minden új létesítményét, ahogy az alkotó tud szeretni.

Horváth elvtárs ma is örökös lázban ég. Az alkotás láza fűti. Hivatása, hogy ellenőrizze, terveztesse a város további építését. Eleget tesz hivatásának. S ha a munkaidő lejár — társaival együtt — gyakran ül a rajzasztalhoz. Terveket készítenek, hogy még többet tudjunk építeni. S ha majd elkészül a gesztenyési iskola tornaterme, melynek tervén dolgoznak, egész biztos, olyan megelégedettséggel tekint rá Horváth elvtárs, mint a 16 tantermes kenderföldi iskolára, vagy az új kórházra.



Sokszor késő este vág neki a hazafelé vezető útnak. Gyakran áll meg, hogy néhány szót váltson a szembejövőkkel és még gyakrabban köszön ismerőseinek. Mert sok ismerősre tett szert tíz év alatt!

Otthon várja a család. Szabolcs — a kisebbik fia — játszani hívja. Ákos — az első osztályos kitűnő tanuló — a szokott közös tanulásra vár. S a város építőjéből pillanatok alatt apa lesz, aki minden érzékével a családnak él. Tanulnak, játszanak. Vidám kacaj veri fel ilyenkor a házat.

S amikor az álom úrrá lesz a gyermeki szempillákon, az apa könyvei mellé ül. 600 kötetes könyvtára lehetőséget ad a pihenésre, tanulásra. Ilyenkor esik szó a jövőről, a további tervekről. Mert vannak terveik Horváthéknak.

— Itt akarunk megöregedni, s ehhez saját családi fészket építünk Sikondán. 3 év alatt már az első része — egy kis konyha és szoba — elkészült. A terveket úgy készíttettem, hogy azt bővíteni lehessen...

*

„Saját családi fészket építünk". A jövő biztos tudata cseng ki ezekből a szavakból. — Ahogy épül és szépül tovább a város, úgy épül és szépül tovább a Horváth-család élete, otthona. Tíz évvel ezelőtt Horváth István egyedül jött Komlóra. Ma négyen vannak. Tíz évvel ezelőtt nem akart ittmaradni. Ma nem akar elmenni. Itt akarnak megöregedni, mert komlóiak lettek, mert szívükhöz nőtt a város, melyet Horváth István oly szívvel épít és épít ma is!

S ha valaki egy kicsit körülnéz épülő városunkban, az tudja: nagyon sokan vannak így!

SPORT

Az Új Komló góltotó bajnoksága

I. RÉSZVÉTELI SZABÁLYZAT.

A góltotó bajnokságban mindenki részt vehet, aki az Új Komlóból kivágott szelvénnyel szabályosan pályázik; aláveti magát a feltételeknek. **Minden héten be lehet kapcsolódni a versenybe, de a négy hét során a legkevesebb 30 pontot el kell érni a jutalmazáshoz.** Minden tippfordulóra egy alkalommal adunk szelvényt: szombaton.

II. ÉRTÉKELÉS ÉS DÍJAZÁS:

Egy versenyszakasz négy hétig tart. Egy hónap alatt a legtöbb pontszámot elérő fogadók között (kívánságuk szerint) Lottó vagy Totó szelvényt adunk. **Az első díj 10 db szelvény, a második 7, a harmadik pedig 3 db szelvény.** Holtverseny esetén az a fogadó kerül előtérbe, aki több példányból kivágott szelvénnyel vett részt a kérdéses hónapban. Ha még ez sem dönt, akkor sorsolunk.

Az értékelés a hétfői lapzárta miatt mindenkor csak kedden történik, így a fordulók eredményét állandóan a szombati számunkban ismertetjük.

III. A KITÖLTÉS MÓDJA.

Öt főmérkőzést és két pótmérkőzést adunk. A csapatok párosítása után kipontozott vonalra kell írni a végeredményt, azaszerint, hogy a fogadó milyen gólarányt tippel. Ha a tippelő 1 : 2-t ír, és az redmény is annyi lesz, öt pontot kap. Ha 1 : 1-es tippet írunk és az eredmény is annyi lesz, szintén öt pont jár érte. 1 : 1-es tippnél, ha 0:0, 2:2, 3:3 stb. lesz, három pontot nyerünk. Vagyis a fogadó csak akkor kap öt, illetve három pontot, ha pontosan eltalálja a végeredményt vagy helyesen jelöli meg a győztest, esetleg a döntetlent.

Ha az öt főmérkőzés bármelyike elmarad, vagy félbeszakad, kiesik a versenyből és az első pótmérkőzés lép helyébe. Különleges esetekben, ha a hét mérkőzés közül csak egy marad, akkor is értékelünk.

IV. BEKÜLDÉS HATÁRIDEJE.

A szelvényeket úgy kell eljuttatni a szerkesztőségnek, hogy az legkésőbb szombaton este 7 órára beérkezzen. A szelvényt személyesen vagy posta útján lehet eljuttatni címünkre. A személyesen továbbított szelvényt (bélyeg nélkül) szerkesztőség főbejáratánál elhelyezett „Új Komló levelesládájá"-ba lehet bedobni. Posta útján vidékről és helyben egyaránt 8 filléres bélyeggel boríték nélkül kell feladni a szelvényt, hogy az legkésőbb szombaton a kora reggeli órákban a komlói postahivatalban legyen.

Csak pontos név és címmel, tintával egyértelmű számokkal vagy írógéppel kitöltve vesz részt a szelvény a pályázaton.

NYOMTATVÁNY

Új Komló góltotó bajnoksága

Komló

1. SZELVÉNY

Beérkezési határidő febr. 28-án este 7 óra

Láng-Gépgyár—Komló ----------
Béta-akna—Pécsi Kinizsi ----------
Pécsi Dózsa—Csepel Autó ----------
Sztálinváros—Székesfehérvár ----------
Tatabánya—MTK ----------
Pótverseny: az alábbiak csak akkor számítanak, ha a fenti mérkőzések közül valamelyik elmarad.
Zalaegerszeg—Pécsi VSK ----------
M.-óvár—Szállítók ----------
Név, lakcím: ----------

Megvédték a bajnoki címet

A Komlói Gimnázium röplabdázói a Pécsett megrendezett megyei középiskolás röplabda bajnokságon sikeresen megállták helyüket. A fiúk csakúgy, mint az elmúlt esztendőben, az idén is a mezve legjobbjainak bizonyultak. A lányok szintén jól szerepeltek: a II. helyen végeztek.

A bajnoki cím megszerzése a következő diákok nevéhez fűződik: Solymos, Páliffy, Pintér, Iványi, Völgyesi, Szegődi, Bánhidi, Szabó, Pitzek, Dabóczi, Csikós. A lányok csapata: Krausz, Szij, Huszár, Németh, Csillag, Mayer, Kőszegi, Guba, Csikós és Toma. A fiúk közül kitűnt Solymos és Páliffy, a lányoknál Krausz és Huszár.

A BAJNOKSÁG VÉGSŐ SORRENDJE:

1. Komló	3	3	—	—	129 : 89	6
2. Siklós	3	1	1	1	108 : 85	3
3. Szigetvár	3	1	1	1	127 : 101	3
4. Mohács	3	—	—	3	76 : 165	0

A LÁNYOK VÉGEREDMÉNYE:

1. Siklós	3	3	—	—	165 : 35	6
2. Komló	3	2	—	1	78 : 86	4
3. Mohács	3	1	—	2	53 : 109	2
4. Szigetvár	3	—	—	3	55 : 121	0

Szombaton lesz Komlón az első városok közötti röplabda-mérkőzés

Komlón szombaton délután első ízben kerül sor városok közötti röplabda mérkőzésre. Ezúttal Pécs és Komló válogatottjai csapnak össze a nyugati általános iskola tornatermében.

A pécsi színeket az NB II. középmezőnyében tanyázó Pécsi Dózsa, a megyei bajnokság élővasa: a PEAC és a szintén jó képességű Pénzügy legjobbjai képviselik. Komló válogatottját a helyi bányászból (Vókó, Krajcáz, Rein, Varga, Benedek) és a Dózsából (Adrián, Kottka, Sipos, Magyar) állítják össze.

A műsor majdnem egy egész délutánt betölt. Öt órai kezdettel öt csapat részvételével kiesés rendszerű villámtornát rendeznek. Utána kb. 7—8 óra között lép pályára a két város gárdája.

Bár a pécsiek jobb játékerőt képviselnek, a válogatott mérkőzés mégis érdekesnek ígérkezik. A komlói fiúk a héten közös edzésen vettek részt s a legjobb jormában lévő játékosokból állítják össze a csapatot.

A SZÁSZVÁRI CSAPAT TAVASZI MŰSORA:

A megyei I. osztályban szereplő Szászvári B. labdarúgó csapata március 1-én a Pécsszabolcsi B. nál vendégszerepel. A további műsor: **március 8.** Szászvár—Pécsvárad, **március 15.** Pécsi Traktor—Szászvár, **március 22.** Szászvár—PEAC, **március 29.** Szövetségi nap, **április 5.** Szászvár—Vasas I. Bányász, **április 12.** Hidas—Szászvár, **április 19.** Szövetségi nap, **április 26.** Szászvár—Mohács, **május 3.** Szövetségi nap, **május 10.** Szigetvár—Szászvár, **május 17.** Szászvár—Pécsi Kinizsi, **május 24.** Szentlőrinc—Szászvár, **május 31.** Szászvár—Komlói Béta-akna, **június 7.** Pécsi Porcelán—Szászvár, **június 14.** Sellye—Szászvár, **június 21.** Szászvár—Villány, **június 28.** Szászvár—Pécsi Postás.

Teremkézilabda Téli Kupa végeredménye

I. A. osztály:

1. Komlói B.	10	8	1	1	137:91	13
2. Pécsi Bányász	10	6	1	3	115:86	12
3. Pécsi P. Főisk.	10	5	3	2	135:109	13
4. Pécsi Dózsa	10	4	1	5	125:125	9
5. Pécsi Urán	10	2	1	7	103:154	5
6. Pécsi EAC	10	1	1	8	106:154	3

II. osztály:

1. Komlói B. II.	10	8	—	2	154:99	16
2. Pécsi B. II.	10	7	—	3	112:82	14
3. Pécsi Urán II.	10	5	1	4	101:89	11
4. Dombóvár	10	4	1	5	85:113	9
5. Pécsi Építők	10	3	—	7	74:120	6
6. Nagy L. G.	10	1	2	7	60:83	4

A hosszan elhúzódott Téli Kupa mérkőzések miatt az alapozáshoz csak most tud hozzákezdeni a kézilabdacsapat. Ettől a héttől heti három, szabadtéri edzéssel, kemény munkával készülnek csapataink az áprilisban meginduló bajnoki küzdelmekre. Az NB II. április 12-én indul. A megyei bajnokság kezdési időpontját még nem közölték. Tervbe vette a sportkör vezetősége, hogy a jobb felkészítés érdekében március és április hónapban edzőmérkőzéseket köt le mindkét csapat számára. Ezeken a mérkőzéseken a közönség is tájékozódhat már a csapatok felkészülésének eredményéről.

Hétvégi sportműsor

A hét végén már néhány sporteseménynek lehet tanuja a komlói közönség.

Szombaton délután 5 órától este 8-ig röplabda villámtornát bonyolítanak le. A Kökönyös-nyugati iskola tornatermében.

Vasárnap reggel 9 órai kezdettel a Komlói Bányász SK baráti köre vezetőségválasztó gyűlést tart a Sport Klubban. A sportkör vezetősége olyan elgondolást szeretne megvalósítani, hogy minden üzem képviseltesse magát a baráti körben s, hogy ezek a sportrajongók üzemüknél szervezői legyenek a baráti körnek.

Ugyancsak ezen a találkozón választják újjá a rendezőgárdát. A sportkör elnöksége felhívja a baráti kör valamennyi tagját, hogy az értekezleten vegyen részt és javaslataival segítse a megválasztandó baráti kör vezetőség munkáját.

Szintén ezen az összejövetelen tájékoztatják a sportkör legelkesebb szurkolóit a labdarúgó csapat felkészüléséről.

A Komlói Bányász labdarúgó csapata vasárnap délután 3 órai kezdettel tartja a főpróbát. Erre az alkalomra a Szolnoki MÁV NB II-s együttese látogat hozzánk. A mérkőzést a kökönyösi sporttelepen rendezik.

Szászváron délután fél 2 órakor Szászvár—Dombóvári Vasutas csapatai játszanak előkészületi mérkőzést.

A bétai gárda vasárnap Magyarszékre utazik.

HÍREK, közlemények

Kéményseprők figyelmébe

Ez ideig kevés szó esett a kéményseprőkről, az ő jó vagy rossz munkájukról. Most a rossz munkájuk miatt kell szót emelnem.

A téli időszakban rendszeresen fűteni kell a lakást, s így érthető, hogy a kémények gyorsabban kormosodnak. Ez természetesen a kéményseprők nagyobb szorgalmú munkáját kívánja. Van köztük azonban olyan, aki nem tudja vagy nem akarja elképzelni azt a kellemetlen helyzetet, amikor a házi-asszony begyújt a kályhába és az meleg helyett a füstöt ontja. Ilyenkor epedve várja a napot, mikor jelenik meg a kéményseprő és szabadítja meg az idegeskedés sorozatától. Itt éri aztán a csalódás, ha a kéményseprő nem látja el kellően feladatát, nem tisztítja ki a kéményt, vagy csak belekotor és részéről elintézett a munka.

En is így jártam. Megoldásként a család vasárnapi „szórakozása" kályhatisztítás volt — a hiba okát ott kerestük —, s mikor mindennel elkészültünk, örömmel lestük az eredményt. Jókedvünk nem sokáig tartott. Végül az igazi hibát a kéményben leltük meg, mely annyira el volt záródva, hogy egy szem füst sem tudott kijutni rajta. Ebből csak arra lehet következtetni, hogy elhanyagolta a kéményseprő a kémény alapos tisztítását, hisz az eset megtörténte előtt egy héttel volt ott és lehetetlen, hogy egy hét alatt teljesen elduguljon a füstkijárat.

Kérem a kéményseprőket, végezzék el becsülettel a megfizetett munkát, s ne okozzanak akarva-akaratlanul kellemetlenséget embertársaiknak. Jobb szórakozást is el tudok képzelni vasárnapra, mint fülig kormosan a kéményben vájkálni.

— EGY KÖKÖNYÖSI LAKÓ —

— **Állatorvosi rendelőt** építenek még ebben az évben társadalmi munkával a mecsekjánosiak. Az állatorvosi rendelő a vendéglővel szemben lesz.

MAGÁNOSOK FIGYELEM!

ÉPÍTKEZÉSHEZ, TÜZELŐ-SZÁLLÍTÁSHOZ, ÁTKÖLTÖZÉSHEZ

igényeljen TEFU gépkocsit

Megrendelhető a hozzávetőleges fuvarköltség lefizetése ellenében a

24-ES AKÖV TELEPÉN.

Telefon: 11-69.

— **Március 7-én** „Hazám, hazám" címmel operaismertető lesz városunkban, amelynek keretében budapesti művészek adnak elő részleteket a „Bánk bán" és „Hunyadi László" című operákból. Az ismertetőt Gál György Sándor vezeti.

— **Különféle** nagyságban és minőségben kézi kosarak érkeztek a Vorosilov utcai háztartási boltba.

— **A/10-es trafóállomást** építenek a Helyiipari Vállalat szabórészlege mellett. A trafóháznak feladata lesz árammal ellátni a Berek utcában építendő szivattyúházat, valamint a kenderföldi közvilágítást.

— **Március 1-én** kezdődik Mecsekjánosiban az állatszámlálás és 15-én fejeződik be.

— **Február 17-én** szólalt meg először a Szénelőkészítőm újonnan felszerelt televíziós készüléke. 22-én, szombaton szerény klubavatót tartanak a televíziós készülék műsora mellett.

— **A Baranya** megyei Idegenforgalmi Hivatal ez évben „Komló és környéke" címmel több ív terjedelmű idegenforgalmi tájékoztatót jelentet meg, melyben városunk környékét ismerteti meg az olvasóval.

— **A megyei tanács** művelődési osztályának rendezésében március 22-én Komlón rendezik meg a megyei dalos találkozót, melyre városunk énekes és zenekarán kívül a megye más részéből is jönnek kórusok, csoportok.

„Szeretnénk rexezni"

„Szeretnénk rexezni... szeretnénk rexezni..." Nem tudom, hogy az elmúlt két hónap alatt hányszor is hallottam ezeket a két szóból álló mondatokat a Zója utcai és Vorosilov utcai legénységi szállók lakóitól. Igen, szeretnének rexezni, de nem lehet. Miért?

A legénységi szállónak minden összes egy rexasztala van, az is két hónap óta nem működik. A lakók ígéretet kaptak a gondnokságtól annak idején, hogy két hét múlva ismét játszhatnak. Ugyanis elromlott a rexasztal órája és azt Pécsre vitték javítani. Két hónap után Budapestre szállították (?), de a mai napig semmi eredmény nincs. Miért?

MUNKÁSFELVÉTEL

Az ÉM. 7-es szmú Komlói Kőbánya Vállalat komlói üzeme azonnalra felvesz telepkezelői vizsgával rendelkező villanyszerelőt.

Hol művelődjünk — hol szórakozzunk

MOZIMŰSOR

Május 1.: Február 21-től 24-ig: Kék nyíl, szovjet film. Kísérműsor: Pásztortánc, magyar híradó.

Matiné: Február 22-én: Kék óceán titka.

Zrínyi: Február 21—22-én: Csendes Don II. rész, szovjet film. Február 24-től 26-ig: Az én lányom, szovjet film. Kiegészítő műsor: Rjepin, a nagy festőművész.

Szabadság: Február 21-től 22-ig: Negyvenegyedik, szovjet film. Kiegészítő műsor: Mezőgazdasági kiállítás. Február 23-tól 25-ig: Rendkívüli nyár, szovjet film. Kiegészítő műsor: Sportolj velünk.

Matiné: Február 22-én: Scott kapitány gyermekei.

Apróhirdetések

Dávidföld, Székely Bertalan u. 27. számú házamat visszatérítés nélkül elcserélném kétszobás szolgálati lakásért.

Eltörött fogsorát aznap megjavítja Bauer József fogtechnikus mester, Kökönyös, Fürst Sándor utca 22.

Sürgősen elcserélném Szászvári újtelepi kétszoba konyhás lakásomat hasonló, vagy csak szoba konyhás komlói lakásért. Érdeklődni egész nap, levélben is. Csabai József, Szászvár újtelep, Hunyadi János út 12.

ÚJ KOMLÓ

az MSZMP Komló városi bizottsága és a városi tanács lapja. Szerkeszti a szerkesztőbizottság. Felelős kiadó az MSZMP városi bizottsága. Szerkesztőség Komló, Lenin tér 1. szám. Telefon 12-18, 12-58, 23-69. Kiadóhivatal: Komló, Lenin tér 1. szám. Előfizetés postahivatalokná és kézbesítőknél, valamint a pártszervezeteknél. Negyedévi előfizetési díj 12 forint.

Pécsi Szikra Nyomda Pécs, Munkácsy Mihály u. 10. Telefon: 20-27. Felelős vezető: Mellas Rezső

Tárgyalóteremből:

3 év 6 hónap

A fegyőrök bevezetik a vádlottat és leültetik a padra: sovány, beesett arcú férfi. A tárgyaláshoz csak néhány érdeklődő jött el. Annál több tanú foglal helyet a hátsó széksorokon.

Bevonul a bíróság. Mindenki feláll. Az elnök megnyitja a tárgyalást, Fábián Lajos bűnügyében.

„Fábián Lajos álljon fel." Fiatal, kopott ruhájú férfi emelkedik fel a vádlottak padjáról. Tekintete izgatottan végigfut a körülötte lévőkön. Pedig ő nagyon otthonos a „bíróságon". Nézzük csak az adatait: 28 éves, családos, illetve elvált. Hat éves gyermekének eltartásáról nem gondoskodik. Ismételten bűncselekményeket követett el és huzamosabb ideig volt börtönben. 1950-ben a szombathelyi járásbíróság csalás bűntette miatt 1 hónapi, majd 1951-ben ugyanez a bíróság előbb sikkasztás, utána pedig csalás bűntette miatt 3 hónapi, illetve 10 hónapi börtönre ítélte.

Ahogy számolgatom, még 20 éves sem volt, már háromszor büntették. Nem használt neki. 1953-ban ugyanis a kaposvári járásbíróság csalás bűntette miatt 1 évi és hat hónapi, a sásdi járásbíróság közokirathamisítás bűntette miatt egy évi, a pécsi járásbíróság lopás bűntette miatt szintén egy évi börtönbüntetésre ítélte. Szabadságvesztés ideje alatt mindig úgy dolgozott, hogy elengedtek büntetéséből.

És Fábián Lajos ismét itt van. Sorozatos elítéltetése ellenére újabb bűncselekményeket követett el. Csalás, lopás és a többi. Komlótól Hőgyészpusztáig, Pécstől Budapestig, Kaposvártól Kecskemétig, — vagyis szerte az országban szélhámoskodott.

Néhány jellemző példa: a mecsekjánosi Tölgyesi Györgynétől pénzt csalt ki — meglógott vele. Aztán Komlón bérelt szobát Kovács Lászlónénál. Egy alkalmas napon a megfogható holmit összerakva eltűnt. Ez lett a veszte. Fábián így került a Komlói Városi Bíróság elé.

1956 januárjában a pécsi Schlechta Frigyesnétől — férje nevével visszaélve — ruhát is pénzt csalt ki. A mintegy 1500 forint értékű ruhát Fábián Pesten eladta. 1958 március 4-én balesetből kifolyólag a kecskeméti kórházba került. Itt Bodorkos István néven jelentette be magát. A vádlott március 10-én este megszökött a kórházból, a felmerült 545 forint gyógykezelési költség kifizetése elől. A kórházból magával vitt egy télikabátot és egyéb ruhaneműt, amit beteg társaitól kért a városba való látogatásra. Eltávozása után eredeti szándékának megfelelően Budapestre utazott. A kölcsönkért ruhát eladta, a pénzt elköltötte.

Egymás után hallgatják ki a tanukat. Alaposan odamondogatják neki. Visszaélt az emberek jószándékával. Segítettek rajta és íme ez a köszönet...

Az elnök ezután szünetet rendelt el. A bíróság visszavonult ítélethozatalra. Mi is kisétáltunk a folyosóra. Amíg végignéztem az embereket, furcsa érzésem támadt. Az, hogy ennek az ügynek csak a mellékszereplője ül a vádlottak padján. Az igazi mozgató, a főszereplő: a letűnt világ már nincs itt, de még mindig kísért...

Nekünk, mindannyiunknak sokat kell tenni, hogy végre felrázzuk az embereket: új társadalomban élünk, ahol mindenki munkája szerint érvényesülhet. Nincs szükség a csalásra és a lopásra!

A bíróság bevonul. Az elnök kihirdeti az ítéletet. A bíróság Fábián Lajost bűnösnek mondta ki: háromrendbeli visszaesőként elkövetett csalás, egy rendbeli házközösségben elkövetett lopás és társadalmi tulajdon sérelmére elkövetett csalás és hanyag kezelés bűntettében. A Komlói Városi Bíróság ezért Fábián Lajost vádlottat összbüntetésül 3 évi és hathónapi börtönbüntetésre ítélte. Egyben egyes politikai jogainak gyakorlásától öt évre eltiltotta.

A kihirdetett ítélet jogerős.

Új lakók

Orfű egyik kis házában lakott január 16-ig Sz. József és családja, Kossuth-bánya feltáró körletének dolgozója. Két évvel ezelőtt adta be az üzemben lakásigénylését.

Orfűi lakásuk egészségtelen, nedves volt. Hétéves kislányuk súlyosan megbetegedett, jelenleg is szanatóriumban van. A családfő naponta kétszer 45 kilométert utazott. El lehet képzelni örömüket, amikor a lakáskiutalást kezükbe kapták s elkezdhették a költözködést.

Mi már az Arany János utca 16. szám alatti lakásukon beszélgettünk Sz. Józseffel és feleségével.

— Igaz, hogy nem első lakók vagyunk e lakásban és bizony erősen takarításra szorult, — mondja Sz.-né, de nagyon örülünk neki. Kétszoba, összkomfort és ez a szép környezet. — Ahogy elnézzük: az ablak alatt szép virágoskert lesz. Férjemnek sem kell már naponta olyan sokat utazni, így ő is többet tud pihenni.

— Kislányunk hamarosan meggyógyul, a szanatóriumból már nem a nedves, egészségtelen lakásba kell jönnie. Itt közel van az orvos, nem kell 16 km-re vinni a gyermeket, ha segítségre van szüksége.

— Még nem ismerjük a lakótársakat — mesélik, — hisz csak három hete lakunk itt, de biztosan megbarátkozunk mindenkivel.

További terveikről elmondják, hogy végleg Komlón akarnak maradni. Nincs értelme a vándorlásnak. Itt minden hónapban megvan a biztos kereset, no meg a későbbi nyugdíj is számít valamit öreg napjaikra. De ez még soká lesz, mert Sz.-ék még fiatalok.

Most szeretnék rövidesen kifestetni a lakást, mert a falak elég füstösek. Aztán takarékoskodnak, mert csak egy szobába van bútoruk, a másikba kombinált garnitúrát vesznek.

Búcsúzóul azt kívántuk, hogy Sz.-ék kislánya mielőbb gyógyuljon meg. Bizonyára ő is boldogan tér majd az új, egészséges lakásba, új városi pajtásai közé.

VILÁG PROLETÁRJAI, EGYESÜLJETEK!

Új Komló

A MAGYAR SZOCIALISTA MUNKÁSPÁRT
KOMLÓ VÁROSI BIZOTTSÁGA ÉS A VÁROSI TANÁCS LAPJA

IX. ÉVFOLYAM, 16. SZÁM. ÁRA: 50 FILLÉR SZERDA, 1959. FEBR. 25.

A tanácsi vállalatok gazdasági eredményeiről, a lakosságot érintő problémákról tárgyalt a második tanácsülés

Az 1958. november 16-án megválasztott Komlói városi Tanács pénteken ült össze másodszor. Ez a tanácskozás hűen tükrözte, hogy a december 31-én megtartott alakuló ülés óta a tanácstagok milyen körültekintő munkát végeztek a választókerületükben. Jóformán mindenki hozott valamit erre a tanácsülésre. Az egyik tanácstag bírált, a másik dicsért, a harmadik javaslatot tett, a negyedik és ki tudja hányadik kéréssel fordult a tanácshoz. A mostani tanácsülés sikerét éppen ez mutatja. Az alapos beszámolók után eleven és sokrétű vita bontakozott ki. Ezen az összejövetelen úgy érezte magát az ember, hogy a tanácstagok igazi képviselői választópolgáraiknak.

A tanácsi vállalatok 1958. évi tevékenységéről

szóló beszámolóban Vas István ipari és műszaki osztályvezető külön-külön foglalkozott a beruházási, a Víz- és Csatornamű, az Utépítő, a Közlekedési, a Közétkeztetési és Kertészeti, a Helyiipari és Szolgáltató, valamint az Élelmiszeripari Vállalat eredményével, fogyatékosságával.

Az 1957. április elsejével létrehozott Beruházási Vállalat feladata a városépítéssel, illetve városfejlesztéssel kapcsolatos beruházások lebonyolítása.

Az 1958. évi beruházási hitelkeret gazdaságos és rendeltetésszerű felhasználása a tervbe vett létesítmények megvalósítása azt bizonyítja, hogy e vállalat jó munkát végzett.

Az elmúlt esztendőben városfejlesztésre 43 millió 796 ezer forintot fordítottunk. A tervbe vett létesítmények nagy többsége megvalósult. Lemaradás van a mánfai II. fogyújtó vezeték, az újtelepi és a Bem József utcai szennyvízcsatorna építésénél, továbbá a Kaszárnya-patak boltozásánál. — (A munka kivitelezője a Budapesti Hídépítő Vállalat).

Ezenkívül nincs még befejezve a Tompa Mihály utcai orvosi rendelő és a két nyilvános WC. (Komlói Állami Építőipar.)

A Víz- és Csatornamű

feladata legelsősorban a város lakosságának ivóvízzel való ellátása. Ezt a feladatát a nehéz körülmények között megoldotta.

Közel 8 ezer köbméter vizet bocsájtanak naponta a fogyasztók rendelkezésére.

Ez a mennyiség a város egész területén bőségesen elegendő lenne, de 40 százalékát az üzemek és egyéb közületek használják fel. Nem beszélve arról, hogy nagy (mintegy 13 százalék) vízveszteség mutatkozik a hálózat és a lakótelepek vizes szerelvényeinek rossz állapota miatt.

A vállalat 1958. évi jelentősebb vízműépítései: a Bem József utcai főnyomóvezeték (950 ezer forint), a dávidföldi kislakásoknál aknák építése (300 ezer), a budafai gépház szerelése (476 ezer), a mecsekjánosi kertészet központi fűtése (315 ezer), a ligeti kútnál építés és szerelés (350 ezer forint).

Az Utépítő Vállalatnál

súlyos probléma volt, hogy a főmérnöki állást csak szeptemberben sikerült betölteni. A műszaki vezetés és irányítás hiánya mutatkozott munkájukban. A második és a harmadik negyedévi tervteljesítés lemaradásához hozzájárult az is, hogy kevés a szakmunkásuk. Komlón és környékén kubikosok és kövezők nemigen vállalnak ilyen irányú munkát. Szakmunkás-gárdájukat az Alföldről és Zala megyéből toborozták.

A Helyiipari

Szolgáltató Vállalat 14 szakmával rendelkezik. Asztalos, bognár, cipész, gumis, festő,

(Folytatás a 2. oldalon)

Tovább emelkedik a mennyiségi széntermelés

A Komlói Szénbányászati Tröszt üzemei továbbra is jó eredményeket érnek el a mennyiségi széntermelésben. Február 22-ig 3 474 tonna szénnel termeltek többet a tervezett mennyiségnél és ezzel 104 százalékra teljesítették a havi terv esedékes részét.

Örvendetesen javul a termelés Szászváron! Anna-aknán is minden bizonnyal napokon belül törlesztik a néhány tonnás szénadósságot.

Az üzemek sorrendje, a mennyiségi termelés alapján, a következő.

KOMLÓI ÜZEMEK:

1. Kossuth-bánya	108,1 %
2. III-as akna	105,6 %
3. Béta-akna	101,8 %
4. Anna-akna	99,9 %

ÉSZAKI ÜZEMEK:

1. Mázа	103,4 %
2. Nagymányok	102,1 %
3. Szászvár	99,4 %

Kossuth-bányán továbbra is kimagasló eredmények születnek. Február 22-ig 190 vagon szenet bányásztak terven felül!

III-as akna bányászai az elmúlt hét utolsó három napján egyenletesen termeltek. A hónap második legjobb eredményét érték el 21-én, 107,8 százalékot.

Béta-aknán — a hét eleji visszaesés után— fokozatosan javul a termelés. A három nap tervét 102,3 százalékra teljesítették.

Anna-aknán 19-től ugyancsak fokozatos emelkedés mutatkozik a mennyiségi termelésben. Ennek eredménye, hogy már csak 5 tonna a szénadósságuk.

Az északi üzemeknél továbbra is a mázai bányászok vezetnek. 196 tonna szenet bányásztak eddig a tervezett mennyiség felett.

Nagymányokon a három nap tervét 104,6 százalékra teljesítették, ami rekordnak számít az eddigi eredményekhez képest.

Szászvár bányászai 19-e óta teljesítik a tervet, s nem is akárhogyan! 19-én: 105,4, 20-án: 120,1, 21-én: 126,6 százalékot értek el.

Kísérlet alatt az új versenymódszer

Béta-akna szakszervezeti bizottsága az üzemvezetőséggel karöltve új versenymódszert dolgozott ki. A szakszervezeti bizottság eddig annyit hozott nyilvánosságra, hogy reménye szerint elérik az új módszerrel azt a régi célt, hogy a verseny átfogja az egész üzemet és minden dolgozót magával ragad.

Az egyik fő cél, hogy a száz százalékon alul termelő csapatokat segítsék és a terveljesítés fölé emeljék.

Az értékelés + és — pontokkal történik és lényegesen reálisabb lesz az eddigi értékelésnél.

Az új módszert úgy tervezték, hogy a verseny apró részleteiből kialakuljon az üzem terven felüli termelése és valamennyi mutató teljesítése.

Az üzemben kísérleti céllal megindult a verseny, amely azt a célt szolgálja, hogy a menet közben előadódó hiányosságokat megszüntessék és március 1-én — már kísérleti jelleg nélkül — megindulhasson a verseny a tanácsköztársaság megalakulásának évfordulója és a soron következő ünnepek tiszteletére.

Kipróbálták az első nagycsilléket

A Komlói Szénbányászati Tröszt részére — kísérlet céljára, — megérkezett a Tatabányai Bányagépgyárból az első két nagycsille. Ezeket az alkalmazásukra kijelölt pályán már végigjáratták, — kisebb hiányosságoktól eltekintve — jó eredménnyel.

Az új csillék, — amelyekből a kísérletek alatt szükségesnek látott kisebb változtatásokkal, szeptembertől az év végéig 392 darabot szállít a bányagépgyár, — III-as akna és a szénosztályozó körbuktatója közti fővonalon közlekednek majd. A bányászoknak tehát semmi okuk sincs a félelemre, — mint azt már többen is kinyilvánították, — hogy a nagy csilléket a kisszelvényű vágatokban is kénytelenek lesznek alkalmazni.

Mi lesz az előnye az új csilléknek? Hosszúságuk azonos két kiscsille hosszúságával, szélességük azonos a kiscsillék szélességével, de azoknál valamivel magasabbak. Térfogatuk egyenlő három kiscsille térfogatával, vagyis 2,3 köbméter.

A nagy raksúly előnyt jelent az aknaszállítás gazdaságosabbá tételében. Két etage-os kasban ugyanis egy húzással 2 csillével több szenet tudnak szállítani. Ugyanez fennáll a mozdonyszállításnál is.

A nagyobb magasság sem jelent hátrányt, mert az új csilléket csak bunkerekből töltik, tehát nem kell beléjük lapátolni.

Reméljük, hogy bányászaink a bevezetés után megkedvelik a régi, — szállítási — problémát remélhető kiküszöbölőjét, a nagycsillét.

Kísérletek olcsóbb és jobb fúrókorona készítésére

A Komlói Szénbányászati Tröszt bányaüzemeiben gyorsan népszerűvé vált Nüsse—Gräfer fúrógépek alkalmazásánál problémát okoz a fúrókoronák tartóssága és alkalmazhatóságának mértéke. A jelenleg alkalmazott görgős koronák drágaságuk mellett kemény kőzetben hamar elkopnak és javításuk nagyon körülményes.

A tröszt műszaki osztálya felkérte Víg Andort, a Komlói Mélyfúró Vállalat főmérnökét, a lépcsős, keményfémbetétes fúrókoronák feltalálóját, hogy tervezzen a Nüsse—Gräfer géphez is alkalmazható ilyen koronát. A tervezések folynak. A remélt nagyobb alkalmazhatósági fok mellett — a Budaörsi Keményfémipari Vállalattal együttműködve, — remény van az olcsóbbságra is.

Hibridkukorica kapható

Komló város Tanácsa VB Mezőgazdasági Osztálya értesíti a termelőket, hogy hibridkukorica vetőmag szerezhető be a magyarszéki terményraktárban szerdán és csütörtökön reggel 8 órától délután 4 óráig.

A vetőmag cseretermény ellenében kapható. 100 kg martonvásári hibridkukoricáért 200 kg szokvány kukoricát vagy 200 kg takarmány árpát kell beszállítani.

„A múltban erre nem is gondolhattunk"

Az újtelepi házak lassan teljesen megváltoznak. Az egészségtelen, nedves lakásokból minden igényt kielégítő családi otthonok válnak. Óriási összeget költ erre államunk, hisz egy lakás átalakításának költsége közel 45 ezer forint! Az itt lakók nem kis örömmel fogadják az átalakítást. Ez világosan kiderül Hoffmann Ádám, Hársfa utcai lakós, nyugdíjas bányász véleményéből is.

— 25 éve lakom Ujtelepen, ebben a házban. Sokat kellett benne nyomorogni, mert egészségtelenek, nedvesek voltak a falak. Ezeknek a házaknak az alapja nem volt leszigetelve, s így a falak átnedvesedtek.

— A múltban nem is gondolhattunk arra, hogy egyszer bekövetkezik az az idő is, amikor mi is egészséges lakásban lakhatunk. S az egykor hihetetlen vágy ma valósággá válik. Egy szobát, fürdőszobát építenek és a vízvezetéket beszerelik. Megcsinálják a ház szigetelését is. Szóval azt mondhatom, hogy teljesen megváltozik itt minden. Bizony nem hittem volna, hogy öregségemre fürdőszobás, egészséges lakásban lakhatok. Nagyra becsüljük a párt és a kormány intézkedéseit, mert látjuk, hogy azok a dolgozók és munkások életének szebbétételét szolgálják.

A barátsági hónap megnyitóján

A Május 1. Kultúrotthonban február 19-én tartották a magyar—szovjet barátsági hónap ünnepi megnyitóját. A megnyitóval egyidőben kezdődött el a szovjet filmhét és a szovjet könyvkiállítás.

A mozi előcsarnokában találtuk a szovjet könyvkiállítást, melyen igen érdekes, új és régebbi kiadású könyveket láthattunk. Érdekessége a kiállításnak, hogy a könyvek helyszínen meg is vásárolhatók.

A könyvek között megtalálhatjuk pl. Tolsztojtól a Golgota és a Karenina Anna, Gorkijtól: A szerencsétlen Pável új kiadásban megjelent műveket. Az ifjúsági könyvek közül érdekes a Lácisz: „Ákó a sziget fia" című mű.

A kiállításon elhelyezett plakátokon adatok ismertetik a nálunk megjelent szovjet és a Szovjetunióban megjelent magyar művek kötetszámát. Pl. Petőfi verseit a Szovjetunióban 470 000 példányban adták ki, ebből csak grúz nyelven 17 200 kötet jelent meg. Gárdonyi Géza: „Egri csillagok" című könyve 130 000 példányban jelent meg a Szovjetunióban. A kiállítás legközelebb vasárnap, majd ezt követően csütörtökön tart nyitva.

A barátsági hónap megnyitójának másik érdekessége a filmhét kezdete volt, melynek keretében Kunszt Antal elvtárs tartott rövid ünnepi beszédet. Beszélt a magyar és szovjet emberek barátságáról, a Szovjetunió eredményeiről, segítségéről.

Az ünnepi beszéd után a „Kék nyíl" című szovjet filmet vetítették le, mely nagy sikert aratott.

Nagy sikerrel

mutatták be a Bújócska című színművet február 8-án Szászváron a helyi fiatalok. A sikeren fellelkesedve most elhatározták, hogy a darabot bemutatják a környező községekben is. Közben már készülnek a március 21-i újabb bemutatkozásra, amikor Ságodi József „Igy fizettek" című egyfelvonásos művével szerepelnek.

Eddig a hír a szászvári KISZ-szervezet színjátszó csoportjáról. A hír mögött azonban más is meghúzódik. Mindenek előtt a kommunista fiatalok lelkes vágya a kulturális életük jobbá tételére, s nagy szorgalmuk a felkészülésben. Mindez azonban megvolt köztük korábban is, s mégsem volt eredménye. Jelen eredményük annak köszönhető, hogy kérésükre az elmúlt év decemberében hozzáértő vezető került a csoport élére — Széles Ilona óvónő személyében. Vezetésével s a szakszervezeti kultúrfelelős segítségével jutottak el a fenti bemutatóig. Reméljük, még sok forró sikerükről érkezik majd hír a további időszakban.

Kik vásárolhatják meg az 1957-ben épült családi házakat

— az OTP tájékoztatója —

A pénzügy- és nehézipari miniszter együttes utasítása alapján az 1957. évi bányászház építési akció keretében épült házakat megvásárolhatják az állami vállalatok, hivatalok és intézmények dolgozói is.

A lakást vásárolni szándékozó dolgozó vételi igényére vonatkozó kérelmét, az Országos Takarékpénztár komlói fiókjához kell benyújtania. A dolgozó kérelmét munkáltatója az illetékes szakszervezeti bizottság meghallgatásával véleményezi. A véleményezésben egyidejűleg igazolni kell a kérelmező munkahelyi beosztását és havi illetményét.

A lakások és a hozzájuk tartozó telek értékesítése a Pénzügyminisztérium és a Nehézipari Minisztérium által már korábban megállapított áron történik: Komló Dávidföld szólóház 130 000 forint, ikerlakás 124 000 forint. Nagymányok—Mázа—Szászvár 115 ezer forint.

A vásárló dolgozó legkésőbb az adás-vételi szerződésével egyidejűleg az Országos Takarékpénztárnak készpénzben tartozik megfizetni a vételárnak legalább 10 százalékát. Az adás-vételi szerződés megkötésekor a vásárló ugyancsak készpénzben tartozik egyszeri kezelési költség címén a vételár 2 százalékát megfizetni.

A készpénzelőleg befizetése után fennmaradó vételár hátralékot a vásárló legfeljebb 30 év alatt évi 2 százalékos kamat mellett havi egyenlő részletekben tartozik kiegyenlíteni.

Aki kölcsöntartozását a törlesztésre az adás-vételi szerződésben megállapított határidő előtt fizeti vissza, annak a visszafizetéskor fennálló tartozás összegéből annyiszor 1 százalék engedményt nyújt az Országos Takarékpénztár, ahány évvel előbb fizeti vissza tartozását.

A jelen utasítás alapján történő ingatlanvásárlás mentes a vagyonátruházási illeték alól.

A megvásárolt lakások 15 évig teljesen házadó mentesek és első öröklés esetében mentesek az örökösödési illeték alól.

Az ingatlant a vételárhátralék fennállásának időtartamáig, de legalább öt évig elidegenítési és terhelési tilalom terheli, ezek az Országos Takarékpénztár javára telekkönyvileg is biztosítva lesznek.

A tulajdonjog telekkönyvi bekebelezéséről az Országos Takarékpénztár gondoskodik.

NEMZEDÉKEK TALÁLKOZÁSA

Meghitt és barátságos találkozás színhelye volt február hó 19-én a Komlókenderföldi iskola Úttörő szobája.

Ősz, mosolygó szemű veterán kommunista találkozott az iskola úttörőivel.

Deák elvtárs, a komlóiak jól ismert „Feri bácsija" Szamos József igazgató, és az iskola úttörő vezetői. Földváry Richárdné és Koch Ferenc nevelők meghívására meglátogatta az iskola úttörőit, hogy elbeszélgessen velük.

Beszélt a múltról és a jelenről. Arról, hogy mit akart az 1919-es tanácsköztársaság. 133 boldog napról, amikor a proletár szívekben kivirult a reménység. Az árulókról, akik nem átallottak idegeneket segítségül hívni saját népük ellen.

Megelevenedtek a tanácsköztársaság bukása utáni szomorú napok, „amikor összeszedték azokat, akik a tanácsköztársaság ideje alatt szerepet vállaltak, hogy Orgovány és Siófok vesztőhelyein különböző kínzásokkal kivégezzék őket".

Csodálkozó arccal hallgatták a gyerekek, hogy akkor a bányásznak „nap mint nap krumpli és kenyér volt az étele."

Beszélt Deák elvtárs arról a nyomorról, melyben a proletárok éltek. Arról, hogy a bányász fejszével faragott magának bútort, ha nősülni akart.

Beszélt a fasizmus szörnyű napjairól, a német koncentrációs táborok szörnyűségeiről, az internáltak sorsáról, halálukról.

Hiába volt-e a haláluk? Nem! Nekik is lehet köszönni, hogy a proletár gyerekek szépen, tisztán járhatnak, napfényes, parkettás iskolában tanulhatnak. Nekik, 1919 és 1942—44 hőseinek lehet köszönni a mi boldog és ragyogó jelenünket.

Deák elvtárs beszámolója után a gyermekek sok kérdést tettek fel, amikre Feri bácsi szívesen és kimerítően válaszolt.

A kérdések és feleletek kipirították a gyermekarcokat, a kíváncsiság ott ült a szemekben s csak a gyorsan múló idő miatt ért véget a találkozás.

Ifjúsági nagyaktíva

Az elmúlt vasárnap ifjúsági nagyaktívát rendezett Komlón a KISZ városi bizottsága. Az aktíva megtárgyalta a városi KISZ-bizottság intézkedési tervét a munkásifjúság helyzetére vonatkozóan.

A beszámolóban Hetesi Lajos elvtárs értékelte a KISZ szerepét a fiatalok mozgósításában, a termelés területén. Megállapította, hogy a KISZ-szervezetek jó része jelentős társadalmi munkát végzett mind a termelés segítése, mind a takarékosság, anyagmentés területén. Az elért eredmények mellett azonban nem kielégítő a fiatalok közötti politikai nevelő munka. Az országos átlagnál is alacsonyabb a munkásfiatalok száma a KISZ alapszervezeteinkben.

Az előadó által ismertetett intézkedési terv hosszú időre meghatározza üzemi KISZ szervezeteinknek a fentiekből következő feladatát. Igy elsősorban a bányász fiatalok közötti politikai nevelőmunka megjavítását, a fiatalok problémáival, a szálláslakók gondjaival való nagyobb törődést ír elő. Célul tűzi ifjúsági érdekvédelmi bizottságok alakítását, s a szakmai továbbképzés céljából „A szakma ifjú mestere" mozgalom megszervezését.

Az intézkedési terv előírja, hogy meg kell erősíteni különösen a bányász alapszervezetek vezetőségeinek munkáját, hogy elevenebb, lüktetőbb KISZ-élet alakulhasson ki az üzemekben.

A beszámolóhoz többen szóltak hozzá. Wieder Béla elvtárs arról beszélt, hogy a párt elismeri a kommunista fiatalok eddigi eredményeit és számít rájuk a további munkában. A KISZ szervezetek előtt — mondotta — most az a fő feladat áll, hogy az eddiginél még alaposabban megismerjék és a fiatalokkal megismertessék a párt politikáját, és annak szellemében alakítsák ki, és tegyék elevenebbé az ifjúsági munkát, mint a bányász-szervezetekben, mint a szállásokon.

Felhívta az üzemeket, hogy anyagi segítség nyújtásokon túl a politikai nevelőmunkában is támogassák a KISZ szervezetek munkáját. Az üzemek műszaki dolgozói bánjanak és beszéljenek emberséges módon a fiatalokkal, törődjenek jobban velük.

Dobos elvtárs III-as akna üzemvezetője megelégedettségét fejezte ki a fiatalok munkájáért, mellyel segítették az üzem eredményes termelését.

Ezt követően több fiatal az intézkedési terv végrehajtásával kapcsolatban mondta el elképzelését, javaslatát. Többen kérték, hogy az üzemvezetők a fiatalokat érintő fontosabb kérdések eldöntésénél hallgassák meg a fiatalok vezetőit is.

Az aktíva ülés a termelési vándorzászló ünnepélyes átadásával ért véget.

Folyik a pályázatok elbírálása

Az Uj Komló és a Bányász Rádió szerkesztőségei által a tanácsköztársaság évfordulója tiszteletére indított pályázatra érkezett művek elbírálása folyik. Tekintettel, hogy a beérkezett művek igen nagy terjedelműek, előreláthatólag csak a jövő héten fejeződik be a bíráló bizottság munkája.

Annyi már megállapítható, hogy a művek többsége eléri a kívánt irodalmi szintet.

Olvasónk írja:

Kinek érdeke?

A minap két ember beszélgetésére figyeltem, a kiszállás idején. „Minek erőltetik annyira? Miért jobb az a közös, mint az egyéni? Miért nem hagyják a parasztot nyugodtan? Tudja azt a paraszt, hogy jobb!" Igy az egyik. A másik munkatárs találgatni próbálta az okot. „Talán jobban szemmel lehet tartani a parasztot, ellenőrizni lehet?" „Nincs munkája talán a gépállomásnak?" Okoskodik ismét az első. „Ennek csak az a célja, hogy 8—10 ember ne dolgozzon egy-egy faluban, hanem vezető legyen". A beszélgetők egyikét ismerem, faluról jár be, szülei gazdálkodók, ő hordja a pénzt, a család megtermeli az élelmet, a borocskát, a tejecskét. Jól is élnek, s mert jól megvannak, így az ő kis birodalmukat szemellenzővel nézve, nem is látnak túl a kerítésen a szomszédba, a másik utcába, és azon túl a járásba, a negyébe, az országba és a határon is túlra. Minek is vennék le a szemellenzőt? Minek is törődnének ők a nagyvilág zűrzavarával? Hiszen a nagyapáktól megtanulták ők a gazdálkodás mesterségét. Meg is termi az ő földjük az 5, 6 mázsa átlagot gabonából, 10 mázsát kukoricából és így tovább. Nem is kíváncsiak, hogy a tsz földje 10—15 mázsát ad holdanként, 30 mázsa kukoricát, egy vagon burgonyát, 200 mázsa cukorrépát és így tovább.

Felvetődik hát a nagy kérdés: kinek érdeke a szövetkezés? A parasztnak vagy a munkásnak? Mindkettőnek. Mert a tsz-ben a munka nehezét a gépek végzik, a szakszerű művelés és trágyázás eredményezi a magasabb termésátlag elérését és így a tsz-tagok magasabb jövedelemhez jutnak, tehát az emelkedik állandóan a tagok életszínvonala.

A munkások életszínvonala úgy emelkedhet, ha olcsóbban és többet vásárolhat a fizetéséből.

A megnövekedett munkásosztály megnövekedett igényeit csakis a nagyüzemi gazdálkodás állandóan emelkedő terméseredményei képesek kielégíteni, mezőgazdasági termékekkel, zöldséggel, hússal, zsírral.

Az egyéni gazdálkodás rendkívül magas önköltséggel tudja előállítani az árut. A piacon, mikor megjelenik a tsautóval, vagy több szekér árval, az árakat egyszerre a tseladói rendezik és ehhez képtelenek igazodni az egyéni gazdálkodók is. Itt bizony az egyéniek érdeke szorul hátrébe és a munkásosztály legjobb szövetségese, a tsz-parasztság kiállja az idők próbáját. Olcsóbb árut, nagyobb mennyiségben biztosít a munkásosztálynak.

Tehát ha eltekintünk a nemzetközi tekintélyünkön esett csorbától, hogy a szocializmus építésében a mezőgazdaság szocialista átszervezésének lemaradása miatt mi a többi népi demokratikus országok után kullogunk, és csak egy kisebb területre korlátozzuk helyzetünk szemrevételezését, úgy is eldönthetjük, hogy a komlói dolgozóknak ugyanolyan létérdeke a környék mezőgazdaságának kollektivizálása mint a mezőgazdasági munkát végző dolgozó parasztoknak. Irja meg véleményét az is, aki egyet ért velem, és az is, aki nem, vagy nem egészen ért egyet a fentiekkel.

MÁTÉ IMRE vájár

A tanácsi vállalatok gazdasági eredményeiről, a lakosságot érintő problémákról tárgyalt a második tanácsülés

(Folytatás az 1. oldalról)

fényképész, írógépjavító, kárpitos, kovács, rádiós, férfi és női szabó, üveges és karbantartó.

A Köztisztasági és Kertészeti Vállalat

a volt Községgazdálkodási Vállalat jó utódjaként működik. A vállalat négy részlegből áll: köztisztasági, kertészeti, féregirtó és takarító, valamint ingatlankezelő. A köztisztaság higiénikus ellátása érdekében szükséges lenne az úgynevezett kuka-rendszerű szemétgyűjtő tartály és gépkocsi.

Az Élelmiszeripari Vállalat

feladata: a lakosság kenyér- és süteménv-, valamint szikvíz- és jégellátásának biztosítása. Ez az ágazat sikeresen végrehajtja feladatát.

Vas István beszámolója után elsőként Gulyás István szólt hozzá. A helyi ipariskola felállítását és a női munkaerő foglalkoztatását tette szóvá. Piegl József a körzetében lévő lakóház panaszát tolmácsolta.

Udvardi Józsefné a kenderföldi fűszerüzlet jelenlegi nyitvatartási és beosztási idejét kifogásolta. Arra kérte a kenyérgyár vezetőit: gondosabban történjék a kenyérelosztás, mert sokszor a belvárosba kell bemenni kenyérért. Bátai Jakab megemlítette, hogy az egyes vállalatoknál mutatkozó tervlemaradást munkaerőhiánnyal nem lehet igazolni. Javasolta, hogy a tanács találjon módot arra, hogy a szentrósztnél dolgozók szénjárandóságukból segíthessék szüleiket. Elter Imre a gesztenyésiek nevében kérte, hogy a vízellátást rendszerezzék. Kifogásolta, hogy legtöbbször vasárnap nincs víz. Kusz János mecsekjánosi tanácstag a közegészségügy mellett állt ki, amikor a szennyvíz levezetését sürgette. Orsós Mihály a cigányok nevében arra kérte a tanácsot, hogy a vállalatoknál járjanak el: még egyszer adjanak lehetőséget a munkára azoknak is, akik önkényesen elmentek. Rónaki Sándorné elmondta, hogy minthogy Dávidföldön nincs telefon, nem tudták értesíteni idejében az orvost, mentőket s ez egy gyermek halálát okozta. Antalic Jánosné szintén a dávidföldiek panaszát tolmácsolta: faház építését kérte. Azt javasolta még, hogy Dávidföldön az utcai részeken egységesen kerítsék el az udvarokat. Rein Istvánné annak a gondolatnak adott kifejezést, hogy a következő időben a vállalatok csak a legjobban rászorult aszszonyokat vegyék fel női munkakörbe.

A tanácsülésen felszólalt még Appelzhoffer József, Markos Ferenc, Novacsics János, Cseke Jánosné, Fekete Pál, Balogh István és sokan mások.

Vas István elvtárs válaszában kifejezésre juttatta, hogy szeptember 1-től Komlón is megnyitja kapuit az iparitanuló iskola. Kézműipart viszont nem állíthatnak fel Komlón. A női munkaerő foglalkoztatását úgy látja megoldhatónak, ha elsősorban a helyi munkavállalókat helyezik el. Az idén még megvalósuló tejüzem létrehozása valamelyest enyhít a problémán. — Markos Ferenc javaslatára Vas elvtárs elmondta, hogy egyelőre megoldhatatlan az, hogy a város összes lakásait a tanács birtokába adják.

Ezután az egyes vállalatok vezetői nyilatkoztak az üzemüket érintő kérdésekkel kapcsolatban. Katics János a vízműtől megígérte, hogy az eddiginél sokkal jobban rendszerezik a vízellátást. Széles Kálmán az Arany János utcai fűszerüzlet nyitvatartásának új idejét megoldhatónak véli helyi boltvezető kinevezésével.

A tanácsülés ezt követően az általános iskolák első félévi oktató-nevelő munkájáról tárgyalt. Végül interpelláció következett.

KISZ végrehajtó bizottsági ülés

Február 19-én egésznapos értekezletet tartott a KISZ városi végrehajtó bizottsága. Az ülésnek két fő napirendje volt. A munkásifjúság helyzetére vonatkozó K. B. határozat alapján a vb intézkedési tervének elfogadása és a KISZ vb munkamódszerének megvitatása.

A munkásifjúság helyzetével kapcsolatban vasárnapra nagyaktíva-ülést hívtak össze.

A KISZ vb munkamódszerének megjavítása érdekében új aktívákat bíztak meg KISZ munkával, létrejött néhány új bizottság, mely a fiatalok életével, politikai képzésével kíván foglalkozni.

A két fő napirenden kívül szervezeti kérdéseket tárgyaltak. Többek között elfogadták a KISZ leánytanácsának munkatervét is.

Becsületes megtaláló

Két kisfiú — Bálint Lajos és Kövesdi Attila — kereste fel szerkesztőségünket, átnyújtva egy levélben csomagolt tízforintost.

A levélben a belvárosi iskola egyik tanárnője kéri, a talált tízforintost hirdessük újságba, hogy gazdája átvehesse.

Nehéz volna eldönteni igazságosan, hogy ki vesztette el a pénzt, hisz minden tízforintos egyforma, egyikre sincs ráírva a tulajdonos neve. Mi ezért nem is a tulajdonost keressük, a pénzt visszaküldtük az iskolába — hanem nyilvánosan megdícsérjük Bálint Lajoskát, aki a pénzt találta, amiért első útja a tanítónéhez vezetett a tízforint tulajdonosának megkeresése végett. Az ilyen gyerekre büszke lehet szülő, nevelő egyaránt.

Ami tetszik

A február 11-i számunkban „A köztisztaságról" címmel írt tudósításunkban Somogyi István, a Karbantartó Üzem vezetője nyilatkozott arról, hogy „A közeli napokban 200 új szeméttároló edényt kap a város".

Nos, a mai napon már arról számolhatunk be, hogy az aluminium edények megérkeztek Komlóra. A darabonként 450 forintos szeméttároló tartályokat hamarosan elhelyezik a Pécsi úton, a Sallai és a Fürst Sándor utcában.

Az is tetszik, hogy a november 26-i számunkban megjelent „Uj tanácstag" című cikk postát érintő részével kapcsolatban a pécsi postaigazgatóság választ küldött szerkesztőségünkhöz. (Bár korábban is írhattak volna, mint február 10!)

Dr. Vétek Lajos postaigazgató, csoportvezető, a dávidföldiek levélszekrény kérésére lényegében ezt írja: — Minthogy a postaláda felállítását az épités alatt álló iskola mellé tervezik, s itt még nincs kövesút, a géprendszerű levélszekrényt nem szeretlethetjük fel. Amint azonban a bevezető út elkészül, a dávidföldiek megkapják a postaládát.

Ami nem tetszik

Az Irinyi János utcában egy ideiglenes víztornyot szereltek a bácsmegyei építők. A kecskemétiek már több mint egy éve elköltöztek, de a víztorony változatlanul áll. Azt hogy az egyik cső hosszú ideje folyik. Manapság két emeletnyi magas jégcsapok „díszítik" a tákolmányt. Meddig tűrik az illetékesek, hogy a víztoronyból rengeteg víz elszökjön.

— *A Berek utca baloldali járdáját javítás céljából még tavaly felbontották, negyvenméter hosszan. Azóta enyhébb időben sárban járnak az ottlakók.*

Most még egyet ebből az utcából: a belgyógyászattól (volt szülőotthon) a járda szegélyét még decemberben végleg megjavították, de a burkolatot már elfelejtették rendbehozni.

Fegyverbe proletár!

Az Uj Komló és a Bányász Rádió szerkesztősége által, a tanácsköztársaság évfordulója tiszteletére meghirdetett pályázatra „A harcunkat megharcoltuk" jeligével érkezett a fenti pályamű, mely az 1919-es komlói elvtársaknak állít emléket.

Alig virradt még. A fekete árnyú kopasz fák ágait újuló erővel cibálta a csipős, tavaszi szél a foszladozó sötétségben. A telep még aludt. A szegényes lakások vackain nem is álomban, hanem a mindent felőrlő elnyüttség halálos merevségében feküdtek a fáradt testek. Fiatalok, öregek. Férfiak, bányászok. Tüdejük évek óta elszokott már a tiszta, szabad levegőtől. Csontjaikba még éjjel is belehasít az izmokat gyötrő fájdalom, a földalatti párás hőség, s a dermesztő huzat veszélyes váltakozásainak kínzó emléke. És mégis nap, mint nap áldoznak önmagukból, életük hátralévő napjaiból egy darabot. Miért? Mert kell a kenyér, hiszen valahol a távolabbi sarokban ott alszik riadt pihegéssel az elnyütt asszony s mellette 3—4 szuszogó apróság. Hát kell a kenyér. Az álomból riadó ébredés remegése most ösztönösen megrázza némelyik testét. Hogyne, hiszen itt az ideje a kelésnek. A létbe való kábult visszatántorodásnak, mert sichtre kell menni. Zuhoghat eső, eshet hó, jég, lehet hőség, vihar, kelni és menni kell. Kell a kenyér. Ám az ébredő agyakban végigsuhan a lét első gondolata. Nem. Ma nem lesz kelés. Ma nincs sicht. Ma sztrájk van. Lázadás. Lázadás, amely hetek óta tart. S már nemcsak azért, hogy a szerb megszállók kivonuljanak. — Nem. hiszen azok tegnap végre elmentek. Ma már a nagyobb darab kenyérért, a több pihenésért, az emberibb életért, megy a sztrájk. Mindez egy pillanat alatt fut végig az álomittas agyon, s a fáradt test másik oldalára vetődve ernyed el most már a mindent feloldó, nyugodt pihenésbe.

Az egyik lakás ablaka kivilágosodott. A kis lángra csavart petróleumlámpa fénye halványsárgán, bátortalanodott át az ablakra akasztott függönyön, s reszkető csillogással birkózott az üvegen túli sötéttel. Bent zömök, negyven év körüli férfi neszezett óvatosan. Gyors mozdulatokkal mosta meg a hidegvizes mosdótálban arcát s izmos mellkasát, melyet még a bánya sem tudott megsorvasztani. Fésüjével átboronálta alvástól zilált haját, melyben sűrűn ismétlődő, ezüstös szálakon csillant meg a lámpafény. Szögletes férfimozdulatokkal rakta meg a kihült kályhát. Gyufa villant meg apró üstökösként s a gyantás fenyő pillanatok alatt lobogott. A férfi most teljesen lecsavarta a lámpa kanócát, s a fény kihunyt. A frissen rakott tűz vöröses lobogása azonban bevilágította a szobát. Szeme megszokta a meghitt fényt. A szobában lévő ágyak felé tartott. Négy gyermek aludt még itt. Kisebbek, nagyobbak. Munkától eldurvult tenyerével óvatosan megigazította a lecsúszott takarókat s a keze egy pillanatra megpihent a legkisebb fürtös fején. Azután az ajtó felé lépett. A másik ágyon az asszony most felérzett.

— Henrik, — suttogta, — Henrik! Elmégy?

Bernhardt Henrik egy pillanatra visszafordult. Alakját a kályhából ömlő vöröses fény szinte felizzítva rajzolta ki. Kicsit mosolyogva, nyugtatón hajtotta meg a fejét.

— El, kedves. Most aludj, hogy szépre ébredj.

Az ajtó halkan csukódott be mögötte. Az asszony álomba hulló pillantása a falon lógó naptárra esett, melyről ura a szokott pontossággal ma is eltépte a tegnapi lapot. A tűz egyre jobban melegítő lángnyelveinek fényében szinte öntudatlanságban úszott még el szeme előtt a dátum, 1919. március 21. Pillái lehunyódtak s álomtalan alvásba hullott vissza.

Bernhardt Henrik nyugodt léptekkel haladt az egyre világosodó reggelbe. A házak most már kiléptek a hajnali homályból. Reggel volt. Ajka körül elégedett mosoly bujkált. Mert ahogy ment befelé a faluba, látta, hogy a telepen itt is, ott is világosság hunyorog az ablakokban. Ökölbeszorított kezét kihúzta kabátzsebéből s túláradó örömmel ütött maga elé a levegőbe.

— Ma meg kell csinálnunk! — mondotta maga elé hangosan, s léptei önkénytelenül meggyorsultak.

Reggel öt órára beszélték meg a találkozót a többi elvtárssal a téren, a Czukor kocsma előtt. Bizonyos, hogy ott lesznek. De vajon valamennyi ott lesz-e — ötlött fel benne a kétség. Gondolatai szeszélyesen váltakoztak. „Elvtársak", izlelgette magában a szót. Igen. Eddig vörös kutyák, vagy bitang kommunisták voltak. De mától kezdve más lesz itt a rend. Ezentúl az elvtársaké lesz a szó. Míg így tűnődött magában, szinte észre sem vette, odaért a megbeszélt helyre. Csak a már ott sötétlő embercsoport zaja riasztotta fel önmagából. Igen. Itt voltak mind. A csoport élén ott mozgott most is a mindig fürge Noé János alakja. Az emberek egy része Beér Jánost fogta körül. Egy kisebb csoportban Jernovics István, Lassan János, Klesch József és Muth Frigyes vitatkoztak izgatottan. Egy pillanatra megállt. Valami kimondhatatlan öröm fogta el. A szomszéd utcából épp ekkor bukkant elő a mindig nyugodt Oszter János, s az örökké mókás kedvű Bódis Pista alakja. Hát itt vannak mind, — suhant át benne a gondolat. Mind, akikket együtt tervezett, beszélgetett, reménykedett, hogyan kell lenni, mint kell tenni. Egy sem maradt otthon. Egy sem lett hűtlen az eszméhez. S lám, nemcsak ők jöttek. Elhozták magukkal megbeszélésükhöz híven mindazokat, akikre lehet számítani. S milyen sokan vannak. Szemén egy pillanatra átfutott az elérzékenyülés meleg hulláma. Azután elhessegette magától ezt a boldog gyengeséget. A csoportból most ketten is kiváltak, s elébe jöttek, hogy üdvözöljék. Zelenka Vencel s a szálfa termetű ifjú Lerch Antal. Nem tudott ellenállni, s amikor odaértek, szélesre tárva izmos karját, mindkettőt magához ölelte.

(Folytatjuk)

Tanácstagi fogadóórák ideje és helye

1959 február 26-án délután 4—6 óráig:

Orosz István Kökönyös nyugati iskola, **Melmann Ferenc** Kökönyös keleti iskola, **Hartmann János** kenderföldi iskola, **Kelemen László** Tanács emeleti terem, **Tihanyi János** tröszt iroda.

1959 február 27-én délután 4—6 óráig:

Vókó János Kökönyös nyugati iskola, **Tatai Jánosné** kenderföldi iskola, **Simek Árpád** kenderföldi iskola, **Unger János** tröszt iroda, **Kertész Imre** Mecsekjánosi kirendeltség, **Fenyődi Péter** Mecsekfalui kultúrház.

1959 február 28-án délután 4—6 óráig:

Benkő Antal kenderföldi iskola.

Nagyobb segítséget a fiatal vájároknak!

Az eddigieknél nagyobb fontosságot nyert Komlón a vájárképzés. Fejlődő bányászatunk eddig is megkívánta a kellő vájár-utánpótlást, most azonban, amikor már alig három év választ el bennünket az új gesztenyési üzem teljes kapacitású működésétől, szükséges, hogy annyi jól képzett vájárt neveljünk, hogy az új üzemet fiatal, de tapasztalt vájárgárdával lássuk el.

Ez a cél vezérelte a városi pártbizottság ipari osztályát abban, hogy egy brigáddal felülvizsgálja a tanbánya helyzetét és az ott dolgozó fiatalok szakmai és politikai nevelését. Ebben a munkában részt vett Bátai Jakab elvtárs, a városi pártbizottság ipari osztályának vezetője, Molnár Ferenc elvtárs, a vájáriskola igazgatója, Takács József elvtárs, a vájáriskola párttitkára, Illés Ferenc elvtárs, a tanbánya üzemvezetője, és Fehér Márton elvtárs, Béta-akna üb-elnöke, a városi pártbizottság tagja.

A brigád a következő megállapításokat tette.

A tanbányában jelenleg 41 csapat dolgozik. Ebből 21 — másod- és harmadéves tanuló —, végez produktív termelő munkát.

A csapatok közül kiemelkedően jó nevelési és oktatási munka folyik Hartmann Ferenc, Benkő Ferenc, Horváth Ferenc, Huszár Sándor és Czauner György szakoktatók csapatán.

A tanulókkal telepített munkahelyek olyan szakszerűen vannak biztosítva, hogy azokról bármely üzemi csapat példát vehetne.

A politikai és szakmai nevelés az iskola mellett a munkahelyen is helyes módszerekkel történik, és sokat változott a korábbi módszerekhez viszonyítva. A munka megkezdése előtt a szakoktatók megfelelően foglalkoznak a tanulókkal szakmai és politikai kérdésekkel.

Megállapítást nyert, hogy a tanbánya és az intézet vezetősége megfelelően oktatja a tanulókat a helyes munkaszervezésre.

Minden munkacsapaton napnap után váltakoznak a csapatvezetők, akiket a tanulók közül jelölnek ki és a szakoktató felügyelete mellett egy-egy napig vezetik a csapatot, elvégzik a megfelelő szervezési munkákat.

A tanulók fegyelmére vall a brigádnak az a tapasztalata, hogy az intézet igazgatójának minden munkahelyen a napos csapatvezető jelentést tett a csapat létszámáról, a folyamatban lévő munkáról, és az esetleges hiányosságokról.

A brigád megállapítása szerint is helyes a Munkaügyi Minisztérium és a Nehézipari Minisztérium közös határozata, amely szerint a vájáriskolából — a két és féléves tanulás és féléves gyakorlat után, — a tanulók, mint segédvájárok kerülnek az üzemekbe, majd 300 csapatműszak után lehetnek vájárok.

Felülvizsgálták a féléves gyakorlatukat végző, és a vájáriskolából kikerült segédvájárok helyzetét is. A következőket állapították meg:

Jelenleg 69 tanuló végzi féléves üzemi gyakorlatát. Ezek közül 20 dolgozik bővítésben, takarítási és fahordási munkákat végez 5 fő, elővájásban dolgozik 25, és tartalékban 19.

Fejtésben egyetlen tanuló sem. A brigád tagjai nem találták helyesnek, hogy a tanulókat nem osztják olyan munkahelyekre, ahol szakmai tudásukat tovább fejleszthetik. A 25 elővájásban dolgozó tanulón kívül egy sem végez produktív munkát. Igy a tanulók nem kerülhetnek ki az intézetből jól képzett segédvájárokként.

Az év folyamán 58 tanuló került ki az intézetből, amelyeknek nagy része Béta-aknán, illetve Kövestetőn dolgozik. Ezek közül 8 fő csatlósi beosztásban és 11 tartalékban, s csak a többi fejtésben vagy elővájásban. Vajon az üzemek nem szándékoznak a segédvájárokból vájárokat nevelni? Miért nem biztosítanak valamennyinek megfelelő munkahelyet, ahol szakmájukat megfelelőképpen tovább tanulhatják, amíg elérik a vájárszakmát?

A tanulók nagy kedvvel végzik munkájukat és ebben az oktatók is megfelelő segítséget nyújtanak nekik, és mégis van akadály a tanulásuk előtt.

Ez pedig az üresccsille hiány, A felülvizsgálat idején is úgyszólván minden munkahely tele volt szénnel, és nem volt mivel elszállítani.

Béta-akna pártszervezetének vezetősége is folytatott vizsgálatot már ebben az ügyben, amikor is megállapítást nyert, hogy a lejtaknán műszakonként körülbelül 170 csillét lehet kiszállítani.

A vizsgálat napján alig szállítottak 110-et, és ezt csak a második szintről, az ipari tanulók pedig mind az első szinten dolgoznak.

A lassú szállításért a csatlósok a felelősek, akikkel előfordult már, hogy a délutános, vagy éjjeles műszakban aludtak.

Az érthető, hogy a szakmánybérben dolgozóknak kell elsősorban üres csilléket biztosítani, de ha a lejtakna kapacitását kihasználnák, akkor a tanulóknak is jutna megfelelő mennyiségű.

A felülvizsgálat eredményeként tehát megállapíthatjuk, hogy a tanbánya vezetői és dolgozói, valamint a tanulók elvégzik a reájuk háruló feladatokat. A fiatal vájárok nevelésében azonban több segítséget és megfelelő gondoskodást várunk el az üzemektől.

A KISZ-brigádok versenyének értékelése

A február 22-én tartott KISZ nagyaktíva értekezleten a városi KISZ-bizottság értékelte a bányaüzemekben működő KISZ és ifjúsági csapatok 1958. IV. negyedévi eredményeit.

A KISZ-bizottság vándorzászlóját Béta-akna KISZ-szervezete nyerte el. Béta-aknán a nevezett időszakban 5 fejtési KISZ- és ifjúsági csapat működött. Ezek tervüket átlagosan 135,2 százalékra teljesítették. Terven felül 8 076 csille szenet adtak. A három elővájási csapat esedékes tervén felül 86,2 folyóméter vágatot hajtott ki. Ugyanígy az egy fenntartó csapat 27,3 folyóméter vágat bővítését végezte el terven felül.

A második helyet a Mázai Bányaüzem kiszesei szerezték meg. 4 fejtési csapatuk 2 484 csille szenet adott terven felül, és egy elővájó csapatuk a tervezettnél 19 folyóméterrel több vágatot hajtott.

A harmadik negyedévi lemaradás után Kossuth-bánya KISZ -csapatai ismét jó eredményt értek el, és így a 3-ik helyre kerültek. Két frontfejtésük 3 441 csillével termelt többet az előirányzottnál. Három elővájó csapatuk 78,7 folyóméterrel teljesítette túl negyedéves tervét. Bár szállítócsapataik nem teljesítették átlagos tervüket, az nem sokat változtatott a helyezés kérdésén.

Kétnapos műszaki fejlesztési ankét

Február 19-én a „Tudomány és technika otthona" klubban Szepeshegyi István elvtárs, Kossuth-bánya főmérnöke, előadást tartott „A fejtések korszerű biztosítása" címmel.

Az előadáson mintegy 120—130 fő vett részt, főleg azok a műszaki vezetők és középkáderek, akiknek az előadott tárgy a munkakörébe tartozik. Az előadás felett nem nyitottak vitát, hanem azt a következő napra halasztották, amikor is megkezdődött a tröszt kétnapos műszaki-fejlesztési ankétja. (Szepeshegyi elvtárs előadásának részletesebb ismertetésére a közeljövőben visszatérünk.)

Az ankétot Pozsgay Károly elvtárs, a tröszt főmérnöke nyitotta meg, és egyben általános képet adott a műszaki fejlesztés jelenlegi helyzetéről.

A megnyitás után sorrendben, — rövid vitaindító beszédekkel, — a következő témák felett vitatkoztak a jelenlevő műszaki vezetők:

A korszerű vágatbiztosítás kérdését Virágh János területi főmérnök tette vita tárgyává, majd a vágathajtások meggyorsításáról mondott vitaindító beszédet Wietórisz Róbert elvtárs, a műszaki osztály vezetője. Szintén Wietórisz elvtárs indította meg a vitát a nagyátmérőjű fúrógépek kutatásokra és egyéb célokra való felhasználásáról. A következő téma a pajzs alkalmazása meredekdőlésű vastag telepekben, volt. Ennek vitaindítóját Ropoli István elvtárs, Béta-akna főmérnöke mondotta el. Pozsgay Károly elvtárs nyitotta meg a vitát a meddőnek tömedékelés céljára való alkalmazása felett. A szellőztetés komlói időszerű kérdései felett Wietórisz Róbert elvtárs mondott vitaindító beszédet. végül ismét Pozsgay elvtárs beszélt a fejtési jövesztő és rakodógépekről.

A vitaindító beszédek után nagyon sok értékes hozzászólás hangzott el. Az ankét nagyon értékes volt. Lemérte a műszaki fejlesztés eddigi eredményeit, és meghatározta a jövő irányvonalait.

A tanácsköztársaság harca hazánk függetlenségéért

A városi pártbizottság és a Május 1. Kultúrotthon rendezésében február 25-én, ma délután 6 órai kezdettel a Május 1. Kultúrotthon kis előadói termében előadás lesz. A tanácsköztársaság harca hazánk függetlenségéért címmel.

A postások kérik

A Kökönyösön szolgálatot teljesítő postások felkeresték szerkesztőségünket és elmondták, hogy a korai újságkézbesítésnek jelentős akadálya, hogy egyes lépcsőházakban rossz a világítás. Több emeleten nincs égő és így sötétben kell botorkálniok, nehezen és lassan megy a kézbesítés. Kérik a területi telepkezelőket, intézkedjenek a hibák megszüntetésére a postások és a lakók érdekében.

Az ügyészségről jelentik

Már korábbi számunkban hírt adtunk arról, hogy a rendőrség vizsgálatot folytat egy nagyobb arányú széncédulával való üzérkedés ügyében.

Kelemen Sándorné Béta-aknán volt pénztáros. Egyik feladatát képezte a dolgozók által leadott széncédulák átvétele 142,36 forint térítési ár kifizetése és a széncédulák érvénytelenítése.

Kelemen Sándorné, beosztásával visszaélve, a leadott széncédulákat nem az üzem pénztárából fizette ki, hanem saját pénzéből. Előre megbeszélte Antal Jánosné legényszállási portással, hogy az eladásra visszatartott széncédulákat Antalné értékesítse.

Kelemenné nagyobb mennyiségű szénutalványt váltott meg üzemi áron és azokat nyereséggel, 153 forintért adta át Antalnénak. Antalné ezeket a széncédulákat ismerősei között értékesítette.

Kelemen Sándornét a Béta-aknai üzem vezetője fegyelmileg elbocsátotta. A városi ügyészség mindkettőjük ellen vádiratot nyújt be a városi bírósághoz.



Kis pajtások OLDALA

Mese az önző krokodilról

Afrikai népmese

Réges-régen az állatok is városokban éltek, csakúgy, mint az emberek. Mindegyiknek volt háza, földje, még veteményese is.

A krokodil kertje a folyóhoz közel volt és ott sétálgatott a kertjében, amikor nem volt a folyóban.

Egyik nap arra ment a nyulacska.

— Jónapot kedves krokodil, hogy és mint szolgál az egészséged?

— Hagyj békén, — szólt a krokodil.

— Kedves krokodil bátya, azért jöttem, mert a kerítésed mellett gyönyörű édeslevelű bokrocskák nőttek, és a leveleit te sosem kedvelted.

— Hagyj békén — morogta ismét barátságtalanul a krokodil. De a nyulacska nem ment el.

— Milyen kellemesek lehetnek a bokrok levelei — csettintett nyelvével a kis nyúl, — s éppen itt nőnek és virágzanak a krokodil orra előtt, aki sosem eszi meg őket.

Hátrébb húzódott a nyulacska, aztán megint óvatosan előre lopakodott:

— Talán haraphatnék egyet-kettőt. — S már nyult is volna az egyik levél után, amikor meglátta őt a krokodil. Kitátotta nagy száját és rámordult a nyulra:

— Kotródj innen te nyúl, mert bizony mondom, roszszul jársz!

A kis nyúl nagyon megijedt, úgy elszaladt, hogy haláig meg sem állt. Otthon aztán elmondta feleségének és a kis nyúlfiaknak, mily önző a folyóparti krokodil. — Mennyi édes ízű bokor nő a kerítése mellett, de nem enged leszakítani belőle egyetlen levelet sem.

A bátor nyúlmama felállt és azt mondta: „Meg kell büntetnünk az önző krokodilt".

— Tudod-e feleség, hogy senkire sem számíthatunk, csakis saját magunkra. S mit tehetnénk mi, ilyen apróka kisnyulak.

Nyúlmama toppantott. — Meg kell büntetnünk őt, — mondta szigorúan.

Elindultak hát és gyűjtöttek sok-sok száraz gallyacskát, meg száraz falevelet és amikor a krokodil elaludt, belopakodtak a kertbe. Körülrakták a száraz gallyakat és meggyújtották.

Füstölt, pattogott a rőzse meg a száraz levelek. A nyulacskák meg elbújtak és lesték mi lesz.

Amikor már vastag felhőkben gomolygott a füst, felébredt a krokodil és köhögni kezdett.

— Khm... khm... Mi van itt?

A kis nyulak a bokorban kuncogni kezdtek.

— Khm... khm... alig tudok lélegzetet venni!

S ebben a pillanatban egy szikra éppen a nyelvére esett, ettől aztán egészen felébredt. Nagyot lépett, egyenesen a folyóba, de útközben még hallotta a kisnyulak nevetését. Olyan mérges lett, hogy mérgében majdnem megfulladt.

A kisnyulak pedig eloltották a gallyacskákat, aztán kedvükre jóllaktak az édesízű bokrok leveleiből. Közben a krokodil is magához tért és kiemelkedett a vízből:

— Meg ne lássalak benneteket a víz közelében, ti nyulak — kiáltott.

— Ki ne merészkedj a szárazföldre — kiabáltak vissza a nyulak. S ettől a naptól fogva mind a mai napig a nyulak sosem merészkednek egészen közel a folyóhoz, de a krokodil sem megy el messze a víztől, mert nem szereti, ha emlékeztetik őt arra a napra, amikor a kis nyulak megtréfálták.

Régen volt

1919. január hónapot írunk.

Hatszázezer embernek kellett meghalnia négy év alatt az urak gőgjének, a császár és királyi impériumért idehaza és a távoli országok síkságai és hegyei között, amíg a forradalomig nem jutottunk.

Apáink idejében vajmi keveset tudtak az emberek a marxizmusról. Valamit, de nem sokat. Egy-egy szakszervezeti előadásban kaptam izelítőt belőle. A szerkesztők gyanakvóan nyúltak az ilyen kézirathoz, a könyvkiadók bólintottak. és biztató szavakkal elhalogatták a vállalkozást.

Most minden pótolva lesz. Nyolcvanas tempóban ontják a lapok, amit eddig eltiltottak. A forradalom megvilágította, hogy a nagy gazdaság és a szertelen fényűzés mögött ott a nyomorúság, a tudatlanság, a bűz és a fekélyes élet.

Tudták, hogy egy Eszterházynak száz juhászkutyája jobban él, mint több ezer cselédje.

Hiába erőlködött a proletáriátus s nyomta szuronyok elé mellét, amikor a megalkuvó szociáldemokraták szemlesütve alkudoznak a grófokkal, akik elég nyíltan szervezkednek; tudják, hogy a Magyar Asszonyok Nemzeti Szövetsége is létezik. Károlyi Mihály felesége is megjelenik eleinte közöttük. A csehek megszállták Kassát. Pozsonyból hazarendelték a magyar katonaságot és egy olasz ezredes, Ricardó Barecca egy ezred cseh katonával bevonul a városba.

Érthető, Károlyi Mihály mégis csak gróf... a szociáldemokraták meg a maguk koncát keresték. Ezek nem tudták azt, — vagy nem akarták tudni — hogy az orosz nép, hogy indult el a Szmolnijból. Onnan indultak el az intervenciósok ellen, hogy felszabadítsák földjüket, hazájukat.

Nem akarták tudni! Mindegyik a maga pecsenyéjét kereste.

Károlyi Mihály újévi beszédében azt hírdette: A pacifizmus gondolatában kell Magyarország ügyét keresnünk, mert ennek nevében fogunk győzni... és ha a pacifizmus elbukik, akkor azt mondom: „finis Hungarie".

Szomorú, beteg megállapítás volt ez. Ebben nem volt bölcsesség, csak grófias, biedermájeros, elpuhult lélek ingadozása.

A proletár, akit úgy hívtak, hogy „szedett-vedett nép", életét ajánlta vérét csorgatta és lám a szocialisták közül néhány munkásáruló rokonszenvezett a grófokkal, csakhogy új históriát írjanak és építsenek maguknak.

Kik voltak ezek a „szocialisták"?

Az Ujlaki-ak, Garai-ak, labancok, az új Görgei-ek és Tiszák. Feleslegesen roskad a karzat és éltetik a világ proletérjainak forradalmát, a bolsevikiek győzelmét, a Spartacusok harcát, hiába üzeni Lenin, hogy az imperializmus háborúját át kell változtatni a nemzetközi proletárság osztályháborújává. Hiába mondja Kun Béla, hogy első dolgunk a fegyverkezés, amikor a munkásáruló táborból azt kiabálják vissza rekedten: „van még idő"!

A kormos arcú proletár vívni akar a szocialista hazáért, virradatot akar — és azok, akiket a proletáriátus talapzatra emel, százszor megcsúfolták az eszmét és ezerszer szégyenbe hozták. Ezek az urak a mi életünk cipőporában nem találnának helyet.

A proletáriátus bátor akart lenni. A proletáriátus hitt, örült az új hídra lépésnek. Sokan életükkel fizettek akkor, amikor szociáldemokrata vezérek csak pénzes fiókokat feszítettek fel, becsapták a proletáriátust, (mint például Garami Ernő, aki Svájcba emigrált), ebben elszántak és nyugodtak voltak s készültek arra, hogy a proletáriátus elvérzik, akkor nyugaton nyugalmas vidéken telepednek le.

Ezek közül vajon ki keresett menedéket Keleten, a Szovjetunióban?

Régen volt. Negyven év pergett le az idő malmán.

Ma, a demokrácia nem tartaná el őket.

Képrejtvény

Kedves pajtások, ha jól megnézitek a képet, egyik új magyar film címe jut eszetekbe.

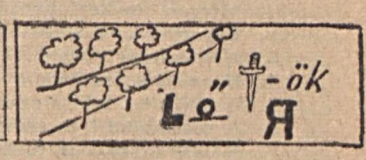




Ezen a képen egy kedves magyar katonadal első sorát rejtettük el.

Harmadik képünk egy úttörő-mozgalom címét ábrázolja.





Negyedik képünk szintén a pajtásokkal kapcsolatos mondást fejez ki.

A rejtvény beküldésének határideje március 8. Helyes megfejtők között könyvet sorsolunk ki.

Szerkesztői üzenet. Ambrus Lajoska Kenderföld, Zrínyi u. 8. Beküldött képrejtvényedet megkaptuk, egy részét későbbi számainkban felhasználjuk. Kérjük, máskor is írjál.

SPORT

Komló—Szolnok 6:0 (3:0)

Több, mint ezer embert csalt ki a Komlói Bányász—Szolnoki MÁV együtteseinek barátságos labdarúgó-mérkőzése. Aknai, Dombi, Ambrus játékvezetőhármas közreműködésével így kezdtek a csapatok:

Komlói Bányász: Krausz — Kanizsai, Komlói, Balázs — Molnár II., Kohlmann — Grózdics, Cziráki, Perényi, Molnár I., Tóth.

Szolnoki MÁV: Lázár — Borzi, Abonyi, Sándor — Lengyel, Czottler — Tóth, Csordás, Csábi, Rozmis, Dobos.

A havas pályán mindjárt a mieink léptek fel támadólag. Már az első negyedórában lehetett látni, hogy a Bányász lényegesen jobb erőt képvisel. Csatársorunk gyorsmozgásos, egyből való játékkal teljesen megzavarta a fiatal Szolnok védelmét és a 10. percben a labda már kétszer bent táncolt Lázár kapujában. **Molnár I.—Tóth összjáték után Cziráki közvetlen közelről a hálóba „pofozta" a labdát, 1:0.** Ismét a baloldalon indult vihar támadás, s **a 16-os oldalvonalától Molnár I. lőtt a bal alsó sarokba, 2:0.** A 22. percben Grózdics a felezőtől hozta fel a labdát. A szélső Perényihez továbbított. A középcsatár Molnárt szöktette, aki a jobb helyzetben álló Tóth-hoz játszott. **Tóth a kapu torkából vágta a hálóba a labdát, 3:0.** A vendégeknek a 45. percben nyílt az első igazi gólszerzési alkalom. Csábi a kifutó Krausz helyett hirtelen beálló Komlói kapujára nem lőtt idejében, s a védők felszabadítottak.

A II. félidőben sem hagyott alább a komlói támadás. **A 49. percben Kohlmann—Molnár II.—Grózdics—Cziráki volt a labda útja, s az összekötő az ötös oldalvonalától szerezte a negyedik gólt, 4:0.** Az 55. percben láttuk a mérkőzés legszebb gólját. **Grózdics az alapvonalról beadott, Molnár I. előre vetődve fejelt a jobb sarokba, 5:0!** A 60. percben Cziráki kisebb zúzódást szenvedett, Kereszti váltotta fel. Nem sokkal később kétszer is sakk-matt volt a szolnoki védelem. Tóth labdája átszállt a kapu előtt. Grózdics a másik oldalon elcsípte, **visszajátszott Perényihez, aki nem hibázott, 6:0!!** A 84. percben szépíthettek volna a vasutasok, de a jobbszélső, Tóth az eléje futó Krausz felett úgy emelte át a labdát, hogy az a kapu mögé hullott.

Ez a főpróba talán jobban sikerült a vártnál is. Játékosaink végig birták erővel, s a mérkőzés nagyobb részében tetszetősen, s főleg eredményesen játszottak. Ha a fiúk vasárnap, a Láng-gépgyárnál is ilyen jól küzdenek, bizonyára ott sem marad el a siker.

„Az Uj Komló góltotó-bajnoksága"

címmel a szombati számunkban közzétettük a tippelő bajnokság részvételi szabályzatát. Mint ahogy megírtuk, a góltotó bajnokságban mindenki részt vehet, aki az Új Komló-ból kivágott szelvénnyel szabályosan pályázik; aláveti magát a feltételeknek. Minden héten be lehet kapcsolódni a versenybe, de a négy hét során a legkevesebb 30 pontot el kell érni a jutalmazáshoz. Minden tippfordulóra egy alkalommal adunk szelvényt: szombaton.

Értékelés és díjazás: egy versenyszakasz négy hétig tart. Természetes az öt vasárnapos hónapban (március és május) öthetes a bajnokság. Egy hónap alatt a legtöbb pontszámot elérő fogadók között lottó vagy totószelvényt adunk. Az első díj 10 db szelvény, a második 7, a harmadik pedig 3 db szelvény.

A kitöltés módja: öt főmérkőzést és két pótmérkőzést adunk. A csapatok párosítása után kipontozott vonalra kell írni a végeredményt a szerint, hogy a fogadó milyen góleredményt tippel. Ha a tippelő 1:2-t ír és az eredmény is annyi lesz, öt pontot kap. Ha 1:1-es tippet írunk és az eredmény is annyi lesz, szintén öt pont jár érte. 1:1-es tippnél, ha 0:0, 2:2, 3:3 stb. lesz, 3 pontot nyerünk. Vagyis a fogadó csak akkor kap öt, illetve három pontot, ha pontosan eltalálja a végeredményt, vagy helyesen jelöli meg a győztest, esetleg a döntetlent.

A szelvényeket úgy kell eljuttatni a szerkesztőségünknek, hogy az legkésőbb szombaton este 7 órára beérkezzen. A szelvényt személyesen vagy posta útján lehet eljuttatni címünkre. A személyesen továbbított szelvényt a szerkesztőség főbejáratánál, illetve az előcsarnokban elhelyezett „Új Komló levelesládájá"-ba lehet bedobni. Csak pontos név és címmel, tintával egyértelmű számokkal vagy írógéppel kitöltve vesz részt a szelvény a pályázaton.

A tippverseny értékelése a hétfői lapzárta miatt mindenkor csak kedden történik, így a forduló eredményét állandóan a szombati számunkban ismertetjük.

Béta akna-Magyarszék 6:0 (3:0)

Bokáig érő hóban a bétai csapat így kezdett: Baksa — Somogyvári, Tóth T., Érsek Göncz, Sör — Hamvas dr., Szám, Király, Tóth L., Takács.

Az igen sportszerűen és nagy becsvággyal küzdő Magyarszék jó edzőpartnernek bizonyult. Csapatunk a nagy hóban is jól birta az iramot. A jelek szerint a bétai együttes is jól felkészült a tavaszi nyitányra. A gólokon Szám és Király egyformán osztozkodott. Jók: Tóth T., Göncz, Király, Takács.

A bétai ifik ugyancsak Magyarszéken vendégszerepeltek. A csapat szintén jó játékkal rukkolt ki. Az 5:0-ás félidő után 8:0-ra győzött. Góllövők: Gálvölgyi (4), Winter (2), Varga, Friedrich.

Béta-akna a bajnoki rajt alkalmával — ahogy a múlt szombati számunkban megjelent Uj Komló góltotó bajnokságban megjelöltük — a Pécsi Kinizsit látja vendégül.

Mázа-Bátaszék 5:1 (1:1)

Mázán került sorra a barátságos összecsapás. Ez a találkozó tulajdonképpen a február 15-én Bátaszéken lejátszott előkészületi mérkőzés visszavágója volt. Bátaszék ezúttal sem tudott megbírkózni a mázaiakkal. A múltkori 2:1-el szemben most 5:1-re kapott ki.

Mázai Bányász: Veres — Széles, Kasper II., Schnecz — Mező, Radó — László, Zakk, Böröcz, Simon, Kiss. (Kasper I., Ribling, Krausz).

Az I. félidő egyenrangú ellenfelek küzdelmét hozta. Szünet után a jobb erőben lévő hazai gárda mindinkább fölénybe került és biztosan győzött. Góllövők: Zakk (2), Simon, Böröcz, Kasper II., illetve Toronyi. A mérkőzést Zöld vezette.

A Mázai Bányász vasárnap az első bajnoki mérkőzést Váraljján játssza.

Pécs válogatott-Komló válogatott 29:28 (12:14)

Szombaton Komlón a nyugati általános iskola tornatermében találkozott Pécs és Komló röplabda válogatottja. *Pécs válogatott:* Orosz, Deutsch, Helstáb, Somogyi dr., Hartmann, Csete. *Komló válogatott:* Kotkó, Vókó I., Adrián, Rein, Varga, Vókó II. Csere: Benedek.

Majdnem meglepetés született. A komlói fiúk a jobb képességű pécsi csapat ellen igen jól megállták helyüket. Az első percekben a vendégek vezettek, de 8 perc után a mieink kiegyenlítettek, és az utolsó percig vezettek is. Végeredményben a nyugodtabban játszó pécsi gárda minimális különbséggel, 29:28 arányban nyerte az első Pécs—Komló városok közötti hivatalos mérkőzést.

Ez az összecsapás jó szolgálatot tett a röplabda sport népszerűsítésének. Igazán színvonalas küzdelmet láthatott a kevésszámú közönség. Erőteljes nyitások, nagyrejű ütésváltások, cseles ejtések, remek védések jellemezték a mérkőzést. A komlói csapatból Kotka, Vókó I., Adrián, Varga és Rein emelkedett ki.

A válogatott mérkőzés előtt négy együttes: a Komlói Bányász, Pécsi Pénzügyőrség, a Pécsi EAC és a Pécsi Dózsa villámtornát rendezett. A verseny érdekessége, hogy a győztes a Komlói Bányász lett, a Pénzügyőrség, az NB II-es Pécsi Dózsa és a megyei I. osztályban listavezető PEAC előtt. A torna kiemelkedő mérkőzése a Bányász—Pénzügyőrség és a Pénzügyőrség—Dózsa összecsapása volt.

A Komlói Bányász ezen a napon verhetetlennek bizonyult: minden csapatot kétvállra fektetett. *Bányász:* Vókó I., Rein, Vókó II., Benedek, Varga, Kovács.

A Pénzügyőrség (Szabó, Csete, Lovas, Benkő, Czirkos, Berczi. Csere: Kiss) szintén szép sikert aratott: megverte az NB II. középmezőnyében tanyázó Pécsi Dózsát. A Dózsa lényegében ezáltal jutott a 3. helyre.

Nagymányok-Váraljа 7:0 (1:0)

A március elsejei bajnoki felkészülésre a Nagymányoki Bányász labdarúgói vasárnap ismét otthonukban játszottak barátságos mérkőzést, — ezuttal a Váraljai Bányásszal.

Nagymányok: Süveges — Hartman, Wágner, Pásztor — Mányoki, Dormány — Wusching, Tross, Lamut, Weber, Marton.

A váraljai csapat gyenge ellenfélnek bizonyult. Különösen a II. félidőben, amikor már teljesen elkészült erejével. A mányoki gárda ebben a játékrészben igen reményt keltően játszott. A mostani eredmény valamelyest feledtette a február 15-i mányoki 4:0-ás vereséget. (A Bajai Bácska volt ekkor Nagymányokon).

Szászvár-Dombóvár 3:3 (3:1)

Szászvár, barátságos labdarúgómérkőzés. Vezette: Zsoldos.

Szászvári Bányász: Böröcz — Koller, Dobó, Katona — Szabó, Kovács — Bodony, Hernádi, Horváth (Bocz), Ditrói, Nyers.

Szászváron is havas, mélytalajú pálya fogadta a csapatokat. A Bányásznak nem sikerült a múlt vasárnap Dombóvárott elszenvedett 3:1-es vereségért visszavágni. Két ellentétes félidőt látott a közönség. Az első 45 percben szászváriak, fordulás után a vasutasok támadtak többet — szél segítségével.

A szászváriak gólját Ditrói, Horváth és Nyers szerezte. Ezuttal Dobó, Szabó és Nyers játszott átlagon felülien.

A Szászvári Bányász március 1-én Pécsszabolcson kezdi a bajnoki idényt.

Esti mozielőadáson

Vasárnap este fél 8 órakor a Zrínyi mozi-pénztárnál egy 10—11 év körüli kisleány kért jegyet. A pénztáros kérdésére elmondotta, hogy a jegy nem neki lesz.

Meglepetésünkre azonban a mozi bejáratánál ismét találkoztunk vele. Az első sorban még ült egy nyolc év körüli kisfiú, meséjéből hallhattuk, hogy már látta a „Csendes Don" című filmet, mivel mindig előre tudta, hogy mi következik.

Miért engedik meg a gyerekek szülei, hogy iskolás gyermekek este 10 óráig moziba menjenek. Nem értek volna rá délután elmenni?

Helyes lett volna, ha a jegyszedők mind a két gyermeket hazaküldték volna, ahelyett, hogy beengedték az előadásra.

Közeleg a
nemzetközi nőnap
ünnepe

VIRÁGSZÜKSÉGLETE A KÖZTISZTASÁGI ÉS KERTÉSZETI VÁLLALATNÁL BESZEREZHETŐ.

A virágok megtekinthetők a mecsekjánosi kertészetben, (telefon: 26-03). Átvehetők a Kossuth út 75. sz. alatti virágüzletben. Telefon: 23-26.

Tudomány - Játék - Művelődés - Szórakozás

Az Uj Komló szerkesztősége a mai naptól **„Tudomány — Játék — Művelődés — Szórakozás"** címmel, általános érdeklődésre számottartó kérdezz-felelek sorozatot indít.

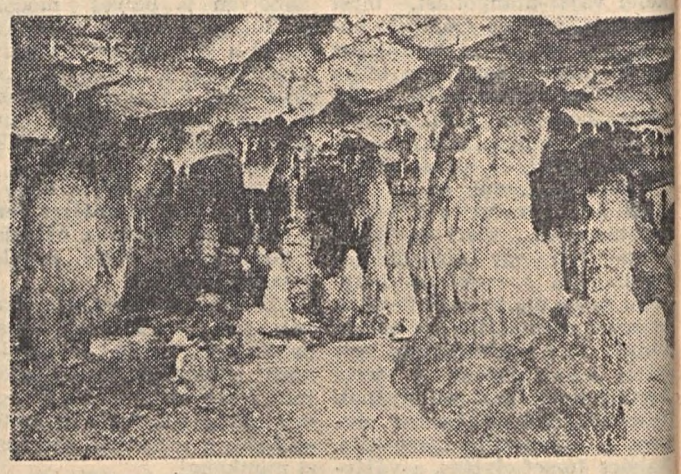
Akár szorgalmasan tanultunk az iskolában, akár magunk szereztük műveltségünket, az idő, az új események, benyomások, elmosták a régi tudást és ezért nem kell szégyenkezni, ha nem tudunk minden kérdésre megfelelni. Vígasztaljon mindenkit az a tény, hogy a hasonló versenyben nem a szerzők nyernek, hanem azok, akik figyelnek mindenre és ezzel általános műveltségük állandóan nőni fog.

1. **Mi volt Székesfehérvár régi neve?**
2. **Kit neveznek a történelem atyjának?**
3. **Magas hegycsúcson előbb vagy később forr a víz?**
4. **Honnan származik a „demokrácia" szó?**
5. **Ki állította fel az energia megmaradásának elvét?**
6. **A rózsadombi mecset kinek az emlékére épült?**
7. **Melyik országban használták fel először a fagypontot?**
8. **Hányszor lélegzik egy egészséges ember percenként?**
9. **Melyek az ÁBC-államok?**
10. **Ki volt a marathoni hős?**

A következő számban egy kicsit segítünk: a pontosság kedvéért minden kérdésre válaszolunk, s újból hozunk tíz kérdést.

Hírek — közlemények

Üdvözlet a komlóiaknak



A fenti képet az egyik mátrai üdülőben pihenő Béta-akna bányászfiatalok küldték szerkesztőségünkbe, tolmácsolását kérve üdvözletüknek komlói munkatársaikhoz.

A felvétel Aggtelek Jósvafői Baradla-barlangot ábrázolja.

— **A Dél-Dunántúli Áramszolgáltató Vállalat** Komlói Üzemvezetőségének területén jelenleg folynak és március 31-re befejeződnek az új áramdíjszabás következtében feleslegessé vált árammérők összeírásai és leszerelései. A saját tulajdont képező árammérőket a vállalat a tulajdonosok részére megtéríti.

— **A városi tanács** beruházásával a Komlói Állami Építőipari Vállalat által épített két földalatti WC közül a kökönyösi Petőfi térit átadták, a Zrínyi téri előreláthatólag szerdán kerül átadásra.

— **Május 1.** Kultúrotthon vezetősége szabás-varrás tanfolyamot indít. Jelentkezni lehet a kultúrotthon gazdaságvezetőjénél.

Bírósági hír

Gyermektartási kötelezettség elmulasztása bűntett miatt a városi ügyészség több feljelentést tett ellen nyújtott vádiratot a bírósághoz. P Farkas József és Degez Ferenc ellen, akik gyermekeik eltartásáról még bírói ítélet ellenére sem hajlandók gondoskodni.

A Komlói Városi Bíróság rövidesen kitűzi a tárgyalást a fent említett bűnügyekben.

Hol művelődjünk — hol szórakozzunk

Február 26-án, csütörtökön Május 1 moziban ünnepélyesen mutatják be a „Tegnap" című új magyar filmet. Az előadásra városunkba érkezik a film rendezője és egy-két szereplője.

●

Február 26-án a Zrínyi Művelődési Házban 5 és fél 9 órai kezdettel a Pécsi Nemzeti Színház művészei az „Esőcsináló" című háromfelvonásos kabarét mutatják be.

Moziműsor:

Május 1. Február 26-tól március 3-ig: Tegnap. Magyar film.

Zrínyi. Február 25-től 26-ig: Az én lányom. Szovjet film. Kiegészítő műsor: Rjepin nagy festőművész. Február 7-től március 1-ig: Egy anya sorsa. Kínai film.

Szabadság: Február 25-én Rendkívüli nyár. Szovjet film. Kiegészítő műsor: Sportolj velünk. Február 27-től március 1-ig: Értük éltem. Nyugatnémet film. Kiegészítő műsor: Vadárma, magyar híradó.

Állami vállalatok, szövetkezetek figyelem!

Elfekvő készletünkből az alábbi anyagokat ajánljuk fel megvételre:

Öntöttvas cső, 400 mm	494 kg
Sárgaréz szitaszövet	8,5 m²
Sárgaréz rúd	15 kg
Vörösréz rúd	12 kg
Vasmenetű csavarszár 3/8-os, anya nélkül	588 db
Csavarszár 14 mm-es, anya nélkül	400 db
Csavaranya 8 mm-es	30 000 db
Csavaranya 100 mm-es	5 000 db
Koronás csavaranya 8 mm-es	105 db
Rugós alátét 8 mm-es	4 000 db
Hordószegecs 8 mm-es	3 152 db
Tűzhelylap 32,5×39,5 cm méretben	67 kg

Komlói Állami Építőipari Vállalat

KOMLÓ, KOSSUTH LAJOS UTCA 13. SZ.
TELEFON: 13-05.

Jól sikerült jelmezbál...

rendeztek a kenderföldi iskolában, melyben mintegy hatvan jelmezes gyermek vett részt.

A nagyon érdekes, ötletes jelmezek közül első díjat a „Ludas Matyi", másodikat a „Béke galamb", harmadikat pedig a „Népszabadság" nyerte.

Minden jelmezes pajtás egy-egy szelet csokoládéval lett megjutalmazva.

Szerkesztői üzenet

„Kőbánya" jeligéjű olvasónk hozzánk intézett levelében közölt panaszt személyesen megvizsgáljuk.

Helyreigazítás

Február 21-i számunkban a „Nagymamák és nagypapák találkozója" című cikkünkben névelírás történt. Harmónikával nem Schuszter András, hanem Schuszter Antal bácsi játszott.

Értesítés

A KISZ városi bizottsága értesíti az alapszervezetek ifjúgárdistáit, hogy 1959. március 1-én, vasárnap reggel 8 órakor a bizottságon foglalkozást tart részükre.

Patkányirtást, egérirtást

mindennemű egyéb féreg irtását egészségügyi gázmester vezetésével, vadászgörényekkel, a legkorszerűbb vegyszerekkel vállal a

KOMLÓI KÖZTISZTASÁGI ÉS KERTÉSZETI VÁLLALAT.

Cím: Lenin tér 4. II. 238.
Telefon: 21-12.

ÚJ KOMLÓ
az MSZMP Komló városi bizottsága és a városi tanács lapja
Szerkeszti a szerkesztőbizottság.
Felelős kiadó:
az MSZMP városi bizottsága
Szerkesztőség
Komló, Lenin tér 1. szám.
Telefon: 12-13, 12-53, 23-69.
Kiadóhivatal:
Komló, Lenin tér 1. szám.
Előfizetés postahivataloknál és kézbesítőknél, valamint a pártszervezeteknél. Negyedévi előfizetési díj 12 forint.

Pécsi Szikra Nyomda
Pécs, Munkácsy Mihály u. 10. sz
Felelős vezető: Melles Rezső
Telefon: 26-27.

HIRDESSEN
az
Új Komlóban!

APRÓHIRDETÉSEK ÁRA SZAVANKÉNT 1 FORINT. LEGKISEBB HIRDETÉS 10 SZÓ, AZ ELSŐ SZÓ KÉTSZERESNEK SZÁMÍT.

Hirdetéseket felvesz a szerkesztőség LENIN TÉR 1. SZÁM.

Apróhirdetések

Eltörött fogsorát aznap megjavítja Bauer József fogtechnikus mester. Kökönyös, Fürst Sándor utca 22. sz.

Sürgősen elcserélném Szászvár újtelepi kétszoba konyhás lakásomat hasonló vagy szoba-konyhás komlói lakásért. Érdeklődni egész nap, levélben is. Csabai József Szászvár, Ujtelep, Hunyadi János út 12.

Eladnám Dávidföld, Orosz Gyula utca 41. számú központon lévő ikerházamat, lakáscserével. Érdeklődni a fenti címen.

Elcserélném dávidföldi házamat szolgálati lakásért visszafizetés nélkül. Bővebbet: Dávidföld. Szekely Bertalan u. 68-ban.

VILÁG PROLETÁRJAI, EGYESÜLJETEK!

Új Komló

A MAGYAR SZOCIALISTA MUNKÁSPÁRT
KOMLÓ VÁROSI BIZOTTSÁGA ÉS A VÁROSI TANÁCS LAPJA

IX. ÉVFOLYAM, 17. SZÁM. ÁRA: 50 FILLÉR SZOMBAT, 1959. FEBR. 28.

A szénbányák jelentik

Minden üzem 100 százalék felett!

Legutóbbi jelentésünkben arról számoltunk be, hogy két bányaüzemünk, Anna-akna és Szászvár esedékes havi tervét nem teljesíti. Már akkor mindkét üzemben megindult a fejlődés, és ennek eredményeként február 25-re minden üzem a száz százalék fölé emelkedett.

Továbbra is Kossuth-bánya tartja a rekordot a mennyiségi termelésben. Három nap alatt 0,8 százalékot javult az eredménye, így az jelenleg 108,9 százalék.

III-as akna termelése kisebb mértékben, — 0,5 százalékkal, — visszaesett. Ennek ellenére a második legjobban termelő üzemünk.

Anna-akna 22-től 25-ig 8 tized százalékkal javította eredményét. Így jelenleg 0,7 százalékkal a tervteljesítés felett van.

Béta-akna mindhárom napon 100 százalék alatt termelt. Ennek következtében esett vissza termelése 101,8-ról 101,2 százalékra.

Nagymányok termelése fokozatosan javul. Mindhárom nap egy-egy tized százalékos emelkedést eredményezett a havi tervben. Így jelenleg 102,4 százalék az eredménye.

Máza tovább tartja elsőségét az északi üzemek között. Havi eredményét az elmúlt három nap alatt 1 százalékkal emelte. Ez főleg a 24-i 115,3 százalékos teljesítmény eredménye, de a másik két napon is jól termeltek a mázai bányászok.

A tárgyalt időszakban Szászvár bányászai érték el a legjobb eredményt a mennyiségi termelés növelésében. Míg eredményük 22-én 99,4 százalék volt, addig azt 25-re 1,1 százalékkal a 100 fölé emelték.

A párosverseny állása

Az 1958-as évi negyedik negyedévi eredmények értékelése után tovább folyik a verseny a Pécsi és Komlói Szénbányászati Trösztök között. Mint az már ismeretes, 1958. II. félévében Pécs nyerte meg a versenyt.

A Pécsről legutóbb érkezett mennyiségi termelési jelentés szerint Komló lényegesen jobban áll, mint versenytársa.

Február 21-én Pécs napi tervét 107,4 százalékra teljesítette. Komló ezen a napon 104,6 százalékon termelt. Versenytársunk a 20-ig esedékes havi tervét 100 százalékra, míg a Komlói Szénbányászati Tröszt 104 százalékra teljesítette.

A 20-i értékelés után mindkét trösztnél emelkedik a mennyiségi széntermelés.

Fiatalok versenye a tanácsköztársaság évfordulója tiszteletére

A közelmúltban a Nagymányoki Vájártanuló Intézet fiataljai szocialista munkaversenyre hívták ki a Komlói Vájáriskola fiataljait a tanácsköztársaság kikiáltásának 40. évfordulója tiszteletére.

Versenypontokként javasolták a gyakorlati oktatás tantervének maradéktalan betartását; a minőségi munkavégzés elsajátítását; a balesetmentes munkát: az egy csillére megengedett palatartalom 25 százalékkal való csökkentését; az anyagtakarékossági mozgalmat, a fa és robbanóanyag megtakarításban; az intézet KISZ alapszervezetének munkájának megjavítását, valamint az egy főre eső igazolatlan mulasztás fél órára való csökkentését.

A komlói intézet fiataljai KISZ taggyűlésen, majd otthongyűlésen megtárgyalták a verseny feltételeit. Az első pontokat minden változtatás nélkül elfogadták, az utolsónál az egy főre eső igazolatlan mulasztás csökkentését azonban egynegyed órára javasolták.

A verseny jelenleg már folyik. Molnár Ferenc elvtárs, az intézet igazgatója szerint a komlói fiatalok lendülete és lelkesedése arra enged következtetni, hogy a versenyt a komlóiak nyerik meg. Feltéve, ha a tanbányában megszünnek a jelenlegi nehézségek.

A közönség kívánságára

Több olvasónk intézett panaszt szerkesztőségünkhöz, amiért a „Csendes Don" című szovjet filmet csak két, illetve három napig vetítették Komlón. Kérték, a vetítést ismételjék meg, hozzák mégegyszer Komlóra a filmet.

Lichter Jenő elvtárs, a kultúrotthonok igazgatója, kérdésünkre elmondta, hogy március hónapra csak a harmadik részt kapták meg. Ezt két napig a Zrínyiben — március 21—22-én — egy napig a március 20-i ünnepség miatt a Szabadság filmszínházban vetítik.

Április hónapra ismét kérték a filmet, mely a Szabadság mozi műsorán szerepel. Ha elképzelésük sikerül, akkor mindhárom részt egy előadásban mutatják majd be.

A 40 ik KISZ alapszervezet

Február 26-án, a közétkeztetési vállalatnál megalakult a város 40-ik KISZ-alapszervezete. Ehhez az alapszervezethez tartoznak a városban lévő összes üzemi konyhákon dolgozó fiatalok.

A lottó nyerőszámai:

2, 31, 48, 75, 87

Kimagasló eredmények az anyagmentő brigádok munkája nyomán

Kossuth-bánya három KISZ alapszervezetétől egymás után érkeztek a városi KISZ-bizottságra a sikeres anyagmentő akciókról tanúskodó kimutatások.

Nézzük, milyen eredményekről számolnak be ezek, az üzem anyagosztályának bélyegzőjével ellátott papírok.

Az első a feltárókörlet KISZ anyagmentő brigádjának akciója. Február 3-án, a bányában összegyűjtöttek és kiszállítottak 43 darab TH ívet. Ennek összértéke 7990 forint. Az 50 darab TH-bilincs értéke 1100 forint. A kimentett 45 darab 50 százalékos TH-csavar is jelentős összeget — 225 forintot — képvisel. Hasonlóképpen összegyűjtöttek 2 mázsa vashulladékot, amely újabb 400 forinttal növelte a megmentett anyagok forintösszegét. *Végeredményben ezen az egy akción 9715 forint értéket mentettek meg a feltárókörlet KISZ anyagmentői.*

Február 8-án indultak anyagmentésre a szállítókörlet anyagmentő kiszesei a bányában, az altáró és a szénosztályozó térségében. Eredményes munkát végeztek. Összegyűjtöttek 70 darab TH-ívet 1300 forint értékben. Összegyűjtöttek 32 darab 50 százalékos csillekereket. Ezzel 4000 forintot mentettek meg a népgazdaság számára. *Forintösszegben a legjobb eredményt az 525 TH-bilincs összegyűjtése hozta, pontosan 11 ezer forintot.*

Figyelmes és aprólékos munkáról tanúskodik az 1662 darab 50 százalékos TH csavar és a 700 darab csavaranya összegyűjtése, amely népgazdaságunknak 8310, illetve 1400 forintot jelent. Az akció során 30 darab csille-akasztóhorog is a kiszesek szeme elé került. Ez is 300 forint megtakarítást jelent. A feltárókörlet kiszeseihez hasonlóan ők is összegyűjtöttek két mázsányi — 400 forint értékű — hulladékvasat.

Hogy a szállítókörlet KISZ anyagmentő brigádjának munkája valóban eredményes volt, arról mindennél ékesebben tanúskodik a megmentett anyag teljes összege: 26 ezer 710 forint.

A szenes főkörlet anyagmentő KISZ-brigádja nem végzett aprólékos munkát. Nem gyűjtött TH-bilincseket, csavarokat és egyéb apró tárgyakat. Akcióját csak a TH-ívekre irányította. *És az eredmény: 294 darab TH-ív, egyenként 470, összesen 54 ezer 990 forint értékben!*

Szorgalom és öntudat, a párt és kormány takarékossági programjának szemelőtt tartása jellemzi Kossuth-bánya KISZ-anyagmentő brigádjainak tevékenységét. KISZ-tagok és KISZ-en kívüliek példát vehetnek róluk!

Bizottság alakult Mecsekjánosiban a társadalmi munka irányítására

Február 17-én az esti órákban tartották meg a Mecsekjánosi népfront bizottság ülését. Ezen Vudi Ádám, a helyi elnök számolt be az 1958-ban végzett munkáról és 1959 feladatain belül a községfejlesztési alap felhasználásáról.

A városi tanács terve alapján a községben 500 méter járdát építenek, 80 000 forint értékben. Ehhez a tanács 1000 forint értékű társadalmi munkát tervezett.

A mecsekjánosi lakók tudják, hogy több járdára van szükségük, ezért elvállalták, hogy a tervezett 1000 forint értékű társadalmi munka helyett 1 km szakaszon ássák ki a járda tükrét. A munkálatokhoz fogatos fuvart is adnak, így az 500 méter helyett 1000 méter járda készülhet el. A járda építését rövidesen elkezdik.

Az ülésen megalakítottak egy bizottságot, amely tárgyalni fog a beruházási vállalattal és kézben tartja a társadalmi munka irányítását. A bizottság: Molnár, Görcs, Koós, Preschl és Májerhoffer helyi lakosokból alakult.

Másik beruházás a régi megrongálódott állathídmérleg újjáépítése lesz. A helyi gazdák vállalták, hogy társadalmi munkával lebontják a régi épületet és újat építenek a helyébe, külön állatorvosi rendelővel. A hozzászólásokban azt kérték, próbálja csere útján megoldani a népfront bizottság, hogy szekérhídmérleget kapjanak, így nem kellene Magyarszékre menni répát és egyebet lemérni.

A felső út megjavításához nincs beruházási keret, így a népfront bizottsági ülésen elhatározták, hogy ideiglenesen — teljes társadalmi munkával — javítják meg a rossz állapotban lévő utat.

A mecsekjánosi gazdák megértették, hogy az a község kap több beruházást, amelyik több társadalmi munkát vállal. Ők elsők akartak lenni a peremközségek között ebben. Ezt bizonyítja a fenti vállalásuk.

A népfrontülésen még azt is elhatározták, hogy rendszeresen szerveznek népfront esteket, ahol a parasztok különböző kérdéseire adnak választ.

A „Cigány" bemutatója a Zrínyiben

Az építők színjátszó csoportja február 23-án a Zrínyi Kultúrotthonban mutatta be Szigligeti „Cigány" című színművét.

A bemutatót több hónapos lelkes, kemény munka előzte meg, a csoport tagjai szabadidejük jórészét töltötték el a próbákon.

A két előadás igazán jól sikerült. A rendezői munkáért dicséretet érdemel Tóth Lajos, a zenei kíséretért pedig dr. Vacha László.

A szereplők egyenként csakúgy, mint csoportosan, kitűnő teljesítményt nyújtottak, szinte kivétel nélkül beleélték magukat az akkori idők megfelelő hangulatába.

Legjobban kitűnt élethű alakításával Sáregresi Lajos, mint Zsiga cigány. Jól alakította Botár Béláné is Rózsi cigánylány szerepét, valamint Domonkos József a pénzéhes gazdát, Nagy Jánosné a házsártos feleséget, Erzsi nénit. De sorolhatnánk a szereplők nevét végig, akik kellemes estét szereztek a nézőknek.

Az Építők színjátszó csoportjának ez volt az első ilyen nagy bemutatója, reméljük máskor is láthatjuk még más művek bemutatásával a kitűnő együttest.

Munkában a bányamentők



A központi bányamentőállomásról — mivel nem sürgős bevetésről van szó — 15 perc alatt elindul velünk a szürke terepjáró kocsi a Kossuth-bányai légakna felé.

Heten ülünk a kocsiban. Varga János osztagparancsnok, 35 év körüli magas, rokonszenves ember, hátán a mentőkészülékkel, nyakában lóg a „szájcsutora". Mindezt úgy hordja, mintha neki találták volna fel. Csók Imre valamivel idősebb. Minden mozdulatán látható, hogy tapasztalt bányamentő. Illés István és Törteli Béla a fiatalabb korosztályhoz tartoznak. Erős fiatalemberek. De hogy a központi bányamentőállomáson teljesítenek szolgálatot, arra vall, hogy testi erejük mellett minden olyan tulajdonsággal rendelkeznek, amelyre egy jó bányamentőnek szüksége van.

Elől, a gépkocsi mellett foglal helyet Szomor István elvtárs, a mentőállomás parancsnoka. A mentők között pedig jómagam, aki azért indultam el, hogy végignézzem a bányák mindennapos hőseinek munkáját, és azt olvasóinknak bemutassam.

Várakozásom ellenére a kocsiban nem feszült a hangulat. A négy mentő tréfálkozik egymással. Az osztagparancsnok viszi a szót.

— Hallom, Imre, te a múltkor puplin ingben akartál Béta-aknára jönni?

— Aztán eljött ing nélkül — toldja meg Törteli Béla. — Csak felső ruha volt rajta.

— Nagyon sürgős volt — metegetődzik a többiek derülése közben Csók Imre — nem értem rá teljesen átöltözni...

— Nem számít az — fordítja komolyra a szót az osztagparancsnok. — Fő, hogy a riasztás után 15 perccel már a helyszínen voltunk...

— Ezt hogy tudták megtenni? — csodálkozom a nagy teljesítményen és azon a természetes hangon, ahogy ezt Varga János elmondta.

— Jó ez az öreg kocsi. Hamar kiszáguldott velünk — hárítja nagy szerénységgel a kocsira a dicsőséget az osztagparancsnok.

Kis zökkenővel áll meg a kocsi a légakna előtt. Kiszállunk és az akna felé indulunk. Törteli Béla nagy erejével játszi könnyedséggel nyitja ki a depressziósház nagy nyomás alatt lévő légajtóit.

Néhány másodperc múlva a hatodik szinten szállunk ki a kasból. Varga János vezetésével indulunk a Lál-vágatból kiinduló idomgurító felé. A jó hangulat nem romlik.

A helyszínre érve hivatalossá válik a hangulat. Vége a tréfának, élcelődésnek. Mindenki tudja a feladatát. Felkészülnek a munkára.

Először Szomor István elvtárs és az osztagparancsnok megy fel a gurítóból kiinduló feltörésbe, ahol oxigénhiány van, és egy iszapgátat kell készíteni, hogy egy telep kigyulladását megelőzzék.

Furcsa hangok hallatszanak a feltörésből. Szomor elvtárs mondja el Varga Jánosnak, hogy mi lesz a teendő. Mivel nincsenek mérgező gázok, meg úgy ahogy beszélhetnek.

Lejönnek. Aztán az első pár, Törteli Béla és Illés István veszi szájába a csutorát. Ahogy a körülmények megengedik, gyorsan a munkahelyre mennek, hogy egy percre se fogyasszák feleslegesen az oxigént.

Nagy a hőség. Törteli Béla bebújik az alig egy méter magas és két méter széles helyre, ahol dolgoznia kell. Leveszi hátáról a készüléket, maga mellé helyezi. Nagyon kevés mozgási lehetősége van, csak amennyit a rövid tömlő megenged. Illés István a feltörés másik osztályában marad, hogy figyelje a munka minden mozdulatát és kézbe adja a kellő anyagot. Csak kézmozdulatokkal és hangfoszlányokkal közlik gondolataikat, de így is nagyszerűen megértik egymást.

Törteli Béla fűrészel, farag és szegeli a deszkákat. A nehéz körülményekhez képest gyorsan halad a munka. Egy órai erőfeszítés után helyet cserél a két mentő. Most Illés István végzi a gátolást és társa figyel.

Az órámat nézem. A 11-es jelé közeledik a mutató. Varga János és Csók Imre is hasonlóan „stoppolja" az időt. Letelt a két óra. Most ők készülnek fel.

Lejött a két mentő. Kissé lihegnek, amint szájukból kikerült a „csutora". Ruhájuk teljesen átázott az izzadtságtól.

Hasonlóan eltelik a következő két óra is. Mire a nyomásmérő jelzi az oxigén fogytát, a gát elkészül.

A négy mentő derekas munkát végzett. És most, amikor ismét kifelé indulunk, újból elkezdődik a tréfa. Azzal a nyugodt lelkiismerettel beszélgetnek, tréfálkoznak egymással, hogy ismét megelőzték egy bányatűz kitörését.

Béta-akna elfogadta a versenyfelhívást

Kossuth-bánya a közelmúltban munkaversenyre hívta ki Béta-aknát, a tanácsköztársaság kikiáltásának évfordulójára, majd azt követően az egész évre.

Béta-akna üzemvezetősége az üzemi tanács ülése elé terjesztette a kihívást, amely a következő határozatot hozta.

Béta-akna 1959. évre elfogadta Kossuth-bánya versenykihívását, kivéve az „élüzem" szint feltételeinek teljesítését. Ezt a pontot azért nem fogadhatták el, mert a versenykihívásig úgy alakult az üzem baleseti helyzete, hogy e pont teljesítésére kevés remény lehet.

A tanácsülés meghatározta a bétai üzem feltételeit. Termelési tervét éves szinten 100,5 százalékra kívánják teljesíteni. Az összüzemi teljesítményt 100 százalékra. Az önköltséget 99,5 százalékra akarják csökkenteni az év folyamán, a minőségi termelésben 100,5 százalékos eredményt akarnak elérni.

A múlt év második felében Bétán a 100 ezer műszakra eső baleseti mutatók száma 106,2 volt. Az idén a baleseti mutatószámok mennyiségét 100 alá kívánják szorítani.

A verseny elfogadásáról szóló határozatot Béta-akna üzemvezetősége elküldte Kossuth-bányára és a verseny megindult.

A nemzetközi nőnap előtt

Az idei nemzetközi nőnap előkészítésére a városi nőtanács elnökségi ülésén bizottságot alakított. Az ünnepség előadójául Komócsin Zoltán elvtársat kérték fel. Az elnökségi ülésen elhatározták, hogy az előző évekhez hasonlóan, idén is meghívnak városi ünnepségükre szovjet asszonyokat.

Az ünnepség programjának és műsorának összeállítása jelenleg folyik. Az már bizonyos, hogy a műsorban szerepelnek a város óvodás gyermekei is.

Két út — két világ

Vannak, akik még csak az útkeresésnél tartanak. Ezek vannak kevesebben. A többség magában már megtalálta a helyes utat, náluk már a döntés érlelődik. S ez nem könnyű. Ezernyi szál húzza vissza. Vissza a régi úthoz, az ismerthez, a már taposotthoz. S mert e régi út, hála az állam ezer módon segítő kezének, bármily drága, művelést is jelent, az ezen haladók az utóbbi években mégis csak a hasznát látják. Igaz, hogy annál inkább látják kárát a munkások, a bérből, fizetésből élők. De ezek még türelmesek. *Türelmesen magyarázzák meg a még régi úton járóknak, hogy ez az út kátyuba vezet. Felvilágosítják, hogy az új úton haladás a gazdák és a munkások számára is több s olcsóbb árut, az államnak kevesebb ráfizetést jelent. Mindannyiunknak gyorsabban hozza meg a jobb életet.*

Mert számoljunk csak. A búza árfolyama a világpiacon kb. 80—110 forint között van jelenleg. Melyik egyéni gazda tud népünknek ilyen áron rendelkezésre bocsátani általa termelt búzát? Hát bizony ennyiért egyik sem. — Egyik sem, mert a néhány lépésnyi táblákon, kézi erővel, tehénkével, vagy lovacskával művelve e talpalatnyi kis földeket bizony csak madárlátta mennyiségű s drága árut lehet termelni.

Lehet, aki erre azt felelné: „jó, jó, de én nem búzát, hanem főleg takarmánynövényt termelek. Azzal állatot hizlalok, azokért pedig jó árat fizet az állam". Ez igaz. Mármint az utóbbi. Az, hogy az állam jó árat fizet: *Bezzeg, ha azon az áron venné meg a gazdáktól a marhát, vagy disznót, melyért a világpiacon beszerezhetnénk, könnyen kiderülne, hogy még a takarmánytermelés is ráfizetéses a kisgazdaságokban.*

Nagyüzemi termelés esetén lehet több árut termelni azonos földön? Lehet. *Többet lehet, s ezáltal olcsóbban, mert helyes agrotechnikával, korszerű talajműveléssel, helyes vetésforgók kialakításával, s helyes trágyázással olcsóbban több árut lehet termelni.*

Van erre példa? Van, bőven. A hazai példák ismertek. Ismert dolog, hogy állami gazdaságaink, tsz-eink magasabb terméshozamot érnek el az egyéni termelőknél. De lássunk csak külföldi példákat. Nézzük a búzánál. Nálunk hektáronként az országos termésátlag búzából 13,2 mázsa, csehszlovák szomszédainknál hektáronként 21,3 mázsa. A demokratikus Németországban 30,3 mázsa, s hogy lássunk egy kapitalista országot is, Hollandiában 30,3 mázsa.

Miért magasabb ezekben az államokban a búza termésátlaga? Mert ott nagyüzemi termelés van már többségben. — Az előbbi három országban a mezőgazdaság szocialista nagyüzemi útját járják, Hollandiában a kapitalista nagyüzemét.

Hogyan, hát van kapitalista nagyüzemesítés is? Igen. A mezőgazdaság fejlesztésének van kapitalista útja is.

Lássuk csak már — csak a nagyobb „választék" kedvéért is — a két féle mezőgazdasági utat. Talán megkönnyíti a választást.

Kezdjük talán északon. — Svédországban 1944-től 1952-ig — tehát rövid 8 év alatt — 30 százalékkal csökkent az 5 hektáron aluli gazdaságok száma. Ugyanebben az időben 7 százalékkal nőtt az 50—250 hektáros birtokok száma.

Az Amerikai Egyesült Államokban 1925-től napjainkig a farmergazdaságok száma ötmillió 518 ezerről 4 millióra csökkent. Hogy ment végbe e csökkenés? A nagy hal felfalta a kis halakat. Igen, úgy mint nálunk történt korábban. Emlékezzünk csak! Nálunk 1926 és 1935 között 2 955 parasztgazdaságot árvereztek el. E számban nincs bent az 1930—32-es válság időszaka. Ekkor — 1931 ben — 6 238, 1932-ben 5 543 parasztgazdaság került dobra.

Mi tehát a mezőgazdaság fejlesztésének kapitalista útja? Tíz és százezernyi paraszt elnyomorodása, földönfutóvá válása, koldussá, cseléddé süllyesztése az egyik oldalon. A másik oldalon a már kifizetődő termelést folytató kapitalista nagyüzem. S ez az átalakulás életre-halálra folyó verseny során megy végbe. Nem kétséges, hogy e versenyt a kisparaszti, kevesebbet és drágábban termelő gazdaság veszti el, s a jól felszerelt több és olcsóbb árut előállító kapitalista gazdaság nyeri.

Mi a kapitalista mezőgazdasági fejlesztéssel szembeni út? Az, melyre nap, mint nap mind több magyar paraszt is lép. A szocialista út. Az az út, mely a falut gazdaggá, kulturálttá teszi, mely a gépek segítségével megkönnyíti a paraszti munkát. Melynek segítségével mezőgazdasági termelésünket megnövelhetjük, az ipar és a fogyasztás igényét kielégíthetjük. Versenyre kelhetünk árban és mennyiségben a világpiacon. Növelhetjük munkásosztályunk és parasztságunk életszínvonalát s az ipar mellé a mezőgazdaság hatalmas erőforrásait is a szocialista társadalom megvalósítására állíthatjuk.

Végül még egy gondolat. A falu mai generáció problémája. Az, hogy a jelenleg mezőgazdaságban élő fiataljainknak miért nem életcélja a falu. E miértre a falusi fiatalok döntő többsége így válaszol: mert nem akarjuk azt csinálni, úgy élni, mint apánk. Nem a tsz elől menekül ma a falusi fiatal a faluból, hanem a maradiság elől. A látástól vakulásig munka, a nadrágszíj-parcella, a paraszti kisgazdaság perspektívátlansága elől. S hová menekül? Az állami gazdaságokba, tsz-ekbe, gépállomásokra, üzemekbe. — Oda, ahol szélesre tárul előtte az alkotó lehetőség útja, ahol tág és messzi látható a holnap — a jövő. Ahol e jövő nem bizonytalan, hanem szilárd jobblétet ígér.

Két út, két világ között kell választani ma parasztságunknak. A választás nem kétséges. De a döntés, a nagy elhatározás nehéz. Évszázados béklyók nehezítik sokukat az utolsó, elhatározó lépés megtételében. *Ebben kell türelmes, igaz szóval segíteni nekünk is — hisz ez nemcsak a parasztság ügye; valamennyiünké.*

Készülődés a nemzetközi nőnapra

Március 8-án az egész világon az asszonyokat, a nőket, a nők munkáját ünnepelik. Városunk üzemei, tömegszervezetei is készülnek már e szerény, kedves kis ünnepségek megrendezésére.

Béta-aknán március 7-én szombaton délben a szakszervezet és az üzemvezetőség vendégeli meg a nődolgozókat, s közülük a munkában, mozgalmi tevékenységben legjobbakat megjutalmazzák.

Kossuth-bányán közösen szervezi az ünnepséget a szakszervezet az üzem vezetőségével.

A népbolt-kirendeltség virággal és édességgel köszönti nődolgozóit munkahelyükön.

A KISZ városi leánytanácsa március 4-én vendégül látja Komló néhány idős, a munkában és a mozgalomban kitűnt asszonyát.

Ahány üzem, ahány vállalat, annyiféle szín, meglepetés várja a nőket e napon. Volt, ahol érdeklődésünkre ezt felelték: „Ezt meglepetésnek szánjuk, kérjük majd azután írjanak róla, ha már elmúlt a nőnap." Ezekről tehát csak majd utólag adhatunk hírt. De úgy gondoljuk, hogy a fent felsorolt néhány előzetes hír is elég annak megállapítására, hogy Komlón jelentőségének megfelelően rendezik meg városszerte a nők nemzetközi ünnepét.

Televízió... oh...

Igen. Ilyen csodálkozó hangon, mert Ő korunk egyre kedveltebb hétköznapi csodája. Most indul, hogy ugyanolyan gyors és sikeres utat fusson be, mint a régen oly hőn álmodott mosógép, amely ma már egészen természetes berendezési tárgy. Csak a csodálkozás hangján lehet róla beszélni. Rádió, színház, film, opera, sport, minden egy helyen, egy készülékben. Házhoz szállítva. Csoda hát, ha csodálják? Ugye nem? Szeszélyes görbületű antennái hétről hétre szaporodnak a város háztetői felett. Pár hónapja egy sem volt még. Ma? A szerpentinről a városba kanyarodó autóbuszok utasainak ez az első, ami a szemébe ötlik.

Ablakomból széles kilátás nyílik. Röviddel ezelőtt, egyik napról a másikra csodálkozva láttam, hogy az Anyagellátó Üzem tetején is megjelent a televíziós antenna karcsú alakja. Jóleső elismeréssel bólintottam. Kis idő telt el, s egy szép napon apró emberhangyák jelentek meg a Szénelőkészítő Üzem tetején is. Azt hittem, a csillagot javítják. De nem. Fél nap sem telt bele, s lassan, kecses vékonysággal emelkedett fel ott is a merevítőhuzalokkal biztosított televíziós antenna. A dolog egyre inkább kezdett izgatni. Kutatni kezdtem a látottak után. Nem kellett sokat nyomoznom, kiderült, hogy mindkét üzem tömegszervezetei úgy határoztak, hogy üzemük dolgozóinak kulturális szórakoztatására televíziós készüléket vásárolnak. Igy is történt. „Nem is olyan nagy csoda az..." hangzott el egy beszélgetés során.

Álljunk meg egy pillanatra. Vétót emelek. Mert csoda. Igenis az. S ami legértékesebb benne, az, hogy ezt a csodát mi és a mi társadalmunk valósítja meg, fejleszti s növeli. Ti, akik tegnap, vagy ma ott ültök az üzemi kultúrterem kényelmes székeiben, vagy ott fogtok ülni, hogy a televízió képernyőjén egy gombnyomásra Pest, Prága, Moszkva vagy Bécs jelenjen meg előttetek, egy pillanatra hunyjátok be a szemeteket. Sokan lesznek és vannak közöttetek olyanok, akik emlékeznek arra az időre, amikor még álomban sem lett volna ilyen természetes, hogy az üzem televíziót szereltessen fel munkásai szórakoztatására, pihenésére. Televíziót? Egy keshedt rádiót, vagy hangszórót sem. Sőt! Öltöző, fürdő, melyek ennél sokkal fontosabbak, szintén elérhetetlen álomnak tűntek föl. Ha akadt is valahol, nem volt benne köszönet. Igy fogadjuk hát ezt a problémát, ami ma már egyeseknek olyan természetesnek tűnik.

Elgondolkodtató, örömet keltő tényezők ezek. De... és itt álljunk meg egy pillanatra megint. Nem akarok ünneprontó lenni és nem őszinte az, aki abban a pár gondolatban, amit itt egyszerű hétköznapi szavakkal el szeretnénk mondani, gáncsoskodást, örömrontást, vagy egyenesen rosszindulatot lát. Arról van szó ugyanis, hogy kutatásaim során, jártamban, keltemben, egyik-másik üzemnél több helyen is megütötte a fülem, hogy az ottani szakszervezet nekik is szerez majd be televíziót. S úgy érzem, itt mérlegelni kell.

Van nekünk vagy 10 000 dolgozónk. Ebből 5000 utazik vidékről, ezek tehát itt helyben nem nagyon nézik a televíziós adást. A maradék 5000 főből, 3000 lakik helyben, itt Komlón. Modern, szép, kényelmes otthonokban. És a másik 2000? Mert ez a szám sem kicsi. Bizony ezek mind legényszállón laknak. Távol a kedvestől, gyermektől, szülőktől. S az otthont pótolni nem lehet. Csak úgy segíthetünk, ha a szállót otthonossá tesszük. Ezekről a dolgozókról fokozottan kell gondoskodnunk. Pihenést, melegséget, kényelmet, szórakozást biztosítani nekik, ezzel is pótolva az otthon szerető, nevelő, fegyelmező gondoskodását.

Vajon nem az-e a cél, hogy az itt lakó dolgozó ne érezze magát unalmas, rideg falak között, ahonnan menni, menekülni kell, emberek, szórakozás közé, még ha az az utca is, vagy füstös kocsma, hanem hogy otthon érezze magát s szeresse a szállót. De mennyire, hogy ez a cél. Hány dolgozó van, aki munka után fáradtan ül, vagy fekszik szobájában a szállón, vagy a társalgóban, s nincs kedve moziba, vagy sétálni menni, de társaságra, szórakozásra vágyik? S mi következik ez után? Kártya, heccelődés, verekedés. Vagy elmenne szívesen moziba, színházba, de a darabot, ami megy, már látta. S mi következik ez után? Kóborlás az utcán, egy italmérés s a többi már jön magától.

Helyes, büszkeséget emelő örömteli tény tehát, hogy üzemeink ilyen gyors ütemben akarnak „televíziósodni". Én azt hiszem azonban — épp az előbb mondottak alapján —, hogy itt valahogyan a sorrend kérdésével is kellene foglalkozni. Nem lenne-e helyesebb, ha üzemi szakszervezeti bizottságaink először azokat tekintenék, akik szállón laknak s jobban igénylik a szórakoztatást, gondoskodást, velük való törődés ilyen megvalósítását, mint azok, akik családjuk, otthonuk kényelmes körében jóval kevesebben is veszik igénybe a televíziós adások üzemi megtekintését vagy ha nagyon akarják, a lakásukhoz közelebb eső városi kultúrintézményeknél nézik meg azt adást. Én azt hiszem — és tegye minden otthonában élővelem együtt szívére a kezét — még nagyobb örömet váltana ki, ha az üzemek szakszervezeti bizottságai vagy ha ezt erejüknek meghaladónak látják, úgy két-három üzem szövetkezve azként döntene, hogy együtt és közösen vásárolják a következő két televíziót a legnagyobb szállásra. Higyjék el, az, hogy az az antenna üzem vagy legényszálló tetejéről magaslik az égbolt felé teljesen mindegy, de az már nem egészen mindegy, hogy kik és hányan sóhajtanak fel napjaink egyik csodáján elragadtatva: televízió... óh.

Édes anyanyelvünk

Legutóbbi közlésünket azzal fejeztük be, hogy elmondtuk, mikor vétünk stílusunk szép, magyaros hangzása ellen. Most még egy-két gondolattal kibővítjük a sort. A magyaros beszéd rovására megy, ha az igekötőket helytelenül használjuk. Igen elterjedt ez a kifejezés, hogy *kiolvastam* a könyvet. A könyvet, az újságot nem kiolvassuk, hanem elolvassuk. Különösen a mozgalmi zsargonban dívik az igekötők önkényes összevissza használata. *Kiértesít, leértesít, lekáderez, átbeszél, kiértékel* stb. Pontosan ugyanazt jelenti, ha azt mondjuk, hogy értesít, káderez, megbeszél, értékel. Ezekben az esetekben nemcsak összekeverik az igekötőket, hanem feleslegesen is használják. Hogyan fest ez mondatban? *Kiértesítettem az elvtársakat:* Helyesen: Értesítettem az elvtársakat. Nem ugyanazt fejezi ki a helyesen mondott mondat is, mint a másik? Pontosan ugyan azt! Tehát ezért szükségtelen kificamítani anyanyelvünk szokásait.

VILÁGOSSÁG

Világos a gondolatközlésünk akkor, ha azt mindenki első hallásra vagy olvasásra megérti. A világos kifejezés ellen vétünk, ha idegen szavakat, tájszavakat és elavult szavakat használunk közlésünkben.

Nevetséges, de bosszantó is lenne, ha például egy politikai tanfolyamon vagy előadáson az előadó így határozná meg a dialektikát: a dialektika a tézisek és antitézisek reflexiójából konstruált szintézis. A meghatározás pontos, de vajon száz ember közül hány érti meg? Főként olyan emberekre gondolunk itt, akiknek nem kenyere az idegen szavakkal való dobálózás, azaz az egyszerű munkásemberekre. Szerencsére a marxizmus klasszikusai nem így tették, mint az az illető, aki ezt egyszer valóban így mondta el. Ezek után fordítsuk magyarra: a dialektika olyan módszer, amely egy tételt szembeállít egy másik tétellel, és a kettő közötti ellentmondásból levonja a helyes következtetést. Igy mindjárt más!

(Folytatjuk.)

— OSS —

Fegyverbe proletár!

II.

— *Jószerencsét!*

Feleletként a pár lépésre álló tömegből ökölbeszorított kezek ereje emelkedett fel, kommunista köszöntéssel fogadva megjelenését. Ez már tömeg volt. Arcok bukkantak fel előtte. Ismertek. Akikkel együtt sűrűn lefüggönyözött szobában tárgyalták az eseményeket, éjszakákon át vitatták meg a helyzetet, taktikát, s beszélték meg, mit kíván a párt. És arcok ismeretlenek. Ismeretlenek? Hiszen látta nem egyszer őket, szénporos arcukból elővillanó fehér szemüket. Látta őket csillét tolni, lapátolni feszülő inakkal, miközben a lecsorduló verejtékcseppek fehér barázdákat rajzoltak szénporos bőrükön. Látta csákányozni őket. Gépek mellett, vagy fát cipelni torzult arccal. Nem volt egy sem ismeretlen. Hús voltak a húsából, vér a véréből. Proletárok.

Beér mellé lépett. A tömeg gyűrűként fogta körül őket. A kis csoportok egybefolytak s megszűnt a beszélgetés. Nekik sem volt szükségük sok beszélgetésre. Hiszen jól tudták ők, hogy mi a döntő feladat, ha a pillanat elérkezik. Ez már nem a szavak, s figyelmeztető sztrájkok ideje. Ez már a cselekvés, tettekre érett perc, ahol az erőnek és öntudatnak kell diktálnia.

Beér szólalt meg először.

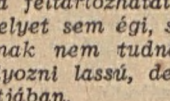
— Kétszáz ember van itt. Vagy inkább kétszáz elvtárs. Az első feladat tehát...

— a hatalom átvétele, — fejezte be a mondatot Bernhardt Henrik.

Többet már szólni sem kellett. Megemelte a hangját, hogy a távolállók is hallhassák.

— Mindnyájan tudjátok, miért vagyunk ma itt. Elég volt az urak munkásnyúzó hatalmából. Mi erősebbek vagyunk, többen vagyunk. Minden, ami itt van körülöttünk, azt a mi bőrünkből, húsunkból préselték ki az urak. Ha erre futotta erőnkből, futni fogja arra is, hogy a hatalom a mi kezünkbe, a munkások kezébe kerüljön. Nem adták, hát most elmegyünk érte és elvesszük.

Az emberek helyeslően zúgtak. Nem kellett vezényszó, nem kellett irányítás. A tömeg együttes akarata óriási titkos erőt rejt magában, mely, ha meglódul, fejleszti önmagát. Sűrű sorokban indultak meg Beér és Bernhardt után. Új-aknára mentek, Nagy főmérnök lakásához. A vörösen felkelő nap fénye csillogóvá rajzolta előttük a kanyargó utat. Feketén elnyúlt csoportjuk messziről nézve olyan volt, mint a feltartózhatatlan végzet, melyet sem égi, sem földi hatalmak nem tudnak megakadályozni lassú, de határozott útjában.



Nagy főmérnök úr ma szintén nyugtalanul aludt. Álmában ide, oda hánykolódott a pehelypaplan alatt. Időnként megcsikordultak fogai, mintha valakivel vagy valamivel birkózna. Hajnal felé ő is felriadt. Keze gépiesen tapogatta a sötétben az állólámpa kapcsolóját. Felcsavarta. Orráján fél öt volt. Érezte, hogy teste verejtékes.

— Mi a fenének fűt be ennyire ez a buta liba! — morogta bosszúsan és elhatározta, hogy reggel első dolga lesz leszedni a keresztvizet a szeplős kis sváb cselédkéről, aki alig két hete került hozzájuk szolgálni. Felült, kidugta szőrös, inas lábait a paplan alól, s a papucsai után tapogatózott. Pár pillanatig ült így az ágy szélén, miközben csapzott, piszkosszürke hajában turkált és hosszan ásított. Álmos arca most egy pillanat alatt megélénkült. Elszállt szemeiből az álmosság, vonásai bosszúsan ráncolódtak össze. Eszébe jutott, hogy felesleges felkelnie. Hiszen áll az üzem. Három hete, március 3-a óta alig egy-két ember lézeng a bányában, s szinte már a legelemibb biztosítást sem tudják ellátni. Boszszús mozdulatokkal oltotta el a lámpát s ingerülten dobta vissza magát a párnák közé, hogy az ágy megreccsent alatta. Szemét azonban már kerülte az álom. Ez is csak fokozta haragját, újabb és újabb indulathullámokat lökve agyába.

— Büdös dögök, — csikorgatta fogát indulatosan. Eszébe jutott, hogy a bányaigazgatóság megint csak őt fogja hibáztatni, hogy a sztrájkot nem tudta megállítani.

— Megálljatok, bitangok, — lihegte bosszúsan, — majd adok én nektek. A beleteket tiprom ki, piszkok! Megtanítlak én benneteket tisztelni a magyarok istenit!

Sorra kezdte latolgatni, kivel mit csinál majd, ha megszünik a sztrájk, akikről csak feltételezhető, hogy valami köze is van, vagy volt a sztrájkhoz. Sorra idézte fel maga előtt az arcokat, aszerint, hogy a besúgók jelentése alapján ezt, vagy azt tudott meg róluk. Bosszúját lassan, szinte elégedettség váltotta fel, hogy sorra kiszínezte maga előtt, hogy fog elbánni ezzel a toprongyos, pimasz, éhenkórász népséggel, aki annyira megkavarodott már a vörös mételytől, hogy cselekedni mer.

— Első lesz, hogy a volt orosz hadifoglyokat kirúgom, válogatás nélkül. Azután a főkolomposok jönnek — futott át agyában a gondolat, s ezen mintegy megnyugodva, álomba merült újra.

(Folytatjuk.)

Az Uj Komló és a Bányász Rádió szerkesztősége által, a tanácsköztársaság évfordulója tiszteletére meghirdetett pályázatra „A harcunkat megharcoltuk" jeligével érkezett a fenti pályamű, mely az 1919-es komlói elvtársaknak állít emléket.

Ifjúsági házat avatnak

Hosszú — ígérgetésekkel teli — idő után végre befejeződik a szászvári ifjúsági ház építése.

A fiatalok március 21-én avatják fel az ifjúsági házat a KISZ-szervezet zászlajának avatásával egyidőben. Terv szerint az ifjúsági házban különböző szakkörök és a leánytanács kap helyet. Az udvari tekepálya építését és táncterem létesítését tervezik.

Nagymányoki jelentés:

Javítsák meg a fürdőt!

Anna-aknán új fürdőt építenek. III-as aknán bővítik a régit. Minden üzemben harcolnak a dolgozók egészségvédelméért, a szociális viszonyok javításáért.

Csak Nagymányokon állt meg az idő. Talán már az üzem legidősebb dolgozói sem emlékeznek arra, hogy mikor építették a fürdőt. Az akkori követelményeknek meg is felelt. De hol vagyunk már attól?

Kívülről még most is „szép" az épület. De érdemes a gyalulatlan deszkaajtót benyitni. Az ember láthat egy olyan fürdőt, amely évtizedekkel ezelőtt, — új korában, kielégítette az igényeket. Most már azonban nem.

Az öltözőben sűrűn egymás mellett sorakoznak a „hengák". A rajtuk lógó ruhák fülledt szaga az ember gyomráig hatol. Szorosan egymáshoz simulnak a tiszta és szenes ruhák.

Három héttel ezelőtt meszelték a falakat. Ez nem látszik meg. A fekete foltok ellepik a falat. (Mennyivel jobb lenne a csempézés!) A mennyezeten vastag, piszkos vízcseppek várják a lepottyanásukat.

Az úgynevezett „nagy zuhanyozóban" alig van 10 zuhany. Némelyik azok közül sem működik. A falon egy „vízmentes" villanykapcsoló várja áldozatát, teljesen nyiltan, tető nélkül.

„Szerencsés" időben történt a látogatásunk. A zuhanyozókban nem találtuk a szokásos bokáig-érő szennyvizet. Kivételesen működtek a lefolyók. Ez ritka eset. Hát hogyne, hiszen a fürdő létezése óta nem cserélték a csöveket. Talán már alig akad olyan, amelyiket nem ette meg a rozsda. Javításuk úgyszólván lehetetlen.

A kazánház is teljesen elavult. Semmiképpen sem tudja a fürdőt tökéletesen ellátni vízzel. Több dolgozó szerint két kisebb bojler-kazán jobban kielégítené az igényeket.

Nem kellemes ilyen környezetben, ilyen fürdőben „tisztálkodni". Ezt a nagymányoki bányászok is tudják. Ezért kerül minden termelési tanácskozáson, és minden gyűlésen szóba a fürdő kérdése.

Igéretet már kapott az üzem vezetősége annyi beruházásra, hogy legalább a csőhálózatot és a kazánt kicserélhessék. Az ígérettől azonban nem javult meg a fürdő!

A magas improduktiv létszám akadályozza az összüzemi teljesitmény teljesítését

— Milyen eredményt vár a nagymányoki bányaüzem az év második hónapjától a termelésben? — Petkó Frigyes üzem vezető elvtársnak tettük fel e kérdést, a hónap vége előtt néhány nappal.

— Mennyiségi tervünket — mint azt már tőlünk megszokhatták — 102—103 százalékra teljesítjük, ha a hátra lévő napokban különösebb nagy akadály nem gördül a termelés elé.

— Az egyéb tényezők teljesítésében milyen eredményt várnak?

— Valamennyi tényezőnket teljesítjük, kivéve az összüzemi teljesítményt. Ezzel a tényezővel baj van. Ugyanis olyan magas a külszíni — improduktív munkát végző — létszámunk, hogy szinte lehetetlen teljesíteni e tényezőt.

— Miből adódik ez a magas külszíni létszám?

— A komlói üzemekhez viszonyítva rossz helyzetben vagyunk. Külön szállító személyzetet, nagy külszini műhelyt és palahányói létszámot kell fenntartanunk. Ehhez még hozzájárul a váraljai üzemrész külszíni létszáma és az onnan ide vezető ipari vasút szállításhoz szükséges létszám, no és a szénosztályozó személyzete. Sőt az utóbbi időben — ami Komlón a karbantartó üzem feladata — a bányatelepi szolgálati lakásokra fordított karbantartási műszakokat is beleszámítják az összüzemi teljesítmény értékelésébe.

— Hogyan lehetne ezen a helyzeten változtatni?

— Pillanatnyilag semmilyen megoldást nem találunk a helyzet változatására, de a jövőben talán alkalom adódik a produktív műszakok növelésére és az improduktívok csökkentésére.

Uj vasuti hidmérleg

A Brikettgyártól néhány méterre egy új kisebb épület látható, közvetlen a vasút mellett. Mint később megtudtuk, ez a brikettgyár új vasúti hídmérlege.

Eddig a vagonokban lévő brikett súlyát a gyártól mintegy két kilométerre eső — a vasútállomáson lévő — mérlegen mérték. Igy természetesen sok munkába került az utántöltés, vagy a kiszedés. Ez mellett másik hátránya is volt a régi mérlegnek. Teherbírása csupán 30 tonna. Igy a nagyobb vagonokat két részben kellett rajta mérni. Ez nem adhatott pontos eredményt.

Az új mérleggel az utántöltés a gyár közelében könnyebb, kevesebb munkaerőt igényel.

A gyárnak olyan tervei vannak, hogy a hűtőszalagot — amely egyben a vagonokba való szállítás feladatát is ellájta — meghosszabbítják. Igy közvetlenül a mérlegen álló vagonokba tudják tölteni a brikettet és megszűnik az utántöltés vagy leszedés szükségessége.

Az új mérlegnek előnye az is, hogy 50 tonna teherbírású. A legnagyobb vagonokat is egyszerre mérhetik vele.

Szakszervezeti taggyűlések

Városunk bányaüzemeiben február 25-én tartották meg a szakszervezeti taggyűléseket.

A taggyűléseken ismertették a Szovjetunió Kommunista Pártja XXI. kongresszusán elfogadott hét éves terv célkitűzéseit, majd beszámoltak az elmúlt taggyűlés óta végzett munkáról.

Anna-aknán pl. elmondták, hogy a termelési tanácskozáson elhatározták, úgy dolgoznak, hogy az élüzem címet megtarthassák. Nem dicsekedhetünk a feltárt munkahelyekkel, de megfelelő munkával a tervet teljesíteni lehet — mondta a beszámoló.

— Most már nemcsak a mennyiségi, de a minőségi munkára is nagy súlyt kell helyezni. A dolgozók előzőleg kifogásolták, hogy az újítások elbirálása nem megfelelő, ezért megalakítottak egy újítási bizottságot. A régen elfekvő újításokat felülvizsgálták és az újítási díjak kifizetésre kerültek.

A társadalmi bizottság elfogadta a nyereségrészesedés kifizetésének feltételeit és a kizáró okokat.

A vitában több dolgozó szólalt fel, elmondták problémáikat a termeléssel kapcsolatban.

A felszólalásokból érződött, hogy Anna-akna dolgozói továbbra is meg akarják tartani az Elüzem címet. Kérték, hogy a szakszervezet megfelelően értékelje a versenyeredményeket és azt tudassa a dolgozókkal. A 22. front csapatversenyre kívánja hívni Kossuthbánya valamennyi hasonló körülmények között dolgozó csapatát.

*

A szénelőkészítő üzem taggyűlésén a beszámoló értékelte a szakszervezet elmúlt évben végzett munkáját. Szakszervezeti tagdíjfizetés ebben az üzemben a legjobb. Elmondták, hogy az üzem valamennyi dolgozója tagja a szakszervezetnek!

Schuszter elvtárs, az üzem vezetője elmondta, hogy az üzemben gyenge a munkafegyelem, annak ellenére, hogy az élüzem szintet már harmadik negyedéve túlteljesítik. Felhívta az üzem dolgozóit, hogy ezen változtassanak és munkaidő alatt csak a termelő munkával foglalkozzanak.

Hasonló szellemben zajlottak le a többi bányaüzemek szakszervezeti taggyűlései is. Megbeszélték az elmúlt időszakban végzett munkát, s meghatározták feladatikat a következő időszakra.

Hogyan védekezzünk az influenza megbetegedések ellen?

Az influenza-megbetegedések terjedésének megakadályozása nemcsak az egészségügyi szervek, hanem az egész lakosság segítségével lehetséges.

Az influenza jelenlegi formájában hirtelen magas lázzal jelentkezik, melyhez nátha, fejfájás, hát- és végtagfájdalmak, köhögés társulhat. — Másik megjelenési formájánál főleg gyomor- és bélpanaszok uralkodnak, igy hányás, étvágytalanság, gyomorfájdalom esetleg hasmenés. A járványt okozó vírus cseppfertőzés: köhögés, tüsszentés útján jut a levegőbe, de az ezáltal fertőzött tárgyak is szerepet játszanak a terjedésében.

Megelőzéséhez elsőrendű fontosságú a személyi tisztaság betartása, gyakori kézmosás — főleg az étkezések előtt. A lakóhelyiségek rendszeres és alapos takarítása, fűtése, szellőztetése szükséges. A megfelelő időjáráshoz igazodó öltözködés és a vitamindús táplálkozás. Lehetőség szerint kerülni kell azokat a helyeket, ahol nagyobb tömegek fordulnak meg.

Tekintettel arra, hogy az influenza a hurutos tünetek kezdetén is erősen fertőz, — ezért köhögéskor, tüsszentéskor feltétlenül zsebkendőt kell használni. Influenzás szoptató anyáknak orrfityula használata ajánlatos. A megbetegedés aránylag nem rosszindulatú, de a komplikációk elkerülése végett szükséges, hogy a betegek időben keressék fel az orvost.

Hogy a szénvagyon — új feltárások

A Nagymányoki Bányaüzem a Komból Szénbányászati Tröszt legidősebb bányái közé tartozik. Igy érthető, hogy a jelenleg feltárt területeken fogyóban van a szénvagyon.

Petkó Frigyes üzemvezető elvtárs szerint a második szinti nyugati bányamezőben már csak annyi lefejthető szén van, amely az idén biztosítja a terv teljesítését.

Ilyen helyzetben a legfontosabb teendő a feltárások teljes erővel való beindítása. Ezért kezdték meg, és folytatják jelenleg is a negyedik szint feltárását. Jelenleg már készen van egy 100 méteres rakodóvágat, és egy körülbelül 60 méter hosszú szállítóvágat.

A szállítóvágat a 10-es telep csapásvonala mentén halad. Az üzem vezetőinek reménykedését alaposan próbára teszi a telepek lencsés elrendeződése. Egy időben úgy mutatkozott, hogy a 10-es telepnek vége szakadt, csupán egy vékony széncsík jelezte. Jelenleg azonban ismét kialakulóban van a telep, de semmi remény nincs arra, hogy már végleg így is marad.

Az eddigi jelek azt mutatják, hogy remény van a IV. szint alatt is nagyobb településekre. Az üzem vezetősége sürgősen el szeretné kezdeni az akna mélyíttetését az V. szint felé. Hogy biztosabb legyen a feltárás, szükség lenne arra a kutatófúrásra, amelyet a tröszt vezetősége már korábban megígért az üzemnek.

Válasz az olvasóknak

Február 21-i lapszámunkban a „Kéményseprők figyelmébe" címmel cikk jelent meg. Azóta újabb panaszok érkeztek szerkesztőségünkbe a kéményseprők munkájára.

A panaszokat a helyszínen vizsgáltuk meg, s megállapítottuk, hogy a lakók egyöntetűen állítják, hogy náluk a kémények tisztítását legutóbb 1958 novemberében végezték a kéményseprők. Ezt tudtuk meg a panaszosoktól a Rózsa és a Gyöngyvirág utcában csakúgy, mint a zobáki aknánál lévő lakóépületnél. Ugyanakkor azonban a kéményseprési díjat minden hónapban rendszeresen beszedték! Nem lehetett volna a díjbeszedést a tisztítással összekapcsolni? Mi a véleménye minderről az érintett vállalat vezetőségének?

*

Sebestyén György kenderföldi olvasónk panaszos levelét a karbantartó üzemhez továbbítottuk. Az ügy illetékesétől, Gaál Vilmostól ígéretet kaptunk, hogy a jogos panasz orvosláséra azonnal intézkedik. Az általa megjelölt határidőben a helyszínen — Arany János utca 5. szám — személyesen tapasztaltuk, hogy a lépcsőház világításának megjavítása megtörtént. Ezzel a panaszt orvosolták.

Somogyi Sándor III-as aknai dolgozó panaszával felkeresték Piegl Ferenc elvtársat, az AKÖV igazgatóját. Ő azt a felvilágosítást adta, hogy a bérletek naptári hetekre és naptári napokra vannak osztva. Tehát vasárnapi éjjeles műszak után sem lehet az előző heti bérlettel utazni. Amennyiben ez korábban nem így történt, szabálytalan volt.

Ezután panaszával a szénbányászati tröszt munkaügyi osztályához fordultunk. Itt a következő információt kaptuk: igazgatói utasítás van arra, hogy vasárnap éjjeles műszakra csak olyan dolgozókat szabad berendelni, akik a következő héten is éjjelesek lesznek. Így nem fordulhat elő, hogy egy bérlettel egy napon háromszori utazás történjen. Amennyiben pótolhatatlan munkaerőről van szó, úgy a dolgozó köteles hétfőn reggel jegyet váltani, amelyet az üzem pénztára minden további nélkül megtérít.

*

A Csizmazia utca 43. számú házzal kapcsolatban hozzánk intézett panaszokra felhívtuk az illetékes vállalat figyelmét. Igéretet kaptunk, hogy az összeférhetetlen lakókkal elbeszélgetnek. A lakók maguk is próbáljanak egymással megegyezni.

Amennyiben becsületsértés, vagy egyéb rágalmazás fordul ismételten elő, úgy a bírósághoz forduljanak.

A kút körüli szemétdomb megszüntetéséhez a Községgazdálkodási Vállalattól kér a vállalat szeméttároló edényt. Azt, aki ezután is a kút köré önti a szemetet, szigorúan megbüntetik.

A kisvasút bekerítését nem tudják megoldani, mivel az hosszú szakaszon húzódik, s ily nagy beruházásra a vállalatnak nincs pénze. E kérés túlzás is, mert a városokban a villamosvasutat sem kerítik be sehol a világon.

A helyes és igazságos az volna, ha azok építenék fel a ház kerítését, akik azt jogtalanul elbontották.

Szerkesztői üzenet

Bodony János szászvári, Ludas Béla mázai és Bender Antal nagymányoki olvasónknak üzenjük, hogy a március 1-én induló bajnoki mérkőzésekről hétfőn délig várjuk tudósításaikat. Telefonszámunk: 23-69.

Negyven esztendeig az élvonalban



Mindig különös tisztelettel adóztam a párt öreg harcosainak. Igazán mély, emberi megbecsülés él bennem azok iránt, akik hosszú évtizedek viharán fáradoztak, hogy mi, fiatalok derűsebb hajnalon ébredjünk.

Sütő Mihály negyven esztendeje van az élvonalban. — Munkáskeze már átadta a nehéz csákányt. Persze azért nincs megállás. Ahogy ő mondja: — csak a munkában lehet nyugdíj, de a harcban nem.

Igen, az olyan ember, mint Sütő bácsi, aki a nehéz esztendők katonája, történelmi idők szemtanúja, a dicső tanácsköztársaság egyik harcosa volt, már nem tud megállni. Helytállt 1919-ben, a negyvenes években, az 1956-os októberi ellenforradalom napjaiban.

Helytállt...

Milyen egyszerű ez a szó, de mennyi emberséget, küzdelmet takar.

— Hol kezdődött a neheze? — kérdezem.

— 1918 pünkösd másnapján Pécsett kitört egy katonai lázadás. Ebben én is részt vettem. A katonai bíróság egy évi börtönre ítélt. Ebből hat hónapot a budapesti Margit körúti fogházban töltöttem. Az őszirózsás forradalom idején szabadultam ki.

Feltörő emlékei vérgőzös időkről tanúskodnak, amelyben csak egyszer sütött ki a nap és 133 napig szórta aranyló sugarait Magyarországra. Nem fűződik nagy tett nevéhez, csak egyszerűen ott állt a csatasorban. A Vasasbányatelepi Ruppert Károly századparancsnok és a pécsi Burger György zászlós vezény letével 19-ben Sütő Mihály is a Komlói Bányász Században szolgált, csakúgy, mint Imrő György, Dénes Antal, Róth Ádám és a többiek.

De talán hitelesebb lesz, ha ő maga mondja el az érdekesebb eseményeket.

— Ugy május közepe táján kerültünk Husztót, Abaligetet és Hetvehelyre. Egy délszláv századot váltottunk fel. Nem jól viselkedtek a falu népével. Amikor mi odakerültünk, hamarosan megváltozott a helyzet. Jóba lettünk az ottlévő lakossággal. Ugy megszerettek bennünket, hogy még a pap is a demokráciát hirdette a templomban. A fehérterror idején ki is végezték érte.

Júniusban történt egy kis összeütközés a délszlávokkal. A hetvehelyi határvonal közelében lévő malmunkat hét katona önkényesen elfoglalta. El akarták vinni a lisztet, az ott lévő fegyvert és muníciót.

Vorzsák Taniszló szakaszparancsnokunk riadót rendelt el. Jelet adott a lövésre. A hét katona közül kettő meghalt, egy megsebesült, a többi pedig elmenekült. Ettől kezdve még jobban tiszteltek bennünket a faluban. Ezért mehettünk haza bántódás nélkül, amikor megbukott a tanácsköztársaság.

Horthy uralomra jutásával nekem Jugoszláviába kellett menekülnöm — politikai tevékenységem miatt. Amikor már nem volt olyan forró a talaj, hazajöttem és az illegális mozgalomban dolgoztam. 45 óta szabadon, teljes mellel hozzáláthattunk a munkához.

És, hogy Sütő elvtárs ezután hogyan állt helyt, ennek bizonyítására hadd írjam ide azokat a kitüntetéseket, melyeket munkája elismeréséül kapott.

„Sütő Mihály részére, aki Komló fejlesztéséért, hazánkban a szocializmus építéséért folyó munkában hűségesen ióldolgozott, a „Komló építéséért" emlékérem ezüst fokozatát adományozom. Nehézipari miniszter".

Sütő elvtárs ugyanilyen kitüntetésben részesült egy évvel később, 1950-ben is. — A legnagyobb kitüntetés 1951. augusztus 30-án érte, amikor a Magyar Népköztársaság Elnöki Tanácsa érdemes és eredményes munkássága elismeréséül a Magyar Népköztársasági Érdemérem arany fokozatát adományozta.

Lámpatörésért egy havi fizetés

Horthy Miklós uralmának első éveit szenvedte az ország, amikor Preisendörfer Flórián, az apa nélkül maradt család ötödik, — legkisebb — gyermeke 12 éves korában Kossuthbányán dolgozni kényszerült. 1922 írtak akkor.

Küldöncként keresett néhány fillérjét tette az éjjel nappal dolgozó édesanyja keresetéhez hogy a megélhetést úgy ahogy biztosíthassák a család számára.

Alig volt 13 éves a kis küldönc-gyerek, amikor 1923. januárjában már nem bírta a hideget hiányos öltözékében. Kénytelen volt bányamunkára kérni magát. Ha embertelen volt is a munka, legalább nem volt hideg. Elgémberedett teste felmelegedhetett a bányabeli lóistállóban, a ló mellett, amellyel együtt robotolt...

Flórián bácsi elnyomja a cigarettavéget, amikor eddig ér élettörténetének mesélésében. Mosolyogni próbál.

— Aztán a bányában sem volt mindig „jó". Amikor lóvezető voltam, egy feldült csillét állítottunk fel, és az véletlenül összetörte a lámpámat. Akkor még mindenkinek benzinlámpája volt. Annak ellenére, hogy a lámpát meg tudták javítani, háromszoros árat fogtak le érte. Egy hónapig nem kaptam ezért fizetést...

A 49 éves, — egyébként fiatalos külsejű — Flórián bácsi éveket öregedik, amint fiatalságára emlékezik. Hát igen, az a fiatalság...

15 évig volt csillés, amig vájár lehetett. Ebből nyolc évet vájár beosztásban, csillés fizetéssel. Még az a kizsákmányolás sem volt elég a bánya akkori urainak; olyan munkahelyre osztották, ahol robbantani kellett volna, hogy rendesen menjen a munka. Robbantani viszont nem engedtek. Persze így nem tudták kicsavarni a három csillésből álló csapatból azt, amit számítottak. Erre is a csapat tagjai fizettek rá; olyan munkahelyre osztották be őket, ahol a legkevesebbet kereshettek.

— Amikor vájár lettem, már javult valamennyire a sorsom. Hamarosan Anna-aknára kerültem. Mindig szerettem és tudtam is dolgozni. Megkerestem annyit, hogy a fontosabb dolgokat nem kellett nélkülöznöm. Akkor már bútort is tudtam venni. Persze az meg sem közelítette a mai bútorokat, de azért mégis bútor volt.

Újabb cigarettát vesz elő. Rágyújt. Arcán újból kezdenek simulni a néhány perccel korábban összefutott ráncok. Szemmelláthatóan új tárgyra akar térni.

— Az én életemben is nagy változást, sorsfordulót jelentett a felszabadulás. A kezdeti nehézségek után rohamosan emelkedett, — a többi dolgozóéval együtt, — az én életszínvonalam is. Nem tudnám számszerint megmondani, hogy hányszorosára, de az biztos, hogy sokat. Az életszínvonal emelkedése mellett az üzemben való megbecsülés módja is megváltozott. De hiszen ezt maga is tudja — fordul most felém. — A mostani munkások megbecsülését össze sem lehet hasonlítani az „akkorival"...

Arcán már nyoma sincs az előbb keletkezett ráncoknak. Szeme vidáman néz körül, az újtelepi lakásban, ahol már évek óta lakik, és amely tanuja volt a régi nélkülözéseknek, a változásnak, és — miközben a lakás is változott, — az új életnek. Preisendörfer Flórián bácsiban a jelen valósága teljesen elfeledtette a múlt rossz emlékeit.

Műszakra készül. A bányába, amely nélkül már el sem tudná képzelni életét. Anna-aknára megy, ahol munkáját, — amelyet immár magának végez, — megbecsülik.

SPORT

Minden labdarúgó-csapatunknak sikeres „II. félidőt" kívánunk

Elérkeztünk a nagy naphoz, a bajnoki rajthoz. A csapataink: a Komlói Bányász, Béta-akna, Szászvár, Nagymányok és Máza újra harcba indulnak, hogy szurkolótáborukat megörvendeztessék. Minden együttes, minden szakvezető, szurkoló tele reménnyel, bizakodással. S, hogy a remények, amelyek ilyenkor a „II. félidő" hajnalán már csak szokásból is élnek, mennyiben teljesülnek, azt csak a későbbi hónapok eseményei mutatják meg.

Minden csapatunk a lehetőséghez képest a legjobban készült fel a nyitányra. Ezt bizonyítja az a tény is, hogy február 22-én, vasárnap minden együttesünk sikeres főpróbát tartott. Ime az eredmények: Komlói Bányász—Szolnoki MÁV 6:0, Béta-akna—Magyarszék 6:0, Nagymányok—Váralja 7:0, Máza—Bátaszék 5:1, Szászvár—Dombóvár 3:3.

Természetesen a legnagyobb érdeklődés az NB II-es Komlói Bányász fővárosi vendégszereplése iránt nyilvánul meg. A csapatot nemcsak a városból, de a szomszédos községekből, s az északi üzemek székhelyéről is nagyon sokan elkísérik gondolatban. És mindjárt azt is elmondhatjuk: nagyon biznak a csapatban! Az Uj Komló gól-totó bajnokságára beérkezett több tucatnyi szelvény — egy kivételével — komlói győzelmet jelöl meg! A legtöbben 1:2-t, 0:2-t és 1:3-at írnak . . .

Bár az eredmény is döntően fontos, mégsem ezt tartjuk elsődlegesnek. Azt kérjük a sportkedvelők nevében: minden csapat, minden játékos sportszerűen küzdjön, a legnagyobb akarással, a legjobb tudással harcoljon egyesülete színéért. Ha a vasárnapi bemutatkozás nem is sikerül a legszerencsésebben, nem kell csüggedni, hiszen jobbtól kikapni nem szégyen. Arra kell törekednünk, hogy mi legyünk a jobbak! S hogy ez így legyen, játékosnak, edzőnek, vezetőnek, szurkolónak egyaránt sokat kell tennie érte.

Ehhez kívánunk sok sikert a „II. félidő" kezdetén.

NYOMTATVÁNY

Uj Komló góltoló bajnoksága

Komló

2. SZELVÉNY

Beérkezési határidő márc. 7, este 7 óra

Komló—Mosonmagyaróvár _____
Szentlőrinc—Béta-akna _____
Oroszlány—Pécsi Dózsa _____
Székesfehérvár—Zalaegerszeg _____
Miskolc—Ferencváros _____

Pótverseny az alábbiak csak akkor számítanak, ha a fenti mérkőzések közül valamelyik elmarad.

Csepel Autó—Láng _____
Szombathely—Győr _____

A bekeretezett szelvényt kell kivágni, tetszés szerint tintával kitölteni és beküldeni.

Név, lakcím: _____

A szelvény 8 filléres bélyeggel postán küldhető, vagy bélyeg nélkül a Pártház előcsarnokában lévő Új Komló levelesládájába dobható.

Értekezlet helyett . . .

A Komlói Bányász SK baráti kör tagjai vasárnap délelőtt összejöttek ugyan a Bányász sportklubban, de az értekezlet mégis elmaradt. Mégpedig azért, mert a szombati tavaszt vasárnap hajnalban szigorú tél váltotta fel: 14—15 cm-es hó borította el a pályát.

A lelkes hangulatú szurkoló gárda úgy döntött, hogy értekezlet helyett kivonul és használhatóvá teszi a játékteret. Hamarosan megkezdődött a „küzdelem". Három csapat alakult. Az egyik lapátos-brigád lett, a másik kettő pedig felváltva húzta a hengert.

A vidám munka nem is tartott kétszer 45 percig, máris lehetett mérni és szénporral „rajzolni" a vonalakat.

A három lelkes csapat kitűnőre vizsgázott a Bányász Sportkör iránti szeretetből. Hadd soroljuk fel az összeállításokat:

I. brigád: Endre, Appelzhoffer, Szakács, Molnár, Welcenbach, Szuhodovszky, Kovács, Németh, Máler, Petrovics, Cs. Juhász, Tuma.

II. brigád: Kollai, Kasler, Sebestyén, Lakos, Anga, Gábor, Pintér, Dávid, Bauman, Szabó és a Mann testvérek.

III. brigád. Id. Prelóger, Záborszky, Id. Kripl, Jankó, ifj. Takács, Pintér, Hohn, Id. Róth, Miklós, Boda, Farkas, Kéri, Hargittai.

Tudomány • Játék • Művelődés • Szórakozás

A legutóbbi, szerdai számunkban ismertetett 10 kérdés válasza:

1. Alba-Regia.
2. A holikarnosszoszi Herodotoszt (I. e. 500—424).
3. Előbb; az alacsony légnyomás következtében.
4. A görög „demos" (nép) és „kratein" (uralkodni) szavakból.
5. Róbert Mayer (orvos és természetbúvár 1814—1878).
6. Gül Baba.
7. A régi Egyiptomban és Indiában.
8. 16—20-szor.
9. Argentína, Brazília, Chile.
10. Miltiádesz.

A 2. FORDULÓ KÉRDÉSEI:

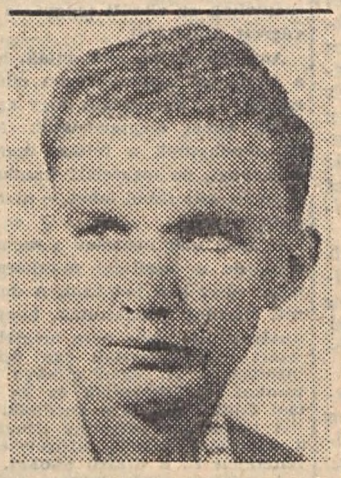
1. Kik voltak a mondabeli első repülők?
2. Hogy hívják a régiek elsüllyedt kontinensét?
3. Ki látta el latin nevekkel az állat- és növényfajokat?
4. Hogyan mérik ma a tengermélységet?
5. A legutóbbi adatok szerint hány sportlétesítménye van Budapestnek?
6. Hogy hívták Leningrádot azelőtt?
7. Melyik zenemű viseli egy szigetcsoport nevét?
8. Liszt Ferenc leánya melyik híres zeneszerző felesége lett?
9. Melyik nagy költő írt le egy országot, anélkül, hogy látta volna?
10. Minek a rövidítése BMW?

Vegyen részt az IBUSZ külföldi utazásain!

Az utazás helye:	Teljes részvételi díj:	Nap:
Prága	1 277,—	4
Karlovy Vary	2 770,—	12
Bratislava	580,—	3
Tátra-Lomnic	1 841,—	8
Szlovák körút	1 354,—	7
Cseh—NDK körút	2 187,—	10
Cseh—NDK—Lengyel körut	2 730,—	12
Prága	1 277,—	4
Cseh autóbuszkörút	2 703,—	4
Prága repülés	1 277,—	4
Eforia	3 228,—	11
NDK	2 492,—	8

BŐVEBB FELVILÁGOSITÁST AZ IBUSZ IRODÁJÁBAN, KOMLÓ, BÉKE SZÁLLÓ.

Kitüntették Pintér József elvtársat



A Magyar Testnevelési Sporttanács elnöksége Pintér József elvtársat, a testnevelés és sport területén kifejtett jó munkájáért „A Testnevelés és Sport Érdemes Dolgozója" kitüntetésben részesítette.

Hétvégi sportműsor

A Komlói Bányász II. csapata szombaton játssza az idei első bajnoki labdarúgó-mérkőzést. Ellenfele a Pécsi Szikra lesz. A megyeszékhelyén sorrakerülő találkozót fél 3 órakor tartják.

Vasárnap délelőtt 9 órai kezdettel a Komlói Bányász SK baráti köre értekezletet tart a Bányász Sport Klubban. Itt kerül sorra a baráti kör vezetőségének megválasztása.

Az NB II-s csapat vasárnap a Láng-gépgyárnál vendégszerepel. A múlt vasárnapi együttes veszi fel a küzdelmet a március 1-i rajton.

Béta-akna vasárnap du. 3 órakor a Pécsi Kinizsivel kerül szembe, a komlói salakpályán.

A Szászvári, a Mázai és a Nagymányoki Bányász az első fordulóban idegenben játszik.

A Komlói Bányász tavaszi műsora

Számos helyről érkezett kívánság alapján az NB II. tavaszi műsorából közzétesszük a Komlói Bányász labdarúgó csapatának sorsolását.

MÁRCIUS 1. Láng—Komló. MÁRCIUS 8: Komló—Mosonmagyaróvár, MÁRCIUS 15: Komló—Csepel Autó. MÁRCIUS 22: Oroszlány—Komló. MÁRCIUS 29: Szövetségi nap. ÁPRILIS 5: Komló—Db. Spartacus. ÁPRILIS 12: Vác—Komló. ÁPRILIS 19: Szövetségi nap. ÁPRILIS 26: Komló—Pécsi VSK. MÁJUS 3: Szövetségi nap. MÁJUS 10: Székesfehérvár—Komló. MÁJUS 17: Komló—Szállítók. MÁJUS 24: Sztálinváros—Komló. MÁJUS 31: Komló—Budafok. JÚNIUS 7: Kistext—Komló. JÚNIUS 14: Komló—Pécsi Dózsa. JÚNIUS 21: Komló—Zalaegerszeg. JÚNIUS 28: Kaposvár—Komló.

2 vagy 3 pont?

A keddi Népsport és a szerdán megjelenő Sportfogadás alaposan megviccelt bennünket. (De a pécsieket talán még jobban).

A totótanácsadóban az NB II. táblázatát úgy tették közzé, hogy a Pécsi Dózsa 0:0 gólaránnyal megkapta az oroszlányi pontot.

A komlói sportberkekben megindult a kérdezősködés személyes vagy telefonhadjárata. „Te mit tudsz róla?" „A Dózsának mégiscsak sikerült?!" „Mikor ismertették hivatalosan a végső döntést?"

Ilyen és ehhez hasonló gondolatok foglalkoztatták az embereket. E bizonytalankodásnak Garamvölgyi János, szakosztályvezető vetett véget — még szerdán délután. Felhívta a budapestieket telefonon.

Dr. Varga István a Sportfogadás szerkesztője elnézést kért a sajnálatos hibáért. Ahogy ő mondta: az MLSZ elnökségi határozatot hagyták jóvá, miszerint a pályán elért 1:1-es eredményt igazolták. Így mindkét helyen tévesen jelent meg a táblázat!

A bajnoki rajt előtt tehát nem 2, hanem 3 pont az előnyünk!

Patkányirtást, egérirtást

mindennemű egyéb féreg irtását egészségügyi gázmester vezetésével, vadászgörényekkel, a legkorszerűbb vegyszerekkel vállal a

KOMLÓI KÖZTISZTASÁGI ÉS KERTÉSZETI VÁLLALAT.

Cím: Lenin tér 4. II. 238.

Telefon: 21-12.

HIREK, közlemények

Februári délután Kisbattyánban



Ime városunk legtávolabbi peremközsége: Kisbattyán egyetlen utcájával, valamennyi házával és magastornyú templomával.

— **Városunkban** és a peremközségekben nagy az érdeklődés a hibrid-kukoricavetőmag iránt. A gazdák tömegesen mennek a magyarszéki terményraktárhoz hibrid-kukoricáért. Komlón 32 fő kereste ilyen ügyben a tanács mezőgazdasági osztályát.

— **4 vagon műtrágyát** (péti sót) kért a tanács mezőgazdasági osztálya a peremközségek gazdái részére. A kért műtrágyamennyiség a napokban érkezett meg a Kossuth Lajos utcai háztartási boltba.

— **12 csatornás televíziós készülékek** érkeztek a Kossuth Lajos utcai vasműszaki boltba. A készülékek minősége kifogástalan. Ára: 5 850 forint.

— **„Fregoli"** szárítókat gyárt a Komlói Helyiipari Vállalat. A szárítókat a Kossuth Lajos utcai vasműszaki bolt árusítja 69 forintos árban.

— **OTP utalványra részletre is vásárolható mindenfajta ágynemű vászon, damaszt, kanavász, színes ágynemű vászon, lepedő vászon a Kossuth Lajos utcai (lapos) méterárú boltban.**

SZABÁS-VARRÁS ÉS GÉPHIMZŐ SZAKKÖR

A Május 1. Kultúrotthon és a városi nőtanács közös szervezésében újabb szabás-varrás és géphímző szakkör indul.

Jelentkezni lehet géphímzésre kedden és csütörtökön 5-től 7-ig szabás-varrás haladó tanfolyamra hétfőn és szerdán fél 5-től fél 7-ig a Május 1. Kultúrotthon régi könyvtár helyiségében.

HIRDESSEN az Uj Komlóban!

APRÓHIRDETÉSEK ÁRA SZAVANKÉNT 1 FORINT. LEGKISEBB HIRDETÉS 10 SZÓ, AZ ELSŐ SZÓ KETTŐNEK SZÁMÍT.

Hirdetéseket felvesz a szerkesztőség LENIN TÉR 1. SZÁM.

IMPORT

perzsa szőnyegek,

ballagásra

sötétkék férfi szövet

nagy választékban

a Kossuth Lajos utcai

Méteráru Boltban

Közeleg a

nemzetközi nőnap

ünnepe

VIRÁGSZÜKSÉGLET A KÖZTISZTASÁGI ÉS KERTÉSZETI VÁLLALATNÁL BESZEREZHETŐ.

A virágok megtekinthetők a mecsekjánosi kertészetben. (telefon: 26-03). Átvehetők a Kossuth út 75. sz. alatti virágüzletben. Telefon: 23-26.

Asszonyoknak — lányoknak

Rajzainkon egyszerű és csinos otthoni, illetve munkába, hivatalba hordható ruhákat mutatunk be.



Egyszerű, könnyű szövetből készült munkára ajánlott csinos ruha. A nyak, zseb, mell feletti tűzést, díszítést passzpolozással is helyettesíthetjük.

Könnyű szövetből készülhet ez az otthonra igen alkalmas ruha. A gallér, zseb és ujja körül díszíthetjük az anyag színével megegyező és más csikozású rátéttel.

Hol művelődjünk — hol szórakozzunk

SZINHÁZ

Február 28-án 5 és fél 9 órakezdettel a Zrínyi Művelődési Házban az „Esőcsináló" című háromfelvonásos kabarét mutatják be a Pécsi Nemzeti Színház művészei.

ADY ELŐADÁS

Március 1-én délelőtt fél 11 órakor a Pécsi Irodalmi Színpad vendégjátékával előadás lesz a Zrínyi Kultúrotthonban.

ZENEI EST

Március 7-én délelőtt 9 fél 11-kor ifjúsági, este 8-kor felnőtt előadás keretében „Haza, haza, haza" címmel operettismertető lesz a Zrínyi Kultúrotthonban. A műsorban budapesti művészek adnak részleteket a „Bánk bán" és „Hunyadi László" című operákból. Az ismertetőt G. György Sándor vezeti.

SPORTBÁL

Február 28-án este 6 órakezdettel táncmulatságot rendez a Dózsa Sportkör az újfüdő kultúrtermében. Hajmás zenekar.

Mindenkit szeretettel vár a rendezőség.

MOZIMŰSOR

Május 1.: Február 28-tól március 3-ig: Tegnap, új magyar film.

Matiné: Március 1-én: Ötök a Barska utcából.

Zrínyi: Február 28-tól március 1-ig: Egy anya sorsa. Japán film. Március 3-tól 5-ig: Főutca, spanyol film. Kiegészítő műsor: Régi csárdások.

Szabadság: Február 28-tól március 1-ig: Értük éltem, nyugatnémet film. Kiegészítő műsor: Vaklárma, magyar hiradó. Március 2-től 4-ig: Mindig veled, NDK film. Kiegészítő műsor: Növérke.

Matiné: Március 1-én: 101-es.

Apróhirdetések

Eltörött fogsorát aznap megjavítja Bauer József fogtechnikusmester. Kökönyös, Fürst Sándor utca 22.

Elcserélném Kenderföld legszebb részén lévő 2 szobás lakásomat újtelepiért. Arany János út 9. I. emelet középső ajtó.

Elcserélném dávidföldi házamat szolgálati lakásért visszafizetés nélkül. Bővebbet: Dávidföld, Szék Bertalan u. 68-ban.

Márkás rövid bécsi zongorát ad. Pécs, Toldi Miklós u. 3. emelet.

Eladó jó állapotban lévő 150-es Zetka motorkerékpár. Kenderföld Arany János út 2. I. em. 4.

Elcserélném Kossuth utca sz. 2 szobás lakásomat hasonló vagy háromszobásért Kenderföldi vagy Kökönyösben ráfizetéssel. Érdeklődni: Benkő Károly.

Vennék jó tejelő kecskét. Telefon: 19-39, este 6-tól 8-ig.

KÖSZÖNETNYILVÁNITÁS

Köszönetünket fejezzük ki mindazoknak, akik szerettünk fiunk, Nyári József temetésén résztvettek és koszorúk, virágok hozatalával fájdalmunkat enyhitették.

Külön mondunk köszönetet az Aknamélyítő dolgozóinak munkatársaknak.

Gyászoló Nyári család

ÚJ KOMLÓ

az MSZMP Komló városi bizottsága és a városi tanács lapja

Szerkeszti a szerkesztőbizottság

Felelős kiadó az MSZMP városi bizottsága

Szerkesztőség Komló, Lenin tér 1. szám. Telefon 12-18, 12-58, 23-69.

Kiadóhivatal: Komló, Lenin tér 1. szám. Előfizetés postahivatalokná kézbesítőknél, valamint szervezeteknél. Negyedévi előfizetési díj: 12 forint.

Pécsi Szikra Nyomda Pécs, Munkácsy Mihály u. 10. Felelős vezető: Melles Rezső Telefon: 20-97.